

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא, אב"ד

כב' השופטת יפעת שטרית

כב' השופט סאאב דבור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עאווני בן עאמר זיאדאת ת.ז. 311472559

הנאשם

1

2

נוכחים: בשם המאשימה: עו"ד אביטל שרוני ועו"ד אבי פסטרנק

3

בשם הנאשם: עו"ד דניאל וייס, מטעם הסניגוריה הציבורית

4

הנאשם לא הובא (מתנהל דיון באמצעות וידאו קונפרנס)

5

מטעם משפחת קורבן העבירה : עו"ד עביר בכר

6

7

פרוטוקול

8

9

הערת בית משפט: הדיון מתנהל באמצעות וידאו קונפרנס בהתאם לתקנות שעת חירום (דיוני מעצרים),

10

התש"ף-2020. נציג שב"ס, אשר נמצא ליד הנאשם זיהה את הנאשם בשמו ובת"ז.

11

כמו כן הסניגור זיהה את הנאשם.

12

13

על מנת להקל על קיום הדיון ולאור הריחוק הקיים בין הנוכחים, אנו מתירים להסיר את המסיכה בעת

14

הטיעון, ככל שהטוען מבקש זאת.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אנו מודיעים כי הוחלט על זיכוי הנאשם מעבירה של חטיפה לשם רצח,

עבירה לפי סעיף 372 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

ס. הנשיא, השופטת אסתר הלמן – אב"ד :

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, במסגרתו הוא מואשם בביצוע רצח, עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, חטיפה לשם רצח או חטיפה, עבירה לפי סעיף 372 לחוק העונשין, שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין וכן מסירת ידיעות כוזבות, עבירה לפי סעיף 243 לחוק העונשין. העבירות המיוחסות לנאשם, בוצעו, לפי הנטען, במהלך חודש אוקטובר 2016, והביאו למותה של אשתו אחלאם זיאדאת (להלן: "אחלאם").

2. על פי עובדות כתב האישום (בהתאם לנוסחו המתוקן מיום 6.7.17, שסומן כא/1 להלן: "כתב האישום"), בעת הרלוונטית היו אחלאם והנאשם נשואים מזה כשנה, ובמועדים המתוארים בכתב האישום, הייתה אחלאם מצויה בחודשי הריון מתקדמים. במהלך תקופת נישואיהם, שררו בין בני הזוג יחסים עכורים. עובר לאירועים המתוארים בכתב האישום, התגוררו אחלאם והנאשם בבית אמה של אחלאם בנצרת (להלן: "הבית").

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, גמלה בליבו של הנאשם ההחלטה להמית את אחלאם, וזאת על
2 רקע חשדו כי זו רוצה לעזוב אותו ולמנוע ממנו לגדל את הילד שעתיד להיוולד.
3
4 בנסיבות אלה, בתאריך 24/10/2016, הזמין הנאשם חדר שכור (צימר) בנצרת עילית (להלן:
5 "הצימר"), ואמר למנוחה כי ברצונו לבלות עמה לילה מחוץ לבית, וזאת, על פי הנטען בכתב
6 האישום, על מנת לפתות אותה בתרמית לעזוב את הבית.
7 באותו יום, סמוך לשעה 16:00, יצאו אחלאם והנאשם מהבית, ברכב מסוג הונדה סיוויק, מ.ר. -26
8 685-17 (להלן: "הרכב"), ובסמוך לשעה 20:16 הגיעו השניים לצימר ושהו שם שעתים. בסמוך
9 לשעה 22:20, יצא הנאשם מהצימר, כשהוא נושא את אחלאם על ידיו, הכניס אותה לרכב ונהג את
10 הרכב מהמקום. מאז, כך נטען, לא נראתה אחלאם עוד.
11
12 עוד לפי כתב האישום, בהמשך להחלטתו של הנאשם להמית את אחלאם, עובר לתאריך
13 25/10/2016, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, חנק הנאשם את אחלאם וכן גרם למותה. באותו
14 היום, בסמוך לשעה 20:00, הגיע הנאשם לבית אמה של אחלאם וסיפר בכזב לאמה של אחלאם
15 ולאחיה, כי אחלאם נחטפה כמה שעות קודם לכן, בעת שעשו דרכם ברכב מחיפה לנצרת, סמוך
16 ליישוב ציפורי. בהמשך אותו ערב התייצב הנאשם בתחנת המשטרה ומסר בכוונה הודעה כוזבת,
17 לפיה אחלאם נחטפה.
18
19 3. במעשיו אלה, על פי כתב האישום, גרם הנאשם בכוונה תחילה למותה של אחלאם, חטף אותה על
20 מנת לרצוח אותה, עשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין בדרך
21 של העלמת ראיות או בדרך אחרת וכן מסר ידיעה על עבירה, ביודעו כי הינה כוזבת.
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

4. בתשובה לאישום, כפר הנאשם באופן כללי בהאשמות המיוחסות לו ובעובדות כתב האישום במלואן
והסתפק בהצהרה לפיה אין בפיו טענות אליבי או זוטא. גרסתו המפורטת של הנאשם למה שהתרחש
בטרם אבד כל קשר עם רעייתו, נשמעה, לפיכך, לראשונה בבית המשפט כאשר בחר להעיד. משום
כך, גדר המחלוקת על פיו הובאו ראיות התביעה היה רחב והתייחס במידה רבה לגרסה שמסר
הנאשם במשטרה. אומר כבר עתה, כי בעדותו בבית המשפט קשר עצמו הנאשם לחלק מן האירועים,
שאת מעורבותו בהם הכחיש בתחילה, במהלך חקירותיו במשטרה, יחד עם זאת, הוא דבק בהסבר
שמסר במשטרה להיעלמותה של אחלאם, שלפיו, אשתו נחטפה על ידי אחרים, בעת שהשניים היו
בדרכם מחיפה לנצרת.
5. המאשימה מבקשת לבסס את אשמתו של הנאשם על מארג "צפוף" של ראיות נסיבתיות, עליהן
ניתן, על פי הנטען, לבסס ברמה גבוהה של ודאות את המסקנה כי הנאשם רצה את אשתו. כאשר
לצידן ראיות בדבר התוודותו של הנאשם בביצוע המעשה בפני אחותו איה עומרי (להלן: "איה")
ובעלה סוהיל עומרי (להלן: "סוהיל"). לעמדת המאשימה, הסבריו של הנאשם לראיות הנסיבתיות
אינם מתיישבים בשום צורה עם הראיות הללו, עם ההיגיון הבריא, השכל הישר וניסיון החיים.
לעומת זאת, הראיות הנסיבתיות מתיישבות היטב עם גרסת ההתוודות של הנאשם.
6. לעומת זאת, לעמדת ההגנה, לא הוכחה כלל עובדת מותה של אחלאם הנעדרת ובוודאי שלא הוכח
כי הנאשם חנק אותה. בנוסף, לא הוכחו יסודות העבירה בדבר הכנה, החלטה להמית והיעדר קנטור.
לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם מסר כבר מהיום הראשון, גרסה המהווה אנטי – תיזה סבירה והגיונית
וממנה עולה כי המסקנה שהנעדרת איננה בין החיים איננה המסקנה היחידה. כל אלה מובילים
לעמדת ההגנה לכך שיש לזכות את הנאשם מן העבירות המיוחסות לו.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

7. אין חולק כי אחלאם יצאה מביתה ביום 24.10.2016 יחד עם הנאשם ומאז לא חזרה לביתה, 1
בנסיבות שנויות במחלוקת. בנסיבות אלה, בפני המאשימה, הטוענת כי אחלאם נרצחה, ניצבת משוכה 2
גבוהה, המצריכה אותה להוכיח כי על אף שלא נתגלתה גופתה של אחלאם, היא איננה בין החיים 3
עוד, וכי מי שגרם למותה בנסיבות המהוות רצח בכוונה תחילה, הוא בעלה- הנאשם. 4
5
8. בטרם אבחן את הראיות שהובאו על ידי הצדדים אציין, כי משפטו של הנאשם מתברר מאז חודש 6
דצמבר 2016. התמשכות ההליך נעוצה בכך שהנאשם בחר להחליף את עורכי הדין שמייצגים אותו 7
בהליך זה, ביותר מהזדמנות אחת, מה שהביא לביטול מועדי הוכחות ודחיות בשמיעת הראיות. כך 8
למשל, במהלך שמיעת מרבית פרשת התביעה היה הנאשם מיוצג על ידי עוה"ד ע. עתאמנה, מטעם 9
הסנגוריה הציבורית, אולם עקב חילוקי דעות בין השניים, הוחלף ייצוגו בפתח שמיעת פרשת ההגנה. 10
11
- רקע – הנסיבות שהביאו לפתיחת החקירה: 12
13
9. ביום 25/10/2016, בסביבות השעה 20:30 בערב, הגיע הנאשם, מלווה בפאוזיה עבאס, אמה של 14
אחלאם (להלן: "פאוזיה"), לתחנת המשטרה בנצרת. הוא פנה לחוקרת רס"מ שרית איבגי וביקש 15
להגיש תלונה. לפי המזכר שערכה השוטרת שרית איבגי ביום 26/10/2016 (ת/57), ועל פי עדותה 16
בבית המשפט (עמ' 711 ואילך), הנאשם לא התלונן בשלב זה כי אשתו נחטפה. הוא סיפר בצורה 17
לא ברורה כי אימו עליו עם נשק. ניסיון לקבל ממנו פרטים טובים יותר לגבי פרטי האירוע ומקום 18
התרחשותו, לא צלחו. הנאשם היה מבולבל, השיב בצורה לא ברורה על השאלות ובקולניות. בשלב 19
מסוים, הודיע הנאשם כי אינו מעוניין להמשיך בהגשת התלונה וצעק לעבר האישה שהתלונתה אליו 20
(פאוזיה), כי הוא הולך להגיש את התלונה בתחנת משטרת נצרת עילית, שם יזכו לטיפול מהיר יותר 21
כי הוא מכיר את השוטרים ומכירים אותו. 22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 החוקרת דיווחה על המקרה לקצין התורן בתחנה וכן לתחנת נצרת עילית, שם עדכנו אותה כי הנאשם
2 (יחד עם האם), כבר הגיעו לתחנה למסור תלונה. כעבור זמן קצר, קיבלה החוקרת איבגי עדכון
3 טלפוני מרכז המודיעין על כך שהנאשם חשוד בחטיפת אשתו, ומיהרה לעדכן את קצין החקירות
4 בתחנת נצרת עילית לגבי החשד.
- 5
- 6 **10.** בהמשך למתואר לעיל, ביום 25/10/2016, בסביבות השעה 21:40 בערב, נגבתה מאת הנאשם
7 תלונתו בתחנת המשטרה בנצרת עילית (ת/53). גרסתו של הנאשם לגבי ההתרחשות שהובילה
8 להיעלמותה של רעייתו הועלתה לראשונה בהודעות זו, מכאן חשיבותה ולכן אתייחס לעיקריה.
- 9
- 10 במסגרת התלונה דיווח הנאשם על חטיפתה של אשתו, בעת שהשניים עשו דרכם מכיוון חיפה
11 לנצרת, סמוך לשעה 20:30. לגרסתו, אחלאם נחטפה על ידי רעולי פנים חמושים, באיומי נשק,
12 כאשר חלפו ליד הישוב ציפורי. רכב הבהב להם לעצור, והנאשם שסבר כי מדובר במשטרה עצר
13 בצד הדרך, אז חסם הרכב הזר את רכבו של הנאשם, יצאו ממנו שני רעולי פנים וחטפו את אחלאם.
14 אחד החוטפים הורה לנאשם למסור לידיו את מפתחות הרכב שלו. הנאשם, לדבריו, זכר כי מצוי
15 אצלו ברכב מפתח נוסף ("סתם מפתח") ונתן אותו לחוטף, על מנת שיחשוב שזהו המפתח לרכב. או
16 אז נטל החוטף החמוש את מפתחות הרכב, לכאורה, נכנס לרכבו עם שני החוטפים האחרים והאישה,
17 והרכב נמלט מהמקום.
- 18
- 19 **11.** כאמור לעיל, זמן קצר לאחר מכן, עלה חשד כי הנאשם עצמו מעורב בהיעלמותה של אחלאם והוא
20 נחקר תחת אזהרה בחשד לחטיפה, קשירת קשר לביצוע פשע, מסירת ידיעה כוזבת אודות פשע
21 ושיבוש הליכי חקירה. בקצרה יאמר כי בהודעתו (ת/52) דבק הנאשם בטענה כי אשתו נחטפה
22 בנסיבות שתיאר בתלונה, בעת שחזרו מחיפה לכיוון נצרת. הנאשם לא חלק על כך שאסף את אשתו
23 יומיים קודם לכן (ב- 24.10.16) מביתה לנסיעה. לפי גרסתו, בהודעה זו וגם בהמשך החקירה-

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 מביתה של אחלאם נסעו השניים ישירות לחיפה, שם בילו את היומיים שחלפו וכאמור, אירוע
2 החטיפה התרחש עם חזרתם לנצרת. הנאשם תיאר כיצד בילו השניים בחיפה מיום 24.10.16, היכן
3 לנו (על חוף הים בתוך רכבם), ומה היו מעשיהם ביום 25.10.16, עד שעת הערב, שבה עשו דרכם
4 חזרה לנצרת.
5
6 12. לגרסת התביעה, בניגוד לגרסה שמסר הנאשם בחקירתו, ביום 24.10.16 הסיע הנאשם את אשתו
7 לצימר בנצרת עילית, (כפי שאישר בעדותו בבית המשפט). מן הצימר יצא הנאשם מאוחר יותר
8 כשהוא נושא את אחלאם על ידיו, כשהיא חסרת תנועה, ומרגע זה לא נראתה עוד, שכן בשלב מסוים
9 חנק אותה הנאשם וגרם למותה.

ראיות התביעה

10
11
12
13 13. כאמור, המאשימה סומכת את טיעוניה על מספר אדנים:

14
15 א. מארג של ראיות נסיבתיות המלמדות על מעשיו של הנאשם, לרבות ראיות בנוגע
16 לנסיבות הבאות:

17 * מערכת יחסים עכורה בין בני הזוג עובר למועד הרלוונטי.

18 * לוחות הזמנים ומיקומם של הנאשם ואחלאם ביום 24.10.16, מהם עולה

19 כי השניים שהו בצימר בנצרת עילית ואחלאם הוצאה ממנו כשהנאשם נושא

20 אותה בזרועותיו והיא נראית כחפץ דומם.

21 * זריקת כפכפיה של אחלאם עם יציאתו של הנאשם מן הצימר.

22 * הגעת הנאשם לבית אחותו כדי לקחת מעדר ובחלוף כשלוש שעות החזירו.

23 * העובדה שהנאשם נותר ללון בלילה שבין ה- 24.10.16 ל- 25.10.16 בסמוך

24 לביתה של אחותו איה.
25

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 * שיחות הטלפון מאיה לפאוזיה ביום 25.10.16 (עוד לפני הזמן שלפי טענת
2 הנאשם אחלאם נחטפה) ועדותה של איה לגבי השיחות הללו.
3 * העובדה שהנאשם לא מסר את הטלפון שלו למשטרה וניסה להסתירו
4 וניתוק הקשר עם אחלאם מאז אותו יום.
5
6 **ב.** הסבריו של הנאשם לראיות הנסיבתיות שפורטו לעיל.
7 לטענת המאשימה, הסבריו של הנאשם אינם מתיישבים עם הראיות הנסיבתיות, אותן פרטה
8 בסיכומיה, עם ההיגיון הבריא, השכל הישר וניסיון החיים. המאשימה מפנה לכך שמדובר
9 בגרסה כבושה, שניתנה במסגרת פרשת ההגנה. לטענתה, גרסה זו "נתפרה" בדיעבד,
10 בעקבות ראיות התביעה, וזאת במטרה לספק הסבר לראיות אלו באופן שבו נוצרה גרסה
11 מגוחכת, בלתי סבירה ושאיננה מתקבלת על הדעת.
12
13 **ג.** התוודותו של הנאשם בסמוך לאחר האירוע בפני איה ובפני סוהיל. לפי דבריו של
14 הנאשם בפני אלה, על רקע כעסו על אחלאם, אשר אמרה לו שהיא אוהבת מישו
15 אחר ושהוא לא יראה את הילד שעתיד להיוולד להם, הוא החליט לרצוח אותה. לשם
16 כך, הביא אותה לצימר, רצח אותה בחניקה והעלים את גופתה. לעמדת המאשימה, הראיות
17 הנסיבתיות אליהן היא מפנה בסיכומיה, אינן מתיישבות בשום אופן עם גרסתו של הנאשם
18 ומתיישבות דווקא היטב עם גרסת ההתוודות שלו לפיה, רצח את אחלאם.
19
20 **14.** לעמדת ההגנה, המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח את אשמתו של הנאשם במיוחס לו. לא הוכחה
21 עובדת מותה של אחלאם, לא הוכח כי היא נחנקה ולא הוכחו יסודות עבירה הרצח- הכנה, החלטה
22 להמית והעדר קנטור. ההגנה מדגישה כי בהעדר גופה, המסקנה שלפיה אחלאם איננה בין החיים,
23 אינה המסקנה היחידה. בנסיבות אלה, יש לזכותו מביצוע עבירה של רצח.
24

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

דיון והכרעה

15. כפי שניתן ללמוד מן המפורט לעיל, המאשימה נשענת במידה רבה על ראיות נסיבתיות להוכחת אשמתו של הנאשם. לראיות אלה מתווספות, לפי הנטען, ראיות שיצאו מפיו של הנאשם, והקושרות אותו לביצוע המעשים.

16. על פי ההלכה, הרשעה בהתבסס על ראיות נסיבתיות בלבד, ללא כל ראיה ישירה לביצוע העבירה, היא אפשרית בתנאים מסוימים, גם בעבירות חמורות, כמו אלה המיוחסות לנאשם.

"... בפסיקת בית משפט זה נפסק זה מכבר כי כוחן של ראיות נסיבתיות אינו נופל מכוחן של ראיות ישירות. בית משפט מוסמך להרשיע נאשם בפלילים בהתבסס על ראיות נסיבתיות בלבד, ככל שיש בהן די כדי להוביל למסקנה כי אשמתו של הנאשם הוכחה מעבר לכל ספק סביר ... אכן, ראיות נסיבתיות אינן מוכיחות במישרין את העובדות הטעונות הוכחה. תהליך קביעת הממצאים בהסתמך על ראיות מסוג זה נעשה בדרך של הסקת מסקנות הגיוניות מהנסיבות שהוכחו לאחר בחינת מכלול הראיות... עיקר כוחן של הראיות הנסיבתיות הוא במשקלן הכולל והמצטבר ובהצטרפותן למארג ראיתי אחד..." (ע"פ 10033/17 שאכר נ' מדינת ישראל (11.12.2019), להלן: "פסק דין שאכר").

17. קביעת המסקנות בהסתמך על ראיות נסיבתיות נעשית על פי מבחן תלת-שלבי: "בשלב הראשון, נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע אם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי; בשלב השני נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה אם היא מובילה למסקנה המפלילה, אשר עשויה להתקבל גם מצירופן של כמה ראיות נסיבתיות אשר כל אחת מהן

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 בנפרד אינה מספיקה לצורך הפללה, אלא רק משקלן המצטבר; בשלב השלישי מועבר
2 הנטל אל הנאשם לספק הסבר חלופי השולל את התזה המפלילה... במסגרת השלב
3 השלישי והאחרון, בית משפט בוחן אם מכלול הראיות הנסיבתיות שולל מעבר לכל ספק
4 סביר את גרסתו והסבריו של הנאשם" (פסקה 27 בפסק דין שאכר).
5
6 עוד נפסק כי אין די בהעלאת הסבר חלופי תיאורטי ודחוק מצד הנאשם, אשר אין לו אחיזה
7 ממשית בחומר הראיות. על בית המשפט גם לתת דעתו לנסיבות ולעיתוי שבו מעלה הנאשם
8 את גרסת ההסבר שלו לראיות הנסיבתיות.
9
10 18. במתווה זה פסעה המאשימה כאשר הציגה בסיכומיה, את כלל הראיות הנסיבתיות, תוך בחינתה של
11 כל נסיבה ונסיבה בפני עצמה, בחינת התמונה הכוללת הנוצרת ממארג הראיות הנ"ל ודחיית הסבריו
12 המאוחרים של הנאשם, כבלתי מהימנים, וככאלה שנשללים מעבר לכל ספק סביר באמצעות הראיות
13 הנסיבתיות. כאמור, פרט לראיות הנסיבתיות, מבססת המאשימה את טיעוניה, גם על התוודותו של
14 הנאשם בביצוע המעשים.
15
16 19. ב"כ הנאשם הדגיש בסיכומיו את הקושי לבסס הרשעה ברצח, מקום בו לא התגלתה גופה. לטענתו,
17 בנסיבות שבהן אין עדי ראיה למעשה רצח ואין גופה, כשהראיות אותן הביאה המאשימה הן
18 נסיבתיות בלבד, בצירוף הודאת חוץ, שלגישתו אין ליתן בה אמון, המאשימה לא הוכיחה מעבר לכל
19 ספק סביר כי אחלאם איננה עוד בחיים. ב"כ הנאשם מודע למקרים בהם הורשעו נאשמים ברצח
20 מבלי שנמצאה גופת הקורבן, אך לטענתו, הקביעה בהם יפה למקרים הקונקרטיים שנדונו שם, בהם
21 הייתה התוודות בפני אנשי מרות, שכללה הודאה מפורטת של המעשה או שעד מדינה הפליל אותם
22 בביצועו, נסיבות שאינן מתקיימות במקרה דנן.
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 הסנגור הוסיף כי בולטת בחסרונה במקרה זה חוות דעת פתולוגית. נעשו ניסיונות לקבל חוות דעת
2 כזו, אך פתולוג המכון לרפואה משפטית השיב מפורשות כי לא ניתן לחוות דעה על סמך הסרטון
3 שהוצג לו, האם אחלאם בחיים אם לאו (עדותו של רס"ב רמי משה בעמ' 505 לפרוטוקול).
4
5 לטענת הסנגור, הספק בנוגע למצבה של אחלאם במקרה זה הוא אינהרנטי, וכך עולה גם מסיכומי
6 המאשימה, שעל פיהם, הנאשם נראה כשהוא נושא את אחלאם על ידיו, כשהיא ספק ללא רוח חיים,
7 ספק באובדן הכרה מוחלט. לעמדתו, בסיכומיה, מאשרת המאשימה אף כי לא ניתן לשלול את גרסת
8 הנאשם באופן מוחלט. עוד בהקשר זה, נטען כי בסיכומיה, מעלה המאשימה טענות בעניין טונוס
9 שריר ותנועות בלתי רצוניות, שהם עניינים שבמומחיות, ללא תימוכין מדעיים בדמות חוות דעת
10 פתולוגית או עדות מומחה.
11
12 המאשימה איננה חולקת על כך שהוכחת מותה של אחלאם היא תנאי הכרחי להרשעתו של הנאשם
13 במיוחס לו. עם זאת, לטענתה, הלכה מושרשת היא שאין צורך בהבאת הגופה להוכחת המוות וניתן
14 להוכיח מוות גם באמצעות התוודות או ראיות נסיבתיות. במקרה שלפנינו, מותה של אחלאם הוכח,
15 לפי הנטען, בראיות הנסיבתיות שהובאו, לרבות עדויות בני משפחתה על כך שהיא לא יצרה איתם
16 כל קשר מאז יום 24.10.16, (אף שכיום ניתן ליצור קשר בקלות מכל מקום בעולם), ובאמצעות
17 ראיה ישירה, שהיא התוודות הנאשם על המעשה.
18
19 כפי שנקבע בע"פ 543/79 נגר נ' מדינת ישראל, (לה(1) 113 (1980)): "השאלה, אם ניתן
20 להרשיע את מאן דהוא בעבירה של רצח או הריגה בלי שנמצאה גופתו של הקרוב, אינה אלא
21 בגדר יישום לנסיבות מיוחדות של השאלה הכללית יותר, מה הן הראיות אשר בכוחן להוכיח
22 ביצועה של עבירה מעל לכל ספק סביר...

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 אישום ברצח, למרות היעדרה של גופה מציג את הבעיה הנ"ל בחזות מפליגה הנובעת במידה
2 מכרעת מחומרתה של התוצאה הן מבחינת משמעותו של המעשה הפלילי והן מבחינת הנאשם.
3 אך לפי מהותו של העניין אין בפנינו, כאמור, אלא העמדה במבחן של התשובה לקושיה כללית,
4 כאשר המבחן נושא בחובו אתגר מיוחד לעיקרון הכללי עליו מבקשים להשען. (להלן: "עניין
5 נגר").
6
7 22. ההלכה שנפסקה בעניין נגר, שלפיה ניתן להוכיח מותו של קורבן העבירה באמצעות ראיות נסיבתיות
8 אמינות או ראיות ישירות, גם אם לא נמצאה גופתו, ובלבד שדבר המוות הוכח כדבעי, אומצה
9 בפסיקה ויושמה גם במקרים נוספים (ראו ע"פ 609/86 אלג'ים נ' מדינת ישראל, מב(2) 541
10 (1988), ע"פ 20/89 אמסלם נ' מדינת ישראל, מד(1) 573 (1990), ע"פ 1003/92 רסלאן נ'
11 מדינת ישראל (23.01.1997), שם נסמכה המסקנה לגבי מותה של הנעדרת על ניתוק הקשר
12 והיעדרותה עד למועד המשפט, הפרכת כל העדויות מהן עלה, לכאורה, כי היא נראתה על ידי אחרים
13 ואמרות הנאשם, מהן עלה כי היא איננה בין החיים עוד, ע"פ 5875/93 עביט נ' מדינת ישראל,
14 נ(5) 801 (1997), ע"פ 1688/99 הוכברג נ' מדינת ישראל, נו(4) 356 (2002), ע"פ 5928/99
15 גלדסון נ' מדינת ישראל (01.09.2005) ו- ע"פ 5975/14 אגבריה נ' מדינת ישראל
16 (31.12.2015), (להלן: "עניין אגבריה").
17
18 23. אין חולק, כי הרשעה ללא גופה מחייבת נקיטת משנה זהירות. בעניין אגבריה עמד בית המשפט
19 העליון על הסיבות לזהירות המתחייבת בבחינת הראיות לשם הרשעה בהעדר גופה:
20 "האחת, שמא הנרצח חי נושם ובוועט במקום אחר במדינות הים, והשמועות על
21 מותו היו מוקדמות ומוגזמות. דומה כי זו הסיבה העיקרית שהעמידה הפסיקה
22 נגד עיניה, ומכאן ההלכה לפיה "ניתן להרשיע נאשם ברצח אף ללא מציאת
23 גופת הנרצח, ובלבד שעובדת מותו של הקורבן הוכחה כדבעי באמצעות ראיות

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 אחרות" (עניין הוכברג, עמ' 366 והאסמכתאות שם). השנייה, בהיעדר גופה
2 איננו יכולים להסתייע בממצאים פורנזיים שונים ובראיות שונות הקשורות
3 לאופן ביצוע הרצח. גם כאשר גופה נמצאת לאחר זמן רב, ואף במצב של שלד,
4 ניתן לעיתים "לחליץ" ראיות פורנזיות או פרטים מוכמנים שיכולים לשמש
5 לחקירת הרצח, כגון כלי הרצח, הבגדים שלבש המנוח וכיוצא בזה". (פסקה 15
6 לפסק דינו של כב' השופט י. עמית).

7
8 24. מבלי לפגוע באמור לעיל, בדבר הזהירות הנדרשת בהסקת המסקנה, לא נדרשת ודאות מוחלטת
9 לגבי עובדת מותו של הקורבן:

10
11 "... אין גם ספק בכך, כי בית-המשפט רשאי גם רשאי להרשיע את הנאשם,
12 אם הגירסה של התביעה הכללית היא הפירוש ההגיוני היחיד לעובדות שהוכחו
13 -אף אם איננה בגדר ודאות ממש" (עניין נגר דלעיל).

14
15 25. על רקע הלכה זו, תבחן שאלת הוכחת מותה של אחלאם, לצורך בחינת הוכחתם של יסודות העבירה
16 המיוחסת לנאשם, על סמך הראיות שהובאו בפני בית המשפט, בהתחשב ברמת ההוכחה הנדרשת
17 בפלילים והזהירות המתבקשת.

הראיות הנסיבתיות :

18
19
20 26. כאמור, האדן הראשון עליו מבססת המאשימה את טיעוניה הוא קיומו של צבר ראיות נסיבתיות,
21 היוצרות תמונה ברורה לגבי מה שהתרחש, כשלטענתה, הנאשם לא סיפק להן הסברים מניחים את
22 הדעת.
23

24

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 **א. מערכת היחסים העכורה בין הנאשם לבין אחלאם**
- 2
- 3 (1) אין מחלוקת כי הנאשם ואחלאם היו נשואים קרוב לשנה וכי במועד הרלוונטי
- 4 להיעלמותה הייתה אחלאם בהיריון (ראה הודעתו של הנאשם במשטרה, ת/53, וכן
- 5 עדותו בבית המשפט). בהקשר זה הוגש בהסכמת ההגנה, תיעוד רפואי (ת/69),
- 6 המאשר כי אחלאם הייתה בהריון במועד הרלוונטי.
- 7
- 8 (2) המאשימה הפנתה לראיות מהן ביקשה ללמוד כי בין בני הזוג שררו אלימות ומתח רב
- 9 במהלך נישואיהם. בהקשר זה מסתמכת המאשימה, בין היתר, על עדויותיהן של בנות
- 10 המשפחה: אמה של אחלאם – פאוזיה, גיסתה – סבאח עבאס ואחותה – אמל בסול.
- 11 לטענת המאשימה, העדויות לגבי מעשיי האלימות והאימים מצד הנאשם כלפי אחלאם
- 12 התייחסו לתקופה, שבה כבר הייתה אחלאם בהיריון וכללו איום כי הוא "יוריד" את הילד.
- 13 המאשימה מוסיפה שהנאשם עצמו מאשר כי תקופת נישואיהם הקצרה של בני הזוג כללה אלימות
- 14 מילולית ומתחים זוגיים, הגם שהוא שלל אלימות פיזית. הנאשם אמנם טען כי היחסים בין
- 15 השניים השתפרו בתקופה שקדמה לאירוע מושא כתב האישום, אך המאשימה מפנה לשורה של
- 16 עדים, אשר התייחסו בעדויותיהם לאירועי אלימות שהתרחשו גם במהלך תקופת ההיריון,
- 17 קרי בתקופה הסמוכה למועד הרלוונטי להתרחשויות, כפי כתב האישום.
- 18
- 19 המאשימה מוסיפה כי היא איננה מתעלמת מכך שחלק מהאמרות שבאו מפי העדות
- 20 הנ"ל נמסרו לראשונה בבית המשפט, ביתר שאת ובעוצמה רבה וחלקן מהוות עדויות שמועה.
- 21 בשים לב לכך, המאשימה גם איננה מבקשת להרשיע את הנאשם בעבירות אלימות נפרדות,
- 22 שהראיות לגביהן נשמעו לראשונה בבית המשפט ולא יוחסו לנאשם בכתב האישום. יחד עם
- 23 זאת, המאשימה מבקשת לראות בעדויות אלה ביסוס לטענה כי בין אחלאם לנאשם שררה מערכת
- 24 יחסים עכורה עד סמוך לאירועים שפורטו בכתב האישום.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1
2 לטענת המאשימה במסמך נ/1, אשר לדברי הנאשם עצמו נכתב על ידי אחלאם ניתן
3 למצוא ביטוי לכך שאחלאם סבלה מאלימות מצד הנאשם, דבריה מאפיינים
4 התנהלות של אישה הסובלת מאלימות מצד בן זוגה ושכל רצונה הוא לפייסו ולרצות
5 אותו.
6
7 (3) ב"כ הנאשם מבקש לדחות את עדויות עדות התביעה ביחס ליחסים ששררו בין בני
8 הזוג עובר להיעלמותה של אחלאם ולגבי המניע לרצח, כבלתי מהימנות, בשל סתירות
9 בגרסאותיהן, גרסאות משתנות וחשש לתיאום ממש. הסנגור הפנה לסתירות בין העדויות
10 בכל הנוגע לסיבה שבגינה עברו בני הזוג להתגורר בביתה של פאוזיה, וביקש לדחות את
11 הגרסה כי אלימותו של הנאשם הובילה למהלך זה. עוד הצביעה ההגנה, על השינוי שחל
12 בגרסאותיהן של עדות התביעה בכל הנוגע לתיאור היחסים בין הנאשם ואחלאם, כאשר במהלך
13 החקירה במשטרה תוארה מערכת היחסים ביניהם כתקינה ואף נטען כי היו מאושרים בזוגיותם
14 אולם ככל שהתקדמה החקירה והנאשם היה חשוד ברציחתה של אחלאם "שידרגו" את
15 הגרסה כך שתחזק את החשדות כנגד הנאשם.
16
17 לעמדת ההגנה המסמך נ/1 שנכתב על ידי אחלאם ב- 19.10.16 ימים ספורים לפני האירוע
18 מתאר מערכת יחסים אכפתית ומלאת אהבה, שאיננה מתיישבת עם ניסיון של
19 העדות להציג את הנאשם כדמות אלימה. ב"כ הנאשם מצייין כי נ/1 נתפס בתוך קלסר שהיה
20 בתיקה של אחלאם ובני המשפחה אישרו כי מדובר בכתב ידה של אחלאם ובקלסר שבו
21 נהגה לשמור את מסמכיה.
22
23 ב"כ הנאשם טוען כי במהלך העדויות של פאוזיה ואמל בבית המשפט הן הוסיפו
24 תיאורים של אלימות, עליה לא סיפרו במשטרה, טענו לראשונה שנתרו סימנים על

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 גופה של אחלאם כתוצאה ממעשי הנאשם ובניגוד למה שסיפרו במשטרה טענו כי האלימות
2 נמשכה גם בזמן שאחלאם הייתה בהריון.
3
4 ב"כ הנאשם הפנה גם לגרסתה המתפתחת של פאוזיה בכל הנוגע למספר
5 המקרים בהם הייתה עדה לתקיפתה של אחלאם על ידי הנאשם ולנזקקותה של אחלאם
6 לטיפול רפואי, לאחר שהוכחה בעינה (טענה שאין לה זכר בתיעוד הרפואי), וביקש לקבוע כי
7 פאוזיה ניפחה את גרסתה ויש לדחותה כבלתי אמינה.
8
9 עוד נטען כי לראשונה בבית המשפט הוסיפה פאוזיה תיאור של מקרה אלימות קשה,
10 שבו משך הנאשם באוזניה של אחלאם ובשערות ראשה ותלש אותן. גם אמל תיארה לראשונה
11 בבית המשפט מקרה שבו היכה הנאשם את אחלאם בחודשי הריונה הראשונים ו"ירד לה דם",
12 עד כי היא סברה שאיבדה את תינוקה. אמל גם הוסיפה כי כתוצאה מהתקיפה הנ"ל, נבדקה
13 אחלאם בבית החולים. הנאשם הוא שלקח אותה לבדיקה ובבית החולים לא מסרו את הסיבה
14 הנכונה למה שקרה. סיפור נוסף שעלה לראשונה בבית המשפט נוגע לטענה שהנאשם ניסה
15 לחנוק את אחלאם או חנק אותה באחת ההזדמנויות. כך גם הטענה כי הנאשם איים
16 לקבור את אחלאם במקום בו לא ימצאו אותה עלתה לראשונה בבית המשפט. כמו גם הגרסה
17 שלפיה, אחלאם סיפרה על כך לבני המשפחה והזהירה כי אם תעלם, ידעו שהנאשם קבר
18 אותה.
19
20 ב"כ הנאשם מפנה עוד לעובדה שבני משפחה אחרים גרים סמוך לדירתה של פאוזיה לא
21 שמעו ולא התערבו בנעשה (עדותה של סבאח בעמ' 195). על אף זאת הם לא נחקרו אודות
22 כך.
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 לעמדת ההגנה מדובר בגרסה כבושה, שלא ניתן הסבר סביר לכבישתה ומשקלה נמוך.
2 החומר הרפואי איננו תומך בטענה כי אחלאם סבלה מאלימות ואין גם אנשים אחרים המספרים
3 על כך שהיו עדים לאלימות של הנאשם כלפי אשתו.
4
5 עוד נטען כי חוסר אמינותן של עדות התביעה ניכר גם מסתירות שנתגלו
6 בעדויותיהן בעניינים שוליים, כמו השאלה האם הנאשם ידע אודות חשבון הבנק שהיה
7 לאחלאם, שבו קיבלה את הקצבה החודשית מהביטוח הלאומי.
8
9 (4) כאמור, בפני בית המשפט הובאו עדויותיהן של אמה של אחלאם, פאוזיה, אחותה
10 של אחלאם- אמל וגיסתה – סבאח.
11
12 על פי העדויות בני הזוג התחתנו בדצמבר 2015 וכבר מתחילת הנישואין התעוררו ביניהם
13 בעיות, שהתאפיינו באלימות מצד הנאשם ותלונות במשטרה. בניגוד לגרסה שמסרו
14 בתחילת החקירה במשטרה, טענו העדות בבית המשפט כי היחסים האלימים נמשכו ושררו
15 בין בני הזוג גם לאחר שאחלאם נכנסה להריון ועד בסמוך לפני היעלמותה. מתוך העדויות,
16 ובפרט עדותה של פאוזיה, ניכרה מגמה של הגזמה בכל הנוגע לתיאור האלימות ממנה
17 סבלה אחלאם ותחושת חוסר הביטחון שבה חייתה, כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם
18 ואיומיו, כפי שיפורט להלן. יחד עם זאת, ומבלי להתעלם מן הקשיים הבולטים לקבל את
19 גרסאותיהן של בנות המשפחה, הרי לאחר בחינת הגרסה הראשונית שמסרו, גרסת הנאשם
20 והראיות התומכות, שוכנעתי כי יחסיהם של בני הזוג במהלך נישואיהם הקצרים לא היו
21 תקינים, הם סבלו מעליות ומורדות, וכללו לפחות בחודשיהם הראשונים, התנהגות אלימה
22 של הנאשם כלפי אחלאם, גם אם לא בעוצמה ובתדירות שתוארה בפנינו.
23
24 (5) בעדותן של אמל ובעיקר פאוזיה הן ניסו להציג את מערכת היחסים ששררה בין הנאשם
25 ואחלאם כעכורה וקשה לאורך כל נישואיהם, לרבות בתקופה הסמוכה לפני האירוע. אמל

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 סיפרה כבר במשטרה על מקרה אלימות אחד לפחות, שהתרחש כחודש וחצי לפני
2 היעלמותה של אחלאם, בזמן הריונה, ועל איומים שהשמיע הנאשם להרוג את אחלאם
3 ולהעלים אותה, אולם גרסה זו הובאה רק בחקירתה השלישית, ולא ברור מדוע לא הועלתה
4 מיד עם פתיחת החקירה והחיפושים אחרי אחלאם. בנסיבות אלה וכפי שיפורט בהמשך,
5 יש קושי לסמוך על גרסת העדות על מנת לקבוע כי אכן היו מצד הנאשם אירועי אלימות
6 קשים כמתואר ואיומים בוטים להרוג את אחלאם בתקופה הסמוכה עובר לאירוע מושא
7 כתב האישום.
- 8
9 מתוך העדויות שהובאו בפנינו עלה כי הנאשם ואחלאם התגוררו לאחר נישואיהם בנצרת (6)
10 עילית. זמן קצר לאחר מכן עברו לגור עם אמה של אחלאם ומשפחתה, (להלן: "**המעבר**
11 **הראשון**"), עד שמצאו דירה אחרת שגם אותה עזבו וחזרו לגור בבית אמה, (להלן:
12 "**המעבר השני**"), שם התגוררו עד סמוך היעלמותה של אחלאם. לגבי פרק הזמן שבו
13 התגוררו הנאשם ואחלאם בבית האם, עובר להיעלמותה ולסיבה לכך שחזרו להתגורר
14 עימה לא הובאה גרסה ברורה ואחידה.
- 15
16 על פי העדויות השונות, הנאשם ואחלאם התגוררו אצל פאוזיה לפני האירוע מושא האישום (7)
17 במשך תקופה של כחודש עד שלושה חודשים. הם חזרו להתגורר בבית אמה של אחלאם,
18 ככל הנראה בשל שילוב של מספר גורמים: קושי לממן את שכר הדירה, בעיית רטיבות
19 בדירה השכורה ומצבה הרפואי של אחלאם, (שסבלה מבעיה בעינה מאירוע קודם, שבו
20 הוטחה חומצה לעבר פניה, על ידי אדם אחר). גרסאות אחרות, התולות את המעבר לבית
21 האם, לפחות בכל הנוגע לפעם השנייה והמאוחרת יותר, באלימות מצד הנאשם, דינן
22 להידחות, כבלתי מהימנות, כפי שיבואר להלן.
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 פאוזיה תיארה בעדותה את חיי הנישואין של בתה אחלאם כרוויי סבל וטענה כי לא היה (8)
2 לה אף יום מאושר מאז נישאה לנאשם. לפי גרסתה, מצב זה החל בסמוך לאחר הנישואים
3 ונמשך עד לימים האחרונים בהם נראתה. כחלק מטיעון זה, הוצג כי הסיבה לכך שבני הזוג
4 עברו להתגורר עם פאוזיה כחודש עד 3 חודשים לפני היעלמותה (קרי, המעבר השני),
5 הייתה שהנאשם נקט באלימות כלפי אשתו. הסבר זה קשה לקבל ודומה כי גם פאוזיה לא
6 דבקה בו לאורך עדותה.

7
8 ביום 26.10.16 בהודעתה הראשונה, מסרה פאוזיה כי אחלאם והנאשם גרים אצלה למעלה (9)
9 מחודש ימים. היא הסבירה "הם היו גרים בנצרת עילית והיא בהריון והיה להם בעיה
10 של פיצוץ מים בדירה ולפני יותר מחודש הם גרים אצלי בבית. יש לה בעיות בעין
11 והיא צריכה לעשות ניתוח לעין לכן הם גרים אצלי בבית" (נ/2 שורות 23 עד 25).
12
13 מתוך דברים אלה עולה כי הנאשם ואחלאם עברו להתגורר אצל פאוזיה כחודש לערך
14 לפני האירוע, מסיבות שאינן קשורות לאלימותו של הנאשם.

15
16 לעומת זאת, בעדותה של פאוזיה בבית המשפט היא סיפרה כי בני הזוג עברו
17 להתגורר בביתה כשלושה חודשים לפני האירוע, כיוון שהנאשם היה מכה את
18 אחלאם.

19
20 "עדה, גב' פ. עבאס : היא בערך גרה אצלי כמעט 3 חודשים.

21 עו"ד צפריר : למה הם גרו אצלך, למה הם עברו לגור אצלך?

22 עדה, גב' פ. עבאס : כי היה מרביץ לה הרבה ואני הבאתי אותה אליי."

23 (עמ' 29 לפרוטוקול).

24

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 בחקירתה הנגדית שללה פאוזיה את הטענה כי הסיבה שבגינה עברו בני הזוג לגור
2 אצלה הייתה שבדירתם נתגלתה בעיית רטיבות. היא הדגישה כי במעבר הראשון לא
3 הייתה כל בעיית רטיבות.

4
5 "דירה ראשונה שגרו בה הוא הרביץ לה כל הזמן והבאתי אותה אצלי אליי
6 לא היה בעיה של מים ולא שום דבר". (עמ' 36 לפרוטוקול).

7
8 פאוזיה ניסתה להסביר מדוע מסרה במשטרה שהסיבות למעבר הדירה היו
9 רטיבות ומצבה של אחלאם ואמרה:

10
11 "הם עברו אליי, נכון, זה בדירה השנייה ולא הראשונה. בדירה
12 הראשונה גם הבאתי אותם אליי מרוב מכות שנתן לה". (עמ' 37
13 לפרוטוקול).

14
15 במהלך עדותה בפנינו ניכר כי פאוזיה מתקשה לבטא עצמה בצורה ברורה, היא גם
16 נעזרה במתורגמן לשפה הערבית, תשובותיה היו מבולבלות ולעיתים קרובות לא עלתה מהם
17 גרסה קוהרנטית. יחד עם זאת, מהסבריה של פאוזיה בסוגיה זו ניתן להבין כי אלימותו של הנאשם
18 הייתה הסיבה לכך שבני הזוג עברו להתגורר אצלה במעבר הראשון, בשלב מוקדם יותר
19 של הנישואים, ולא בהזדמנות השנייה והמאוחרת יותר סמוך להיעלמותה של אחלאם.

20
21 (10) המסקנה שלפיה, בני הזוג עברו להתגורר עם פאוזיה במהלך התקופה עובר להיעלמותה
22 לא הייתה קשורה לאלימות מצד הנאשם עולה לא רק מתוך הודעתה של פאוזיה במשטרה
23 אלא גם מתיישבת עם הודעתה של אמל במשטרה (ת/14 שורה 44), ועם עדותה של אמל
24 בבית המשפט. אמל אישרה כי בדירה השכורה בה התגוררו הנאשם ואחלאם הייתה בעיית
25 רטיבות והיא לא הייתה ראויה למגורים. היא הוסיפה גם שלא הייתה לבני הזוג אפשרות

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 לעמוד בדמי השכירות, לכן התגוררו אצל אמה, במשך תקופה של כחודש עד שלושה
2 חודשים. (עמ' 373 לפרוטוקול).
3
4 המסקנה היא כי לא הוכח שהמעבר השני של בני הזוג לביתה של פאוזיה נבע ממעשי
5 אלימות שהפגין הנאשם כלפי אחלאם, כחודש עד שלושה חודשים לפני היעלמותה.
6
7 (11) על פי עדותה של פאוזיה בבית המשפט, לאורך כל תקופת הנישואין, לרבות
8 בחודשי הריונה, הנאשם היכה את אחלאם, גרם לה לחבלות (שסימניהן ניכרו על פניה
9 ועל גופה), ואסר עליה לצאת מן הבית. בכל הנוגע לטענה כי מעשי האלימות נמשכו גם לאחר
10 שאחלאם נכנסה להריון- מדובר בגרסה כבושה, שלא רק שלא נמצא לכבישתה הסבר מניח את
11 הדעת, אלא שאי העלאתה בהזדמנות ראשונה, אם היא נכונה, איננה מתקבלת על הדעת
12 בנסיבות העניין.
13
14 בהודעתה הראשונה במשטרה, כאשר נשאלה העדה איך היחסים בין אחלאם לנאשם
15 היא השיבה כי אחלאם בהריון והם מאושרים. היא הוסיפה כי לפני שאחלאם נכנסה להריון
16 היחסים ביניהם לא היו טובים, היו תלונות הדדיות במשטרה והם אף נעצרו, אך "**מאז שהיא**
17 **בהריון הכל בסדר**" (נ/2 שורות 38 עד 40).
18
19 גם בהודעתה מיום 6.11.16 (נ/3) לא ציינה פאוזיה כי בתה חשה איום לחייה מאת
20 הנאשם או סבלה מאלימותו, ואף סיפרה: "**אני הלכתי לישון כי היית בטוחה שלא**
21 **יקרה לה משהו כי היא עם בעלה...**" (שורות 8-9).
22
23 רק בהודעה השלישית מיום 9.11.16 (נ/4) סיפרה פאוזיה שאחלאם החליטה
24 להתגרש מהנאשם וסיפרה לו על כך. היא גם טענה שאחלאם סיפרה על כך
25 שהנאשם מכה אותה ומושך בשערותיה. תיאור זה התייחס לתקופה בה התגוררו הנאשם

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 ואחלאם בנצרת עילית, כלומר תקופה הסמוכה לאחר נישואיהם. לשאלת החוקר, השיבה
2 פאוזיה כי לאחר כל מריבה בין השניים, אחלאם הייתה מספרת לה שהיא חוששת לחייה.
3
4 (12) לעומת זאת, בבית המשפט תיארה פאוזיה מצב שלפיו בתה אחלאם הייתה
5 מאוימת וחשה פחד לחייה. לפי עדותה הנאשם נהג להכות את אשתו וסימני
6 האלימות ניכרו על פניה ועל כתפה. אחלאם הייתה מבועתת, הוא היה אוסר עליה לצאת
7 מהדלת, וגם כאשר הייתה בהריון, הרביץ לה במותניים ובבטן ודרש ממנה לעשות הפלה
8 (עמ' 29 לפרוטוקול). היא הוסיפה כי יעצה לאחלאם להתגרש מהנאשם, בשל התנהגותו זו. היא
9 גם העידה שהנאשם הכה את אחלאם בעיניה, למרות הפגיעה ממנה סבלה בעין (עמ' 30
10 לפרוטוקול) וכי הייתה עדה למקרה בו תלש את שערותיה:
11
12 "אני הייתי פעם כשהוא נתן לה מכות קשות אני הייתי מפרידה ביניהם.
13 אני הייתי מפרידה ביניהם והוא תלש לה את הראש את השיער, משך לה
14 את האוזניים". (עמ' 40 לפרוטוקול).
15
16 עוד העידה פאוזיה כי הנאשם איים להרוג את אחלאם ובאחת ההזדמנויות חנק אותה
17 ואמר לה "הייתי חופר קבר וטומן אותך ואף אחד לא יכול לגלות איפה את, לא משטרה ולא
18 אף אחד אחר, וזה מה שקרה". על הדברים האלה למדה מפי בתה אחלאם, שגם הוסיפה
19 ואמרה לה "אם יבוא יום ואני אעלם אז תדעו שהוא הרג אותי והעלים אותי" (עמ' 30
20 לפרוטוקול).
21
22 פאוזיה סיפרה עוד בעדותה כי על רקע הדברים האלה, בלילה בו נסעו בני הזוג ולאחר
23 שאחלאם לא התקשרה למרות שהבטיחה לעשות כן, היא חלמה שאחלאם מתה. לטענתה,
24 היא גם הטיחה את הדברים בנאשם, כאשר הגיע למחרת בערב וסיפר על חטיפתה של
25 אחלאם באומרה לו: "אף אחד לא חטף אותה, אתה הרגת אותה" (עמ' 32 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1
2 (13) כאמור, תיאור זה, איננו מתיישב עם הגרסה שמסרה העדה במשטרה בחקירותיה
3 הראשונות. היא לא הצביעה על הנאשם כחשוד בהיעלמותה של בתה ואף טענה כי היחסים
4 ביניהם היו לאחרונה תקינים וטובים. יש להניח כי בשלב זה, בו לא היה ידוע מה עלה
5 בגורלה של אחלאם ואמה הייתה חרדה לשלומה, היא הייתה מפרטת באוזני החוקרים כל
6 פרט מידע שעשוי היה לסייע כדי לאתר את אחלאם ולברר מה קרה לה. לו סברה פאוזיה
7 באותה עת, כי נשקפה לאחלאם סכנה מאת הנאשם ולו הזהירה אחלאם מראש כי במקרה
8 שתיעלם יש חשש לחייה, קרוב לוודאי כי אמה הייתה מספרת על כך לחוקרים. רק
9 כשהתפתחה החקירה והוברר כי הנאשם חשוד ברציחתה של אחלאם, סיפרה פאוזיה כי
10 בתה חשה מאוימת מצד הנאשם. גם בשלב זה עדיין לא תיארה מעשי אלימות שקרו
11 בתקופה האחרונה סמוך להיעלמותה ולא תיארה בפני החוקרים את הדברים הקשים להם
12 הייתה עדה או שעליהם שמעה מפי אחלאם, כפי טענתה המאוחרת, שעליה סיפרה לראשונה
13 בבית המשפט.
14
15 יתר על כן, התנהגותה של פאוזיה, לאחר שסיפר לה הנאשם על החטיפה, איננה מעידה על
16 כך שהיא חשדה בו מיד במעורבות במעשה. אמנם לטענתה, היא הטיחה בנאשם מיד
17 כששמעה את סיפור החטיפה שהוא הרג את אחלאם (וסבאח אישרה זאת בעדותה בעמ'
18 228 לפרוטוקול), יחד עם זאת, פאוזיה או מי מהנוכחים האחרים לא התקשר מיד
19 למשטרה, לא דיווח על המקרה ולא הצביע על הנאשם כחשוד. במקום זאת, התלוו אל
20 הנאשם לאיזור ציפורי כדי לחפש אחר אחלאם. עובדה זו איננה מתיישבת עם הגרסה כי
21 אחלאם שיתפה מראש את בני משפחתה שהנאשם איים להעלימה ויידעה אותם שבמקרה
22 בו יטען הנאשם שהיא עזבה יבינו כי הוא ביצע את זממו.
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 (14) בדומה למתואר לעיל, גם אחותה של אחלאם - אמל, תיארה בשלבי החקירה
- 2 הראשוניים מערכת יחסים טובה בין הנאשם לאשתו. בהודעתה הראשונה מיום
- 3 26/10/16 (נ/12), תיארה אמל את מערכת היחסים בין הנאשם לאחלאם כטובה מאוד
- 4 והוסיפה כי אחלאם מאוד אוהבת את בעלה והוא אוהב אותה. כאשר נשאלה האם היו בעיות
- 5 ביניהם, השיבה "יש בעיות, אך לא רציניות, אך אני לא יודעת מעבר לזה". במהלך
- 6 החקירה ניכר כי החוקרים מנסים לברר חשד כי הנאשם מעורב בהיעלמותה של אחלאם,
- 7 ובתגובה לכך אמרה אמל: "אני לא מאמינה שעאוני יעשה דבר כזה לאחלאם כי הוא
- 8 אוהב אותה מאוד" (שורות 39 עד 40).
- 9
- 10 אין חולק כי בחקירותיה הראשונות (נ/12 עד נ/13) לא סיפרה אמל על כך שאחלאם סבלה
- 11 מאלימות מצד הנאשם ואף תיארה מערכת יחסים אוהבת וטובה ביניהם. כבר בהודעתה
- 12 מיום 28.10.16 ציינה אמל כי חשדה שמהו לא בסדר בסיפור שסיפר הנאשם
- 13 בנוגע לחטיפתה של אחלאם (נ/13 שורה 7), למרות זאת, לא סיפרה באותה הזדמנות על
- 14 כך שמערכת היחסים ביניהם כללה אלימות חמורה.
- 15
- 16 רק בהודעה מיום 30.10.16 (נ/14) הזכירה אמל שבעבר היו בני הזוג רבים ביניהם
- 17 ואף נעצרו בגלל אלימות במשפחה, לאחר שכל אחד מהם התלונן כנגד האחר (נ/14
- 18 שורה 42, 43). בהודעתה סיפרה אמל כי היא חשדה שהנאשם עשה משהו לאחלאם
- 19 כבר כשהגיע וטען שנחטפה, כיון שאיים בעבר להעלים אותה (שורות 69-70).
- 20 בהקשר זה סיפרה אמל במשטרה על שיחה שהייתה לה עם אחלאם כחודשיים לפני
- 21 היעלמותה, שעל תוכנה חזרה גם בעדותה:
- 22
- 23 "נשארנו בפנים אני והיא, אמרה לי תקשיבי אמאל אני רוצה לספר לך משהו. אם אני
- 24 אעלם באיזה שהוא יום לא תראו אותי אני לא בורחת עם מישהו כמו שעאוני יספר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 לכם הוא רוצה לקבור אותי. אמרתי לה למה את אומרת ככה? היא אמרה לי הוא חנק
2 אותי, אנחנו היינו ביער, עושים על האש ואוכלים רבנו והוא חנק אתכם והתחלתי
3 לראות אתכם אחד - אחד את ואמי ורזלי. אמרתי לו אם אני אמות ברגע האחרון הוא
4 ישחרר אותי. בגלל שהיא היתה בהיריון היה לה קוצר נשימה קצת היא כל הזמן
5 התנשפה כזה. לא נגענו בה פשוט כי היה לה את הבעיה הזו. הוא אמר לה אני אקבור
6 אותך ואני אגיד למשפחה שלך שאת ברחת עם מישהו. אמרה לי תדעי אם אני אעלב,
7 אין משהו מצחיק, בבקשה. אם אני אעלב זאת אומרת אני מתה, אני קבורה. אמרנו
8 לה תעזבי אותו, היא אמרה לא, אני אוהבת אותו. אני אמרתי לה האהבה הזאת לא
9 תביא לך שום דבר, אבל אני לא יכולה זה לא בשליטתי אני אוהבת אותו". (עמוד 357
10 לפרוטוקול שורות 6 עד 17).

11

12 בהודעתה מיום 31.10.16 (נ/15) סיפרה שהנאשם היה מכה את אחלאם,
13 ולאחרונה, כחודש או חודש וחצי לפני היעלמותה היכה אותה בבטנה באגרופים.
14 בעדותה בבית המשפט חזרה ותיארה אמל את מקרה האלימות, שהתרחש בזמן
15 שאחלאם הייתה כבר בחודש השני או השלישי להריונה. לדבריה, היא התעוררה בבוקר
16 לקול צרחות, לאחר שהנאשם היכה את אחלאם באגרופים בבטנה. אחלאם זעקה שייקחו
17 אותה לבית החולים כיון שירד לה דם מפלג הגוף התחתון והיא חששה שאיבדה את העובר. לדברי
18 העדה, הנאשם ליווה את אחלאם לבית החולים ושם התברר שמצבה תקין. אמל סיפרה כי
19 בבית החולים מסרו השניים גרסה שלפיה, אחלאם הרימה דבר מה כדי להסביר מדוע הגיעה
20 לבדיקה, מבלי שאחלאם שיתפה כי הנאשם היכה אותה.

21

22 יש לציין כי במסגרת התיעוד הרפואי שהוגש ת/38 קיימת תעודה רפואית מחדר מיון
23 נשים בבית החולים הצרפתי מיום 6.9.16 לפיה התקבלה אחלאם בשעה 22:56 עם תלונה על
24 כאבי בטן תחתונה ללא תלונה על דימום. תעודה אחרת מיום 17.7.16 עוסקת בביקור של

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 אחלאם במיון יולדות בבית החולים הצרפתי עם תלונה על הפרשה דמית. דומה כי אין תיעוד
2 התומך בטענה שבמהלך החודשים אוגוסט – ספטמבר 2016 נבדקה אחלאם בבית החולים בטענה
3 לדימום עקב הרמת משא, כפי שתואר.
4
5 עוד יש לציין כי בתוך התיעוד הרפואי קיים מסמך מיום 20.7.16 הכולל ראיון שבוצע
6 לאחלאם ככל הנראה במרפאת קופת חולים שכותרתו- זיהוי משפחה/אשה בסיכון/נפגעת
7 אלימות במשפחה, במסגרתו שללה אחלאם כל אלימות מצד בעלה ונרשם כי אין חשד
8 לאלימות. בפתח המסמך נרשם כי האחות נוהגת להציג את השאלון בפני כל המטופלות כיוון
9 שמדובר בתופעה שכיחה, משמע- הטופס לא מולא בשל כך שהתעורר חשד ספציפי לאלימות
10 בעניינה של אחלאם.
11
12 בנ/15 אמל הבהירה לשאלת החוקר, כי מקרה האלימות שתיארה (האגרופים לבטנה
13 של אחלאם), הוא ההזדמנות היחידה בה הייתה עדה לאלימות כלשהיא מצד הנאשם כלפי אשתו
14 (שורה 28).
15
16 למרות הדברים הללו, ביום 9.11.16 התייצבה אמל במשטרה כדי לספר על מקרי
17 אלימות נוספים. במסגרת נ/17 מסרה: "אני באתי לכאן כדי לספר לכם שעאוני היא
18 מרביץ לאחלאם אחותי בכך שהיה נותן לה מכות בבטן שלה והיה מושך אותה
19 בשערות והשיער שלה היה נתלש מהמקום, זה היה בערך לפני חודש וחצי בבית
20 של ההורים שלי ואני ראיתי את זה". גם גרסה זו לא מסרה העדה במספר
21 הזדמנויות קודמות בהן נחקרה ואף שנשאלה האם יש לה מה להוסיף למה
22 שמסרה קודם לכן.
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 אמל נחקרה ארוכות, במטרה לברר למה לא שיתפה את המשטרה מיד לגבי
2 החשדות שלה והרקע לחשש כי הנאשם אחראי להיעלמותה של אחלאם. היא
3 התקשתה להסביר מדוע התנהגה כך ובין היתר השיבה:
4
5 "כי אני לא האמנתי לו אבל אני לא הייתי בטוחה. אני בהתחלה אני חשבתי שאולי
6 היא נחטפה, אולי הוא עשה לה משהו, אולי הוא השאיר אותה במקום אצל מישהו.
7 התחלתי לחשוב בצורה מוזרה". (עמ' 382 לפרוטוקול).
8
9 בסופו של דבר, אמל לא נתנה הסבר מניח את הדעת מדוע לא סיפרה כבר בראשית
10 חקירתה במשטרה את הפרטים, שעשויים היו לסייע בחקירה ואף תיארה את
11 היחסים בין בני הזוג כטובים מאד, אם ידעה שמצב הדברים היה שונה בתכלית. עדותה
12 בהקשר זה הייתה מגמתית וקשה לבסס עליה ממצאים באשר למערכת היחסים ששררה בין בני
13 הזוג עובר להיעלמותה של אחלאם.
14
15 (15) גיסתה של אחלאם – סבאח, העידה כי אחלאם סבלה מאלימות מצד הנאשם, אשר
16 היה מקנא לה, וגם שבר את הפלאפון שלה מספר פעמים. בחקירתה הנגדית הובהר כי על
17 הדברים הללו שמעה מפי אחלאם או פאוזיה והם התרחשו בזמן שבני הזוג התגוררו
18 בנצרת עלית. (עמ' 211 ועמוד 223 לפרוטוקול).
19 סבאח הוסיפה כי גם ראתה על גופה של אחלאם סימנים של פגיעה בצוואר, בפנים
20 ובאצבעות ידה. לדבריה, אחלאם סיפרה לה כי הנאשם היכה אותה ושהיא מעוניינת
21 להתגרש ממנו (עמוד 196 לפרוטוקול). במהלך חקירתה הנגדית הבהירה כי הבחינה בסימני
22 המכות בתקופה הסמוכה לאחר הנישואין של בני הזוג (עמ' 212 לפרוטוקול).
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 על פי עדותה, סבאח הייתה עדה פעם אחת בלבד לאלימות כלפי אחלאם- כאשר שמעה
2 באחת ההזדמנויות את אחלאם צועקת וכאשר התבוננה באמצעות מצלמות האבטחה בבית
3 ראתה את הנאשם מושך את שערות ראשה:
4
5 "אבל פעם ראשונה שאני ראיתי זו הייתה פעם אחת שאני הייתי בבית שלי
6 ושמעתי אחלם צועקת, היה לה הרבה צעקות. אני, יש לי מצלמות בבית,
7 הסתכלתי, ראיתי עאוני מושך אותה משיערות ומחזיר אותה לבית של אמא שלה.
8 אז אני הלכתי לשם, מצאתי אותה יושבת והוא מחזיק אותה בידיים והיא הייתה
9 צועקת והוא אמר שאני לא עשיתי לה שום דבר, היא צועקת לבד. אמר לי "אל
10 תתערבי ביני לבין אישתי" אז אני חזרתי הבית, לקחתי את הטלפון והתקשרתי
11 לאמא שלה. אמרתי לה "בואי, אחלם ובעלה רבים בבית אצלך". ועוד פעם
12 שמעתי, עוד פעם קללות והלכתי עוד פעם לבית שלהם. היו יושבים בחדר שלהם
13 בפנים והיה תופס את הידיים שלה ולא נותן לה ללכת והיא הייתה בוכה ואומרת
14 לו "תעזוב אותי, אני רוצה ללכת. תעזוב אותי, לך מפה." אז אמרתי לו "תעזוב
15 אותה", אמר לי "אני לא עושה שום דבר. אני רק תופס את הידיים שלה. אנחנו
16 רוצים לדבר. אל תתערבי, תצאי בחוץ." (עמוד 204 לפרוטוקול).
17
18 עוד לדבריה, אחלאם שיתפה אותה בכך שהיא רוצה לעזוב את הנאשם, אשר מאיים
19 להרוג אותה וכן את העובר (עמוד 204 לפרוטוקול). כלומר גם מתוך עדותה של סבאח עולה
20 שהאלימות מצד הנאשם נמשכה גם במהלך התקופה שבה הייתה אחלאם בהיריון.
21
22 עדותה של סבאח הותירה רושם מהימן יותר מזה של פאוזיה ואמל. ניכר כי לא ביקשה
23 להגזים בתיאורים שמסרה וידעה להבחין בין דברים ששמעה מפי אחרים, לבין אלו
24 שחוותה במו עיניה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1
2 (16) הנאשם בעדותו תיאר את מערכת היחסים בינו לבין אחלאם. לפי עדותו, הקשר הזוגי
3 החל כשמונה – תשעה חודשים לפני שנישאו (עמ' 899 לפרוטוקול). בין השניים הייתה
4 אהבה ואמון הדדי. בתחילת הקשר היו אי הבנות, שגרמו לאלימות מילולית, אך זו מעולם לא
5 גלשה לאלימות פיזית (עמ' 900 לפרוטוקול). גם בחקירתו במשטרה (ת/50) טען הנאשם כי
6 בינו לבין אשתו אין שום בעיות, הם אוהבים זה את זה, אך אישר כי "יש מקרים שקרו
7 בעבר" (שורה 35). הנאשם טען כי בנות המשפחה שסיפרו על האלימות הקשה לה היו עדות,
8 שיקרו ושלל בחקירתו הנגדית מכל וכל את הטענה כאילו הכה את אחלאם. הוא הוסיף כי התחתן
9 איתה על מנת להשגיח ולשמור עליה וחזר וציין כי זכה בעבר באליפויות אגרוף (עמ' 1080
10 לפרוטוקול).
11
12 הנאשם לא הודה כאמור, בכך שמדובר היה באלימות פיזית, אך אישר כי יחסיהם של בני
13 הזוג לא היו תקינים בראשית נישואיהם, הייתה בהם אלימות, הגם שהייתה מילולית בלבד.
14 עדותו, כפי שיפורט להלן, הייתה בלתי אמינה, מופרכת ומגמתית, וגם בהקשר זה, לא ניתן
15 לקבלה. היא נסתרת לא רק בעדויות בני משפחה של אחלאם, שתיארו מערכת יחסים
16 אלימה בתחילת הנישואין, שכללה הגשת תלונות במשטרה, אלא גם איננה מתיישבת עם
17 עדותה של אחותו איה, שתפורט בהמשך.
18
19 (17) במהלך עדותו של הנאשם הפנתה ההגנה למסמך שנכתב על ידי אחלאם, ימים
20 ספורים לפני היעלמותה (בתאריך 19.10.16) – נ/1. הכיתוב בו הוא בעברית, אך תוכנו
21 בערבית. על פי תרגומם של הדברים, במסמך זה העלתה אחלאם את רגשותיה בכותבה:
22 "אני רוצה שנהיה, אני ועאוני, שמחים ללא בעיות. והדבר הזה בידיים שלי.
23 בידיים של האישה. לדוגמה כאשר הוא קצת לא מרגיש טוב, להניח לו לבדו. כדי
24 לנוח. מבלי שאני אדבר איתו או אפנה אליו. גם אם הוא מציק לי. אני צריכה

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 להירגע כאילו שלא קרה כלום. אפילו לא להתעצבן. אני לא צריכה להבליט שאני
2 לא מרגישה את הדבר הלא טוב. אני צריכה לשמור".
- 3
4 (18) אף שהנאשם הציג את המסמך על מנת לתמוך בגרסתו כי במהלך החודשים עובר לחודש
5 אוקטובר 2016 היו יחסיהם של בני הזוג תקינים לחלוטין, לא היו יותר אי הבנות ואף
6 האלימות המילולית פסקה (עמ' 1081 לפרוטוקול), דומה כי תוכנו איננו מאושש את גרסת
7 הנאשם. המסמך מספק הצצה לנבכי נשמתה של אחלאם, אשר חשה צורך שלא לחשוף ולהבליט
8 את קשייה, להתנהג כאילו כלום איננו קורה, והכל מתוך תקווה כי בני הזוג יצליחו להיות
9 מאושרים. היא לוקחת על עצמה את האחריות לעתיד הזוגיות, וסבורה כי אם תישאר
10 רגועה, תניח לבעלה, גם כשהוא מציק לה, תוכל לשמר את הנישואים.
- 11
12 (19) כפי שיפורט בהמשך, הנאשם התוודה בפני אחותו איה, כי גרם למותה של אשתו ואף
13 הסביר את המניע לכך. הנאשם סיפר לאיה כי אחלאם ביקשה לעזוב אותו ולא הייתה
14 מעוניינת להמשיך לחיות עימו ולגדל יחד איתו את ילדם המשותף. נתון זה, מחזק
15 משמעותית את העדויות לגבי כך שמערכת היחסים בין הנאשם ואשתו לא הייתה טובה
16 מאד במועד הרלוונטי.
- 17
18 (20) לסיכום פרק זה, מתוך העדויות עולה כי בתחילת נישואיהם נהג הנאשם באלימות כלפי
19 אחלאם והצר את צעדיה. לפי עדותה של סבאח, היא הייתה עדה למקרה אחד של אלימות
20 גם בחודשים האחרונים לפני היעלמותה של אחלאם. עדותה של סבאח, כאמור הותירה
21 רושם מהימן. יחד עם זאת, על רקע מכלול העדויות והראיות, גם אם לא הוכח שהאלימות
22 נמשכה במהלך חודשי הריונה הקצרים של אחלאם, יש לקבוע כי הנאשם גילה בעבר דפוסי
23 התנהגות אלימים ושתלטניים כלפי אשתו, מערכת היחסים ביניהם לא הייתה תקינה וטובה,
24 עובר להיעלמותה של אחלאם והיא שקלה להיפרד מהנאשם.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1

2

3

4

ב. לוחות הזמנים ומיקומם של הנאשם ואחלאם ביום 24.10.16

5

6

(1) כמפורט לעיל, במהלך חקירתו במשטרה עמד הנאשם על כך שביום 24.10.16 הוא אסף

7

את אחלאם ונסע עימה לחיפה, שם לנו ובילו עד למחרת היום, אז שבו בשעת ערב

8

לכיוון נצרת, ובמהלך הנסיעה נחטפה אחלאם. בחקירתו הוא מסר פרטים לגבי מקום הלינה

9

ומה היו מעשיהם של השניים במהלך היומיים הללו:

10

11

"ש. איפה היית ביומיים האחרונים עד הערב עם אשתך?

12

ת. אני לפני יומיים ביום שני נסעתי עם אשתי אחלאם לחיפה יצאנו מהבוקר או

13

צהריים אפילו בערך בשעה עשר או אחת עשרה בבוקר נסענו מהבית של אמא של

14

אחלאם מנצרת לחיפה, נסענו לבת גלים לחוף הים בדרך קנינו אוכל בחיפה אני

15

לא יודע שמות להגיד לך אני מכיר את המקום לא מכיר את השם הגענו לחוף בת

16

גלים זה היה בשעה ארבע אחרי הצהריים כך אני לא זוכר שעות בדיוק זה הדרך.

17

נסענו לחוף בת גלים עשינו הליכה בחוף ואכלנו בחוף והכוונה באוטו שלי ישבנו

18

ואכלנו. וכשהשמש שקעה הלכנו לישון באוטו שלי וקמנו למחרת בבוקר

19

ולשאלתך אין לי שיעון ולא טלפון אז אני לא יודע מה השעה אשתי שכחה את

20

הטלפון שלה בבית. בבוקר אשתי אמרה לי ללכת לחפש דירה בקריות ונסענו

21

לקריות והסתכלנו בשלטים ראינו כמה בתים לא התקשרתי ולא דיברתי עם אף

22

אחד רק כך אתה יודע להסתכל. ואז הלכנו לכיוון הבית השעה שמונה בערב הגענו

23

ליד ציפורי וקרה את מה שאני סיפרתי". (ת/52 שורות 4 עד 10 ראו עמ' 6 עד 10

24

בתמליל החקירה).

25

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 מגרסה זו נשמט פרק שלם, העוסק בשלב שבו נסעו השניים לצימר, מה היו
2 מעשיהם שם וכיצד הסתיימה שהייתם בצימר.
3
4 גם בהמשך החקירה דבק הנאשם בקו זה.
5
6 בהודעתו מיום 28.10.16 (ת/50) ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לתת גרסה לגבי
7 מעשיו ביומיים הרלוונטיים – הוא נשאל שוב:
8
9 **"ספר לי בדיוק על מסלול הנסיעה שלך מהרגע שיצאת מהבית בנצרת יחד עם**
10 **אשתך אחלאם ביום 24.10.16 יום שני עד החזרה לציפורי – יום למחרת 25.10.16**
11 **יום שלישי?"**
12 בתשובה אמר הנאשם **"אני דיברתי כל מה שיש לי וסיפרתי וזה מה שסיפרתי זה**
13 **האמת ואין לי מה להוסיף"** (שורות 8 עד 10 בת/50).
14
15 מהנאשם נגבו עוד קרוב ל – 10 הודעות, בהן ניתנה לו הזדמנות לשנות את גרסתו,
16 אך הוא מיעט להשיב על שאלות, שמר על זכות השתיקה או טען כי כבר סיפר כל
17 מה שיש לו לומר בעניין (ראה לדוגמא בתמליל החקירה ת/43 עמ' 11, 13, 21, ות/21
18 מיום 3.11.16 שורות 6 עד 8, 28 עד 30). הנאשם עומת עם ממצאי האיכון של מכשיר
19 הטלפון שלו, וגם אז טען כי הגרסה הראשונה שמסר היא אמת (ת/21 שורות 137 עד 150).
20 משהוצגו לנאשם סרטוני מצלמות האבטחה של הצימר בהם הוא נראה יחד עם אחלאם בנצרת
21 עלית, בזמן שבו טען כי שהה בחיפה – בחר הנאשם לשמור על זכות השתיקה ולא נתן כל גרסה
22 (ת/20 מיום 7.11.16 + ת/19 מיום 8.11.16). כך גם כאשר הוצגו לו (בחקירה ת/15 מיום
23 14.11.16), סרטונים המתעדים את נוכחותו ליד בית אחותו ביום 24.10.16 בשעת לילה,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 והמבססים את החשד כי היה בנצרת עלית ולא בחיפה כפי שטען לאורך חקירותיו, העדיף הנאשם
2 שלא להגיב ולא מסר כל גרסה.
3
4 (2) היום אין מחלוקת כי הגרסה שמסר הנאשם במהלך חקירותיו במשטרה הינה גרסת
5 בדים. הנאשם הודה בעדותו, לאחר שבפני בית המשפט נפרשו מלוא ראיות התביעה, לרבות
6 סרטונים המתעדים אותו בנצרת ביום 24.10.16 עד שעת לילה מאוחרת, כי הגיע יחד עם
7 אחלאם לצימר בנצרת עלית. הוא גם אישר כי הוא ואחלאם לא לנו ברכבם בלילה שבין ה-
8 24.10.16 ל- 25.10.16 בחוף הים בחיפה, כפי שסיפר בתחילה.
9
10 (3) נוכח גדר המחלוקת לאור גרסת הנאשם במשטרה ותשובתו הכללית לאישום, פעלה
11 המאשימה כדי להביא בפני בית המשפט ראיות שנועדו להפריך את הגרסה שמסר במשטרה
12 ולהוכיח כי ביום 24.10.16 שהה הנאשם בנצרת יחד עם אחלאם.
13
14 לעמדת המאשימה, היא הציגה צבר ראיות "טכניות", המלמדות על מיקומם של הנאשם
15 ואחלאם במהלך הימים 24.10.16 – 25.10.16, וזאת בדמות איכונים (ת/90), מצלמות
16 אבטחה של הצימר (ת/66) ומצלמות אבטחה המתעדות את הכניסה לביתה של אחותו של
17 הנאשם – איה (ת/64 + ת/17(א)). על בסיס ראיות אלה מבקשת המאשימה להסיק כי
18 ביום 24.10.16 נסע הנאשם מנצרת לחיפה. לפנות ערב, הוא חזר לנצרת עלית, הגיע
19 לצימר ביחד עם אחלאם סמוך לשעה 20:15, ובסמוך לשעה 22:24 עזב את הצימר כשהוא
20 נושא את אחלאם על ידיו. בנוסף, לפי הנטען, על פי הראיות ניתן לראות כי מספר דקות
21 לאחר מכן הגיע הנאשם לביתה של איה, לקח מעדר מסוהיל ועזב את המקום. הוא חזר
22 כחלוף 3 שעות לביתה של איה, דיבר איתה ממרחק מסוים מהבית. לאחר מכן, ביום
23 25.10.16 בשעות הצהריים הגיע הנאשם שוב לחיפה ובהמשך חזר לנצרת עלית בשעות
24 הערב.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
2 (4) יש לומר כי ההגנה בסיכומיה איננה חולקת על ממצאי דו"ח האיכון של הטלפון
3 שמספרו 054-9727671 (להלן: "הטלפון המסתיים בספרות 671") והמשויך לנאשם
4 – כפי שיפורט בהמשך. לגישת ההגנה ניתוח ראיות האיכון, כפי שאלה הובאו בסעיף 33 לסיכומי
5 המאשימה, מתיישבים דווקא עם גרסת הנאשם.
6
7 (5) מכאן, שכיום, בעקבות עדותו של הנאשם, במסגרתה העלה לראשונה גרסה אותה
8 כבש עד לשלב זה של המשפט, אין מחלוקת לגבי הנקודות הבאות, והמסקנות העולות מהן,
9 באשר למיקומו של הנאשם במועדים הרלוונטיים:
10
11 ביום 24.10.16 בשעה 15:46 אוכן הטלפון המסתיים בספרות 671 בנצרת עילית.
12 בשעה 18:00 הוא אוכן בחיפה.
13 החל מהשעה 19:51 אוכן הטלפון בנצרת עילית ובנצרת, עד השעה 22:36.
14 האיכון הבא שהתקבל הוא מיום 25.10.16 בשעה 08:24 בנצרת עילית, שם הוא
15 מאוכן גם בשעה 09:13.
16 בשעה 16:35 ביום 25.10.16 מאוכן הטלפון שוב בחיפה ובשעה 19:43 הוא מאוכן
17 בנצרת עילית.
18
19 (6) מה היו מעשיו של הנאשם במהלך השעות שחלפו מרגע שחזר מחיפה לנצרת ביום
20 24.10.16 ועד שהגיע לבית אמה של אחלאם וסיפר כי נחטפה? על כך מבקשת
21 המאשימה ללמוד מתוך מספר ראיות. העיקריות בהן הן מצלמות האבטחה של הצימר,
22 מצלמות האבטחה בבית הסמוך לביתה של האחות - איה, עדותם של איה ובעלה סוהיל
23 ועדותו של בעל הצימר.
24

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 בטרם אתייחס לפירוט הראיות הללו, יש לדון בטענת ההגנה באשר לקבילותן של (7)
2 הראיות הדיגיטליות:
3
4 לטענת הסנגור סרטוני מצלמת האבטחה של הצימר אינם קבילים, שכן נפלו פגמים
5 מהותיים בתפיסת ה-D.V.R, החל מאי עריכתו של דו"ח תפיסה ופגמים
6 בשרשרת המוצג, עד שלא ניתן להצביע באופן ודאי כי הסרטונים שהופקו אכן הופקו
7 ממכשיר זה.
8
9 בכל הנוגע לתוצרי מצלמת האבטחה של עאוני חילו, שתעדו את הנעשה בסביבת ביתה
10 של איה, טוענת ההגנה כי דין הסרטון להיפסל פסילה טכנית, מכמה טעמים: ראשית, ישנן
11 הפסקות בסרטון, מר עאוני חילו לא נחקר אודות פשר החלקים הרדומים בתוך
12 הסרטונים. ההסתמכות על מומחיותו של חוקר המחשבים צחי סגל לא פטרה את המשטרה
13 מלחקור את מתקין ה-D.V.R או לכל הפחות מלערוך מזכר בדבר האמירות שלטענת
14 החוקר סגל נאמרו לו מפי עאוני חילו ביחס לקפיצות הללו בצילומים. לא הובא גם עד מומחה
15 שיכול להעיד לגבי שיטת ההקלטה/הצילום של המצלמה הספציפית. מתוך עדותו של החוקר סגל
16 ותשובותיו אשר למי שפירק את המכשיר עולה תמיהה ביחס לאמיתות תוכנם של
17 הסרטונים. לא זו אף זו, טוענת ההגנה כי הראיות שהופקו ממכשיר ה-D.V.R הנ"ל
18 הופקו שלא על פי צו שיפוטי ובניגוד להוראות סעיף 23א. לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר
19 וחיפוש), נוסח חדש, התשכ"ט – 1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי"), ולכן החדירה
20 למחשב נעשתה שלא כדין. עאוני חילו גם לא נחקר ולא נשאל האם ערך שינויים בסרטונים
21 אלה. לאור האמור, סבורה ההגנה כי המאשימה לא עמדה במבחן "אמינות הסרט", בכך
22 שלא הוכיחה כי מה שניתן לפענח מהסרטונים נותן תמונה אמינה של הדברים שהתרחשו בפועל.
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

(8) מצלמות הצימר

1
2
3 במהלך החקירה התברר למשטרה כי הנאשם היה בקשר טלפוני עם אדם בשם אריק
4 כהן. מחקירתו של מר כהן הוברר כי הוא בעליו של חדר להשכרה באיזור התעשייה
5 בנצרת עילית, אותו הוא נוהג להשכיר לפי שעות, קרי, הצימר (עמ' 142 לפרוטוקול). את
6 החדר נוהג מר כהן להשכיר לפונים אליו טלפונית, מבלי שמתקיימת פגישה בין השוכר
7 והמשכיר. בשיחת הטלפון מוסר מר כהן לשוכר את כתובת הצימר. בכניסה לחדר יש תיבה
8 שמיועדת להשארת כספי התמורה. השוכר מקבל קוד באמצעותו הוא נכנס לחדר על ידי הקשת
9 הקוד על קודן ועם עזיבת הצימר עליו להתקשר ולדווח כי עזב. העד הסביר כי בכניסה לצימר
10 מותקנת מצלמה בתיבה, שמאפשרת לו לראות האם השוכר השאיר את הכסף וכן ישנה מצלמה
11 המותקנת בחניה.

12
13 העד נשאל ארוכות לגבי מספר שיחות טלפון שקיבל בערב יום 24.10.16 החל משעה
14 19:57 ממספר הטלפון המסתיים ב- 671, והסביר כי הוא מקבל שיחות רבות מן השוכרים,
15 הוא לא שומר את מספר הטלפון ואיננו יודע פרטים על השוכר, פרט למספר
16 הטלפון שלו. אומר כבר עתה כי מעת שהודה הנאשם כי שהה בצימר, הוא אישר למעשה
17 את ההנחה כי הקשר הטלפוני בינו לבין מר כהן נסוב אודות השכרת החדר למשך מספר
18 שעות בערבו של יום ה- 24.10.16.

19
20 העד, מר כהן, לא הסתיר את מורת רוחו מכך שהוא נדרש להעיד בבית המשפט ולתת
21 פרטים לגבי אופן הפעלת חדר ההשכרה (הצימר):

22
23 "אני, אני לא יודע שום דבר, אני לא צד בעניין הזה אני סך הכל חדר להשכרה,

24 אני לא מכיר לא יודע כלום. לקחו את ה-DVR, לקחו את הכל, באו חפרו

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 לי את כל המקום עד 2 בלילה, זהו נגמר. נגמר, זהו, זה אין לי עוד מה לדבר

2 פה. אין לי עוד מה להוסיף.

3 ש: טוב. אריק לא באים אליך בטענות.

4 ת: לא, אני, אבל זה פשוט,

5 ש: תקשיב, אריק, לא באים אליך בטענות.

6 ת: לזה פשוט גוזל ממני את הזמן שלי.

7 ש: ברור.

8 ת: זה גוזל ממני זמן.

9 ש: אז תענה זה ילך יותר מהר.

10 ת: דברים שאני לא יודע מה, מה אני צריך בכלל להיות פה, מה אני צריך

11 בכלל להיות פה, לעמוד פה בעמדה הזאת". (עמ' 147)

12

13 על רקע האמור ניתן להבין גם את חוסר נכונותו של העד לתת פרטים לגבי אופן תפיסתו

14 של ה-D.V.R :

15

16 "עו"ד צפרייר: אגב המשטרה ביקשה ממך את המצלמות, הסכמת לתת

17 אותן?

18 העד, מר כהן: קודם כל, בוא אני אסביר לך זה אחרי שבוע באו אלי

19 המשטרה, בכלל אני יש לי סכסוך עם השכנים, חשבתי אולי לגבי השכנים

20 שלי בכלל. בסוף באו אלי לחדר, אזור תעשייה ב' ולא יודע, לקחו לי את

21 ה-DVR, אני אפילו לא יודע על מה וזהו". (עמ' 144)

22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 העד לא טען בשום מקום כי המכשיר נתפס שלא על דעתו ומתוך הראיות עולה כי מכשיר
2 ה- D.V.R נתפס בהסכמתו. עדותו של חוקר המחשבים והמסמכים המחזקים אותה (ת/72),
3 תומכים במסקנה כי המכשיר נמסר על ידי מר כהן למשטרה, לאחר שבמהלך עדותו הוא
4 סיפר על כך שמחוץ לצימר מותקנות המצלמות. במסגרת ת/72 אישר מר כהן כי קיבל
5 לידיו את מכשיר ה- D.V.R שמסר למשטרה ואין לו כל טענה כנגדה בהקשר זה.
6
7 לא זו אף זו, העד צחי סגל, אחראי על צוות מיצוי הראיות של ימ"ר צפון, ביקר בחדר
8 ההשכרה ביום 1.1.16 וביקש ממר כהן למסור למשטרה את הכונן הקשיח של ה- D.V.R
9 ובמקומו לקבל כונן חדש ריק. מר כהן שיתף פעולה גם בעניין זה ונתן הסכמתו לכך
10 (ת/62).

11

12 לגבי תפיסת מכשיר ה- D.V.R העיד מר סגל:

13

14 **"ואז הגעתי לצימר והם התקשרו אליי לפרק את ה-DVR, שהגעתי לצימר**

15 **ה-DVR כבר פורק על ידי בעל הצימר, זה בקומה השנייה במשרד, הוא ירד**

16 **במדרגות והוא נתן את זה לאלי מלכה והוא אמר לו אין לי בעיה שתעשו עם**

17 **ה-DVR מה שאתם רוצים תחזירו לי את זה תוך יום יומיים, זהו. למחרת**

18 **אני כבר זוכר שהבאתי את זה למשרד או בערב הבאתי את זה, הוציאו צו**

19 **והתחילו לעבוד על זה". (עמ' 607 לפרוטוקול וכן ראו עמ' 625 לפרוטוקול).**

20

21 המכשיר נתפס מבלי שהוצא קודם לכן צו לתפיסתו. בהקשר זה מקובלת עלי טענת

22 המאשימה כי באותה עת הייתה אחלאם בגדר נעדרת והיה חשש ממשי לשלומה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 בנסיבות אלה ביקשה המשטרה לבצע כל פעולה שיכולה הייתה להביא לאיתורה באופן
2 מייד וולא דיחוי. הצו (ת/74) הוצא בדיעבד ביום 31.10.16. בהתחשב באמור לעיל, ובשים לב
3 לכך שהמוצג נתפס בהסכמת בעליו, אני סבורה כי יש לדחות את הטענה שנפל פגם בהליך
4 התפיסה. על כל פנים, אין המדובר בפגם שיש לו השלכה על קבילות הראיה.
5
6 הכונן הקשיח נתפס, כמפורט לעיל, ונותר בהחזקת המשטרה. הוא הוגש כראיה
7 (ת/62א) ותוכנו ניתן היה לבדיקה על ידי ההגנה, לו רצתה לאמת את ממצאי
8 הפריקה. חוקר המחשבים הסביר בעדותו, מדוע אין חשש שנעשה שינוי בחומרים
9 המוחזקים על הכונן, מרגע שהוחזר לעד מר כהן ועד שנתפס על ידו הכונן הקשיח:
10 "ת: ... אבל אני אומר לך שה-DVR הזה שהגעתי לשמה לא היה
11 מחובר, אם היה מחובר אז בטח ובטח שהיינו שמה בודקים ואם
12 יש הליכה או שינוי בזה ולכן אני אומר לך שהגעתי לשמה לבעל
13 הצימר, ראיתי את בעל המקום, נתן לי את ה-DVR,
14 ...
15 העד, מר סגל: לא, אני אמרתי שה-DVR לא, לא ראיתי שה-DVR חובר
16 למערכת, אם היה מחובר למערכת אז בטח שהייתי שואל אותו אם הוא
17 עשה שינויים או ערך, הוא יכול להחליף את הדיסק, זה גם את יודעת כל
18 הכנסה של DVR במתח זה משנה את התאריך שצירוב עליו" (עמ'
19 625 לפרוטוקול).
20
21 עדותו של מר סגל הייתה מהימנה והיא מקובלת עלי. מה גם שגרסתו מתיישבת עם
22 העובדה שמכשיר ה D.V.R הוחזר למר כהן ב – 31.10.16 וכבר ביום 1.1.16 הגיע מר סגל על

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 מנת לתפוס שוב את הכונן הקשיח שלו. בשלב זה בעל חדר ההשכרה עדיין לא חיבר אותו
2 למערכת, כפי שתיאר מר סגל ולכן החשש שמא נעשו בו שינויים הוא קלוש.
3 צודק בא כוח הנאשם בטענתו כי נפל פגם בכך שתפיסת ה-D.V.R לא לוותה בדו"ח או
4 מזכר המתעד את הפעולה. החוקר מר רמי משה סיפר לראשונה על כך שהוא היה זה שתפס
5 את המכשיר סמוך לפני עדותו בית המשפט. בעדותו ציין כי הוא נכח בצימר יחד עם עוד
6 מספר שוטרים, לרבות מר סגל, ויחדיו לקחו את המכשיר לעמדת הזי"ט בימ"ר צפון (עמ'
7 496). כל אחד מן השוטרים שנכח במקום סמך על כך שהאחר ירשום דו"ח או מזכר על
8 תפיסת המכשיר והעברתו, וככל הנראה לא נרשם בסופו של דבר כל מזכר, עד סמוך לפני
9 שמיעת העדות. החוקר רמי משה זכר לומר בעדותו כי מכשיר ה-D.V.R הובא לעמדת
10 הזי"ט, אל צחי סגל. מתוך עדותו עלה גם כי הואיל ולא נרשם דו"ח תפיסה גם לא סומן
11 המוצג. אין ספק כי מדובר בכשל. תפיסת המוצג צריכה הייתה להיות מלווה בדו"ח והיה
12 על החוקרים לסמן את המוצג. יחד עם זאת אינני סבורה, כפי שיפורט להלן, שיש במחדל
13 זה כדי לפגוע בקבילות המוצג ותוצריו או במשקל שיש לייחס להם. כאמור, בסמוך לאחר
14 מכן, נתפס שוב הכונן הקשיח, פעולה זו תועדה במזכר על ידי מי שתפס את הכונן- החוקר
15 צחי סגל, והכונן אף הוגש לבית המשפט. משמע, "הראיה הטובה ביותר" הוצגה לבית
16 המשפט ועמדה לבחינת ההגנה.
17
18 פריקת מצלמות האבטחה נעשתה על ידי רס"ר בת אל מלכה, חוקרת מחשב מיומנת כהגדרת
19 המונח בחוק המחשבים (ת/66). רס"ר מלכה לא ידעה לומר ממי קיבלה את ה-D.V.R
20 עליו עבדה, אך כפי שהובהר לעיל, מכשיר ה-D.V.R שנתפס בצימר הובא לעמדת הזי"ט,
21 כמו גם הכונן הקשיח שלו (לאחר שה-D.V.R הוחזר). פריקת המכשיר מדגימה בברור
22 כי מדובר במצלמות הצימר, וכפי שעלה מעדותו של החוקר סגל אין חשש כי נעשה שינוי
23 כלשהו בתוכנו של הכונן.
24

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 בע"פ 2286/14 גייבדנוב נ' מדינת ישראל (23.11.2015) קבע בית המשפט העליון
2 בהתייחס למבחני הקבילות ומשקלם של סרטוני אבטחה כדלקמן:

3
4 **"אציין, כי גם בכל הנוגע לקבילותם ומשקלם של סרטוני מצלמות**
5 **האבטחה, לא מצאתי מקום להתערב בממצאים שנקבעו לגביהם.**
6 **ידועה המגמה הכללית בדיני הראיות של מעבר ממבחני קבילות**
7 **למבחני משקל, ובמסגרת כך גם בנוגע לכלל הראייה הטובה**
8 **ביותר..."**

9
10 מגמה זו של הגמשת כללי קבילות הראיות ומתן הדגש לשאלת משקלה של הראייה,
11 באה לידי ביטוי גם בע"פ 4481/14 פלוני נ' מדינת ישראל (16.11.2016), שם הודגש
12 כי שני התנאים המרכזיים אותם יש לבחון לשם קבילותה של הראייה, הם: הוכחת
13 מהימנותה של ההקלטה, כמשקפת את אשר נאמר בין הצדדים לשיחה במועד ההקלטה;
14 וזיהוי כהלכה של הדוברים באותה שיחה.

15
16 **"בשלב של בחינת מהימנותה של ההקלטה, ניתן להדרש גם לשינויים**
17 **ולמחיקות, שאולי נעשו בה, ומידת השפעתם על התוכן הרלוונטי, בגינו**
18 **הוגשה ההקלטה. סבורני, כי בחינה קפדנית של מהימנות ההקלטה עשויה**
19 **ליתן מענה לחשש, כי דווקא עקב חידושי הטכנולוגיה קל יותר לזייף**
20 **תוכנה של הקלטה, מבלי להותיר עקבות מוחשיים."**

21
22 בהיקש לענייננו, נוכח גרסת הנאשם בעדותו, שוכנעתי כי אין כל חשש שמא הנצפה
23 בסרטוני האבטחה איננו משקף את המציאות. הנאשם מאשר למעשה את מה שרואים
24 בסרטונים, אך חולק על הפרשנות שלהם ונותן להם הסברים. אין טענה בפיו כי הושמטו
25 קטעים, שעשויים היו לסייע לו בהגנתו, או כי נעשו שינויים כלשהם בתוכנם של

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 הסרטונים. משכך, מדובר בראיות קבילות בעלות משקל רב (ראו ע"פ 6411/98 **מנבר**
2 **נ' מדינת ישראל**, נה(2) 150 (2000)). משאישר הנאשם את נוכחותו בצימר ונתן
3 הסברים למה שרואים בסרטונים, חשיבותם כראיה היא יותר למען ההתרשמות הישירה
4 ממה שארע שם, בחינת טוב מראה עיניים, וערכם המרכזי הוא במישור החקירתי, שכן,
5 לולא נחשפו, יש להניח שהנאשם היה דבק בגרסתו המקורית, המרחיקה אותו מהצימר.
6
7 משצלחנו את משוכת הקבילות, יש לבחון את תוצרי המוצג, כפי שאלה משתקפים מדו"ח (9)
8 פריקת המצלמות והדיסקים אליהם הועתק החומר (ת/66א). מתוך ת/66 עולה כי קיים
9 הפרש של שעה בין זמן האמת לזמן המצלמה (ככל הנראה בשל כך שהמצלמה הייתה
10 מכוונת עדין לשעון קיץ).
11
12 ממקבץ סרטוני הצימר מצטיירת התמונה הבאה, בה תועדו הרגעים האחרונים בהם צולמה (10)
13 אחלאם, בטרם אבד כל קשר עימה:
14 • בשעה 20:15, לערך, נראה הנאשם מחנה את רכבו בסמוך לצימר ועושה דרכו
15 בהליכה לכיוון הכניסה, כשהוא משוחח בטלפון ומתעסק ככל הנראה בתיבה
16 המיועדת להפקדת התשלום. הנאשם נכנס לצימר, לאחר מכן יצא שוב לכיוון הרכב.
17 בהמשך נראה הנאשם כשהוא חוזר לצימר ובידו בקבוק משקה ומאחוריו פוסעת אחלאם,
18 על עיניה משקפי שמש, לרגליה כפכפים ועל כתפה תיק צד לבן.
19
20 תיאור זה מתיישב היטב עם מחקר התקשורת (הוגש כחלק מההודעה ת/19), המלמד
21 כי בשעה 19:51 התקשר הנאשם לראשונה לבעל הצימר. לאחר מספר התקשרויות
22 קצרות בין השניים, התקשר הנאשם בשעה 20:15 לאריק כהן, בדיוק בשעה בה הוא
23 נראה ניגש לכניסה לצימר ומשוחח בטלפון.
24

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 • עד השעה 22:10 לא יוצאים הנאשם או אחלאם מהצימר (במאמר מוסגר יאמר כי
2 בשעה 21:14 נראית תנועה של אנשים לא מזוהים הניגשים לצימר ועוזבים את המקום
3 כעבור זמן קצר).
4
5 • בשעה 22:10 יוצא הנאשם לכד מן הצימר, ניגש לרכבו, פותח את דלת הנהג
6 ומתעסק שם בדבר מה מספר שניות וחוזר לצימר. (לפי עדותו יצא כדי לקחת דבר
7 מה מהרכב – עמ' 935 לפרוטוקול). הנאשם נראה מתהלך באיטיות יחסית אך מתבונן
8 לצדדים.
9
10 • בשעה 22:21 יוצא הנאשם שוב מהצימר, כשתיקה הלבן של אחלאם בידו. הוא מכניסו
11 לרכב דרך הדלת שליד הנהג. אחר כך פותח את הדלת האחורית, הקרובה יותר לצימר,
12 מותיר אותה פתוחה וחוזר לצימר.
13
14 • כעבור זמן קצר יוצא הנאשם מהצימר כשהוא נושא את אחלאם על כפיו. לטענת המאשימה
15 בשלב זה נראית אחלאם כשהיא ספק ללא רוח חיים - ספק באובדן הכרה מוחלט. הנאשם
16 מכניס את אחלאם למושב האחורי של הרכב, דרך הדלת שאותה הותיר קודם לכן פתוחה,
17 סוגר את הדלת וחוזר לצימר.
18
19 • מספר שניות לאחר מכן, יוצא הנאשם מהצימר, כשהוא אוחז בנעליה של אחלאם ניגש
20 לכיוון דלת הנהג ועוזב את המקום בנסיעה. (בשעה 22:36 מתקשר הנאשם לבעל הצימר,
21 ככל הנראה להודיע על היציאה מהצימר).
22
23 כמפורט לעיל, הסרטונים הוצגו לנאשם במהלך חקירותיו במשטרה פעם אחר פעם אך הוא
24 בחר לשמור על זכות השתיקה ולא מסר כל הסבר למה שנצפה בהם.
25

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 כאמור, בעת היציאה מן הצימר נראית אחלאם כשהיא נישאת על כפיו של הנאשם בתנוחה (11)
- 2 של עילפון/חוסר הכרה. לפי עדותו של רס"ב רמי משה (עמ' 504-505) נעשה ניסיון
- 3 לקבל התייחסות של המכון לרפואה משפטית למצבה של אחלאם כפי שהוא עולה מתוך
- 4 סרטוני האבטחה. בתגובה הובהר לו כי אין אפשרות לתת חוות דעת לגבי השאלה האם
- 5 אחלאם נראית בחיים אם לאו, מתוך צפייה והתבוננות בסרטונים בלבד. יוצא, כי אין חוות
- 6 דעת פתולוגית היכולה לבסס מסקנה לגבי מצבה של אחלאם בעת שהנאשם נשא אותה על
- 7 כפיו והוציאה מתוך הצימר.
- 8 אגב אורחא, אציין כי בכתב האישום המקורי שהוגש כנגד הנאשם ביום 4.12.16 נאמר כי
- 9 הנאשם הוציא את גופתה של אחלאם מהצימר. לאחר הערכה מחודשת של הראיות,
- 10 ובהעדר אפשרות לקבוע כי כבר בשלב זה לא הייתה בין החיים, עתרה המאשימה לתיקון
- 11 כתב האישום ובכתב האישום המתוקן אין היא טוענת עוד כי אחלאם בהכרח הומתה עוד
- 12 לפני שהוצאה מן הצימר, אלא שהנאשם גרם למותה במהלך אותו ערב במועד שאיננו ידוע
- 13 במדויק.
- 14
- 15 הגם שלא ניתן לקבוע כי אחלאם לא הייתה בין החיים, עת הוצאה מן הצימר, ניתן לראות (12)
- 16 ולהסיק ממצבה, כי היא מוטלת בידיו של הנאשם, ללא כל תנועה, נראית חסרת חיים או
- 17 חסרת הכרה ועל כל פנים, מעולפת, ועל כך אין חולק.
- 18
- 19 בעדותו בבית המשפט אישר הנאשם כי ביום 24.10.16 שהו בני הזוג בצימר בנצרת עילית. (13)
- 20 על פי עדותו, במהלך הבוקר ביקש מאחלאם שתחפש מקום בו יוכלו לבלות. בשעה 16:00
- 21 לערך הגיע הנאשם לבית משפחה של אחלאם, אסף אותה והם נסעו לחיפה. שם קנו אוכל
- 22 במסעדה באזור בת גלים, הלכו לאורך הטיילת וישבו בחוף הים. לדבריו, במהלך השעות
- 23 הללו, השניים שוחחו אודות בעיית הדיור שלהם - בדירה השכורה הייתה בעיה בכיוב
- 24 והנאשם לא היה מעוניין להמשיך לגור אצל אמה של אחלאם, אלא לשכור דירה באזור

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 הקריות. לפי גרסתו, לקראת ערב, הציע לאחלאם ללכת לצימר, שבו בילו פעמים רבות
2 בעבר (עמ' 903 לפרוטוקול).

3
4 הנאשם אישר כי התקשר לבעל הצימר וסיכם איתו לשכור את החדר תמורת 200 ₪. הוא
5 גם אישר כי הגיע לשם עם אחלאם, באותו ערב. הנאשם לא חלק על התמונה בה נראית
6 אחלאם נישאת על ידיו, בעת שהוצאה מהצימר- אך סיפק הסבר למצבה. גרסתו תובא
7 בהרחבה בהמשך. בקצרה אומר כי לטענת הנאשם בזמן שהוא התקלח, שתתה אחלאם
8 כמות גדולה מתוך משקה הוודקה אבסולוט, שהביא עימו למקום והתעלפה:

9
10 **"אני לא יכול להגיד כמה היא שתתה. אבל היא שתתה הרבה. רואים**
11 **במצב שלה ואיך שאני ראיתי אותה ואני מכיר אותה. היא שתתה**
12 **הרבה, רואים על, גם על הפנים שלה. ואיך היא. ואז אני, פתאום אני**
13 **רואה אותה התעלפה. אני פחדתי. לא ידעתי מה לעשות. אמרתי אני**
14 **אקח אותה לבית חולים. הלכתי, פתחתי את האוטו שלי, פתחתי את**
15 **הדלת והרמתי אותה בידיים שלי והוצאתי אותה מתוך הצימר" (עמ' 905**
16 **לפרוטוקול).**

17
18 הנאשם הודה, אם כך, שהוא הכניס את אחלאם לתוך הרכב, כשהיא מעולפת. כן אישר
19 שהוא זה שאסף את חפציהם מתוך הצימר והעבירם לרכב, ולטענתו, כוונתו הייתה
20 להבהיל את אחלאם ההרה לבית החולים:

21
22 **"שמתי אותה באוטו. לקחתי את הדברים. אני את האמת לא היה מעניין**
23 **אותי. אני גם פחדתי גם עליה וגם על הילד שלי. שאני מחכה לו הרבה זמן**
24 **שיבוא. ושנחננו יצאנו לבית חולים בדרך, אז היא ככה התחילה להתעורר**

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 קצת, ככה. הייתה מטושטשת, הייתה מאבדת את ההכרה". (עמ' 905

2 לפרוטוקול).

3
4 משמע, הנאשם מאשר כי אחלאם הייתה מעולפת, ואף במצב בו איבדה הכרה מידי פעם,
5 כאשר הוא נשא אותה לרכב והחל בנסיעה. לטענתו, הדבר נבע מכך ששתתה יתר על
6 המידה. גרסה בלתי אמינה, רצופת תהיות וסתירות, כפי שיפורט בהמשך. החשוב הוא,
7 שאין כל מחלוקת לגבי מה שניתן לראות בסרטוני הצימר, ואין כל ספק שהם משקפים
8 נאמנה את מה שהתרחש באותו ערב מר.

10 מצלמות בית עאוני חילו (14)

11
12 כאמור, במשטרה לא סיפר הנאשם כלל שביום 24.10.16 הוא ואחלאם חזרו מחיפה לנצרת
13 עלית ושהו בצימר. הוא גם לא חשף כי נסעו ישירות מהצימר לבית אחותו ועל כל מה
14 שהתרחש שם באותו לילה ולמחרת. על מעשיו של הנאשם לאחר שעזב את הצימר עם
15 אחלאם, למדה המאשימה ממצלמות ביתו של עאוני חילו, (להלן: "בית חילו"), אשר
16 חולשות על פתח ביתה של איה.

17
18 למען שלמות התמונה, יאמר כי אמה של אחלאם, פאוזיה, מסרה בחקירתה כי ביום
19 25.10.16 היא קיבלה מספר שיחות טלפון ממספר לא מזוהה, ואלה נותקו מבלי שנאמר
20 בהן דבר (ראו בעדותה בבית המשפט בע' 31 ו- 45 לפרוטוקול). מחקרי התקשורת העלו
21 כי השיחות יצאו מטלפון השייך לאחותו של הנאשם – איה (והדברים עולים בקנה אחד
22 עם עדותה של איה, אליה אתייחס בהמשך). בעקבות כך נבדקו מצלמות האבטחה הסמוכות
23 לביתה של איה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 מהלך התפיסה של המצלמות תועד בדו"ח הפקת ראיות דיגיטאליות (ת/17), שנערך על
2 ידי החוקר צחי סגל. על פי דו"ח, ביום 13.11.16 הגיע מר סגל, יחד עם החוקר אלי מלכה,
3 לביתו של מר חילו עאוני. שם אותרו מצלמות שכוונו לעבר הכביש הסמוך לביתו ולצידו
4 האחורי. המצלמות נתפסו בהסכמתו של בעל הבית, תוך הבטחה שיוצא צו בהמשך היום
5 ויימסר לו. (צו תפיסה וחיפוש הוצא באותו יום - ת/75).
- 6
7 בדיקת המצלמות הראתה כי זמן האמת בעת הפריקה היה כשעה לפני זמן המצלמה. יחד
8 עם זאת, נרשם כי הואיל ושעון הקיץ נכנס לתוקף ב- 29.10.16 -קרי, בין מועד הצילום
9 לבין תאריך הפריקה, הרי שהפרש הזמנים בפועל הוא של כ- 5 דקות בלבד. (בעל המצלמה
10 לא שינה את זמן המצלמה לאחר כניסתו של שעון הקיץ, ומכאן נבע הפרש הזמנים של
11 שעה, נכון לתאריך הפריקה, הפרש שלא היה קיים בעת הצילום. יחד עם זאת, המצלמה
12 הקדימה בכ- 5 דקות את זמן האמת). המצלמות נפרקו על ידי החוקר (ת/64). בהמשך
13 בשל קושי לפתוח את הקובץ במחשב ללא תוכנת המרה הוגשו החומרים שנפרקו גם כשהם
14 שמורים על גבי דיסק און קי ת/64א. נוסף על כך, הוגש דיסק הכולל קטעים עיקריים
15 מתוך מצלמות אלה, אשר הוצגו לסוהיל במהלך חקירתו במשטרה (סומן ת/78).
- 16
17 במהלך פריקת הסרטונים נוכח החוקר סגל לדעת כי אין רצף זמנים וישנן קפיצות. הוא
18 שוחח עם בעל המצלמה וזה הסביר כי מדובר במצלמה המצלמת בזמן תנועה בלבד. (המזכר
19 ת/64 הוגש וראו עדותו של מר סגל בעמ' 610).
- 20
21 אני סבורה כי יש לדחות את טענת ההגנה לפיה תוצרי הפריקה אינם קבילים שכן החיפוש
22 במחשב בוצע בניגוד לסעיף 23א לפקודת סדר הדין הפלילי.
- 23
24 סעיף 23א. לפקודת סדר הדין הפלילי קובע בס"ק (ב) כי :
- 25

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 "על אף הוראות פרק זה, לא ייערך חיפוש כאמור בסעיף קטן (א), אלא
2 על-פי צו של שופט לפי סעיף 23, המציין במפורש את ההיתר לחזור
3 לחומר מחשב או להפיק פלט, לפי הענין, והמפרט את מטרות החיפוש
4 ותנאיו שייקבעו באופן שלא יפגעו בפרטיותו של אדם מעבר לנדרש".
5
6 לאחרונה נדרש בית המשפט העליון לדון בסוגיה של ביצוע חיפוש במחשבים/מכשירי
7 טלפון ניידים בטרם הוצא צו חיפוש בבש"פ 7917/19 אוריך נ' מדינת ישראל)
8 (25.12.2019) שם נקבע:

9
10 "נמצאנו למדים כי על דרך הכלל אין לבצע חיפוש במחשב אלא
11 במקרים שבהם ניתן צו חיפוש מתאים; וכי ישנם שני תנאים מצטברים
12 למתן צו חיפוש במחשב, ובטלפון חכם בפרט: האחד, כי החיפוש
13 "נחוץ" כדי להבטיח את הצגת ממצאיו במשפט או בהליך אחר; והשני,
14 אשר ייחודי לבקשת צו חיפוש במחשב, הוא כי מטרות החיפוש ותנאיו
15 לא יפגעו בפרטיותו של אדם "מעבר לנדרש".

16
17 כפי שהובהר שם, להבדיל מצו חיפוש בחצרים, בעת מתן צו חיפוש במחשב על בית המשפט
18 לשקול ולאזן בין זכותו של אדם לפרטיות לבין האינטרס הציבורי שבקידום
19 החקירה.

20
21 בענייננו, נתפס מכשיר ה- D.V.R בטרם הוצא צו לחיפוש במחשב ובהסכמת בעליו. (18)
22 הבטחה להוציא צו לחיפוש במחשב בסמוך לאחר תפיסת המכשיר נועדה להבטיח כי
23 החדירה למחשב תעשה לאחר קבלת צו כזה. אינני רואה כל קושי בפעולה זו. אין צורך
24 לומר, כי לעיתים שיקולי החקירה מחייבים לפעול לתפיסתם המהירה של סרטונים מסוג

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 זה, כאשר יש דחיפות בקידום החקירה (כמו במקרה בו עסקינן, כאשר קיים חשש לגורלה
2 של אשה צעירה שנעדרה כבר מספר ימים), או מחשש לאיבוד או לשיבוש הראיות. עם
3 זאת, תפיסה לחוד וחדירה למחשב לחוד. כאן, פעלה המשטרה מיד לאחר שנתפס המכשיר
4 להוצאת צו החיפוש. הפריקה נעשתה באותו יום ואין כל אינדיקציה לכך שהחדירה למחשב
5 נעשתה בטרם הושג הצו. ההיפך הוא הנכון. מתוך העדויות עולה כי פריקת המכשיר נעשתה
6 לאחר הוצאתו של צו החיפוש.

7

8 מעדותו המהימנה של החוקר סגל עולה בבירור כי הצו הוצא במקביל לתפיסת המכשיר.
9 המסקנה מכך היא שהחיפוש במחשב בוצע לאחר שהמכשיר נתפס בהסכמת בעליו.

10

11 "ש. אוקי, בסדר. עכשיו אני מפנה אותך לת/17, הפקת ראיות
12 דיגיטליות, אתה אומר שביום ה-13 לנובמבר '16 אתם מגיעים,
13 אתה מגיע יחד עם החוקר אלי מלכה לביתו של חלי וועאוני, אוקי?
14 ברחוב קישון 5 נצרת עלית, יש מצלמת אבטחה, הזדהית כשוטר,
15 ביקשת את רשותו לקחת צילומי אבטחה במקום ללא צו, החתמת
16 אותו?"

17 ת: לא, כי פה במקרה הזה הוא ביקש שנוציא לו צו, ולכן בזמן שדיברנו
18 איתו יצא צו וצו מקנה לו את החדירה לזה" (עמ' 619 לפרוטוקול).

19

20 גם את הטענה כי לא ברור מי תפס את מכשיר ה-D.V.R אני סבורה שיש לדחות. מר סגל (19)

21 תיאר בדו"ח מי נכח בזמן התפיסה ואת עמדת בעל המצלמה. השאלה מי מבין
22 החוקרים אחז במברג ופירק את המכשיר ממקומו איננה בעלת חשיבות ואיננה תורמת דבר
23 לחקר האמת, בנסיבות העניין.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
2 (20) סרטוני מצלמות האבטחה של בית חילו נתפסו, לפיכך, כדין והחיפוש בהם בוצע על פי צו
3 וכנדרש. לכן, ובהמשך לפסיקה אליה התייחסתי לעיל, מדובר בראיות קבילות, שאין סיבה
4 שלא לקבלן.
- 5
6 (21) במישור מהימנותן של הראיות, כמשקפות את האמת, יש לומר, כי גם למראה הסרטונים
7 האלה, בחר הנאשם שלא להגיב בעת שנחקר במשטרה. עם זאת, בבית המשפט, במהלך
8 עדותו, אישר את מה שניתן לראות בסרטונים וחלק רק על פרשנותם.
9 נוכח האמור, אני סבורה כי הוכח שהסרטונים משקפים כהלכה את מה שהתרחש ומדובר
10 בראיה טובה שיש להעניק לה משקל רב. גם בעניין זה, ערכה של הראיה הוא
11 משמעותי יותר מבחינה חקירתית, שכן רק בעקבות גילוי הסרטונים הללו נחקרה איה
12 ומסרה את גרסתה לגבי מה שהתרחש באותו לילה.
13 בעקבות תפיסת הסרטונים, הנאשם, בעדותו בבית המשפט, נאלץ להודות, לראשונה, כי
14 ביקר בביתה של איה לאחר השהות בצימר, וניסה להסביר מה היו מעשיו בין שעות הערב
15 המאוחרות של יום 24.10.16 ועד למחרת בבוקר.
16
- 17 (22) ב"כ הנאשם טוען כי אין לקבל את הסרטונים כראיה מאחר ויש בהם הפסקות, כך שנמנע
18 מבית המשפט ומההגנה לגלות את מה שהתרחש ברגעים אלה והדבר משפיע על אמיתות
19 כלל התוכן. הסנגור המלומד מוסיף כי המשטרה לא טרחה לזמן את בעל המצלמות לחקירה
20 כדי לשאול אותו על פשר הקטעים הרדומים והסתפקה בהנחות לגבי הסיבה להפסקות
21 אלה.
22 אכן, מר עאוני חילו לא נחקר במשטרה ומוטב היה לו נגבתה ממנו הודעה לגבי הסיבה
23 שבגללה המצלמות המותקנות בביתו לא מתעדת באופן רציף את ההתרחשות.
24 הגדרות המכשיר גם לא נבדקו, למרות שניתן היה לבצע בדיקה שלהן. יחד עם זאת, המזכר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 ת/64 הוגש ללא הסתייגות והוא כולל את ההסבר שנתן מר עאוני לחוקר סגל,
2 שלפיו המצלמה מצלמת רק בזמן תנועה. יתרה מכך, החוקר מר סגל העיד כי הוא מבין את
3 הדברים ויכול להסביר אותם מתוך ניסיונו, למרות זאת וידא את הנושא עם בעל המצלמה
4 (עמ' 630 לפרוטוקול). הוא גם הוסיף ונימק מדוע מצפיה בסרטונים אפשר ללמוד שאכן
5 אין חסר בצילום:

6 "העד, מר סגל: נכון, אבל שאנחנו ראינו את הסרט שקשור לגדון אז התנועה
7 היא רציפה, מרגע הרכב ועד ההגעה מאחורה ולקחת המעדר, יציאה, חזרה
8 לבית, השיחה עם האחות, הכל מתאים ואין קפיצות, אם היה קפיצה למשל
9 שהוא מחזיק למשל סתם אני עכשיו זורק משהו באוויר, מחזיק את המעדר
10 לשנייה אחת נעלם ל-4 שניות מגיע לרכב וזה מבחינתנו אסור שזה יקרה כי
11 יש לנו בעיה בסרט, ברצף, וזה באמת יכול להיות בעיה באמת במצלמות
12 האבטחה ויכול להכנס פה משהו ב-3 שניות האלה, אבל אם יש לנו סרט,
13 מקטע סרט שהוא לא ארוך, הוא נכון, אין בו עריכות, והקפיצות הן רק
14 בקטעים המתים שלא היה בהם תנועה.
15 כב' הש' הלמן: אתה רואה רצף תנועתי בעצם בין המקטעים, זה מה שאתה
16 אומר?"

17 העד, מר סגל: בדיוק, זאת אומרת אם אני רואה רכב שנכנס לפריים של
18 המצלמה, יוצא מהפריים של המצלמה והמצלמה נכבית, רכב אחר נכנס
19 לאותו פריים נדלקת, זה מראה שיש תנועה, עכשיו אני מבחינתי לא טכנאי
20 מצלמות אבטחה, אני בתחום הזה הרבה שנים מבין בתחום הזה, אני יכולתי
21 לרשום מזכר על זה בדוח שאני מבין את זה ורואה את זה, אבל על מנת
22 לכסות את הנושא אתה מתקשר לבעל המקום ושואל אותו יש קפיצות זמנים,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 אתה יכול להסביר לי למה והוא אומר תשמע זה הטכנאי הגדיר לי בעיות
2 תנועה וזהו, זה נגמר". (עמ' 630 לפרוטוקול).

3
4 העד גם הסביר כי לו היו מבצעים עריכה בסרטונים, הדבר היה מתגלה בבדיקת המעבדה,
5 מה שלא קרה:

6
7 "פה לא היה בעיה של מקטעים של זמנים של מחיקה, מה עוד שבעל המקום,
8 שאתה מגיע לבעל המקום זה לא חשוד, שאני צריך להתייחס אליו ביתר
9 שאת של זהירות, זה אדם נורמטיבי שהגענו אליו בעקבות של בניית מסלול
10 של מצלמות, שהגענו אליו בעקבות חקירה, בעקבות (לא ברור) אני כבר לא
11 זוכר מה היה שמה, זה היה מכלול של דברים, הגענו דפקנו בדלת וזה בן
12 אדם נורמטיבי שלא ציפה לנו, אם הוא היה מצפה לנו אני בטוח שהוא היה
13 יודע, היה עורך, נוגע,..." (עמ' 631 לפרוטוקול).

14
15 (23) ואכן, מצפיה בסרטונים ניתן לראות את רצף התנועה. לא זו אף זו, הנאשם איננו חולק על
16 תוכן הסרטונים ואין בפיו טענה קונקרטית על כך שהם אינם משקפים במלואם את מה
17 שהתרחש. כן, גם מתוך עדויותיהם של איה וסוהיל ניתן להסיק, כי ענין לנו בתיעוד צילומי
18 מהימן שיש בו כדי לשקף את ההתרחשויות כהווייתן, באותו לילה. די בכך, על מנת לקבוע
19 כי יש לתת לראיה זו את מלוא המשקל כראיה אמינה, המשקפת היטב את מה שהתרחש
20 בסמוך לביתה של איה, ככל שמצלמות האבטחה של בית עאוני יכולים היו לקלוט את
21 הנעשה בטווח הצילום שלהן.
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 המאשימה נסמכת על שתיים מתוך מצלמות בית חילו שהן הרלוונטיות לענייננו בשל זווית (24)
- 2 הצילום שלהן: מצלמה אחת המשקיפה על פתח ביתם של איה וסוהיל (מצלמה מס' 3)
- 3 והאחרת המשקיפה על שביל הגישה לפתח ביתם (מצלמה מס' 4).
- 4
- 5 על סמך תוצרי המצלמות האלה ותוך התייחסות לזמן האמת שלהן (הזמן במצלמה של בית
- 6 חילו מקדימה את זמן האמת כאמור לעיל בכ – 5 דקות), מבקשת המאשימה לקבוע כי
- 7 ביום 24.10.16 בשעה 22:31 הגיע הנאשם לביתה של איה, פגש בסוהיל מחוץ לבית, נטל
- 8 ממנו טוריה ועזב את המקום. כעבור כ- 3 שעות, לאחר חצות (בשעה 01:17) נראה הנאשם
- 9 מתקרב לביתה של איה, מנגב את מצחו ופניו בידו. על מרכז החולצה ניתן לראות גוון
- 10 כהה, באופן המתיישב עם רטיבות. בהמשך, הנאשם נראה מתקרב לדלת ביתה של איה
- 11 (יתכן שדופק על הדלת וממתין), ובחלוף דקה יוצאת איה אל הנאשם והשניים הולכים אל
- 12 מקום נסתר מהמצלמה. לטענת המאשימה, כ – 5 דקות לאחר מכן נראית איה חוזרת לכיוון
- 13 ביתה כשהיא נסערת וידיה על לחייה. כשהיא מתקרבת לבית, נראה סוהיל תומך בה
- 14 והשניים נכנסים לביתם. כדקה לאחר מכן, בשעה 01:24 נראה הנאשם כשהוא נכנס לביתה
- 15 של איה.
- 16
- 17 אכן, מצפיה בסרטוני מצלמות האבטחה של בית חילו ניתן לראות כי בשעה 22:30 לערך (25)
- 18 מגיע הנאשם בהליכה לא מהירה אל ביתה של איה. כעבור כשתי דקות הוא נפגש עם
- 19 סוהיל, אשר מביא מעדר/טוריה ומוסר אותו לידיו של הנאשם. הנאשם לוקח את המעדר
- 20 ועוזב את המקום. כעבור קרוב לשלוש שעות (לאחר השעה 01:17 ביום 25.10.16), מגיע
- 21 שוב הנאשם לביתה של איה. זו יוצאת לקראתו והשניים מתרחקים מהבית, עד לנקודה
- 22 שבה נפסק הצילום. בהמשך נראית איה חוזרת לביתה כשהיא הולכה לאיטה, לא יציבה,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 כשהיא סופקת כפיה על לחייה. הסרטונים אינם כוללים שמע, אך ניתן להבין מתגובתו של
2 סוהיל, היוצא לקראתה לתמוך בה, כי הוא מבין שדבר מה עובר עליה.
- 3
4 כאמור, במשטרה בחר הנאשם שלא להגיב על הסרטונים שהוצגו לו ושמר על זכות (26)
5 השתיקה. בבית המשפט החליט להגיב עליהם לראשונה ולספר "את האמת" כדבריו. בשלב
6 זה, יאמר בתמצית, כי הנאשם אישר שמיד לאחר שיצא עם אחלאם מן הצימר הוא נסע
7 לביתה של איה. לדבריו, רצה לבקש ממנה כסף, כי הוציא את כל הכסף שהיה לו על
8 הצימר, על דלק ועל הבילוי בחיפה. מאחר וסוהיל פתח לו את הדלת ואמר לו שאיה ישנה,
9 הוא התבייש לבקש ממנו את הכסף, ולכן ביקש ממנו מעדר, כיון שנהג מידי פעם לשאול
10 ממנו כלים לגינון (עמ' 906 - 907 לפרוטוקול בעדותו הראשית). את המעדר הניח ליד
11 הרכב וישב לשוחח עם אחלאם שנשארה בתוך הרכב, כשהיא מטושטשת ועייפה. הנאשם
12 טען כי הוא גם עשה סיבוב בחוץ לפני שחזר שוב לביתה של איה ודפק על דלתה. הנאשם
13 אישר את העובדה כי כאשר איה יצאה מן הבית, הוא לקח אותה לשיחה בצד (עמ' 909
14 לפרוטוקול). לדבריו, רצה לשוחח עם איה ביחידות כי התבייש לבקש ממנה כסף בנוכחותו
15 של סוהיל. הנאשם גם לא התכחש לכך שאיה נראתה מופתעת או נסערת לאחר השיחה,
16 אך הסביר כי היא שמעה ממנו באותו רגע שאחלאם בהריון, והופתעה כי ידעה שהיו להם
17 ויכוחים בשלב הראשון של הנישואין. הנאשם, לדבריו, נכנס לביתה של איה כדי לקחת
18 את הכסף, התפתחה ביניהם שיחה על החיים והוא נרדם מרוב עייפות, כשהוא מותיר את
19 אשתו ההרה לישון ברכב.
- 20
21 לעדותו הלא מהימנה של הנאשם אתייחס בהרחבה בהמשך. אולם כפי שניתן לראות, לא (27)
22 זו בלבד שהוא מאשר בעדותו את כל מה שרואים בסרטונים, לא טוען כי היו אירועים
23 נוספים שהיו צריכים להופיע בסרטונים אך נמחקו או נערכו, אלא מקבל גם את הנרטיב
24 המועלה על ידי המאשימה, לגבי מצבה של איה לאחר השיחה עימו. הנאשם נותן לכל אלה

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 פרשנות משלו, שאיננה מתיישבת עם יתר הראיות ורחוקה מלהיות הגיונית ומתקבלת על
2 הדעת. ועל כך כאמור, בהמשך.

ג. מספר הטלפון של הנאשם והחלפת כרטיס הסיים בין המכשירים

3
4 בעדותו בבית המשפט העיד הנאשם כי בזמן שאחלאם נחטפה היו ברשותו שני
5 מכשירי טלפון סלולרי: טלפון קטן מדגם "נוקיה", שלא הייתה לו סוללה (עמ' 915
6 לפרוטוקול) והשני טלפון בצבע שחור, במצב לא טוב, מדגם גלקסי 4 (עמ' 917
7 לפרוטוקול). מדובר בגרסה שונה לחלוטין מזו שמסר הנאשם במשטרה, כפי
8 שיפורט בהמשך.

9 גם במשטרה סיפר הנאשם שהיה לו טלפון מסוג גלקסי, אלא שלדבריו הוא אבד כחודש
10 לפני מקרה החטיפה ולא היה ברשותו ביום האירוע (ת/52 שורות 24 + 117).

11
12 נוכח גרסתו של הנאשם במשטרה הובאו במהלך שמיעת הראיות עדויות המלמדות
13 כי מכשיר הגלקסי שנמצא ברכבו של הנאשם היה בשימוש וברשותו בעת
14 הרלוונטית. המכשיר ת/59א נתפס על ידי השוטרת שרית איבגי (ת/59) ביום
15 25.10.16. היא קיבלה אותו מידיה של סבאח. סבאח סיפרה לה כי מדובר בטלפון

16 של הנאשם, אותו קיבלה מאמל, שמצאה אותו ברכבו של הנאשם. במזכר מצוין כי
17 מדובר במכשיר גלקסי שהמסך שלו שבור. עדויותיהן של אמל (עמ' 354 לפרוטוקול) ושל
18 סבאח (עמ' 201 לפרוטוקול), מבססות את הדברים הללו.

19
20 אמל העידה כי כאשר הנאשם הגיע וסיפר על חטיפתה של אחלאם, היא לא
21 האמינה, חשבה שמדובר במתיחה ויצאה לבדוק ברכבו:

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 "הוא החנה רחוק. אני הלכתי לשם כדי לראות אם אחלם שם, אני חשבתי שזה
2 מתיחה כאילו איפה היא אני לא האמנתי" (עמ' 355 לפרוטוקול).

3
4 ברכב מצאה אמל את מכשיר הפלאפון ת/59א, היא לקחה אותו ובהמשך העבירה
5 אותו לסבאח, בנסיבות שתיארה בעדותה, על מנת שזו תמסור אותו למשטרה:

6
7 "יש משהו ששכחתי לספר, בהתחלה כשאנחנו היינו בבית הגיע ואמר לנו אחלם
8 לא אתי לא האמנו לו. הלכתי לכיוון השני מהבית והלכתי לרכב שלו אני וראזל,
9 חיפשתי ברכב שלו ולא מצאתי שום דבר חוץ מהתיק של אחלם ופלאפון. את
10 הפלאפון הזה הוא סיפר לאחלם שהוא נשבר, לקחתי אותו ראיתי שהוא פתוח
11 ויש בו הודעה. כשירדו הלכו לתחנה אנחנו חזרנו הביתה סבאח איברהים ואשתו
12 ירדו הלכו לתחנה ואני הלכתי אחריהם כדי לתת למשטרה את הפלאפון, לא נתנו
13 לי להיכנס, נתתי את זה לסבאח שייתן את זה להם את הפלאפון" (עמ' 354
14 לפרוטוקול).

15
16 אמל מסרה את הטלפון לסבאח מאוחר יותר בערב, כשהיו ליד תחנת המשטרה
17 בנצרת (עמ' 356 לפרוטוקול), מאחר והשוטרים לא אפשרו לה להיכנס לתחנה, על
18 מנת שסבאח תמסור אותו לחוקרים, כפי שאכן עשתה. תיאור זה מתיישב היטב עם מה
19 שמסרה סבאח (עמ' 200 – 201 לפרוטוקול).

20
21 אמל גם הסבירה מדוע לקחה את מכשיר הגלקסי מתוך הרכב. לדבריה, הנאשם טען
22 בעבר כי המכשיר שבור ואיננו שמיש. לכן, כאשר גילתה שעל גבי הצג שלו רשום
23 שהתקבלה בו הודעה, ראתה לנכון לקחת אותו איתה:
24

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 "ש. מה את לוקחת משם?
- 2 ת: פלאפון.
- 3 ש: למה רק את הפלאפון?
- 4 כי הפלאפון הזה שאמור להיות שבור ויש בו הודעה.
- 5 ש: עכשיו, הפלאפון היה בלי סים, נכון?
- 6 ת: כן.
- 7 ש: בפלאפון הזה היתה הודעה את אומרת בשעה 16:00 ? היה על הצג
- 8 כביכול.
- 9 ת: כן, ייתכן, אבל אני לא זוכרת את השעה בדיוק" (עמ' 421 לפרוטוקול).
- 10
- 11 לפי עדותה של אמל- במכשיר הגלקסי לא היה סים. היא לא בדקה את הדבר, אבל
- 12 ראתה שהיה כתוב על גבי הצג שלו שאין בו סים (עמ' 422 לפרוטוקול). גרסה זו
- 13 מתיישבת היטב עם עדותו של קצין מחקרי התקשורת, מר עמית גולן.
- 14
- 15 לטענת המאשימה, בתאריכים 24.10.16 עד 25.10.16 השתמש הנאשם בסיים
- 16 שמספרו – 0549727671. הנאשם אישר בעדותו, כאמור, כי החזיק בשני מכשירי
- 17 טלפון- נוקיה וגלקסי ביומיים האחרונים לפני החטיפה. מחקר התקשורת שנערך לטלפון
- 18 מעלה בבירור כי הנאשם השתמש במספר הסיים המסתיים ב- 671 במהלך היוםיים
- 19 הרלוונטיים, כשהוא מעביר אותו בין מכשיר הנוקיה לגלקסי, ולהיפך. מחקר התקשורת שהוצג
- 20 לנאשם בהודעה ת/19 והוגש כחלק ממנה, מראה כי כרטיס הסיים המשויך למספר המסתיים ב-
- 21 671 עבר בין שני המכשירים הללו (על פי מספרי ה- IMEI שלהם). הדברים הוסברו היטב
- 22 בעדותו של קצין מחקרי התקשורת, מר עמית גולן (בעמודים 535 ואילך לפרוטוקול).
- 23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 לפי עדותו של רפ"ק גולן מספר ה- IMEI המתחיל בספרות 3575 שייך למכשיר
2 הנוקיה והמספר המתחיל ב- 358588 שייך לגלקסי (עמ' 535 לפרוטוקול).
3
4 עיון בפלט מלמד כי ביום 24.10.16 עד השעה 15:57 היה הסים בתוך מכשיר
5 הנוקיה, לאחר מכן הועבר למכשיר הגלקסי, בו השתמש הנאשם עד למחרת היום בשעה
6 15:00 לערך.
7
8 המסקנה המתחייבת היא כי הנאשם עשה שימוש במספר הטלפון המסתיים ב- 671
9 ביומיים הרלוונטיים. הדבר גם עולה מתוך פירוט שיחות הטלפון (למשל השיחות שניהל
10 עם אריק כהן, בעל הצימר). נוסף על כך, בסיכומיו, הנאשם לא חלק על כך שראיות
11 האיכון של הטלפון הנ"ל משקפות את מהלך נסיעתו. באמצעות הראיות שפורטו לעיל, הוכח כי
12 הנאשם העביר את כרטיס הסים שהיה בשימוש, ביום 24.10.16 אחר הצהריים, ממכשיר
13 הנוקיה, בו השתמש בדרך כלל, למכשיר הגלקסי, שלגביו טען כי אבד כחודש לפני המקרה,
14 וזאת למשך יממה שלמה, ואז החזיר את הכרטיס למכשיר הנוקיה. כאשר התבקש להסביר
15 מדוע נהג כך, הנאשם בחר לשתוק ולא להגיב (ת/19 שורות 123 עד 127).
16
17 **ד. אי מסירת הטלפון השייך לנאשם למשטרה**
18
19 לטענת המאשימה, על פי הראיות שהציגה בבית המשפט, הנאשם ביצע מניפולציה
20 כאשר הסתיר את הטלפון שלו מהמשטרה ותחת זאת מסר למשטרה את הטלפון אשר
21 שייך לפאוזיה.
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 מתוך הראיות עולה כי הנאשם, לא רק הרחיק עצמו ממכשיר הגלקסי, בטענה
2 שהמכשיר שהיה לו אבד, אלא גם ניסה להסתיר את מכשיר הנוקייה ולא למוסרו
3 למשטרה.
4
5 בעת שהגיש את התלונה במשטרה (ת/53) נרשם כי מספר הטלפון של הנאשם הוא
6 0502164954. על פי עדותו ומזכרו (ת/55) של עמוס גואטה, שתפס את מכשיר הטלפון
7 "של הנאשם", כאשר נשאל הנאשם האם יש לו מכשיר טלפון סלולארי, הוא השיב בחיוב
8 והוציא מכיסו מכשיר נוקיה. כיוון שלא ידע לומר מה מספרו- התקשרה השוטרת סטלה
9 ליומנאי וביקשה שיאמר לה מה המספר המופיע על הצג (מזכרה של השוטרת סטלה
10 גולינדר- ת/59).
11
12 זמן קצר לאחר מכן, בעת שנחקר תחת אזהרה (הודעה ת/52) שוב לא ידע הנאשם
13 לומר מה מספר הטלפון שלו. הוא הסביר כי החוקרת שגבתה את התלונה
14 התקשרה מהטלפון שלו ליומנאי וזה אמר לה מה מספרו. הנאשם הוסיף כי איננו יודע
15 מהו מספר הטלפון שלו מאחר וזה הטלפון של אשתו והוא משתמש בו מאז אבד לו מכשיר
16 הגלקסי. הנאשם אף טען כי בעת שנסעו לחיפה לא היה ברשותם אף מכשיר טלפון שכן
17 אשתו שכחה בבית את מכשיר הטלפון שלה- אותו מכשיר שמסר למשטרה. בהמשך התברר
18 כי מספר הטלפון הנ"ל שייך לפאוזיה. לפני שנחקר, ביקש הנאשם מפאוזיה להתקשר מהטלפון
19 שלה. הוא לקח את מכשיר הטלפון של פאוזיה, החליף איתה טלפונים, ואז הציג את
20 הטלפון שלה בחקירה כטלפון שלו. (ראו הודעתה של פאוזיה נ/2 ובעדותה בבית המשפט בעמ'
21 55 לפרוטוקול).
22
23 בעדותו בבית המשפט, למעשה לא חלק הנאשם על כך שהוא הציג במודע בפני
24 החוקרים את הטלפון של פאוזיה כטלפון שלו (עמ' 915 לפרוטוקול). בעדות

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 מבולבלת ולא אמינה הודה כי טעה וכי היה צריך למסור את הטלפון שלו. במקום זאת,
2 הוציא מכיסו את הטלפון שביקש קודם לכן מפאוזיה והציגו לחוקר כטלפון השייך לו. ל.
3 הסבריו התמוהים להתנהגות זו, כפי שיפורט בהמשך, אינם ראויים לכל אמן.
4
5 בפועל, יצר הנאשם מצג שווא בפני חוקריו, שלפיו כביכול בעת שאחלאם נחטפה לא היה
6 ברשותו טלפון סלולרי כלל בעוד שבפועל היו ברשותו שני מכשירים.
7
8
9
10 **ה. זריקת הכפכפים**
11
12 נסיבה נוספת המצביעה לעמדת המאשימה על אשמתו של הנאשם נוגעת להתנהגותו
13 ביציאה מן הצימר, הילוכו הרגוע, בניגוד לתיאור שמסר בעדותו, והעובדה כי לאחר
14 שהוציא את אחלאם והכניסה לרכב הוא השליך את כפכפיה ליד הצימר.
15
16 בתמונות בהן תועדה כניסתם של בני הזוג לצימר נראית אחלאם כשהיא נועלת
17 כפכפים. מאוחר יותר, לאחר שהוציא את אחלאם מהצימר והכניסה לרכב, חזר הנאשם
18 לצימר והביא מתוכו את כפכפיה, אותם השליך, כאמור לעיל.
19
20 בסריקה שבוצעה בסמוך למקום בו חנה רכבו של הנאשם ליד הצימר אותו
21 הכפכפים ונתפסו (ת/31).
22
23 הנאשם בעדותו אישר כי השליך את הכפכפים וטען כי עשה זאת מאחר ובאחד
24 הכפכפים הייתה בעיה שהפריעה לאחלאם לנעול אותו. (עמ' 933 לפרוטוקול ואילך).
25 לדבריו אחלאם אמרה לו עוד לפני שנכנסו לצימר כי אחד הכפכפים מפריע לה (דוקר) (עמ' 1163

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 941). הנאשם אישר כי יש פה אשפה בתוך הצימר, למרות זאת ראה לנכון לקחת את הכפכפים
2 איתו ולזרוק אותם מחוץ לצימר.
3
4 מתוך האמור, עולה כי אחלאם הוצאה מהצימר כשהיא איננה נועלת דבר לכפות רגליה.
5 כאשר נשאל הנאשם כיצד הייתה אמורה להסתדר בהמשך היום ללא כפכפיה טען כי ברכב היו
6 להם בגדי החלפה ונעלים נוספות, (עמ' 942 לפרוטוקול), אך לא טען כי אחלאם נעלה נעליים
7 אחרות בזמן שהוצאה מהצימר.
8
9 הסבריו הפתלתלים של הנאשם, מדוע נכנס במיוחד לצימר וחזר רק עם הכפכפים
10 הפגומים, לשיטתו, ומדוע טרח בכלל להוציאם מהצימר, אשר הועלו לראשונה בבית
11 המשפט, אינם משכנעים, בלשון המעטה. יתרה מכך, במהלך הדיון הוצגו לנאשם כפכפיה
12 של אחלאם (ת/31א), הוא בחן אותם ארוכות ולא הצליח למצוא את הפגם שדקר ברגלה
13 של אחלאם. לאחר מאמצים רבים מצא הנאשם חור קטן בסוליית הכפכף השמאלי, שאין לא
14 כל משמעות לנוחות הנועל אותם וטען כי כנראה זה הפגם שבגללו אי אפשר היה לנועל אותם
15 יותר. אין צורך לומר, כי מדובר בהסבר מאולץ, שקשה לקבלו.

16
17
18

ו. התנהלות הנאשם לאחר עזיבת הצימר והביקור בבית אחותו

19

20
21 ישירות מהצימר נסע הנאשם לבית אחותו –איה. הנאשם לא הבהיל את אשתו לבית
22 החולים, למרות מצבה, כפי שתיאר. הסבריו הבלתי סבירים להתנהגות זו, בפרט כשאשתו
23 הרה ויש חשש לא רק לשלומה, אלא גם לשלום העובר, יפורטו בהרחבה בהמשך.
24 בעקבות עדותו של הנאשם בבית המשפט אין מחלוקת כי הוא הגיע לביתה של איה, לקח מעדר
25 מבעלה, סוהיל, ולדבריו חזר לרכב, שם המתין מספר שעות או עשה סיבוב באיזור, כשכל
26 אותה עת, רעייתו, שזה עתה היה חשש רציני לבריאותה לאחר שלשיטתו שתתה לשוכרה,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 ממתנה ברכב, כשהיא חלשה ומעורפלת. אם לא די בכך, הנאשם אישר כי נותר ללון בביתה
2 של איה בלילה שבין 24.10.16 ל – 25.10.16 בזמן שרעייתו ההרה ישנה, לפי גרסתו, ברכב.
3 (עמ' 909 עד 910 לפרוטוקול).

ז. שיחות הטלפון מאיה לפאוזיה

4
5
6
7 נסיבה נוספת אליה מפנה המאשימה נוגעת למספר שיחות טלפון שקיבלה פאוזיה ממספר
8 טלפון שאינו מזוהה.

9
10 פאוזיה סיפרה כי ביום שהנאשם הגיע לביתה וסיפר על החטיפה (25.10.16), היא קיבלה
11 מספר רב של שיחות, אשר נותקו מיד כשהיא ענתה (עמודים 31, 45 ו – 57 לפרוטוקול).
12 פאוזיה העידה כי איננה יודעת מי הוא זה שהתקשר אליה. היא חשדה, לטענתה, כי השיחות
13 הגיעו מהנאשם וניסתה להתקשר לטלפון של אחלאם שהיה בשימוש, ללא הצלחה.

14
15 אחותו של הנאשם איה העידה בבית המשפט (וחזרה למסור עדות פעם נוספת על פי
16 בקשת הסנגור לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים). היא הוכרזה עדה עוינת (במהלך הדיון שהתקיים
17 ביום 2.7.18 ובשלב החקירה החוזרת ביום 16.7.18), והודעותיה הוגשו לצורך דיון
18 בשאלת קבילותן לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א -1971. גרסתה תידון
19 בהמשך בהרחבה. כפי שיפורט בהמשך, במסגרת הודעותיה במשטרה אישרה איה כי היא זו
20 שהתקשרה לפאוזיה, בתאריך 25.10.16, החל משעות הבוקר. לטענתה, אחרי ששמעה את
21 הדברים שסיפר לה הנאשם היא דאגה לאחלאם וקיוותה לשמוע את קולה, מתוך כך
22 שהתקשתה להאמין שאיננה בין החיים וחשבה שאולי הנאשם משקר לה (ת/94 שורות
23 136-138, ת/95 שורות 44 – 50, ותמליל ההודעה ת/95 בעמ' 10 וכן בהודעתה
24 (ת/98).

25

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 מטבע הדברים, איה התקשתה מאד להעיד כנגד אחיה, מעמד מתן העדות לווה בככי
2 וברעידות, אך במהלך עדותה היא אישרה כי התקשרה לפאוזיה ביום 25.10.16 החל משעות
3 הבוקר המוקדמות, במספר הזדמנויות. איה הסבירה כי קיוותה לשמוע את קולה של
4 אחלאם ולהיווכח שמה שסיפר לה הנאשם לא היה נכון. כשאחותה של אחלאם ענתה לטלפון,
5 נדמה היה לאיה שזו אחלאם והיא התקשרה שוב ושוב בתקווה שאכן תשמע את קולה (עמ' 768
6 – 769 לפרוטוקול). שיחות אלה מחזקות ותומכות בגרסה שמסרה איה לגבי התוודותו של
7 הנאשם בגרימת מותה של אחלאם, עולות בקנה אחד עם הראיות בנוגע למצבה הנפשי של
8 איה, לאחר ששמעה את הדברים ומתיישבות, כאמור, עם עדותה של פאוזיה.

9
10 העובדה ששיחות הטלפון הללו בוצעו עוד בשעות הבוקר של יום 25.10.16, שעות
11 רבות לפני שאחלאם "נחטפה", מחזקת אף היא את המסקנה כי לאיה הייתה סיבה טובה
12 לדאוג לשלומה של אחלאם, עוד לפני שהנאשם בדה את סיפור החטיפה.

13
14 **ה. אי יצירת קשר של אחלאם עם אף אחד מאז אותו ערב**

15
16 דומה שאין מחלוקת כי אחלאם לא נראתה מאז התאריך 25.10.16 ולא יצרה קשר
17 עם איש מבני משפחתה, לרבות הנאשם. בני משפחתה הקרובים לה מאד, אמה
18 ואחיותיה לא ראו אותה ולא שמעו ממנה דבר עוד מיום 24.10.16 לאחר שיצאה מביתה
19 עם הנאשם, וזאת למרות היחסים הקרובים ששררו בינה לבינה. גם הנאשם איננו טוען כי
20 אחלאם יצרה עימו קשר ישיר או עקיף מאז המקרה. גם חוטפיה של אחלאם, כביכול, לא יצרו
21 קשר עם מאן דהוא, כדי לדרוש כופר או להתנות את השבתה בתנאים.

22
23 אחלאם הייתה בחודשי הריון מתקדמים. קודם להיעלמותה היא הייתה במעקב רפואי
24 של הרופא המטפל – ד"ר עאוני זועבי, הן בשל הריונה והן בשל הפגיעה בעינה (ת/69).
25 ב – 5.10.16 נערכה לאחלאם בדיקת סקר לתסמונת דאון שתוצאותיה היו תקינות. ד"ר זועבי

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 גם נהג לרשום לאחלאם מרשמים לתרופות, שלהן נזקקה בשל הבעיה בעינה (ראו עדותו בעמ'
2 285 לפרוטוקול). הביקורים אצל הרופא נפסקו ולאחר היעלמותה לא נמשך המעקב הרפואי אצל
3 הרופא המטפל, כל זאת למרות שאחלאם סבלה, כאמור, מבעיה כרונית בעינה (עקב פגיעה
4 מחומצה), והייתה אמורה להמשיך את מעקב ההיריון עד הלידה הצפויה.
5
6 **27. לסיכום-** הוכח כמפורט לעיל, מקבץ לא מבוטל של ראיות נסיבתיות, המסבכות את הנאשם
7 בהיעלמותה של אחלאם ושיש בכוחן, אם לא יבוא להן הסבר משכנע, להוכיח כי הנאשם גרם למותה
8 של אחלאם בין התאריכים 24.10.16 ל- 25.10.16. ראיות נסיבתיות אלה אינן עומדות בפני עצמן.
9 הן כשלעצמן וכל שכן בצירוף הראיות לגבי התוודות של הנאשם בפני איה וסוהיל, המהווה ראיה
10 עצמאית וישירה, והוסף לכך עדותו הבלתי מהימנה, שלא לומר שקריו הברורים של הנאשם, מביאים
11 למסקנה כי אשמתו של הנאשם הוכחה מעל לכל ספק סביר, כפי שיפורט להלן.

התוודות של הנאשם במעשה שביצע

12
13
14
15 **28.** המאשימה נסמכת בטענותיה לא רק על הראיות הנסיבתיות שפורטו לעיל, אלא גם על התוודות של
16 הנאשם בפני איה ובפני סוהיל, כפי שעלה מעדויותיהם, שקיבלו חיזוק בראיות נוספות, כמו סרטוני
17 מצלמת האבטחה של בית חילו ושיחות הטלפון שביצעה איה לפאוזיה למחרת בבוקר, בדאגה
18 לשלומה של אחלאם.

עדותה של איה

19
20
21
22 **29.** מעמד מסירת עדות בבית המשפט יכול להיות חוויה קשה לכל אדם, במיוחד כשהוא נדרש להעיד
23 כנגד מי שנאשם בביצוע עבירת אלימות קשה וחמורה. הקושי מתעצם, מטבע הדברים, כאשר נדרש

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 אדם להעיד כנגד בן משפחתו הקרוב, המואשם בגרימת מותה של אשתו. במהלך עדותה של איה,
2 אחותו של הנאשם, ואף בטרם הגיעה לבית המשפט כדי למסור את עדותה, ברור וניכר היה כי
3 המעמד קשה לה במיוחד, כפי שיפורט להלן. במהלך עדותה היא התקשתה לחזור על הדברים הקשים
4 ששמעה מפי אחיה ולסבך אותו בביצוע עבירה כה חמורה. מדבריה עלה גם חשש לשלומה מפני
5 הנאשם. בשלב מסוים, במהלך עדותה הראשית (עמ' 756 לפרוטוקול), הוכרזה איה כעדה עוינת,
6 אף שבתחילת עדותה אישרה את מה שמסרה במשטרה, וזאת כיוון שהתקשתה לחזור על הדברים
7 שמסרה במשטרה, הגיבה בשתיקה לשאלות שהופנו אליה והביעה חוסר רצון להמשיך בחקירה.
8 בהמשך עדותה הראשית אישרה את הדברים שמסרה במשטרה בגרסה המפלילה את הנאשם
9 והבהירה כי הם משקפים את האמת. אקדים ואומר כי במהלך חקירתה החוזרת היא הוכרזה שוב
10 כעדה עוינת והודעותיה הוגשו כראיה לצורך דיון לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות, מאחר ובעת
11 שנחקרה בחקירה הנגדית לא עמדה בצורה מפורשת מאחורי כל הדברים שמסרה קודם לכן.
12
- 13 30. נתוניה האישיים של איה, מצבה הרגשי והנפשי, העצימו את הקושי ותרמו, ככל הנראה, לחרדה
14 ולקושי שלה לעמוד בחקירה ממושכת. למרות האמור, ניתן היה להתרשם היטב מכנות דבריה,
15 כאשר סיפרה על מה שחוותה באותו ערב, בו הגיע הנאשם לביתה וסיפר לה כי רצה את אשתו.
16 אקדים ואומר כי במהלך חקירתה הנגדית ניכר כי התעייפה מהשאלות הרבות שהוטחו בפניה ובשלב
17 מסוים ניסתה לרצות את השואל ולסייע לקו ההגנה שהוצג בפניה, באופן שיטיל ספק בדברים
18 שמסרה, בכדי שלא לפגוע באחיה. יחד עם זאת, הרושם החד משמעי הוא כי לא הייתה לה כל סיבה
19 להעליל על אחיה ולבדות גרסה שתפלילו ברצח גיסתה, הגרסה שמסרה לאורך עדותה הראשית
20 הייתה אמינה ועלתה בקנה אחד עם יתר הראיות שהובאו בפנינו.
21
- 22 31. איה ניסתה להימנע מלהגיע לבית המשפט לתת את עדותה וניתקה קשר עם הפרקליטות כאשר הודע
23 לה על הזימון. איה הגיעה למתן עדות רק לאחר שהוצא כנגדה צו הבאה, היא נעצרה ושחררה כנגד

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 התחייבותה להתייצב לדיון, תוך הפקדת פיקדון להבטחת התייצבותה (עמ' 725 ו-729 וכן 730
- 2 לפרוטוקול).
- 3
- 4 32. לקראת שמיעת העדות הגישה המאשימה בקשה להעיד את איה מאחורי פרגוד, לאחר שבריאיון
- 5 אשר נערך עימה לפני העדות, הביעה איה חשש להעיד בפני הנאשם וביקשה להעיד שלא בפניו.
- 6 המאשימה טענה כי מסירת העדות, כשהנאשם צופה בעדה, עלולה לגרום לה לנזק ולחבל ביכולתה
- 7 להעיד בבית המשפט. המאשימה הוסיפה כי מדובר בחשש ממשי אשר עלה עוד במהלך הקירתה
- 8 במשטרה. המאשימה טענה עוד כי מלבד הקושי המובנה מעצם הסיטואציה המשפחתית המורכבת,
- 9 בה נדרשה העדה להעיד כנגד אחיה המואשם ברצח, הרי מדובר בעדה בעלת רקע רפואי נפשי
- 10 הסובלת מדחק פוסט טראומתי.
- 11
- 12 לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, נעתרנו לבקשה והורינו כי העדה תתחיל במסירת העדות מאחורי
- 13 פרגוד. הוספנו כי לאחר שנברר עם העדה את נימוקי הבקשה לעומק, וככל שנהיה סבורים כי יש
- 14 מקום לבטל החלטה זו, הרי שנעשה זאת במהלך שמיעת עדותה. החלטתנו זו באה לאחר ששוכנענו
- 15 מטיעוני המאשימה כי קיים חשש שמיעת העדות, שלא מאחורי פרגוד, עלולה לסכל את שמיעת
- 16 עדותה של איה באורח חופשי וכי הצבת הפרגוד עשויה לקדם את בירור האמת (עמ' 737
- 17 לפרוטוקול). בפועל, העדה התקשתה להביע את קשייה בפנינו במילים. עם זאת, היא פרצה בבכי
- 18 ובמהלך עדותה ניכר היה כי גם מאחורי הפרגוד המעמד היה קשה עבורה.
- 19
- 20 33. עדותה של איה נשמעה על פני מספר ישיבות וניתן היה להתרשם מהקושי שלה להעיד ומאישיותה
- 21 המורכבת. אציין כי העדה נקראה להעיד שוב לאחר שהוחלף ייצוגו של הנאשם, בשלב מתקדם
- 22 מאוד של ההליך לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים ולכך אתייחס בהמשך.
- 23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

34. במהלך עדותה סיפרה איה בקול חלש, עד כדי לחישות, ובשפת גוף ששידרה חשש ואי נוחות, את
- שהתרחש ביום 24.10.16, כשהנאשם הגיע לביתה. היא סיפרה בצורה מדויקת ומפורטת את
- העובדות הידועות לה מידיעה אישית, וידעה לאבחן בינן לבין פרטים שהשלימה מתוך מה ששמעה
- מאחרים.
- כך למשל בעדותה הראשית, סיפרה איה כי הנאשם הגיע ביום 24.10.16 בשעת ערב, בזמן שהיא
- ישנה ובעלה סוהיל היה בחוץ וכל מה שקרה באותו שלב איננו ידוע לה מידיעה אישית:
- "לא יודעת, בזה הזמן ישנתי ועאווני בא וביקש זה, מעדר ואני ישנתי באותו
- זמן.
- עו"ד פסטרנק: אוקיי. בשלב הזה, אלה דברים שאת ראית או שאת שמעת? את
- השלב שהוא בא לקחת מעדר?
- העד, גב' עומרי: לא.
- עו"ד פסטרנק: לא מה? תסבירי.
- העד, גב' עומרי: לא ראיתי" (עמ' 741 לפרוטוקול).
- מנגד, איה ידעה לומר ולפרט פרטים אותם קלטה בחושיה, ראתה או ושמעה באוזניה, בשלב מאוחר
- יותר, כשהנאשם חזר שוב לביתה והיא כבר הייתה ערה:
- "עו"ד פסטרנק: לא ראית, אוקיי בסדר. אני, בשלב הזה ישנת? כן זה מה שאמרת?
- אוקיי, אז בואי תספרי מה קרה אחרי זה.
- העד, גב' עומרי: הוא חזר ב 1 ויצאנו בחוץ.
- עו"ד פסטרנק: מי זה יצאנו, מי יצא?
- העד, גב' עומרי: אני והוא.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 עו"ד פסטרנק: את והוא? הוא הכוונה לעאווני כן? אוקיי, כן? יצאתם החוצה ומה
2 היה?
3 העד, גב' עומרי: ואמר לי מה שהוא עשה.
4 עו"ד פסטרנק: הוא אמר לך מה שהוא עשה. איפה עמדתם? מה, תספרי קצת יותר
5 לבית המשפט. את אומרת יצאתם החוצה והוא סיפר לך מה שהוא עשה. תספרי
6 איפה הייתם, מה היה, אם הלכתם, אם עמדתם, ישבתם? תספרי לבית המשפט.
7 העד, גב' עומרי: לא, עמדנו זהו.
8 עו"ד פסטרנק: עמדתם? אוקיי. מה הוא סיפר לך? את אומרת שהוא סיפר לך מה
9 שהוא עשה. תספרי לבית המשפט מה בדיוק הוא אמר לך? אמרת שהוא סיפר לך
10 מה שהוא עשה. תגידי לבית המשפט בדיוק מה הוא אמר לך, מה הדברים שהוא
11 אמר לך?
12 העד, גב' עומרי: וואי קשה לי". (עמ' 741 לפרוטוקול).
13
14 35. בשלב זה, כאשר נדרשה איה לשחזר ולומר בקולה את מה שסיפר לה הנאשם באותו לילה, פרצה
15 העדה בבכי. לאחר שנרגעה העידה איה כי הנאשם סיפר לה שרצח את רעייתו:
16
17 "העד, גב' עומרי: שהוא רצח אותה, אבל אני גם לא האמנתי והתחלתי להתקשר
18 לאמא שלה. אז תמיד הוא משקר עלי, לא האמנתי.
19 עו"ד פסטרנק: הוא אמר לך שהוא רצח אותה, אבל לא האמנת לו את אומרת.
20 תספרי לבית המשפט איפה זה היה כשהוא דיבר איתך את זוכרת?
21 איפה זה היה?
22 העד, גב' עומרי: מחוץ לבית". (עמ' 742 לפרוטוקול).
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 תיאור הדברים עולה בקנה אחד עם הסרטון, בו נראה הנאשם ניגש עם איה למקום מרוחק מעט
2 מביתה ומשוחח איתה בקצרה. מיד לאחר מכן נראית איה כשהיא חוזרת לכיוון ביתה, כשפת גופה
3 מלמדת שחווה/שמעה דבר מרעיש או מפחיד. הסרטון הוצג לאיה, והיא אישרה כי הוא משקף את
4 מה שקרה, כפי שתיארה בעדותה. איה הצביעה על המקום בו שוחחה עם הנאשם, בסמוך לבית
5 השכנה, וחזרה על גרסתה, כי במקום זה התוודה בפניה הנאשם כי רצה את אשתו:

6
7 "תספרי לבית המשפט, תשתדלי לספר את כל הדברים, כל מה שדיברת איתו, דבר
8 דבר לאט לאט, את כל הדברים שהוא אמר לך. מה הוא אמר לך?
9 העד, גב' עומרי: קשה לי זה. זה,
10 עו"ד פסטרנק: עוד הפעם?
11 העד, גב' עומרי: שהוא רצה אותה וזהו" (עמ' 745 לפרוטוקול).

12
13 לאחר שרוענן זיכרונה, אישרה איה כי הנאשם הוסיף באותה הזדמנות שהוא צפוי ללכת למאסר
14 עולם (עמ' 746 – 747 לפרוטוקול).

15
16 36. מתוך עדותה של איה עולה, כי לאחר ששמעה את הדברים הללו, היא וסוהיל, בן זוגה, נכנסו לביתם,
17 הנאשם נכנס אחריהם, הם שוחחו עוד פרק זמן קצר ולאחר מכן הנאשם נותר ללון אצלם. תיאור
18 זה מתיישב הן עם מה שרואים בסרטון מצלמת האבטחה והן עם עדות הנאשם עצמו.

19
20 37. איה התקשתה בעדותה לפרט מה עוד סיפר לה הנאשם באותו לילה. יחד עם זאת, אישרה שבמשטרה
21 (בהודעתה מיום 17.11.16), היא סיפרה כי הציעה לנאשם לקחת את אחלאם לבית חולים, בתקווה
22 שהיא לא מתה וניתן להציל אותה. הנאשם למעשה הסביר לה מדוע אין טעם לקחת את אחלאם לבית

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 החולים כאשר השיב לה "לא, אני חנקתי אותה". הנאשם גם אמר לה כי קבר את אחלאם (עמ' 748
- 2 – 749 לפרוטוקול).
- 3
- 4 38. בשלב זה, לאחר ששיחזרה את השיחה הקשה שקיימה עם הנאשם באותו ערב, גילתה איה עייפות
- 5 מן המעמד והביעה חוסר רצון להמשיך ולענות על השאלות, שהופנו אליה. איה הגיבה בקול חלוש,
- 6 כשהיא מנסה למזער את הנזק שעדותה גורמת לנאשם:
- 7
- 8 "הוא תמיד משקר, אני לא יודעת כלום על זה. אני כבר השתגעתי מזה. הדברים
- 9 האלה עושים לי לא טוב, זהו".
- 10
- 11 על אף הקושי הרב והמורכבות של המעמד, נותרה העדה עקבית בגרסתה, כי את הדברים הללו אמר
- 12 לה הנאשם באותו לילה:
- 13
- 14 "עו"ד פסטרנק: בבקשה, אז תגידי בבקשה לבית המשפט אם הוא אמר את זה או
- 15 לא אמר את זה?
- 16 כב' הש' הלמן: איה אנחנו צריכים לשמוע את התשובות. זה מה שאמרת
- 17 במשטרה,
- 18 העד, גב' עומרי: כן.
- 19 כב' הש' הלמן: באחת ההזדמנויות.
- 20 העד, גב' עומרי: כן.
- 21 כב' הש' הלמן: כן? כן שהוא אמר את זה? כן, העדה מהנהנת" (עמ' 750 לפרוטוקול).
- 22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 39. איה גם אישרה, לאחר שרוענן זיכרונה, כי הנאשם שיתף אותה בסיבה למעשה הקשה
2 שביצע:
- 3
4 "עו"ד פסטרנק: את לא זוכרת? אז אני אזכיר לך. בחקירה שלך מה 13 בנובמבר
5 בשעה 15:31 בעמוד 4 שורה 26 "אמר לי היא לא רוצה שאני אראה את הילד
6 שלי".
- 7 עו"ד עתאמנה: באיזה עמוד? 4?
8 עו"ד פסטרנק: עמוד 4 שורה 26. "אמר לי שהוא לא", אני מפנה לתמליל. "שהוא
9 לא יראה את הילד ומישהו אחר יגדל את הילד שלו".
- 10 עו"ד עתאמנה: שנייה אני אבדוק,
11 עו"ד פסטרנק: זוכרת שדיברתם על זה? איה?
12 כב' הש' הלמן: העדה מתמהמהת.
13 העד, גב' עומרי: בסדר, אבל קשה ככה כל הזוה, אני לא יכולה.
14 עו"ד פסטרנק: אז אני אשאל אותך פשוט. את הדבר הזה, זה מה שצולם שאמרת
15 במשטרה.
16 העד, גב' עומרי: בסדר.
17 עו"ד פסטרנק: את זוכרת שאמרת דבר כזה?
18 העד, גב' עומרי: כן.
19 עו"ד פסטרנק: וזה באמת מה שהיה? כן? את מהנהנת בחיוב?
20 העד, גב' עומרי: כן. " (עמ' 751- 752 לפרוטוקול).
- 21
22 לפי עדותה של איה, הנאשם אמר לה כי בזמן שהיה עם אחלאם ביים, סיפרה לו אחלאם שהיא אוהבת
23 אדם אחר ושמישהו אחר יגדל את בנו (עמ' 752 לפרוטוקול). הנאשם הוסיף ואמר שהוא לא הרג
24 אדם אחד, אלא שניים, בגלל שאחלאם הייתה בהיריון (עמ' 758 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
- 2 40. העדה, לגרסתה, אף הציעה כי יוציאו את אחלאם (ממקום קבורתה), ייקחו אותה לבית החולים ושם
- 3 היא תיקח על עצמה את האשמה ותאמר שהיא הכתה את אחלאם. הנאשם דחה את האפשרות הזו:
- 4
- 5 "עו"ד פסטרנק: ומה הוא ענה לך כשאת הצעת לו? הוא הסכים, הוא לא הסכים? מה
- 6 הוא אמר? הוא הסכים "כן, נלך לבית חולים" או אמר לך שלא? מה? איה מה הוא
- 7 אמר לך?
- 8 העד, גב' עומרי: שהיא זהו מתה". (עמ' 759 לפרוטוקול).
- 9
- 10 איה ביקשה לדעת היכן קבר הנאשם את אחלאם. בתשובה הוא אמר לה כי אף אחד לא יידע איפה
- 11 מקום קבורתה ו"השטן הכחול לא יידע", (מתוך העדויות עלה כי התרגום הנכון של הביטוי בערבית
- 12 עליו חזרה העדה בשפתה - עמ' 761 לפרוטוקול, הוא "הזבוב הכחול לא ידע").
- 13
- 14 41. עוד לפי גרסתה של איה, הנאשם החליף את בגדיו בבגדים של סוהיל, מאחר והזיע ובגדיו היו
- 15 מלוכלכים. את בגדיו איה כיבסה (עמ' 762 ואילך).
- 16
- 17 42. במהלך העדות הראשית הרבתה איה לטעון כי איננה זוכרת את כל מה שאמר לה הנאשם באותו
- 18 לילה או את מה שמסרה במשטרה בחקירתה. יחד עם זאת, כאשר רוענן זיכרונה היא אישרה בצורה
- 19 ברורה וחד משמעית כי הדברים נאמרו לה. ניכר היה כי קשה לה לחזור על הדברים כמו פיה: "עו"ד
- 20 פסטרנק: מה שאת אמרת במשטרה כשאת תיארת את מה שהיה בבית, כשהוא בא אליכם
- 21 הביתה ומה שהיה שם, מה שאמרת במשטרה זה מה שהיה וקשה לך לחזור על זה כאן? העד,
- 22 גב' עומרי: כן" (עמ' 754 לפרוטוקול), ... "אם היה מישהו זר זה יותר קל לי" (עמ' 755

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 לפרוטוקול), לכן הרבתה ללחוש או להנהן, אך לא חזרה בה מהגרסה שמסרה במשטרה, בה תיארה
2 את התוודותו של הנאשם. איה גם חזרה ואמרה שאין לה כל סיבה להעליל על הנאשם עלילות שווא.
3
4 אין חולק כי בתחילת חקירתה במשטרה איה מסרה גרסה שונה ולא סיפרה כי הנאשם הגיע לביתה
5 באותו לילה. בעדותה הסבירה כי לא האמינה שהנאשם אכן גרם למותה של אחלאם ולכן לא רצתה
6 לומר סתם דברים במשטרה (עמ' 763 לפרוטוקול). איה אישרה גם כי, כפי שסיפרה במשטרה, היא
7 חששה מהנאשם וממה שהוא עלול לעשות לה עצמה, לאחר שכבר נחשפה בעבר לאלימותו, לכן לא
8 התקשרה למשטרה ולא דיווחה על מה ששמעה:

9
10 "עו"ד פסטרנק: כן. "אז אני נכנסתי למצב שלא יכולתי לתפקד. אז אחרי שהוא
11 נעצר אני תפסתי את הטלפון ורציתי להתקשר ופחדתי שהוא גם ירצה אותי ולא
12 התקשרתי". זה מה שאת אמרת במשטרה, שאת פחדת שעאווני ירצה גם אותך
13 נכון?

14 כב' הש' הלמן: מהנהנת בחיוב.

15 עו"ד פסטרנק: "אני פחדתי מעאווני" ועכשיו את מספרת גם למה, "כי פעם
16 אחלאם התקשרה אליי ואמרה לי לבוא אליהם, אחרי שעאווני הרביץ לאחלאם.
17 אז עאווני נתן לי סטירה בפניה והעיף אותי מהבית ואמר לי שאני לא אתערב
18 בבעיות שלהם". את זוכרת שאת סיפרת שאת הגעת לבית שלהם ועאווני נתן לך
19 סטירה ואמר לך שלא תתערבי בעניינים בינו לבין אחלאם. את זוכרת את זה? ואת
20 אמרת במשטרה שבגלל זה את פחדת להתקשר נכון? זה מה שהיה?

21 כב' הש' הלמן: העידה מנידה בראש לחיוב. את רוצה להגיד את זה בקול רם?
22 כן? טוב" (עמ' 765 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

44.

למרות האמור, בהמשך העדות כשרוענן זיכרונה של העדה לגבי אירועים בהם נהג הנאשם
באלימות כלפיה או כלפי בנות משפחה אחרות, עליהם סיפרה בחקירתה במשטרה, היא העדיפה
לומר כי איננה זוכרת, וכי הסיבה היחידה שבגללה לא סיפרה למשטרה את מה שקרה היא שלא
האמינה לנאשם. בשלב זה העדה דיברה בלחש, רעדה וניסתה לא להשיב ישירות לשאלות שהוצגו
לה. גם כשהחשש ניכר על פניה, איה לא הכחישה בתחילה את מה שמסרה במשטרה, ולא טענה כי
שיקרה, כאשר תיארה מספר מקרי אלימות, בהם הנאשם מעורב:

"עו"ד פסטרנק: בהמשך אותה עדות, בעמוד 2 שורה 34 - 35, אני מקריא
לעדה. שואל אותך השוטר, שאולי גם חברי ירצה גם הוא לשאול אותך. "למה
לא באת למשטרה להגיד את מה שקרה?", אני גם, טוב ואת עונה ככה "אני
פחדתי שעאווני או שישלח אנשים שיטפלו בי, הוא אלים. תמיד הוא תקף
אותי ואת אמא שלי". זה מה שאמרת במשטרה, שאת לא הגעת לשם מיוזמתך
ואת לא סיפרת בגלל שעאווני תמיד אלים כלפיך. הוא תקף אותך והוא תקף
את אמא שלך.

העד, גב' עומרי: אני לא האמנתי, בגלל זה. לא קשור לכל הדברים האלה.
עו"ד פסטרנק: זה נכון? רגע, דבר ראשון בוא נדבר עובדתית. היו מקרים
בעבר שהוא תקף אותך נכון? הייתה את הסטירה שהוא נתן כשבאת לבית
שלהם נכון? אחלאם את זוכרת שאת באת, סליחה אני מתנצל. איה את זוכרת
שאת הגעת לבית של אחלאם ועאווני? את זוכרת שהיה את הדבר הזה
שאחלאם התקשרה אליך?

העד, גב' עומרי: בסדר אבל על משהו,
עו"ד פסטרנק: רגע, שנייה, שנייה דבר ראשון את זוכרת שהיה שהגעת
לבית שלהם?

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 העד, גב' עומרי: הוא העיף אותי מהבית, בסדר.
- 2 עו"ד פסטרנק: בסדר, הוא העיף אותך מהבית. באותו זמן הוא גם נתן לך סטירה
- 3 נכון?
- 4 העד, גב' עומרי: לא יודעת.
- 5 עו"ד פסטרנק: את לא יודעת? זה מה שאמרת במשטרה. סתם אמרת את זה
- 6 במשטרה? זה מה שאמרת במשטרה, שהוא נתן לך סטירה. זה נכון?
- 7 העד, גב' עומרי: לא יודעת". (עמ' 765 לפרוטוקול ואילך).
- 8
- 9 45. רק כאשר נוכחה לדעת כי בא כוח המאשימה איננו מרפה ומבקש לקבל תשובה ברורה לגבי העובדות
- 10 שמסרה במשטרה, השיבה: "אני לא רוצה לדבר" (עמ' 766 לפרוטוקול). בהמשך, כשכולה רועדת,
- 11 הכחישה איה כי הנאשם נקט כלפיה בעבר באלימות ולכן פחדה מפניו, על אף שדקות ספורות קודם
- 12 לכן אישרה את מה שמסרה במשטרה וגם המשיכה לטעון כי ביקשה להעיד מאחורי פרגוד כיוון
- 13 שחששה להעיד בפני הנאשם (עמ' 768 לפרוטוקול).
- 14
- 15 46. איה חזרה ואישרה בעדותה הראשית כי הגרסה שמסרה בעדותה בבית המשפט לגבי מה שקרה היא
- 16 האמת, בעוד הגרסה הראשונה שלה בחקירת המשטרה לא שיקפה את האמת. היא אישרה כי
- 17 מלכתחילה לא רצתה להפליל את הנאשם וגם חששה מפניו. רק לאחר שעומתה עם הראיות שנאספו
- 18 על ידי המשטרה סיפרה את מה שקרה באמת:
- 19
- 20 "עו"ד פסטרנק: כן. את זוכרת מה בדיוק, מה בדיוק היה הדבר שגרם לך
- 21 באיזשהו שלב בחקירה באמת לספר את הדברים כמו שסיפרת כאן היום בבית
- 22 המשפט שהוא אמר לך שהוא הרג אותה ושהוא קבר אותה וכל הדברים
- 23 האלה? מה גרם לך, בית המשפט ירצה וודאי לדעת, מה גרם לך בשלב הזה,
- 24 בשלב מסוים כן לספר את הדברים כפי שהם? ולא יותר לנסות להגן או לספר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 דברים אחרים? מה היה? את זוכרת מה היה? אני אציע לך, אני אגיד לך איך
2 אני מבין. הציגו לך גם את הסרטון הזה שהצגתי לך קודם לכן וגם הראו לך
3 שיחות טלפון שהיו בין הטלפון שלך לטלפון של פאוזיה. את זוכרת? ואז
4 בשלב הזה, ואז בשלב הזה את אמרת "זהו אין מה לעשות, צריכים לספר את
5 האמת מה שהיה" נכון?
6 העד, גב' עומרי: כן" (עמ' 768 לפרוטוקול).

7
8 47. כפי שפורט לעיל, איה העידה כי בעקבות הדברים ששמעה מהנאשם היא התקשרה לפאוזיה למחרת
9 בבוקר מספר פעמים, בתקווה לשמוע את קולה של אחלאם ולהיווכח לדעת כי הנאשם שיקר לה.

10
11 48. פרט נוסף שעלה מעדותה של איה הוא שהיא ראתה בבוקר את רכבו של הנאשם ואת התיק של
12 אחלאם בתוכו (עמ' 771 – 772 לפרוטוקול). נוסף על כך, איה לא הייתה עדה לשלב שבו הגיע
13 הנאשם לביתה באותו ערב ושאל מבעלה מעדר, אך היא נשאלה באשר לתדירות הביקורים של
14 הנאשם בביתה והשיבה כי באותה תקופה בכלל לא היה מגיע לבקר אותה ואת סוהיל:

15
16 "עו"ד פסטרנק: אז לכן אני שואל, כמה זה נדיר בכלל, אני קצת חצי צעד
17 אחורה. כמה זה נדיר בכלל שהוא בא אליכם הביתה?

18 כב' הש' שטרית: שאלה קשה

19

20 כב' הש' הלמן: עאווני היה בא אליכם הביתה בתקופה הזו שאנחנו
21 מדברים עליה, על מה שקרה?
22 העד, גב' עומרי: בכלל לא בא" (עמ' 773 לפרוטוקול).

23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

49.

איה הוסיפה כי בעבר נהג הנאשם להגיע כדי לשאול מסוהיל כלים כדי לעבוד בגינה שלו, אך מדבריה עלה כי בששת החודשים האחרונים לפני ליל ה- 24.10.16 הנאשם כלל לא הגיע אליהם הביתה:

"עו"ד פסטרנק: אני, בלילה של בין ה 24 ל 25 באוקטובר דיברנו על זה שהוא בא אליכם הביתה, זה מה שהעדת עליו כאן. לפני הפעם הזאת שהוא בא אליכם הביתה, מתי הייתה הפעם האחרונה שהוא בא אליכם הביתה? יום לפני, שבוע לפני, חודש לפני? כמה זמן?
העד, גב' עומרי: 6 חודשים" (עמ' 773 לפרוטוקול).

על גרסה זו חזרה גם בחקירתה הנגדית והוסיפה כי לא היה לה כל קשר עם הנאשם במהלך החודשים הללו, אם כי אישרה שיתכן ומדובר בתקופה של כ- 3 חודשים בלבד:

"ש: כן? והוא גם היה מגיע עם אחלאם, נכון? וגם היה מגיע כשאחלאם הייתה בהריון והוא היה מבסוט שאשתו בהריון, נכון?

ת: בתקופה הזאת אני לא ראיתי אותו.

ש: באיזו תקופה את לא ראית אותו?

ת: 6 חודשים לפני זה אני, לא דיברנו.

ש: 6 חודשים לא דיברת עם עוואני, לא היה קשר עם עוואני? כן?

זה מה שאת רוצה להגיד?

ת: כן" (עמ' 805 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 מהמשך חקירתה הנגדית התברר, כי על אף שלא הייתה כמעט בקשר עם הנאשם בחודשים
2 האחרונים שלפני האירוע, כחודש וחצי לפני כן הוא הגיע כדי ללוות ממנה 100 ₪ (עמ' 808
3 לפרוטוקול). נוסף על כך, איה סיפרה במשטרה כי כחצי שנה לפני האירוע שוחח איתה הנאשם
4 וסיפר לה שהוא נפרד מאחלם. לאחר נישואיו, הנאשם גם ישן אצל איה במספר הזדמנויות (עמ' 820 –
5 821 לפרוטוקול). איה העידה כי בכל אותן פעמים הוא הגיע יחד עם אחלם:

6
7 "עו"ד עתמאנה: הוא היה אצלך, אנחנו יודעים שהוא היה אצלך,
8 את אמרת לנו שהוא היה אצלך. השאלה שלי אם
9 הוא היה מגיע אצלך, הוא היה מגיע אצלך בלי
10 אחלם. נכון? אף פעם אחלם לא ישנה אצלך.

11 נכון?
12 העדה, גב' עומרי: היא ישנה.
13 ש: מתי?
14 ת: לא זוכרת.
15 ש: לא זוכרת.

16 כב' הש' הלמן נויסבוים: אבל בפעמים האלה שדיברת, הוא בא לישון בלי
17 אחלם, נכון? ב-5 הפעמים האלו. הוא בא לישון לבד?
18 העדה, גב' עומרי: גם הייתה איתו" (עמ' 821 לפרוטוקול).

19
20 אך בהמשך אישרה כי לאחר הריב בינה לבין אחלם, הנאשם היה מגיע לבד, וגם נשאר לישון
21 לפעמים (עמ' 822 לפרוטוקול).

22 למרות שבהודעתה הראשונה במשטרה מסרה איה כי מאז שהנאשם התחתן היא לא הייתה
23 בקשר איתו, בחקירתה הנגדית הבהירה כי סמוך לאחר הנישואין שמרו על קשר, היא אף ביקרה

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 את הנאשם ואחלאם בדירה בה התגוררו באותה עת, אך לאחר מכן הקשר נותק (עמ' 817
2 לפרוטוקול). הקשר של איה עם אחלאם נותק, לדבריה, לאחר שאחלאם התלוננה במשטרה כנגד
3 הנאשם על אלימותו. איה אישרה כי אחלאם נעצרה גם כן ואף אישרה שהיא עצמה הגישה תלונה
4 כנגד אחלאם עקב איומים מצידה (עמ' 819 – 820 לפרוטוקול).
5
6 בעדותה הראשית, איה התקשתה להשיב בקולה מה היה מצבה אחרי שהנאשם התוודה בפניה לגבי
7 מעשיו והפנתה אותנו לסרטון, שבו תועדו תנועותיה בעת שמיהרה לחזור לביתה. רק לאחר מספר
8 שאלות, כשהיא רועדת, סיפרה איה שהחזיקה את ידיה על הפנים:

9
10 "עו"ד פסטרנק: מה היה המצב?
11 העד, גב' עומרי: רואים את זה במצלמות.
12 כב' הש' שטרית: מה רואים במצלמות? היא אמרה "רואים במצלמות". מה
13 רואים במצלמות?
14 העד, גב' עומרי: לא יודעת.
15 כב' הש' שטרית: איך הרגשת שחזרת?
16 העד, גב' עומרי: לא יודעת.
17 כב' הש' הלמן: כן, העדה רועדת.
18 עו"ד פסטרנק: מה את עשית עם הידיים שלך? בואי אני אעזור, מה את
19 עשית עם הידיים שלך?
20 העד, גב' עומרי: לא יודעת.
21 עו"ד פסטרנק: כשאת חזרת מה עשית עם הידיים שלך? נגיד הן היו
22 בכיסים? מה עשית עם הידיים? רואים את זה בסרטון, את זוכרת? מה עשית?
23 העד, גב' עומרי: על הפנים" (עמ' 774 – 775 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
- 2 51. חקירתה הנגדית של איה נפרשה על פני מספר ישיבות (החלה ביום 2.7.18 ונמשכה בתאריכים
- 3 10.7.18, 3.7.18). במהלך החקירה עימת הסנגור את איה עם הגרסה שמסרה בראשית חקירתה
- 4 במשטרה ואשר השתנתה בהמשך החקירה. בסיכומיו ביקש שלא לתת אמון באמרותיה, בשל סתירות
- 5 מהותיות שנתגלעו בהן, ואשר אינן מאפשרות לסמוך עליה ממצאים. ב"כ הנאשם תומך טיעונו, בין
- 6 היתר, ברקע הפסיכיאטרי של איה, במצבה הנפשי כיום ובראיות לגבי שימוש שנהגה לעשות בסמים.
- 7 לעמדתו, המשטרה פסחה על גרסת החטיפה שסיפרו איה וסוהיל בתחילת החקירה, אף שלא היה
- 8 להם זמן לתאם עדויות, ו"קפצו" על הגרסה שלפיה התוודה הנאשם ברצח, מבלי לברר מדוע שינו
- 9 השניים את גרסאותיהם.
- 10
- 11 52. הודעותיה של איה במשטרה הוגשו, כאמור, במסגרת חקירתה החוזרת, לצורך דיון בבקשת
- 12 המאשימה לקבלן כראיה בהתאם לסעיף 10א לפקודת הראיות. הסנגור בחר שלא להגישן כראיות
- 13 מטעמו, לאחר שאיה אישרה, כי אלה ההודעות שמסרה. מתוך ההודעות ת/92 עד ת/99, שאל
- 14 תוכנן אתיחס בהמשך בפירוט, ניתן ללמוד כי בתחילה הכחישה שראתה את הנאשם וטענה כי
- 15 שמעה מאחותה שאחלאם נחטפה. בהודעתה השלישית חשפה איה כי הנאשם הגיע לביתה ביום
- 16 24.10.16 בערב אך טענה כי סיפר לה באותה הזדמנות שאחלאם נחטפה (אף שלגרסת הנאשם
- 17 אחלאם נחטפה רק למחרת בערב). איה נחקרה תחת אזהרה לאחר שמסרטוני האבטחה שנתפסו
- 18 בבית שכניה הוברר כי לא סיפרה את כל מה שקרה. משלב זה, בהודעותיה המאוחרות יותר גילתה
- 19 איה כי הנאשם התוודה בפניה שרצח את אחלאם ומסרה את הגרסה, עליה חזרה בעדותה הראשית.
- 20
- 21 53. איה נחקרה לראשונה ביום 10.11.16 (ת/92). בשלב זה כבר שמעה על גרסת החטיפה, כפי שהעידה.
- 22 היא גם ידעה שהנאשם עצור בחשד לרצח. בנסיבות אלה, קשה לקבל את הטענה כי לא הייתה לה
- 23 ולסוהיל אפשרות לתאם עדויות. אמנם איה השיבה כי לא תיאמה עם סוהיל מה יאמרו בחקירה (עמ'

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 832 לפרוטוקול), אך אין ספק כי בימים שחלפו מאז שהה הנאשם בביתם ועד שנחקרו הייתה להם
2 הזדמנות לשוחח ביניהם, הם שמעו מבני המשפחה מה הייתה גרסת הנאשם ושמעו מהנאשם עצמו
3 מה הוא מתכוון לספר למשפחתה של אחלאם, לכן לא מפתיע כי חזרו על גרסת החטיפה בפתח
4 חקירתם.
5
6 בא כוח הנאשם מיקד את חקירתו בגרסה שמסרה איה בהודעותיה מיום 10.11.16, גרסה שהתפתחה .54
7 בהדרגה, כפי שיפורט בהמשך. במהלך חקירתה הנגדית, כאשר הטיח בה את הגרסה הראשונה
8 שמסרה בחקירה, אישרה איה כי אכן אלה דברים שבאו מפיה (ועל כך אין חולק). בתשובותיה
9 בהמשך היא סתרה עצמה לגבי מספר נקודות, אליהן התייחסה בעדותה הראשית ובנושאים אחרים
10 נותרה עמימות. כך למשל, איה אישרה כי מסרה במשטרה שהנאשם סיפר לה באותו לילה על
11 חטיפתה של אחלאם, כפי שסיפרה בהודעותיה הראשונות במשטרה (עמ' 838 לפרוטוקול), מבלי
12 שהסתייגה או הבהירה כיצד הדברים מתיישבים עם עדותה בפנינו. יחד עם זאת, היא לא נשאלה
13 מפורשות האם הגרסה שמסרה במשטרה בשלב זה הייתה אמת אם לאו, ורק אישרה כי אכן מסרה
14 את הדברים במשטרה.
15
16 איה גם מאשרת בחקירתה הנגדית שהנאשם לא שטף את ידיו כשהגיע לביתה אחרי שלקח מעדר .55
17 מסוהיל.
18
19 "ש: יושב איתך בלילה. תקשיבי, שואל אות החוקר את הדברים הבאים
20 תגידי לי אם את זוכרת או לא זוכרת, כאשר עאוונה הגיע אליך לבית
21 בשעה 1 בלילה לאחר שלקח מעדר בשעה 23 בלילה מחברך סוהיל
22 האם עאוונה היה מלוכלך באדמה או בידי והאם הוא שטף את

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 הידיים שלו ונכנס להתקלח בבית? את זוכרת ששאלו אותך את זה?
2 נכון?
3 ת: כן.
4 ש: את זוכרת ואת כששואלים אותך את השאלה הזאת את בוודאי
5 ובוודאי עונה לשוטרים את האמת נכון?
6 ת: נכון.
7 ש: ואת אומרת ככה, הוא לא שטף את הידיים, כאשר הוא הגיע
8 בשעה 1 בלילה. זה נכון מה שאמרת? נכון?
9 ת: נכון.
10 ש: הוא סיפר לי שחטפו את אחלאם ולאחר מכן הלך ובשעה 3 בלילה
11 הוא חזר וישן על הספה כמו שסיפרתי בעדות הקודמת נכון?
12 ת: נכון.
13 ש: אמרת את זה או לא אמרת את זה אחלאם? סליחה איה.
14 ת: אמרתי" (עמ' 839 לפרוטוקול).
15
16 בהמשך, שוב מאשרת איה כי הנאשם אמר לה שאחלאם נחטפה בעת שהם היו בנסיעה בחזרה
17 מחיפה:
18
19 ש:" עכשיו את זוכרת גם מתי סיפרת לחוקר שהם היו בחיפה?
20 ת: לא זוכרת.
21 ש: אז אני מפנה את חברי לאותה הודעה עמוד 5 שורה 15, אומר לך
22 החוקר את הדברים הבאים האם עאוונה אמר לך איפה הוא היה לפני
23 שהוא הגיע אליך? זוכרת?

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 ת: כן.
- 2 ש: ואז את משיבה הוא אמר לי שהוא ביחד עם אחלאם טיילו בחיפה
- 3 והוא אמר לי שכאשר הוא חזר חטפו אותה. את זוכרת?
- 4 ת: כן.
- 5 ש: הסיפור הזה שעאוונה סיפר לך שהיה בחיפה את לא המצאת את
- 6 זה מהראש שלך ואמרת אותו לחוקרים נכון?
- 7 ת: נכון.
- 8 ש: את אמרת את זה לשוטרים כי עאוונה אמר לך את הדברים האלה
- 9 נכון?
- 10 ת: נכון" (עמ' 848 לפרוטוקול).

11

12 תשובתה של איה בעניין מהותי זה, הנוגע לתוכן השיחה שלה עם הנאשם בערב בו הגיע לביתה,
13 יצרה לכאורה חוסר עקביות בגרסתה, ויצרה את הרושם כאילו איננה עומדת מאחורי גרסת
14 ההתוודות. אלא שבסופה של החקירה הנגדית, לאחר שהסנגור הקשה על העדה וניסה בשאלותיו
15 לברר מדוע במשטרה מסרה שהנאשם סיפר לה שהרג/רצח את אחלאם, ואף שבמהלך החקירה
16 הנגדית השתדלה איה לרצות את הסנגור ולאשר את דבריו, היא עמדה בתוקף על טענתה כי הנאשם
17 התוודה בפניה, עוד באותו לילה בהריגתה של אשתו:

18

19 " כב' הש' הלמן נוסבויים: אבל השאלה הייתה מה אמר לך עאוונה ביום שאת
20 פגשת אותו לאמה הבנת נכון? אז תסבירי לנו חד
21 משמעית בצורה ברורה מה הוא אמר לך. לא מה הבנת
22 אחר כך. הוא דיבר איתך רק על חטיפה? לעדה שה

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 לענות. השאלה לא ברורה? את רוצה שאני אשאל אותה
2 בערבית?
3 עו"ד עתאמנה: אני אשאל אותה, ביום שעאוונה הגיע אליך ואתם
4 הלכתם לבית של נטשה והסיפור שהיה בבית של
5 נטשה ליד הבית של נטשה שאת חזרת (לא ברור) שם
6 עאוונה סיפר לך כי חטפו את אחלאם נכון?
7 העדה, גב' עומרי: כן.
8 ואחרי זה את שאלת אותו איפה ומה קרה והוא אמר
9 לך שהם היו בחיפה וכשחזרו מחיפה, זה מה שאת
10 אמרת בהודעות במשטרה נכון? נכון הוא הדבר את
11 מסכימה איתי שהמילה "קטלת" באותו יום שהיית עם
12 עאוונה לא הייתה נכון?
13 כב' הש' דבור: הבנת את השאלה או שאני אתרגם?
14 העדה, גב' עומרי: הייתה, כן הוא אמר.
15 עו"ד עתאמנה: מתי הוא אמר את זה?
16 העדה, גב' עומרי: באותו לילה" (עמ' 863 לפרוטוקול).
17
18 56. גם לגבי השאלה, האם לפני שהנאשם נרדם, בהיותם בסלון הבית, הוחלפו דברים בינה לבינו, לא
19 הייתה גרסתה של איה עקבית. בתחילה אישרה כי דיברה עם הנאשם לאחר שנכנסו הביתה ובטרם
20 הוא נרדם:
21
22 "ש. תגידי לי, דיברת עם עאוונה בסלון?
23 ת: ישבתי איתו קצת והלכתי לישון.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 ש: כאשר ישבת איתו קצת סוהיל הלך לישון כי הוא היה עייף נכון?
2 ת: כן.
3 ש: זאת אומרת סוהיל לא היה שותף בשיחה שהייתה לך עם עאוונה הוא
4 הלך לישון הוא היה עייף?
5 ת: כן". (עמ' 850 לפרוטוקול).
6
7 בהמשך, לעומת זאת השיבה כי הנאשם נרדם והיא לא הספיקה לשוחח איתו (עמ' 851 לפרוטוקול).
8
9 איה גם אישרה לשאלת בא כוח הנאשם כי מסרה לחוקר בהודעה מיום 10.11.16 (ת/94) שהנאשם .57
10 לא היה נראה לחוץ, בעת שהגיע לביתה. לדבריה, הוא גם לא הזיע (עמ' 851 לפרוטוקול). איה
11 אישרה את דבריה במשטרה, שלפיהם, הנאשם התקלח רק למחרת בבוקר ולבש את בגדיו בחזרה.
12 לגבי השאלה האם בגדיו של הנאשם היו מלוכלכים כשהגיע אליה, השיבה תשובה מהוססת ומרצה,
13 שבסופו של דבר סתרה את מה שמסרה בעדותה הראשית:
14
15 ש" עכשיו נשאלת אם עאוונה היה מלוכלך כאשר בא אליך את זוכרת
16 ששאלו אותך?
17 ת: כן.
18 ש: נכון? את זוכרת מה ענית? אני ארענן לך את הזיכרון. אני ארענן לך
19 את הזיכרון ואני אפנה אותך לעדות שלך מיום 10.11.16 עמוד 3 שורה
20 56. שואל אותך החוקר האם הוא היה מלוכלך כשהוא בא אליך? ואת
21 אומרת הוא היה רגיל. כאשר את אומרת הוא היה רגיל האם נכון יהיה
22 לומר שהוא לא היה מלוכלך הכוונה שלך נכון?
23 ת: לא.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 ש: מה לא?
2 ת: לא יודעת.
3 ש: אז הוא כשבא אליך הוא היה מלוכלך?
4 ת: לא.
5 ש: אם הוא היה מלוכלך היית אומרת לשוטרים שהוא היה מלוכלך נכון?
6 ת: נכון. "עמ' 841 לפרוטוקול).
7
8 58. יש לציין כי בהמשך החקירה במשטרה, במסגרת אותה הודעה, ת/94 (שורות 69 ואילך) מסרה
9 העדה כי הנאשם ביקש להתקלח מיד כשהגיע אליה בפעם השנייה (אחרי שכבר קיבל את המעדר
10 וחזר), והלך לישון בבגדיו, אך בבוקר התקלח והחליף בגדים. לטענתה, הנאשם התעקש לקחת את
11 בגדיו המלוכלכים, למרות שאיה הסבירה שהם בכביסה. גם גרסה זו אישרה איה במסגרת חקירתה
12 הנגדית (בעמ' 843 לפרוטוקול).
13
14 59. איה אישרה, בתשובה לשאלות הסנגור במסגרת חקירתה הנגדית כי בעבר הנאשם נהג לקחת מעדר
15 מסוהיל בכדי לעבוד בגינתו:
16
17 ש: "עכשיו את מסכימה איתי את יכולה גם לא להסכים שעניין לקיחת
18 המעדר זה לא משהו שהוא זר לכם כי בעבר אדון עאוונה היה מגיע
19 ולקח מעדר נכון?
20 ת: כן.
21 ש: עכשיו, בעבר שעאוונה בא ולקח מעדר זה היה כשגם את וסוהיל
22 גרתם ביחד כי סוהיל גנן נכון? ויש לו את הכלים?
23 ת: נכון" (עמ' 855 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1

2 איה אמנם אישרה כי לקיחת המעדר כשלעצמה לא הייתה ענין זר לה והתרחשה בעבר, אך לא
3 שללה את מה שסיפרה בעדות הראשית, כי השעה המאוחרת שבה הגיע הנאשם בפעם הזו, כדי
4 לבקש מעדר, הייתה חריגה.

5

6 בסתירה לטענותיה בעדות הראשית לפיהן חששה מפני הנאשם עקב כך שהיה אלים בעבר, כלפיה .60
7 וכלפי בנות משפחה אחרות, בחקירתה הנגדית שללה איה כל אלימות מצד הנאשם וטענה כי איננה
8 חוששת מפניו:

9

10 "ש: אני מבין מההודעות שלך במשטרה שעאוונה לא היה אלים כלפי

11 אימא שלך נכון. היה תוקף את אימא שלך? לא נכון?

12 ת: לא.

13 ש: גם לא היה תוקף את אחותך נכון?

14 ת: לא.

15 ש: אף פעם נכון?

16 ת: לא.

17 ש: נכון? הוא לא היה מתנהג באלימות כלפי האחיות שלו ואימא שלו

18 נכון?

19 ת: כן" (עמ' 858 לפרוטוקול).

20

21 למרות ניסיונות חוזרים ונשנים מצד בא כוח הנאשם בפתח החקירה הנגדית וגם בהמשכה .61

22 להציג לעדה מצג שלפיו שינתה את גרסתה במשטרה מאחר והשוטרים הבטיחו לעזור לה/

23 לשחררה ממעצר, עמדה איה על גרסתה כי היא שוחררה רק כיוון שהחוקרים הבינו שלא

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 עשתה כל רע. היא הסבירה כי שינתה את גרסתה מאחר והחוקרים הבינו מתוך סרטון האבטחה
2 שהנאשם סיפר לה דבר חמור ולכן הגיבה כפי שרואים בצילום ולא מסיבה אחרת:

3
4 "ש. החקירה שלך השישית את אומרת פתאום אני רואה שאת אומרת
5 שהוא סיפר לך לא (לא ברור) ואומרת "קטלת". עכשיו אני ראיתי גם
6 שימי לב שאת אומרת לחוקר הבטחת לעזור אחרי ש-, את אומרת
7 בווידיאו רואים אותך אומרת לחוקר הבטחת לעזור סיפרתי לכם
8 עכשיו תעזרו לי. עכשיו האם נכון יהיה לומר, את תגידי לי,
9 שהשוטרים חוקרים רצו ממך לשמוע את המילה הזאת?

10
11 העדה, גב' עומרי: לא, הם ראו איך אני עושה על הפנים אז הם ידעו שיש לי
12 משהו, " (עמ' 859 לפרוטוקול).

13
14 62. הסבר נוסף, שהוצג לאיה במהלך חקירתה הנגדית לגבי השאלה מדוע שינתה את עמדתה, וסיפרה
15 כי הנאשם התוודה בהריגתה של אחלאם, היה שהחוקרים הציגו לה את הסרטון בו נראית אחלאם
16 על כפיו של הנאשם ביציאה מן הצימר. איה אישרה כי שינתה את גרסתה אחרי הצפייה בסרטוני
17 מצלמת האבטחה. יחד עם זאת, מאופן הצגת השאלות והתשובות עליהן לא ניתן להסיק בבירור האם
18 התכוונה למצלמות הצימר או למצלמות שתיעדו את מה שקרה מחוץ לביתה:

19
20 "ש: בחקירה מיום 13.11.16 בשעה 16:31 את אומרת מוסיפה שהוא אמר
21 לך "קטלת" בסדר? עכשיו השאלה שלי היא שאת מוסיפה את זה
22 אחרי שאת ראית את המצלמות? כן?

23 ת: כן.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 ש: זאת אומרת באותו יום שעאוונה שהיית עם עאוונה ליד הבית של
- 2 נטישה עאוונה סיפר לך אך ורק על החטיפה נכון? כן?
- 3 ת: ככה סיפר אני יודע,
- 4 ש: ככה סיפר לי, כן. ואז רואים מצלמות בחקירה רואים מצלמות רואים
- 5 את עאוונה שם אותו על הידיים היא לא בהכרה מי שרואה את
- 6 הסרטון חושב שבאמת "קטלהא" נכון? כן?
- 7 ת: כן" (עמ' 865 לפרוטוקול).
- 8
- 9 63. בחקירתה הנגדית, איה עמדה על כך שראתה בבוקר את רכבו של הנאשם ואת תיקה של אחלאם
- 10 בתוכו (עמ' 869 לפרוטוקול).
- 11
- 12 64. נוכח הסתירות ואי הבהירות שנוצרה בנקודות מסוימות, עקב חקירתה הנגדית של העדה, ניסה בא
- 13 כוח המאשימה לברר את גרסתה המדויקת במסגרת החקירה החוזרת. בניגוד לשלב העדות הראשית,
- 14 בה הוכרזה כעדה עוינת כיוון ששתקה, לא השיבה על השאלות שהופנו אליה וטענה כי איננה זוכרת
- 15 מה מסרה במשטרה, הפעם חזרה בה העדה באופן מהותי מאמרותיה הקודמות, כגון זו הנוגעת לטענה
- 16 כי שוחחה עם הנאשם, לאחר שנכנסו לביתה ובטרם נרדם. מסיבה זו, נעתרנו לבקשת המאשימה
- 17 להכריז שוב על העדה כעדה עוינת, ככל שהדבר נחוץ, ולאפשר לה לחקור אותה כבחקירה נגדית.
- 18 נוסף על כך, אמרות החוץ של איה הוגשו לבית המשפט לצורך דיון לפי סעיף 10א לפקודת הראיות
- 19 (עמ' 877 לפרוטוקול).
- 20
- 21 65. במהלך החקירה החוזרת הוצג לאיה סרטון ת/12 המתעד מפגש בינה לבין הנאשם, בו היא מפצירה
- 22 בו לאשר את מה שאמר לה בערב הרלוונטי, בסמוך לביתה. בהמשך העדות התקשתה איה להשיב
- 23 על השאלות, על מרבית השאלות השיבה כי איננה זוכרת את התשובה ולעיתים פשוט מיררה בבכי.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
- 2 66. לאחר שתמה פרשת ההגנה והוגשו סיכומי הצדדים, עתר סנגורו של הנאשם לזמן את איה להשלמת
- 3 חקירה מן הטעם שהנאשם לא חשף את גרסתו במלואה עד לשלב עדותו בבית המשפט. במהלך
- 4 הדיון בבקשה (17.7.19), צמצם ב"כ הנאשם את בקשתו ועתר להורות על השבת העדה לחקירה
- 5 בנקודה ממוקדת, הנוגעת לאפשרות כי התקיים מפגש נוסף בינה לבין הנאשם, אשר לא עלה במסגרת
- 6 עדותה בבית המשפט. המאשימה לא התנגדה עקרונית לבקשה. בנסיבות אלה, זומנה איה שוב
- 7 להמשך חקירתה הנגדית ועדותה נשמעה ביום 11.9.19.
- 8
- 9 67. בעדותה מיום 11.9.19 שללה איה את הטענה שבמהלך השיחה שניהלה עם הנאשם באותו ערב
- 10 מחוץ לביתה הוא סיפר לה לראשונה על כך שאחלאם בהריון. היא לא ידעה לומר האם נושא
- 11 הריונה של אחלאם עלה כלל מפי הנאשם באותה שיחה. למרות שחזרה על תשובתה זו מספר פעמים,
- 12 משהציג לה הסנגור תזה לגבי הסיבה שבגללה אחזה את ראשה, אישרה איה כי יתכן וזו הייתה
- 13 תגובתה לכך שהנאשם סיפר לה שאחלאם בהריון:
- 14
- 15 "ש. אני אומר לך, את הרי לא זוכרת או לא יודעת, אבל אני יודע ואני יודע גם מה
- 16 אחיך אומר, אני אומר לך שיכול להיות מאוד שאותה תנועה שאת עושה זה אחרי
- 17 ששמעת מאח שלך שהיא בהריון והם צריכים כסף ואת יודעת שיש הרבה בעיות
- 18 והתגובה שלך מעין היסטורית, לא תגובה שמחה, אז עשית את התנועה הזו, יכול
- 19 להיות.
- 20 ת. כן.
- 21 ש. באותה שיחה לא רק שהוא דיבר איתך על ההריון, הוא ביקש ממך כסף, את
- 22 זוכרת.
- 23 ת. כן.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 ש. נתת לו כסף בסוף, 200 ₪.

2 ת. כן". (עמ' 1092 לפרוטוקול).

3

4 לאחר הדברים האלה, מהם עלה כביכול שהעדה מאשרת את האפשרות שהתנועה שעשתה באה

5 בעקבות כך שהנאשם סיפר לה על ההיריון, בחקירתה החוזרת שוב השיבה איה כי היא לא זוכרת

6 כלל האם הנאשם דיבר איתה על נושא ההיריון במהלך השיחה שהתקיימה ביום 24.10.16.

7

8 בתגובה לשאלות בא כוח הנאשם, אישרה איה שהנאשם הגיע אליה ביום שלמחרת (בתאריך .68

9 25.10.16), בשעת אחר צהריים - ערב ושוחח איתה. במסגרת השאלה הזכיר לה הסנגור כי הנאשם

10 סיפר לה באותה הזדמנות מה קרה ליד ציפורי, בעת שהיו בדרכם חזרה מחיפה (פרט שלא הושמע

11 קודם לכן על ידי העדה). בתגובה לדבריו אלה של ב"כ הנאשם, אישרה איה כי הנאשם סיפר לה

12 שאחלאם נחטפה:

13

14 "ש. אני עובר איתך ליום למחרת, סיפרת שהוא ישן אצלכם ויצא וחזר. יום למחרת,

15 אחה"צ את מספרת גם במשטרה ואישרת את זה פה בבית המשפט שהוא בא שוב

16 אלייך הביתה, אחה"צ לפנות ערב, זה מופיע בחלק מהמקומות, אמרת שזה בשעה

17 חמש, חמש וחצי, שש, שש וחצי, מפנה לת/94. את זוכרת משהו כזה שהוא חזר

18 יום אחרי אותו לילה, לפנות ערב בסביבות השעה הכי מוקדם חמש הכי מאוחר

19 בשעה שבע, הוא בא אלייך הביתה לחוץ, את זוכרת.

20 ת. כן.

21 ש. את זוכרת על מה דיברתם.

22 ת. העדה משתהה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 ש. אני מזכיר לך, באותו מפגש שלישי או רביעי שהוא הגיע אלייך שוב הביתה, ב
2 – 25 לחודש, אחה"צ לפנות ערב, הוא בא אלייך הביתה לחוץ וסיפר לך מה שקרה
3 בדרך מחיפה באיזור ציפורי, עכשיו את נזכרת.

4 ת. כן.

5 ש. מה קרה.

6 ת. הוא אמר לי שהם הטפו אותה ואני נלחצתי והתקשרתי לאמא שלי.

7 ש. עכשיו כשהזכרתי לך את מצליחה לשחזר בראש את השיחה הזו שהוא סיפר לך
8 על החטיפה.

9 ת. כן. אמר לי שחטפו אותה.

10 ש. אחרי זה את יודעת לאן הוא הלך.

11 ת. הלך לחפש אותה, אצל אמא שלה.

12 ש. את אמרת לו לך תחפש אותה, לך להורים שלה, לך למשטרה, תעשה משהו. את
13 אמרת לו נכון.

14 ת. כן" (עמ' 1092 לפרוטוקול).

15
16 69. כשעומתת איה, בחקירה החוזרת עם הגרסה הקודמת שמסרה בעדותה ובחקירתה במשטרה, שלפיה
17 האשם התוודה בפניה על הריגתה של אחלאם, היא טענה לראשונה כי מאן דהוא איים עליה ולכן
18 שינתה את גרסתה:

19
20 "ת. מישהו איים עליי ואמר לי להגיד ככה. אבל אני בחקירות הראשונות לא

21 אמרתי, אלא רק בלחץ דיברתי ככה" (עמ' 1093 לפרוטוקול).

22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 איה הסבירה כי אנשים מבני משפחתה של אחלאם ביקרו אצלה בבית בזמן שהיא הייתה עצורה
2 ואיימו עליה לאחר ששחררה:

3
4 "ת. היו שתי בחורות ובחור בבית שלי כשהייתי עצורה, ואני לא יודעת מה עשו
5 שם, הם הגיעו אליי הביתה לאחר שהשתחררתי" (עמ' 1094 לפרוטוקול).

6
7 כאשר עומתה איה עם העובדה שהיא שינתה את גרסתה במהלך החקירה במשטרה ועוד בטרם
8 שוחררה, היא העלתה גרסה כבושה ובלתי מבוססת, שלפיה, דברי האיום הושמעו כלפיה עוד לפני
9 שנעצרה, בנוכחותו של סוהיל, כשלטענתה, גם התלוננה על כך במשטרה:

10
11 "ת. עשיתי חקירה ומיד השתחררתי, אז באו האנשים האלו ואז עצרו אותי מחדש,
12 סיפרתי את מה שביקשו שאספר. התלוננתי כשהשתחררתי וראיתי שהם נכנסו
13 לבית שלי, הם איימו שאם תגידי ככה וככה שישאר בפנים ולא יצא.
14 ש. אמרת את זה במשטרה בתלונה שלך.

15 ת. הם יודעים.

16 ש. הם נכנסו אלייך הביתה כשאת היית בבית.

17 ת. לא.

18 ש. איך הם איימו עלייך.

19 ת. כשבאתי להיכנס לבית ראיתי אותם בתוך הבית שלי, ואז הם התחילו להגיד
20 לי ככה וככה והם ברחו עם עוד בחור שהיה מתחבא מאחורי העץ והלכו" (עמ'
21 1094-1095 לפרוטוקול).

22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 איה העידה וחזרה על ההסבר מספר פעמים, שלפיו האיומים הושמעו לאחר שהיא נחקרה ושחררה
2 לביתה ובטרם נעצרה שוב. למרות זאת, בסוף חקירתה החוזרת שינתה את הגרסה וטענה כי אוימה
3 עוד לפני שנחקרה לראשונה במשטרה ואף סיפרה זאת לשוטרים:

5 "ש. ביום הראשון שנחקרת במשטרה זה היה 10/11, ביום הזה שנחקרת

6 במשטרה, אז הם עדיין לא איימו עלייך, נכון.

7 ת. הם כל הזמן איימו.

8 ש. גם לפני החקירה הראשונה הם איימו עלייך.

9 ת. כן.

10 ...

11 ש. כשנחקרת פעם ראשונה במשטרה היית מאוימת.

12 ת. כן. הגשתי תלונה למשטרה. גם ביקשתי עזרה מהמשטרה.

13 ש. אם באמת היית מאוימת כבר לפני החקירה הראשונה למה בחקירה הראשונה

14 לא מסרת אז את הדברים שעאוני אמר לך שהוא הרג את אחלאם.

15 ת. מה שאני אמרתי זה לא הוא אמר לי, אני המצאתי את זה והם אמרו לי להגיד

16 את זה.

17 ש. את אמרת שאת אמרת את הדברים האלה תחת איומים ואת גם פירטת שאת

18 מתכוונת לאיומים שבני המשפחה שלה איימו עלייך, עכשיו את אומרת שאוימת

19 כבר בחקירה הראשונה ובחקירה הראשונה לא אמרת את זה, אז זה לא הגיוני.

20 ת. אני מאוימת עוד לפני שנכנסתי לחקירה". (עמ' 1100 לפרוטוקול).

22 לפי גרסה זו, איה מסרה את הגרסאות הראשונות במשטרה, שבהן לא סיפרה כלל על נוכחותו של 70.

23 הנאשם בביתה, לאחר שבני משפחתה של אחלאם כבר איימו עליה. איה לא ידעה להסביר מדוע,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 אם כך, לא מסרה את הגרסה המפלילה כבר בראשית החקירה. תשובתה- "כי לא שאלו אותי למה
2 שאניד את זה", אינה נכונה וגם איננה מספקת הסבר סביר. יתרה מכך, איזה העלתה את טענת
3 האיום בתגובה לתהייה מדוע שינתה את גרסתה במהלך החקירה במשטרה. אם דברי האיום הושמעו
4 כלפיה עוד לפני שנחקרה לראשונה במשטרה, ודאי שאין בהם הסבר לשינוי שחל בגרסתה במשטרה.
5
6 זאת ועוד, לפי עדותה של איה, אנשים כלשהם, שזהותם איננה ידועה לה, איימו לפגוע בה אם לא .71
7 תפליל את אחיה, אך מקרה זה התרחש עוד בטרם נעצרה כחשודה במעורבות בהיעלמותה של
8 אחלאם ומאז לא אוימה שוב. איה, כאמור, חזרה על הגרסה המפלילה גם בעדותה בבית המשפט
9 ולאורך החקירות הראשית והנגדית, זמן רב לאחר שהסתיימה החקירה. ההסבר שנתנה איה לשאלה
10 מדוע התמידה בגרסה זו וחזרה עליה גם בבית המשפט היה "הייתי תחת לחץ ואיומים". עם זאת,
11 לא הסבירה מה השתנה, ומדוע לאחר שנקראה לשוב לעדות חשה לפתע שהיא יכולה לחשוף את
12 דבר האיום והיא איננה חוששת לספר אודותיו.
13
14 איה שללה את האפשרות כי מאן דהוא שוחח איתה לפני העדות המאוחרת הזו והדריך אותה מה .72
15 לומר. יחד עם זאת, אישרה כי הגיעה לבית המשפט כשהיא מלווה באמה ובאחותה. איה אישרה גם
16 שהיא מודעת לכך שזמן קצר קודם לכן התייצבה אמה במשטרה. בתשובות פתלתלות ולא אמינות
17 טענה איה כי לא ידעה שאמה התייצבה במשטרה וביקשה להודות ברצח אחלאם.
18
19 **הגרסאות שמסרה איה במשטרה**
20
21 כאמור, הודעותיה של איה הוגשו על ידי המאשימה לצורך דיון לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות. .73
22 במשטרה נחקרה איה 8 פעמים - (הודעותיה סומנו- ת/92 עד ת/99). במסגרת סיכומיה מבקשת
23 המאשימה להעדיף את חלק מאמרותיה של העדה במשטרה, שנכללו בהודעות ת/97(א ו- ב) ו-

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 ת/99 (א ו – ב), על פני עדותה בבית המשפט, מכוח סעיף 10א, לפקודת הראיות מאחר ולטענתה
2 הוכחו תנאי הקבילות הנדרשים על פי החוק וכן יש נימוקים המצדיקים להעדיף את הגרסה שמסרה
3 בחלק מהודעותיה במשטרה על פני עדותה בבית המשפט במסגרת חקירתה הנגדית. בהקשר זה,
4 נטען כי התנהלותה של העדה במהלך המשפט, קרי הפחד והחשש שהיו מנת חלקה לאחר שהוזמנה
5 לדיון ולא התייצבה, הצורך להזמינה בצו הבאה, בקשתה להעיד מאחורי פרגוד והמצוקה הכבדה
6 שליוותה אותה לאורך חקירותיה בבית המשפט, כשלעיתים פרצה בבכי, רעדה והתקשתה לתקשר,
7 יכולים ללמד מדוע שינתה את גרסתה בחקירה הנגדית. חקירותיה של העדה במשטרה מתועדות
8 בתיעוד חזותי וניתן להתרשם מאמיתות דבריה של העדה בגרסאות המאוחרות שמסרה במשטרה.
9 לטענת המאשימה, העדפת הגרסה שמסרה איה בהודעותיה המאוחרות במשטרה לא נשענת רק על
10 ההקשר של מסירת העדות בבית המשפט והרושם מהאופן שבו העידה העדה, אלא גם מתחייבת
11 מניתוח מכלול הראיות בתיק, שכן גרסה המפלילה שמסרה איה במשטרה משתלבת היטב עם יתר
12 הראיות בתיק. דבריה מתיישבים גם עם העדות שמסר סוהיל, אשר היה עד בעצמו להתוודותו של
13 הנאשם.
14
15 74. לעומת זאת, סבור הסנגור כי המשטרה לא התייחסה לגרסה הראשונה שמסרה העדה איה במשטרה.
16 הוא מבקש לקבוע כי לא ניתן לתת אמון בגרסתה המפלילה ולהעדיף דווקא אותה על פני הגרסאות
17 האחרות שמסרה איה.
18
19 75. איה נחקרה לראשונה ביום 10.11.16. בהודעתה ת/92 מסרה גרסה שהיא בעליל שקרית, ולפיה
20 לא הייתה כלל בקשר עם אחיה מאז חודש ינואר אותה שנה, פרט למקרה אחד שבו הגיע הנאשם
21 כחודש וחצי קודם לכן כדי ללוות ממנה 100 ₪. בהמשך תיקנה כי הנאשם הגיע במהלך התקופה
22 מספר פעמים כדי ללוות ממנה כסף, היא לא דיברה איתו ולא הלוותה לו את הכסף.
23 במועד זה כבר ידעה איה כי החשד הוא שאחלאם נחטפה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 היא סיפרה שהתקשרה לפאוזיה מספר פעמים, אחרי שנודע לה על החשש לחטיפתה של אחלאם.
2
3 כשעה לאחר מכן, בשעה 14:16 נחקרה איה שוב (ת/93) וסיפרה כי דיברה עם אחיה כחצי שנה .76
4 לפני כן ושמעה ממנו שעזב את אחלאם והוא מתגורר לבד. היא גם הוסיפה ששמעה כארבעה חודשים
5 קודם לכן מאחותה מאי שאחלאם בהריון, אך לא ראתה אותה. איה חזרה וסיפרה כי לאחר ששמעה
6 שאחלאם נחטפה היא התקשרה ממספר הטלפון שלה- 0532559096 לפאוזיה כדי לברר האם זה
7 נכון.
8
9 לא זו בלבד שאיה לא סיפרה בשתי הודעותיה אלה שהנאשם הגיע לביתה ואף נשאר ללון, אלא
10 שאף השיבה בשלילה על השאלה האם הנאשם שוחח איתה בימים 24.10.16 – 25.10.16. איה
11 ידעה לומר שהנאשם עצור בחשד למעורבות בחטיפתה של אחלאם וטענה כי איננה יודעת היכן
12 נמצאת אחלאם.
13
14 בהודעתה השלישית מיום 10.11.16 מסרה איה גרסה מפורטת יותר, במסגרתה סיפרה על שני .77
15 אירועים, בהם התלוננה אחלאם על כך שהנאשם היכה אותה. באירוע הראשון, שלדבריה התרחש
16 כעשרה חודשים קודם לכן, אף ביקרה את אחלאם כשזו הייתה בבית החולים, אחרי שהותקפה,
17 לדבריה, על ידי הנאשם והנאשם היה במעצר בשל חשד זה.
18
19 בהודעתה זו סיפרה איה לראשונה שהנאשם הגיע לביתה ביום 24.10.16 בשעת לילה, בזמן שהיא
20 ישנה. היא התעוררה מאוחר יותר, בשעה 23:00 לערך, ואז שמעה מסוהיל שהנאשם ביקר בביתה.
21 איה סיפרה כי היא חזרה לישון ואז בשעה 01:00 חזר הנאשם, דפק בדלת וביקש מסוהיל שיעיר
22 אותה. לפי גרסתה זו, הנאשם ביקש ממנה לצאת החוצה שם סיפר לה שאחלאם נחטפה, ואז עזב.
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 בהמשך ההודעה פרטה איה לשאלת החוקר את הדברים שסיפר לה הנאשם באותה הזדמנות:

2
3 "הוא אמר לי שהוא ביחד עם אחלאם טיילו בחיפה והוא אמר לי

4 שכאשר הוא חזר חטפו אותה.

5 ש. מתי חטפו אותה?

6 ת. הוא בא בעשר ואני הייתי ישנה ואז חזר באחד בלילה ואמר לי שחטפו

7 אותה. הוא לא אמר לי מתי או איפה חטפו אותה" (שורות 158 עד

8 161).

9
10 לדבריה, כשסיפר לה על החטיפה, הנאשם לא נראה לחוץ והתנהג כרגיל. גם היא חזרה לישון לאחר

11 הידיעה הזו ורק בשעת בוקר ניסתה להתקשר לפאוזיה כדי לברר האם זה נכון. עוד מסרה איה כי

12 למחרת ב- 25.10.16 הגיע הנאשם שוב לביתה בשעה 10:00 לערך על מנת להתקלח ולהחליף

13 בגדים.

14
15 מדובר בגרסה שגם היא איננה מתיישבת עם יתר הראיות ואף איננה עולה בקנה אחד עם הגרסה

16 שמסר הנאשם. גרסה זו נועדה כולה לתת הסבר להגעתו של הנאשם לביתה של איה בשעת לילה

17 מאוחרת ולשיחה שניהל עימה בחשאי, מחוץ לבית.

18
19 ראשית, מתוך צילומי האבטחה, וכפי שאישרו גם איה והנאשם בגרסאות מאוחרות יותר, הנאשם

20 נשאר ללון בביתה של איה ולא עזב כפי שתיארה בראשית הודעתה זו.

21 ואכן בהמשך ההודעה (שורות 69 עד 73) שינתה איה את גרסתה וסיפרה כי הנאשם עזב אחרי את

22 הבית אחרי ששוחח עימה, אבל חזר בשעה 03:00 לערך והלך לישון. לפי הגרסה הזו, כאשר איה

23 התעוררה, בשעה 08:00 לערך, לא ראתה את הנאשם, אך הוא שב כעבור זמן והתקלח. בשלב זה,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 לטענתה, הנאשם החליף בגדיו ולבש בגדים שהיא נתנה לו, אך בשעה 17:00 לערך, חזר כדי לקחת
2 את הבגדים שהשאיר אצלה, למרות שעדיין לא כיבסה אותם.
3
4 שנית, לפי גרסת הנאשם, אחלאם נחטפה רק ביום 25.10.16, בשעת ערב, כך שלא יתכן שהנאשם
5 סיפר לאיה כבר בשעה 01:00 (שעות ארוכות קודם לחטיפה), על חטיפתה של אחלאם. מעבר לכך,
6 אם הנאשם אכן הגיע בשעת לילה כדי לספר לאיה על החטיפה, מדוע נראה רגוע, והכיצד השניים
7 קיבלו את הדבר בשוויון נפש, לא עשו דבר על מנת להזעיק עזרה או לספר למשפחתה ואיה חזרה
8 לישון, כאילו לא קרה דבר.
9 יש לציין כי איה סתרה עצמה, כאשר בהמשך ההודעה סיפרה שכשהנאשם חזר לביתה בשעה שלוש
10 בלילה היא הייתה ערה. כלומר, היא לא חזרה לישון אחרי ששמעה את דברי הנאשם.
11
12 על פי הודעתה זו, הנאשם חזר לביתה של איה ביום 25.10.16 בערך בשעה 10:00. בשלב זה היה
13 עצבני וצעק והיא אף חששה מפניו. בתחילה טענה כי הנאשם התקלח אך לא החליף בגדיו, אך
14 בהמשך דבריה סיפרה, כאמור לעיל, כי היא נתנה לו סוודר עם שרוול ארוך וג'ינס, הוא החליף
15 בגדיו ומאוחר יותר הגיע כדי לקחת אותם.
16
17 מתוך ההודעה עולה כי הנאשם כלל לא דיבר עם איה על העובדה שאחלאם הייתה בהריון ולא
18 הזכיר פרט זה (שורות 100-101).
19
20 אף שבהודעה זו לא סיפרה עדיין איה כי הנאשם התוודה בפניה על כך שגרם למותה של אחלאם,
21 היא ציינה כי הנאשם אמר לה בבוקר "עשיתי משהו ואת לא אכפת לך, הוא היה עצבני ורק
22 צעק" (שורה 132 להודעה ת/94).
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 לאחר שמסרה את הדברים הללו, הציג בפניה החוקר תמונה (מהווה חלק מההודעה ת/94) בה נראה
2 הנאשם בפתח הצימר. היא זיהתה את אחיה ואת הבגדים שלבש בערב, כשהגיע לביתה.
3
- 4 **78.** כפי שניתן לראות, גרסתה של איה התפתחה במהלך ההודעות שמסרה ביום 10.11.16. מגרסה
5 המרחיקה את הנאשם באופן מוחלט מכל קשר עימה, חשפה בהדרגה כי הנאשם ביקר אותה בימים
6 הרלוונטיים, שהם בביתה חלק מן הלילה, ואף סיפר לה שעשה משהו, מבלי לפרט מה.
7
- 8 **79.** למחרת היום, בתאריך 11.11.16 נחקרה איה תחת אזהרה בחשד לקשירת קשר, שיבוש מהלכי
9 חקירה וסיוע לאחר מעשה, בכך שיחד עם סוהיל סיפקה לנאשם מעדר, על מנת לסייע לו לקבור
10 את גופתה של אחלם. בהודעתה (ת/95, ת95א והתמליל ת/95ב), איה הכחישה כי ידעה על
11 השאלת המעדר, טענה כי ישנה בזמן שהנאשם הגיע בפעם הראשונה וסוהיל לא סיפר לה כי
12 השאלו לו מעדר. לפי גרסתה, כשהנאשם הגיע שוב לביתה, ידיו ובגדיו לא היו מלוכלכים באדמה
13 והוא לא שטף את ידיו או התקלח, אלא רק מאוחר יותר, בשעת בוקר (עמ' 15 לתמליל). בתגובה
14 לטענה כי סוהיל מסר שהנאשם התקלח כבר כשחזר בפעם השנייה לביתה, אמרה איה כי סוהיל
15 שמע שהנאשם רצה להתקלח, כלומר הנאשם הביע רצונו להתקלח כשחזר בלילה ולפני שנרדם,
16 אבל לטענתה לא התקלח בשלב זה.
17
- 18 **80.** ביום 13.11.16 נחקרה איה שוב תחת אזהרה (ת/96, ת/96א והתמליל ת/96ב). היא חזרה על
19 גרסתה, שלפיה לא ידעה שהנאשם לקח מעדר מסוהיל, כאשר הגיע בפעם הראשונה לביתה. כמו
20 כן, חזרה, כמו בהודעותיה הקודמות, על הטענה כי הדבר היחיד שהנאשם אמר לה בשעה 01:00
21 בלילה, כאשר ביקש ממנה לצאת איתו החוצה ושוחח איתה לבדה, היה שאחלם נחטפה. היא, לפי
22 הודעותיה, לא האמינה לכך, חשבה שהנאשם משקר לה, וחזרה לישון.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 כאשר הטיחו בה החוקרים את העובדה שהנאשם נראה בצילומים כשהוא נכנס לביתה ולא עוזב,
2 כפי שתיארה קודם לכן, שינתה איה את גרסתה וסיפרה שהנאשם נכנס לביתה כשתי דקות לאחר
3 שסיפר לה על החטיפה, הם ישבו בסלון (סוהיל הלך לישון) ולאחר זמן הנאשם נרדם וגם היא חזרה
4 לישון.
5
6 כעבור כשעתיים, ביום 13.11.16 בשעה 15:31 נחקרה איה שוב תחת אזהרה (ת/97, ת/97א
7 והתמליל ת/97ב). הפעם, כאשר נתבקשה להסביר את מה שרואים בסרטוני מצלמת האבטחה, בהם
8 נראתה בוכה והמומה אחרי שהנאשם דיבר איתה, סיפרה איה לראשונה על התוודותו של הנאשם
9 בהריגתה של אחלאם. גרסתה המפורטת בהודעה זו ואלה שבאו אחריה, תואמת את עדותה הראשית
10 בפנינו.
11
12 לפי גרסתה, הנאשם אמר לה בשקט "קטלתהא" ולשאלתה הסביר את המניע למעשה- דבריה של
13 אחלאם שהוא לא יראה את הילד שעתיד היה להיוולד להם ושאדם אחר יגדל אותו. הנאשם גם אמר
14 לה שאיש לא ימצא את אחלאם. בשלב זה הנאשם היה לחוץ ונראה מפחיד.
15 איה הוסיפה, כפי שתיארה גם בעדותה בפנינו, כי הציעה לקחת את אחלאם לבית החולים. איה
16 סיפרה כי לא התקשרה למשטרה בשל חששה כי הנאשם ירצה גם אותה וזאת לאחר שכבר הייתה
17 עדה לאלימותו בעבר. כך גם הסבירה את העובדה שלא גילתה מלכתחילה את כל האמת בעת
18 שנחקרה במשטרה.
19
20 בשלב זה הוצגו לאיה סרטוני מצלמת האבטחה של בית השכנים, בהם נראו תנועותיהם של השלושה
21 בערב הרלוונטי. בין היתר, נראה סוהיל כשהוא מתקדם לכיוונה של איה, לאחר ששמעה את הדברים
22 הקשים מהנאשם וספקה כפיה, נוכח הידיעה על מותה של אחלאם. לפי גרסתה של איה, כאשר
23 סוהיל ניגש אליה היא שיתפה אותו במה שסיפר לה הנאשם.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1
2 82. בהודעותיה הנוספות ת/98 ות/99 (הדיסקים המתעדים את החקירות והתמלילים הוגשו וסומנו
3 בהתאמה), השלימה איה פרטים ביחס לגרסה זו. סיפרה כי כיבסה את בגדיו של הנאשם, שהיו
4 מלוכלכים, עם ריח של זיעה, ונתנה לו לבוש אחר מבגדיו של סוהיל. הנאשם הגיע בשעת אחר
5 הצהריים כדי לקחת את הבגדים, שהיו עדיין רטובים.
6
7 לדבריה, כאשר הנאשם סיפר לה על מעשיו, שאלה אותו מה הוא רוצה ממנה והנאשם השיב שהוא
8 רק רצה לספר לה שהוא רצה את אחלאם ושהוא הולך למאסר עולם. איה, לדבריה, הציעה לו לקחת
9 את אחלאם לבית החולים, אך הנאשם השיב כי הוא חנק את אחלאם וקבר אותה. לשאלתה, היכן
10 קבר את אחלאם, השיב הנאשם "אלוהים לא ידע".
11
12 איה גם סיפרה שכאשר ישבו בסלון הבית אמר לה הנאשם "מקלטיש וואחד, קטלתי תנין" (לא
13 הרגתי/רצחתי אחד, אלא שניים), זאת כיוון שאחלאם הייתה בהריון ובשל כך שאמרה לו שלא יראה
14 את התינוק. איה חזרה וסיפרה כי כששאלה את הנאשם היכן אחלאם הוא השיב "בחיים לא ימצאו
15 אותה".
16 איה גם סיפרה לראשונה כי סמוך לאחר שהנאשם התוודה בהריגתה של אחלאם בפניה והיא סיפרה
17 על כך לסוהיל, היא שמעה מסוהיל, על כך שהנאשם לקח ממנו מעדר.
18 איה שיתפה עוד, כי ראתה את רכבו של הנאשם, כשזה חנה בקרבת ביתה. היא ראתה בתוכו את
19 תיקה של אחלאם אבל לא ראתה את אחלאם ברכב.
20
21 בסיום הודעתה האחרונה, ת/99, הוצגו בפני איה סרטון מצלמת האבטחה של הצימר, בו נראים
22 הנאשם ואחלאם, נכנסים לצימר. עוד בטרם הוצג בפניה הסרטון שבו נראים השניים יוצאים
23 מהצימר, כשאחלאם שרועה על כפיו של הנאשם, ביקשה איה "אל תראה לי משהו מפחיד" (עמ'

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 17 שורות 6 – 8 לת/99ב) ולאחר מכן הגיבה בבכי ובזעזוע, כאשר ראתה כיצד הוצאה אחלאם
2 מהצימר, מהם לא נרגעה במהלך דקות ארוכות.
3
4 איה חזרה ומלמלה כי היא רוצה להטיח את הדברים בפני הנאשם ולבקש ממנו שיספר היכן אחלאם.
5 בשלב זה נערך עימות בין הנאשם לבין איה, במהלכו ביקשה ממנו שיספר לחוקרים את כל האמת
6 ויחשוף את מיקומה של אחלאם. הנאשם הכחיש ושלל מכל וכל את האפשרות שהוא יודע היכן
7 נמצאת אחלאם.
8 הסרטון המתעד את המפגש ת/12 הוצג בפני העדה במהלך חקירתה החוזרת והיא אישרה כי אכן
9 ביקשה מהנאשם לספר את האמת ולגלות היכן נמצאת אחלאם (עמ' 882 לפרוטוקול).
10
11 83. מהשתלשלות העניינים כפי שפורטה לעיל, ניתן להתרשם בבירור כי איה עשתה בראשית חקירתה
12 במשטרה כל מאמץ שלא להפליל את אחיה ושלא לסבכו. היא נמנעה מלספר כי הגיע לביתה ערב
13 קודם לאירוע "החטיפה" של אחלאם, מועד שלפי טענתו שהה בחיפה עם אחלאם. רק בהדרגה וככל
14 שהבינה כי החוקרים חושדים שהנאשם המית את אשתו ושיפור החטיפה איננו נכון וכי נאספו
15 ראיות התומכות במסקנה זו, התפתחה גרסתה בהדרגה, עד שמסרה את הגרסה המלאה, עליה חזרה
16 גם בעדותה הראשית.
17
18 איה הגיעה לבית המשפט מלאת חששות ומודעת למצב המורכב, שבו עדותה מסייעת להרשיע את
19 אחיה ברצח גיסתה. המתח והרעד ניכרו במהלך עדותה, והיא אף הביעה לא אחת את חששה מפני
20 הנאשם ואת חוסר רצונה להעיד כנגדו. יחד עם זאת, וחרף כוחותיה הדלים, הייתה נחושה להעיד
21 דברי אמת. במהלך חקירתה הראשית, ניכרו סימני האמת בקולה ובשפת הגוף שלה. היא נמנעה
22 מלהגזים או להוסיף דברים שאינם מידיעה אישית או מהווים מסקנות ממה שראתה או שמעה
23 בחושיה. הנחות שהניחה היו רובן או כולן לטובת הנאשם- כך לדוגמה סירבה להאמין כי התוודותו

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 של הנאשם ברצח אשתו הייתה נכונה. למחרת בבוקר התקשרה פעם אחר פעם לפאוזיה, אמה של
2 אחלאם, בתקווה שיתברר כי אחלאם בחיים. באף אחת מן השיחות לא דיברה ולא שאלה האם
3 אחלאם נמצאת- דבר המלמד על כך שבתוך תוכה הבינה כי הנאשם היה רציני בדבריו. גם כשנשאלה
4 שוב ושוב מדוע נזקק הנאשם למעדר והאם בקשתו לשאול מעדר בשעת לילה מאוחרת לא הייתה
5 מוזרה בעיניה, סיפקה הסברים תמימים לכאורה, המבוססים על ניסיון העבר.
6
7 גרסאותיה של איה במשטרה התפתחו בהתאם לקצב החקירה, היא טענה בתחילה כי הדבר הנורא .84
8 שסיפר לה הנאשם ביום 25.10.16 בשעה 01:00 היה דבר חטיפתה של אחלאם, בעת שהשניים
9 חזרו מחיפה. אלא, שסיפור החטיפה התרחש לפי גרסתו של הנאשם רק ביום 25.10.16 בשעת
10 ערב. מה גם שלביתה של איה הגיע הנאשם מהצימר בנצרת עילית ולא מחיפה, כך שלא יתכן כי
11 אחלאם נחטפה במהלך הנסיעה מחיפה לנצרת עילית, בערבו של יום ה- 25.10.16. ברי כי איה
12 בדתה את הדברים, ביודעה שהנאשם התלונן במשטרה על חטיפתה של אחלאם וכי הוא נעצר בחשד
13 לחטיפתה/הריגתה של אחלאם. הגרסאות המוקדמות שמסרה איה במשטרה, זו שבה הכחישה כליל
14 את המפגש עם הנאשם וזו שבה טענה כי הנאשם סיפר לה שאחלאם נחטפה, אינן מתיישבות עם
15 הראיות האחרות ואיה בדתה אותן במטרה לחפות על הנאשם. בעוד גרסתה האחרונה במשטרה,
16 עליה חזרה בעדותה הראשית ואף בחלק מחקירתה הנגדית, היא גרסת האמת.
17
18 במהלך חקירתה הנגדית, ניסתה איה, כמפורט לעיל, לרצות את קו ההגנה ומידי פעם חזרה על חלק
19 מן הפרטים שמסרה במשטרה בגרסאותיה המוקדמות יותר. גם אז, לא חזרה בה במפורש מן הגרסה
20 המאוחרת יותר, שלפיה הנאשם התוודה בפניה על ביצוע הרצח בחניקה, הסביר את המניע לכך
21 ושלל כל טעם בהבאתה של אחלאם לבית החולים, אחרי שקבר אותה.
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 איה הגדילה לעשות, כאשר בעדותה האחרונה, לאחר שנשמעה עדותו של הנאשם ולראשונה הוא
2 פרש את גרסתו הכבושה בפני בית המשפט, ניסתה להתאים את גרסתה באופן שיסייע לו להיחלץ
3 מהרשעה.
4
- 5 85. בכל הנוגע לשאלה מדוע הפלילה איה את הנאשם והעלילה עליו עלילת שווא הועלו מספר הסברים,
6 שדינם להידחות.
7 ראשית, יש לומר כי איה לא הייתה מסוכסכת עם הנאשם. אמנם היה ביניהם ריחוק והם לא שמרו
8 על קשר בחודשים שקדמו לאירוע, אך הנאשם הגיע לביתה מספר פעמים על מנת ללוות כסף, ישן
9 אצלה ונעזר בה. גם בערב הרלוונטי היה זה הנאשם שהגיע לביתה של איה כדי לבקש עזרה, כפי
10 שהעיד הוא עצמו.
11
- 12 86. בעדותה מיום 11.9.19 טענה איה לראשונה כי את גרסתה המפלילה היא מסרה בעקבות איומים מצד
13 מי מבני משפחתה של אחלאם. כפי שהובא לעיל, איה לא מסרה גרסה מפורטת, ברורה ועקבית
14 בשאלה מי היו המאיימים, מה דרשו ממנה ומתי. בתחילה טענה כי האיומים הושמעו עוד לפני
15 שנחקרה לראשונה במשטרה. אם כך- איומים אלה אינם יכולים להסביר את השינוי בגרסתה, שינוי
16 שחל רק ביום 13.11.16. איה כאמור, לא הסבירה מה דרשו ממנה המאיימים, האם ביקשו ממנה
17 להפליל את אחיה בדרך כלשהיא, או ששמו גרסה בפיה. שהרי למאיימים אלה לא הייתה דרך לדעת
18 בכלל על כך שהנאשם ביקר את איה בלילה שקדם לחטיפה ועל השיחה שקיים עימה ערב לפני
19 הגשת התלונה, שיחה אשר בשלב ראשון של החקירה גם החוקרים לא היו מודעים כלל לקיומה.
20 איה גם לא נתנה הסבר משכנע לכך שבמהלך חקירתה הראשית ואף בחלקים מחקירתה הנגדית היא
21 נאחזה בגרסה המפלילה, כאשר החשש שהביעה היה דווקא מפני הנאשם ולא מפני אחרים.
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 בא כוח הנאשם מפנה לעדותו של סוהיל (בעמ' 582 לפרוטוקול), שם סיפר כי בני משפחתה של
2 אחלאם ביקרו בביתו, בשתי הזדמנויות נפרדות, בזמן שאיה לא הייתה בבית ושאלו על אחלאם.
3 איה, לדבריו, חששה מפניהם ורצתה לעזוב את הבית. העד העיד כי הדבר קרה כ- 8 או 9 חודשים
4 לפני שמסר את עדותו בפנינו, כלומר בחודשים מאי – יוני 2017 וסמוך לאחר מכן נפרדו איה
5 וסוהיל. גרסה זו תומכת רק לכאורה בגרסה שמסרה איה בעדותה האחרונה ויותר נכון לומר כי
6 גרסתה של איה נבנתה על האירועים הללו כדי לשוות לה נופך של אמת, בעוד שאין כל קשר בין
7 הביקורים הללו לבין העיתוי בו מסרה איה את גרסתה המפלילה במשטרה. יתרה מכך, סוהיל לא
8 העיד כי בני המשפחה איימו על איה או דרשו ממנה לשנות את עדותה ולהמציא גרסה שתסבך את
9 הנאשם בדברים שלא ביצע, איה אפילו לא פגשה בהם באף אחד מן הביקורים הללו.
10
11 איה העידה כי שיתפה את השוטרים באיומים כנגדה והגישה תלונה בגין האיומים. טענה זו איננה
12 נתמכת בפלט התלונות (ת/100), מה גם שהיא חסרת כל היגיון. אם איה אכן התלוננה כנגד
13 המאיימים ושיתפה את חוקריה בכך שאחרים דרשו ממנה להפליל את אחיה, על ידי העלאת גרסת
14 כזב, (דבר שאין לו כל אחיזה בהודעותיה הרבות), לכאורה ניתן ללמוד מהתנהגותה כי לא נכנעה
15 לאיומים וכוונתה הייתה לספר את האמת, חרף האיומים.
16
17 הגרסה המפלילה נמסרה על ידי איה בעת שהייתה עצורה בחשד למעורבות בהיעלמותה של אחלאם.
18 יחד עם זאת, איה עמדה על כך שהיא שוחררה לאחר שהחוקרים השתכנעו כי אין לה כל קשר
19 למעשה הנפשע ולא כתוצאה מהבטחה כלשהיא שניתנה לה. התזה שלפיה, איה מסרה גרסה זו
20 בהיותה עצורה מתוך לחץ ורצון להשתחרר איננה יכולה להתקבל. ראשית, הודאתה בכך שהנאשם
21 התוודה בפניה על כך שהמית את אחלאם, העמידה את איה במצב פחות נוח, כמי שלא עירבה את
22 המשטרה מיד לאחר ששמעה על הדברים ואף מסרה בראשית חקירתה גרסה לא נכונה. הגרסה
23 המפלילה לפיכך, לא שיפרה את מצבה של איה ולא קידמה את שחרורה. שנית, אם ההנחה היא

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 שאיה מסרה את הגרסה המפלילה מתוך רצון לשאת חן בעיני חוקריה או בעקבות הבטחות כלשהן
2 שקיבלה, הנחה שהיא עצמה שללה, לא הייתה כל סיבה שתחזור עליה חודשים ארוכים אחרי
3 ששחררה, בעדותה הראשית בבית המשפט.
4 בהקשר זה יש לומר כי בפתח חקירתה במשטרה מיום 17.11.16 קבלה איה בפני החוקר רמי משה
5 כי הוא הבטיח לעזור לה ולא עזר, אך לא טענה כי הבטחה זו ניתנה תמורת מסירתה של גרסה
6 שתפליל את הנאשם. בפועל בהמשך ההודעה חזרה איה על אותה גרסה, אותה מסרה בשתי
7 הודעותיה הקודמות.
8
9 הסבר אחר שניתן לכך שאיה שינתה גרסתה הוא שהחוקרים הציגו בפניה את הסרטון מהצימר בו
10 נראית אחלאם מוטלת בידיו של הנאשם, אלא שבפועל, סרטון זה הוצג בפניה, כפי שתואר לעיל,
11 רק בסוף חקירתה האחרונה, והעובדה שהיא צפתה בו לראשונה עולה בבירור מתוך תגובתה הקשה,
12 כאשר ראתה לראשונה את אחלאם בהריון ובמצב של עילפון או חוסר הכרה.
13
14 87. אין חולק כי איה מסרה מספר גרסאות שונות במשטרה. גם בבית המשפט לא הייתה עדותה עקבית,
15 כפי שפורט לעיל. בית המשפט נדרש לא אחת להכריע בין מספר גרסאות שמסר עד, ולהחליט האם
16 לאמץ אחת מהן במלואה או בחלקה. בענייננו, גרסתה של איה התפתחה במהלך החקירה במשטרה.
17 ניתן להבין את הסיבות לשינויים שחלו בגרסתה, על רקע החשש מפני הנאשם והרצון שלא לסבכו,
18 כפי שהיא עצמה העידה על עצמה, וברור גם שהגרסה הראשונה שמסרה איה במשטרה לא הייתה
19 אמת והיא איננה מתיישבת עם ראיות ברורות, כמו צילומי מצלמת האבטחה. הגרסה המפלילה, עם
20 זאת, היא ברורה, מפורטת, אין בה סתירות פנימיות והיא מתיישבת היטב עם הראיות הנוספות
21 שנגלו בפנינו.
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

88. פסיקה עקבית וברורה מתייחסת לאפשרות לקבל חלק מגרסתו של עד או אחת מן הגרסאות שמסר, על פי הכלל שעניינו "פלגינג דיבורא":

"לא אחת עמד בית משפט זה על כך שאין לראות עדות בהכרח ותמיד כחטיבה שלמה אחת אשר יש לקבלה או לדחותה באופן כולל ... במצב דברים זה, רשאי בית המשפט לפלג את העדות ולבור מתוכה את גרעין האמת, ודחיית יתר חלקיה, ובתנאי שיש יסוד סביר להבחנה בין החלקים השונים... הבחנה כזו יכולה להיעשות על-ידי היעזרות בראיות קבילות ואמינות אחרות או על פי מבחני ההיגיון והשכל הישר (ע"פ 526/90 בלזר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(4) 133, 186-185 (1991); עניין פאעור, בפסקה 46). זאת, בשים לב לכך ש"פיצול עדות אסור שייעשה באופן שרירותי... נדרש יסוד סביר לאבחנה בין חלקי העדות" "... ע"פ 3510/16 אבו זקה נ' מדינת ישראל (17.07.2019)).

89. סעיף 53 לפקודת הראיות קובע כי: "ערכה של עדות שבעל-פה ומהימנותם של עדים הם עניין של בית המשפט להחליט בו על פי התנהגותם של העדים, נסיבות העניין ואותות האמת המתגלים במשך המשפט". על פי הפסיקה, הוראת הסעיף מפנה, למעשה, לניסיון החיים, להיגיון ולטביעת העין השיפוטית. "... בהפעילו את "ארגז הכלים" הזה רשאי בית המשפט שלא לראות בעדות חטיבה שלמה אחת אשר יש לקבלה או לדחותה "על כרעיה ועל קרבה" אלא לפצלה ולאמץ רק חלק ממנה... עוד נקבע כי פרכות וסתירות שנמצאו בעדות אינן מחייבות בהכרח את המסקנה כי עיקר העדות אינו אמין... וזאת בהתאם לכלל הקבוע בסעיף 57 לפקודת הראיות

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 לפיו "סתירות בעדותם של עדים אין בהן, כשלעצמן, כדי למנוע את בית המשפט מקביעת
2 עובדות שלגביהן חלו הסתירות". (ע"פ 8444/15 פלוני נ' מדינת ישראל (27.10.2016)).
3
4 בית המשפט רשאי לפלג את העדות גם כאשר מדובר בתיאור של רצף אירועים אחד, ובלבד ששוכנע
5 כי החלק שאותו בחר לאמץ עומד על בסיס מהימן (ראו ע"פ 8444/15 דלעיל).
6 בענייננו, כאמור, העדה מסרה מספר גרסאות, שאינן מתיישבות זו עם זו, אך עדותה הראשית, בה
7 חזרה ואישרה את הגרסה המפלילה, כפי שמסרה בהודעותיה המאוחרות יותר במשטרה, היא גרסה
8 ברורה, רצופה ורצף האירועים המתואר בה הוא אמין. עדותה הייתה מהימנה, תגובותיה היו
9 אוטנטיות והקושי שלה לבטא את מה שהתרחש במציאות, היה ניכר, כפי שתואר לעיל.
10
11 90. ב"כ הנאשם עמד בסיכומיו על סתירות משמעותיות שנתגלו בין הגרסאות שמסרה איה בהודעותיה
12 ת/94 ות/95, בכל הנוגע לשעות המפגשים בין איה לנאשם במועדים 24.10.16 ו-25.10.16. סתירות
13 אלה רק מחזקות את המסקנה לפיה, בהודעות אלה לא מסרה איה את האמת. היא סתרה עצמה במהלך
14 אותה הודעה ת/94 ושינתה את עדותה על מנת שלא לחשוף את הגרסה המלאה בנוגע לתוכן המפגשים
15 עם הנאשם ופעולותיו לאחר שהתוודה בפניה על המעשה שביצע.
16
17 91. בסיכומיו טען ב"כ הנאשם כי מתוך הגרסאות הללו לא ניתן לשלול את האפשרות שהנאשם הגיע פעם
18 נוספת לביתה של איה, ביום 25.10.16 בשעת ערב, בסמוך לאחר מועד החטיפה, כפי שעלה מגרסתו
19 של הנאשם ומהאיכונים. אפשרות זו לא התבססה על עדותה של איה, שכן היא לא נשאלה עליה ולא
20 נחקרה אודותיה עד אז. בעקבות האמור, הוגשה הבקשה להעיד את איה בשנית והיא זומנה כפי שתואר
21 לעיל, והעידה שוב ביום 11.9.19, לאחר שנשמעה לראשונה גרסתו המפורטת של הנאשם לאירועים
22 ולמצאים שנאספו כנגדו. החקירה הנגדית המשלימה נועדה לבסס את גרסת הנאשם, לפיה, בשיחה
23 הראשונה עם הנאשם בשעה 01:00 בלילה הוא בישר לה על הריונה של אחלאם, (כפי שטען הנאשם

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 בעדותו) ואילו נושא החטיפה עלה לראשונה רק בשיחה מאוחרת יותר למחרת היום. זאת כיוון שגרסתה
2 של איה לגבי העיתוי בו דובר עימה על החטיפה, איננה תואמת בשום דרך את טענתו של הנאשם.
3 למען הבהירות, לאיה היו בחקירותיה במשטרה שלוש גרסאות עיקריות:
4
5 (א) הנאשם כלל לא פגש בה ביומיים הרלוונטיים.
6 (ב) הנאשם דיבר איתה בשעה 01:00 בלילה של יום 25.10.16 על כך שאחלאם נחטפה
7 (בעוד שלטענת הנאשם אחלאם נחטפה רק שעות לאחר מכן). לאחר הבשורה המרעישה
8 הלכו השלושה לישון, מבלי לדווח למשטרה או למשפחתה של אחלאם ומבלי לעשות כל
9 מאמץ לנסות לאתר את האשה ההרה שנחטפה.
10 (ג) הנאשם שוחח עימה בשעה 01:00 בלילה של יום 25.10.16, ובהזדמנות זו סיפר
11 לה כי גרם למותה של אחלאם, חנק אותה וקבר אותה.
12
13 92. שתי הגרסאות הראשונות אינן אמת, ועל כך לא יכולה להיות מחלוקת. לפיכך, ניסתה ההגנה לשכנע
14 כי השיחה לגבי החטיפה אכן התקיימה, אבל בשלב מאוחר יותר, כשהנאשם חזר לביתה של איה,
15 בשעת ערב, אחרי שהחטיפה, (כפי טענת הנאשם), התרחשה בפועל. בעוד השיחה הצדדית בשעת
16 לילה נסובה אודות נושא אחר, שגרם לאיה להיות נסערת.
17
18 93. במהלך השלמת החקירה הנגדית עשה ב"כ הנאשם מאמץ רב להביא את איה לאמירה, שלפיה
19 השיחה הראשונה עם הנאשם באותו ערב נסובה אודות הריונה של אחלאם (כפי שטען הנאשם
20 בעדותו), אך ללא הצלחה. איה עמדה על דעתה כי הנאשם לא בישר לה באותה שיחה על ההיריון.
21 גם כאשר נאותה לאשר את התזה שהוצעה לה כי יתכן ונושא ההיריון הוא שנדון באותה שיחה,
22 השיבה פעם אחר פעם כי איננה זוכרת ואיננה יודעת. לבסוף השיבה בחיוב על השאלה האם יתכן
23 שהנאשם שוחח איתה על ההיריון ותשובתה זו איננה משכנעת, לאור השתלשלות העניינים. ראשית,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 עובדה זו לא עלתה קודם לכן בעדותה. נהפוך הוא, במספר רב של הזדמנויות לאורך העדות
2 הראשית ואף במהלך החקירה הנגדית, סיפרה איה כי הנאשם הודה באותה שיחה בהריגתה של
3 אחלאם. גם כאשר טענה כי הנאשם סיפר לה על חטיפתה של אחלאם, היא ניסתה להסביר מה אמר
4 לה הנאשם בביקור הלילי ומדוע הגיבה בצורה כה קשה. שנית, מהלך החקירה הנגדית המשלימה
5 מעיד בברור כי איה התקשתה לאשר את הדברים. רק לאחר שהשאלה הוצגה לה שוב ושוב
6 כאופציה אפשרית, היא אישרה אותה. ואכן, במסגרת החקירה החוזרת שבה איה ואישרה כי איננה
7 זוכרת שנושא ההיריון עלה באותה שיחה.
8 עצם העובדה שכל קו ההגנה דלעיל עלה לראשונה אחרי שהנאשם העיד והגה אותו
9 במסגרת הגרסה הכבושה שמסר, מעידה שבעת שאיה העידה בבית המשפט ועמדה לחקירה
10 נגדית שנמשכה על פני מספר ישיבות, גרסה זו עדיין לא באה לעולם.
11
12 זאת ועוד; אם מערכת היחסים ששררה בין הנאשם לבין איה עובר להתרחשויות מושא כתב
13 האישום כאן, הייתה טובה וחיובית (כפי גרסת הנאשם עצמו) אזי – מדוע הודעה מעין זו
14 אודות הריונה של אחלאם, הניבה תגובה כל כך קשה והיסטרית. הנאשם ניסה לתת הסבר לכך
15 בעדותו, כפי שיובא בהמשך, אך מדובר בהסבר לא משכנע שיש לדחותו.
16
17 איה סיפרה במשטרה כי הנאשם הגיע לביתה שוב ביום 26.10.16 על מנת לבקש את בגדיו שנשארו
18 ברשותה. לפי גרסתה בהודעתה ת/94, הנאשם הגיע בשעת אחר הצהריים (בשעות 17:00 עד
19 18:30) והדבר היחיד שביקש הוא את בגדיו. איה סיפרה כי הנאשם היה עצבני וצעק והיא לא
20 שוחחה איתו כלל. איה גם השיבה לחוקר שבאותה הזדמנות היא לא שאלה את הנאשם היכן היה
21 בשעות שנעדר מביתה, לא שאלה אותו על אחלאם ולא בררה היכן היא (שורות 139 – 141
22 לת/94). בחקירה הנגדית המשלימה הזכיר לה בא כוח הנאשם (כפי שצוטט לעיל), כי במפגש זה,
23 בשעת אחה"צ - לפנות ערב, הגיע הנאשם לביתה כשהוא לחוץ וסיפר לה מה שקרה בדרך מחיפה

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 באיזור ציפורי. כאשר הונחה בפניה גרסה זו, אישרה אותה איה. התרשמות בלתי אמצעית מדברי
2 העדה בפנינו, כמו גם נוכח ההנמקות המצטברות שפורטו לעיל ויפורטו בהמשך, מביאה למסקנה כי
3 עדותה של איה בעניין זה לא הייתה מהימנה ובאה מתוך רצון לרצות את קו ההגנה שהוצג לה.
4
- 5 ב"כ הנאשם טוען עוד כי גרסאותיו של סוהיל בחקירה במשטרה (הודעותיו הוגשו כנ/25 עד
6 נ/28) אינן תואמות אף אחת מן הגרסאות שמסרה איה לגבי שעת המפגש השני עם הנאשם.
7 גרסאותיו של סוהיל במשטרה ובעדותו בבית המשפט תפורטנה בהמשך. בשלב זה אומר, כי גם
8 סוהיל לא חשף כבר בתחילת החקירה את כל הידוע לו וכי לא מצאתי לנכון לקבל את
9 הטענה כי ישנה סתירה מהותית בין הגרסאות המפלילות שמסרו איה ובן זוגה.
10 במסגרת הודעתו הראשונה של סוהיל מיום 10.11.16 נ/25 הוא סיפר בצורה ברורה שהנאשם הגיע
11 כדי לבקש ממנו את המעדר בשעה עשר או אחת עשרה בלילה - הוא לא זכר בדיוק את השעה
12 (שורות 20 - 21). הפעם השנייה שראה את הנאשם הייתה לדבריו, כעבור מס' שעות (בערך
13 שתיים או שלוש שעות וחצי) שאז הנאשם נכנס לסלון וכעבור זמן קצר הלך לישון (שורות 37 -
14 39 וכן שורות 43-44). בהמשך ההודעה אמנם השיב סוהיל לשאלת החוקר מתי ראה את הנאשם
15 בפעם השנייה, וציין כי ראה את הנאשם בבוקר, אך מיד תיקן את דבריו וחזר וסיפר על כך
16 שהנאשם חזר עוד בהמשך הלילה (שורות 82 עד 85). כשקוראים את ההודעה כולה ברור שגם
17 במשטרה סיפר סוהיל שהמפגש השני עם הנאשם, לאחר שלקח את המעדר, התרחש עוד באותו
18 לילה לאחר הצות, כפי שניתן לראות גם בסרטוני מצלמות האבטחה של בית השכנים.
19
- 20 אינני סבורה שניתן לקבל גם את הטענה שגרסתו של סוהיל לגבי השתלשלות העניינים ביום
21 26.10.16 איננה עולה בקנה אחד עם עדותה של איה.
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 מעדויותיהם של איה וסוהיל עולה כי הנאשם התוודה בפני איה על רציחתה של אחלאם, תוך
2 שהסתודד עימה במקום צדדי מחוץ לבית. איה הייתה מזועזעת, הגיבה בצורה קשה וסוהיל ניגש
3 אליה כדי לתמוך בה. כבר בדרכם לבית היא שיתפה את סוהיל במה ששמעה.
4 בתוך הבית נמשכה השיחה. לטענת ב"כ הנאשם קיימות סתירות בשאלה האם התקיימה בכלל
5 "שיחת הסלון". לפי גישה זו, מיד לאחר ששמעו שאחלאם נרצחה (או אפילו נחטפה- לפי גרסתם
6 המוקדמת של איה וסוהיל) הלכו השלושה לישון, מבלי לשוחח על כך. ברי, כי מדובר בגרסה חסרת
7 היגיון. לא שוכנעתי כי הסתירות עליהן מצביע הסנגור בהקשר זה הן מהותיות ויורדות לשורשו של
8 עניין. איה התבטאה במספר הזדמנויות ואמרה שסוהיל לא שוחח עם הנאשם כלל בסלון או אפילו-
9 שלא התקיימה כל שיחה, גם בינה לבין הנאשם. מעבר לחוסר ההיגיון, במהלך חקירותיה המאוחרות
10 ובעדותה בבית המשפט מסרה איה פרטים שעלו בשיחת הסלון: הנאשם אמר שהרג שניים ולא אחת,
11 סיפר שחנק את אחלאם, שאיש לא ימצא אותה (אפילו לא הזכיר הכחול), שבכוונתו לספר לאמה
12 של אחלאם שהיא נחטפה ועוד. סוהיל מסר כי בעיקר הקשיב לשיחה של איה עם הנאשם. הוא העיד
13 כי לא שמע כל שנאמר, אבל ידע לחזור על עיקרי הדברים. לפי עדותו המהימנה, את הפרטים הללו
14 הוא שמע במו אזניו כשהנאשם דיבר עם איה. לפי גרסתו, כשהוא עצמו פנה לנאשם ושאל אותו
15 האם באמת רצה את אחלאם, הנאשם אמר לו שיעזוב אותו. משמע, איה שוחחה עם הנאשם, שאף
16 צעק עליה במהלך השיחה, בעוד סוהיל נכה בחדר, שמע את עיקרי הדברים, אך היה פחות מעורב
17 בנאמר.

18

19 סוהיל מסר במטרה כי ראה את הנאשם בבוקר של יום 26.10.16 לפני שיצא לעבודתו. אז הנאשם
20 יצא מהבית ואמר לו שהוא הולך לסידורים. סוהיל חזר מעבודתו בשעה שלוש בערך ומצא את
21 הנאשם בביתו. בשעה שלוש וחצי לערך הנאשם סיים להתקלח והחליף בגדיו (נ/26 שורה 84
22 ונ/27 שורות 110-111).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 גם לפי עדותה של איה הנאשם חזר ביום 26.10.16 כדי להתקלח. מאוחר יותר, בשעה 17:00
2 לערך, או לאחר מכן, הוא הגיע שוב כדי לקחת את בגדיו.
3 למען הבהירות- איה העידה כי כאשר קמה משנתה בבוקר היא לא ראתה את הנאשם (זה עזב מוקדם
4 יותר- כפי שהעיד סוהיל). בשלב מאוחר יותר חזר הנאשם וביקש להחליף בגדים ולהתקלח "בבוקר
5 קמתי, לא ראיתי אותו. ב... אחר כך הוא בא, אמר לי אני רוצה להתקלח. הביא לי בגדים, יעני
6 תמיד ככה" (ת96(ב) עמ' 18 שורות 8-10). איה לא פרטה באיזו שעה חזר הנאשם כדי להתקלח
7 אבל הסבירה כי סוהיל היה עדיין בעבודה (עמ' 19 לת/96(ב)) וכי מדובר היה בשעת צהרים או
8 אחר הצהרים (ת/98). בעדותה בבית המשפט לא מסרה איה גרסה אחרת.
9 כלומר גם איה סיפרה שהנאשם חזר בשעת צהריים/אחר צהרים כדי להתקלח. הוא הגיע לפני
10 שסוהיל חזר מעבודתו, החליף בגדים והשאיר את בגדיו כדי שאיה תכבסם. מאוחר יותר חזר הנאשם
11 כדי לקחת את הבגדים שכובסו. איה אמנם לא התייחסה לשאלה האם סוהיל חזר מעבודתו, לפני
12 שהנאשם עזב בהזדמנות זו, אך היא לא נשאלה על כך ומדובר בפרט שעל פני הדברים אין לו כל
13 חשיבות.
- 14
- 15 96. לטענת ההגנה, בכל הנוגע לבגדים שלבש הנאשם בעת מעצרו ישנה אי בהירות רבה ועקב מחדל
16 חקירתי אין ולו תמונה אחת המתעדת את לבושו של הנאשם כשנעצר. ההגנה סבורה כי ישנן סתירות
17 בגרסאות שמסרו העדים בכל הנוגע לבגדים שלבש הנאשם ובהשוואה לראיות האחרות, כמו המזכר
18 ת/47א ושחזור החטיפה ת/51א, בו נראה הנאשם כשהוא לבוש חולצה כחולה ומכנס ג'ינס, אותם
19 לבש הנאשם בצימר ואיתם הגיע לביתה של איה, כפי העולה גם מעדותה.
- 20
- 21 97. רס"ב חיים כהן, חוקר זירה במרחב עמקים, ערך בדיקה חזותית לנאשם בתחנת המשטרה בנצרת
22 עילית ביום 26.10.16 בשעה 00:16. הפעולות שביצע וממצאיו פורטו בדו"ח המסכם ת/47א. מתוך
23 הדו"ח והמוצגים נלווים לו, כמו ת/47ד, ניתן ללמוד כי הנאשם לבש סוודר בצבע בז', שעליו נתגלו

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 סימנים חשודים ככתמי דם. הסוודר נתפס, צולם והועבר לבדיקה. החוקר לא תיעד את מלוא פרטי
2 הלבוש של הנאשם, לא ציין בדו"ח מה לבש, פרט לסוודר, ולא זכר מה לבש הנאשם מתחת לסוודר
3 (עמ' 483 – 484 לפרוטוקול).
4
5 .98 איה העידה כי הנאשם הגיע לביתה כשהוא לבוש מכנסי ג'ינס וחולצה כחולה לא מכופתרת.
6 בחקירתה במשטרה אישרה כי הנאשם הגיע לביתה בשעת לילה, כשהוא לבוש באותם בגדים בהם
7 הוא נראה בצילומי האבטחה של הצימר.
8 לפי גרסתה של איה, למחרת, לאחר שהנאשם התקלח, היא נתנה לו מבגדיו של סוהיל חולצה ארוכה,
9 מכנס ותחתונים (עמ' 843 לפרוטוקול). מתוך עדותו של סוהיל ניתן להבין כי איה נתנה לנאשם
10 חולצה מבגדיו של סוהיל. את בגדיו השאיר הנאשם אצל איה, על מנת שתכבסם.
11 על פי עדויותיהם של סוהיל ואיה הנאשם חזר מאוחר יותר, החזיר את החולצה ששאל מסוהיל,
12 ולקח את בגדיו. באותה הזדמנות נתנה לו איה גם את הסוודר, שהנאשם לבש בעת שנעצר (הסוודר
13 זוהה על ידי סוהיל בתצלום ת/10 כשייך לו). יוצא שהבגדים שלבש הנאשם הוחזרו לו והוא לבש
14 אותם שוב, כשמעליהם הסוודר השייך לסוהיל. מסקנה זו גם מתיישבת עם מה שמסרה איה במשטרה
15 (ת/94 שורות 74 + 89-91).
16
17 .99 בני משפחתה של אחלאם תיארו את לבושו של הנאשם, כאשר הגיע אליהם לדווח על חטיפתה של
18 אחלאם באופן שאיננו מתיישב עם גרסאותיהם של איה וסוהיל. מדובר באמה ובאחותה של אחלאם,
19 אשר היו נתונות בסערת רגשות כאשר שמעו את הבשורה הקשה ויתכן כי התקשו לזכור היטב מה
20 לבש הנאשם באותו זמן. לעומתם, עדויותיהם של סוהיל ואיה בהקשר זה הייתה מהימנה וברורה
21 וניתן לבסס עליה את המסקנה כמפורט לעיל.
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

100. בת/51 א דיסק המתעד את השחזור של החטיפה, נראה הנאשם לבוש בבגדים הנחזים כזהים לאלה שלבש בצימר- חולצה כחולה ומכנסי ג'ינס. (ראו טיעוני ב"כ הנאשם בסעיף 66 לסיכומיו). אם כך, לבושו של הנאשם עם מעצרו תועד בדיסק השחזור והוא עולה בקנה אחד עם גרסאותיהם של איה וסוהיל.
101. אם לא די בכך, גרסתו הכבושה של הנאשם, אותה העלה לראשונה בבית המשפט לאחר ששמע את עדויותיהם של איה וסוהיל מדגימה מדוע אין כל משמעות לעיסוק בשאלה מה לבש בעת שנעצר. הנאשם אישר במהלך חקירתו הנגדית כי הוא התקלח בבוקר יום 26.10.16, החליף את בגדיו ומסר אותם לאיה כדי שתכבסם, אם כי לטענתו, איה היא שהציעה לו לעשות כן (עמ' 1010 לפרוטוקול). העובדה שהוא לבש כשנעצר את אותם בגדים שבהם נראה יום קודם לכן בצימר מחזקת את גרסתם של איה וסוהיל, לפיה בשלב מאוחר יותר הנאשם לקח את בגדיו בחזרה ולבש אותם.
102. בכל הנוגע לשאלה האם איה כיבסה בסופו של דבר את בגדי הנאשם, לא נמסרה גרסה עקבית על ידי איה. כמפורט לעיל, איה העידה כי בגדיו של הנאשם הדיפו ריח של זיעה. היא לא ראתה עליהם לכלוך כמו בוץ או עפר, אבל טענה כי היו מלוכלכים מזיעה.
103. בהודעתה מיום 10.11.16 (ת/94), טענה איה כי הנאשם התעקש לקחת את בגדיו למרות שהיו מלוכלכים והוסיפה "הוא לבש אותם. כלומר את החולצה הכחולה המלוכלכת הוא לבש למטה ומעליה הוא לבש את הסוודר שאני הבאתי לו" (שורות 91 -92 לת/94). גם בהודעתה ת/96 בה נחקרה תחת אזהרה, בין היתר בחשד להעלמת ראיות ושיבוש הליכי החקירה, חזרה איה על הגרסה שלפיה, הנאשם לקח את בגדיו למרות שהיו עדיין מלוכלכים (שורה 83) ומבלי שהיא כיבסה אותם, קודם לכן. בהמשך החקירה, בהודעתה ת/98 שינתה איה את גרסתה וסיפרה כי כיבסה את

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 בגדיו של הנאשם ותלתה אותם בחוץ על מתקן לייבוש (שורות 32 עד 35 עמודים 3 ואילך בתמליל
- 2 ההודעה ת/98ב), כפי שהעידה בבית המשפט (עמ' 764).
- 3
- 4 104. כאמור לעיל, איה לא סיפרה במשטרה את האמת כבר בתחילת חקירתה. גרסתה המאוחרת יותר,
- 5 בה חשפה את התוודותו של הנאשם וכן את העובדה שכיבסה את בגדיו, מהימנה עלי ועדיפה על פני
- 6 הגרסאות המוקדמות יותר, לאור הנימוקים שכבר פורטו וכפי שיבואר גם בהמשך.
- 7
- 8 105. ב"כ הנאשם טוען לפגמים שנפלו בחקירתה של איה. בין היתר, העובדה שהשוטרים גילו לה פרטים
- 9 בחקירה, כמו העובדה שסוהיל השאיל את המעדר לנאשם. איה אמנם אישרה בעדותה הראשית כי
- 10 סוהיל סיפר לה שנתן מעדר לנאשם (עמ' 772 לפרוטוקול). בחקירתה הנגדית לעומת זאת, השיבה,
- 11 כפי שמסרה במשטרה (בהודעתה ת/95), כי סוהיל לא סיפר לה שהשאיל את המעדר והיא למדה
- 12 על כך מהשוטרים, (עמ' 855 לפרוטוקול). אלה דיווחו לה שסוהיל נעצר עקב השאלת המעדר. גם
- 13 אם הדברים נכונים, וקשה להניח כי בכל הימים שחלפו מאז נעצר הנאשם ועד שנחקרו איה וסוהיל,
- 14 הם לא שוחחו על כך, יש הסבר סביר להתנהלות החוקרים.
- 15
- 16 כאמור, בהודעותיה הראשונות במשטרה איה לא סיפרה כלל על כך שהנאשם הגיע לביתה. בהודעתה
- 17 ת/94 סיפרה לראשונה שהנאשם הגיע בזמן שהיא ישנה. סוהיל סיפר לה על בואו של הנאשם וטען
- 18 כי הנאשם בא לשאול לשלומה והלך. כלומר, עניין המעדר לא הוזכר על ידה כלל (שורות 22 –
- 19 24). בחקירתה הבאה ת/95, היא נחקרה תחת אזהרה. בשלב זה הודע לה כי היא חשודה בכך
- 20 שסייעה לנאשם להעלים את גופתה של אחלאם יחד עם סוהיל, בכך שסיפקו לנאשם מעדר. היא
- 21 נחקרה והוטח בה ממצא זה, כשהיא נתבקשה להגיב ולהסביר מדוע לא סיפרה על כך למשטרה.
- 22 בתשובה- טענה כי סוהיל לא סיפר לה.
- 23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 כלומר, המשטרה נאלצה להטיח באיה את העובדה שסוהיל השאיל מעדר לנאשם, לאחר שהיא לא
2 סיפרה על כך בהודעותיה וכאשר שעלה החשד כי איה הייתה בסוד העניינים. איה התגוננה מפני
3 האשמה זו בטענה שלא ידעה כלל שהנאשם ביקש מעדר. יש לציין כי בהמשך (בהודעה ת/98),
4 כאשר עומתה עם גרסתו של סוהיל בעניין זה, הודתה איה שסוהיל אכן סיפר לה:
5 "כשקמתי הוא לא אמר לי אלא אחר כך, אחרי שחזרתי מליד הבית של נטשה, אחרי שעאוני
6 סיפר לי שהוא רצח את אחלאם, סוהיל אמר לי אני חושבת אני לא כל כך זוכרת מתי בדיוק
7 סוהיל סיפר לי" (שורות 96-97). היא גם הוסיפה כי כאשר שוחחו בסלון היא כבר ידעה
8 שהנאשם לקח את המעדר (שורה 98-99).
9
10 106. ב"כ הנאשם מפנה עוד לחקירתה של איה מיום 11.11.16 (ת/95 ות/95ב) לטענתו, צעקות החוקר
11 מלכה ונוכחותם של שלושה חוקרים בעת גביית ההודעה נועדו כולם להבהיל את הנחקרת, בפרט
12 בהתחשב בנתוני המיוחדים. המאשימה איננה מתעלמת מהקושי העולה מתוך צפייה בחקירותיה
13 של איה, והיחס שקיבלה מהחוקרים, אך לטענתה, החקירה התנהלה תחת חשש כבד לחייה של
14 אחלאם, אשר הייתה בחזקת נעדרת.
15
16 צפייה בקלטות החקירה של איה מלמדת כי אכן השוטרים הרימו לעיתים את קולם ונהגו בנחקרת
17 בתקיפות. יחד עם זאת, מרבית החקירה לא לוותה באווירה מלחיצה באופן חריג. ניתן גם להיווכח
18 כי איה לא שינתה את עדותה בתגובה לצעקות שהוטחו בה ולא ניסתה לרצות את חוקריה על ידי
19 מתן תשובות שיישאו חן בעיניהם.
20
21 **מצבה הנפשי של איה**
22
23 107. כאמור, ב"כ הנאשם מבקש לדחות את גרסתה של איה ושלא לבסס עליה ממצאים, בין היתר בשל
24 מצבה הנפשי.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 איה לא הסתירה את מצבה הנפשי, את העובדה שהיא נוטלת כדורים וסובלת מבעיה נפשית, שבגינה
2 גם אושפזה בעבר. היא אישרה כי הבעיות הנפשיות נובעות משימוש שעשתה בעבר בסמים (שהתה
3 במלכישוע כ- 4 חודשים ובשנת 2017 לערך שהתה תקופה של כשבועיים בהוסטל), וכי היו בעברה
4 ניסיונות אובדניים (עמ' 793 לפרוטוקול). איה גם הביעה רצון להתאבד לפני שנעצרה בחשד
5 למעורבות בהיעלמותה של אחלאם. ב- 10.11.16 היא סיפרה לאמה כי היא רוצה להתאבד, ככל
6 הנראה בשל המצוקה אליה נקלעה (עמ' 799 לפרוטוקול).
- 7
- 8 התייעוד הרפואי שהוגש בעניינה נ/30 מלמד כי איה סובלת, בין היתר, מהפרעת אישיות ומהפרעה
9 נפשית והתנהגותית כתוצאה משימוש באלכוהול ובסמים.
- 10
- 11 108. איה, כאמור, נמצאת במעקב ובטיפול נפשי ונוטלת כדורים פסיכיאטריים להרגעה ונוגדי דכאון
12 (עדות אמה של איה בעמ' 169 לפרוטוקול ועדותה של איה בעמ' 798 לפרוטוקול). גם במהלך
13 חקירתה ומעצרה היא נזקקה לכדורים אלה וקיבלה אותם (עמ' 795 לפרוטוקול).
- 14
- 15 109. ב"כ הנאשם מבקש לסמוך על דברי העדה, באשר למצבה הנפשי והקוגניטיבי בזמן שהיא נוטלת את
16 הכדורים:
- 17
- 18 "בואי תסבירי לבית המשפט מה הכוונה שלך 'אני מקבלת פסיכיאטרי מבלבל',
19 מה את מתכוונת בזה כשאת אומרת את המשפט הזה? מי ששומע את המשפט
20 הזה, למה הוא יכול להבין? מה הכוונה שלך?
21 העדה, גב' עומרי: שאני משוגעת, מה?
22 עו"ד עתמאנה: מה?
23 העדה, גב' עומרי: שאני משוגעת,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 כב' הש' הלמן נויסבוים: שאני משוגעת.
- 2 עו"ד עתמאנה: שאת, למה את אומרת על עצמך שאת משוגעת?
- 3 העדה, גב' עומרי: כי אני לא מבינה כלום" (עמ' 797 לפרוטוקול).
- 4
- 5 110. לא השתכנעתי כי יש בדברים אלה כדי לפגוע באפשרות לסמוך על עדותה של איה. איה נוטלת
- 6 כדורי הרגעה ונוגדי דיכאון. אין כל אינדיקציה לכך שהיא סובלת מבעיה בבוחן המציאות, וגם לא
- 7 הועלתה טענה כזו. לא ברור כלל האם ניתן להגדיר את איה כחולה במחלת נפש, באופן המחייב
- 8 לבחון את עדותה על פי "המבחן המשולש" שנקבע בעניין זה (ע"פ 3106/11 פלוני נ' מדינת ישראל
- 9 03.09.2013)). מעבר לדרוש אומר כי כידוע, עדותו של עד החולה במחלת נפש אינה פסולה.
- 10 משקלה תלוי ביכולתו להבין את החובה להעיד אמת ובכושרו של העד למסור עדות עניינית בנושא
- 11 העומד לדיון. על פי הפסיקה "על עדות שכזו לעמוד בשלושה מבחני מהימנות: התרשמות בית
- 12 המשפט מהעד עצמו והאופן שבו מסר את עדותו; בחינה פנימית של תוכן העדות ושימת לב
- 13 לסדר הרצאת הדברים, הגיונם הפנימי וכלל סימני האמת העולים מהעדות; ובחינת קיומם של
- 14 סימנים היצוניים שיש בהם כדי לאמת או להפריך את העדות..." (ע"פ 3958/08 פלוני נ'
- 15 מדינת ישראל, סז(1) 573 (2014)). במקרה שלפנינו, ההתרשמות מן העדה היא כי היא מבינה
- 16 היטב מה היא האמת ואת הצורך לבטאה. עדותה הראשית הייתה עניינית, סדורה והשתלבה עם יתר
- 17 הראיות שהובאו בפנינו. היא חזרה בה מחלק מן הפרטים במהלך חקירתה הנגדית והחוזרת, אך
- 18 כאמור לעיל, הרושם הוא שהתעייפה מהמעמד, וביקשה לרצות את שאלות ההגנה, בין אם על מנת
- 19 לסייע לנאשם ובין אם מתוך רצון לסיים את מתן העדות. איה מסרה מספר גרסאות במשטרה, אולם
- 20 הסבירה מדוע נמנעה בתחילה מלספר את האמת ורק מאוחר יותר שינתה את גרסתה. עדותה עומדת
- 21 בכל התנאים לקבלתה על פי "המבחן המשולש", ואין מניעה לסמוך עליה ממצאים. מצבה השברירי
- 22 של איה אכן נתן את אותותיו ביכולתה לעמוד במשך שעות על דוכן העדים ולהשיב על שאלות
- 23 קשות שהופנו אליה, בפרט כשהיא מודעת להשלכה של תשובותיה על מצבו של אחיה, הנאשם.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 כאמור, היא השיבה באיטיות ובלחש, לעיתים נמנעה מלענות או הנהנה בראשה. לעיתים פרצה
2 בבכי, כשנאלצה לשחזר רגעים קשים מתוך מה שחוותה או כאשר צפתה בדמותה של אחלאם
3 בסרטוני מצלמת האבטחה. כל אלה לא העידו על חוסר מהימנותה. נהפוך הוא, הוסיפו מימד של
4 אמינות לגרסתה, שכן למרות הקושי הרב היא נאחזה בשלב העדות הראשית בגרסה המפלילה
5 שמסרה במשטרה.
- 6
- 7 המאשימה מבקשת לאמץ את הגרסה שמסרה איה בהודעותיה המאוחרות במשטרה (ת/97 – ת/99)
8 ובעדותה הראשית, על פני גרסאותיה המוקדמות יותר במשטרה והגרסה שלה בחקירה הנגדית,
9 וזאת, מכוח סעיף 10א. לפקודת הראיות, בהיותה הגרסה המהימנה, המשתלבת עם ראיות אחרות,
10 שיש לה גם חיזוקים בראיות שהובאו.
- 11
- 12 הגרסה אותה מבקשת המאשימה לאמץ הובאה במלואה ובצורה מפורטת בעדותה הראשית של איה.
13 העדה אמנם לא עמדה מאחורי כל הפרטים עליהם העידה ובמהלך חקירתה הנגדית שינתה מהם
14 וחזרה מחלקים מהותיים בהם. בנסיבות אלה, גם ללא היזקקות לאמרות החוץ שלה, ניתנה לבית
15 המשפט ההזדמנות לבחון את עדותה ולהתרשם מתי נגלו בה אותות האמת. הגרסה שמסרה איה
16 בעדותה הראשית הייתה אוטנטית, אמינה והותירה רושם ברור של דברי אמת. לעומת זאת, נראה
17 היה כי בחקירתה הנגדית נאבקה בין ההכרח לומר את האמת לבין ההשלכה שיש לדבריה על מצבו
18 של אחיה ונאחזה לעיתים בגרסאות הראשונות שמסרה במשטרה, אף שאלה באופן ברור אינן אמת.
19 גם כאשר אישרה את ההנחות שהוצגו על ידי ב"כ הנאשם, בצבצה לעיתים גרסת האמת מדבריה
20 של איה. דוגמא מובהקת לכך היא תשובתה בעמ' 863, שם למרות מאמצי הסגור לגרום לאיה
21 לומר שהמילה "קטלתהא" לא עלתה כלל במהלך השיחה הלילית עם הנאשם, איה עמדה על כך
22 שהנאשם כן סיפר לה על כך שגרם למותה של אחלאם באותה שיחה.
- 23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

113. מעבר לכך, יש לקבל את אמרות החוץ של איה, מהן חזרה במהלך חקירתה הנגדית והחוזרת מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות. דבר האמרות הוכח ולא הייתה כל מחלוקת כי איה מסרה את אמרות החוץ המפלילות בחקירותיה המאוחרות יותר במשטרה. הגרסה המאוחרת של איה במשטרה, עליה חזרה גם בעדותה הראשית מבוססת יותר, עקבית ונתמכת בראיות אחרות, בעוד הגרסאות שמסרה בחקירתה הנגדית היו מבולבלות, ניכר היה כי איננה עומדת מאחוריהן וכי השינוי בגרסתה נובע מחששה מפני הנאשם, לצד ההבנה כי היא עלולה להביא להרשעתו ברצח אשתו. כמפורט לעיל, לו גרסת האמת היא גרסה שונה מזו שהשמיעה איה בעדותה הראשית לא הייתה כל מניעה שבבית המשפט היא תמסור גרסה אחרת מזו שמסרה בהודעותיה המאוחרות יותר. איה דבקה בתחילת עדותה בגרסה המפלילה ופרטה אותה כהלכה, מבלי שנתנה הסבר מניח את הדעת לכך שחזרה בה ממנה בעקבות החקירה הנגדית. חששותיה מפני הנאשם הובעו מפורשות וכן נתנו אותותיהם על שפת גופה בעת שהעידה. לגרסה המפלילה נמצאו חיזוקים רבים, כנדרש בסעיף 10א(ד) לפקודת הראיות. אלה מצויים בסרטונים שפורטו לעיל, בעדותו של סוהיל, בהתקשרויותיה לפאוזיה כדי לברר מה עלה בגורלה של אחלאם ובשקריו הבולטים של הנאשם. גרסתה של איה, לפיה הנאשם הודה ברציחתה של אחלאם באמצעות חניקה ובכך שקבר אותה מתחזקת נוכח העובדה שהנאשם שאל מסוהיל מעדר זמן קצר לאחר שהגיע מהצימר לביתה של איה בשעת לילה מאוחרת, עזב את המקום וחזר כעבור כשלוש שעות, מבלי להחזיר את המעדר. בגדיו הדיפו מזיעה, אף שלטענתו, התקלח בצימר. למעשה, כל הראיות הנסיבתיות שפורטו לעיל מחזקות את הגרסה שמסרה איה בעדותה הראשית, ומהוות נימוק נוסף מדוע יש לבכר את גרסתה זו כמשקפת את האמת.
114. המאשימה מוצאת חיזוק נוסף לעדותה של איה בעדויותיהן של אמה -ליאלי עומרי ואחותה -מאי זרעיה, שעל פיהן, איה סיפרה להן על התוודותו של הנאשם ברצח.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

115. אמו של הנאשם, ליאלי עומרי, אשר אין לחשוד כי ביקשה את רעתו של בנה, העידה ביום
25/10/17. מעדותה עלה כי לא פגשה בנאשם במשך תקופה לא קצרה לפני שנעצר. היא לא נכחה
גם בחתונתם של הנאשם ואחלאם והתנגדה לנישואיו. לאורך עדותה חזרה והביעה את אמונתה
בחפותו של הנאשם והעלתה טענות כנגד הלחץ שהופעל עליה בחקירה. עם זאת, אישרה ליאלי כי
הקשר בינה לבין הנאשם לא היה טוב על רקע דרישתו שתיתן לו כסף וכעסו על כך שלא נענתה
לבקשתו.
116. ליאלי התקשתה לחזור בעדותה בבית המשפט על פרטים שמסרה במשטרה ואשר עלולים היו לפגוע
בנאשם. כשנשאלה מה סיפרה לה בתה – איה, היא השיבה:
- "אני אמרתי לך אני לא רוצה לדבר מול עאוני, בדברים האלה, שניהם ילדים
שלי, אחד חולה בקסם, (כך התכוונה לאיה שנמצאת, לטענתה, תחת כישוף–
א.ה), אחד בבית סוהר, אני לא רוצה לפגוע באף אחד".** (עמ' 163 לפרוטוקול).
117. הנקודה המרכזית בעדותה של ליאלי התייחסה לשאלה מה שמעה מפי איה בשיחה שקיימה איתה.
כאשר הועלו בפניה שאלות בסוגיה זו, התקשתה ליאלי להישיר מבט כלפי בנה וחששה כי תשובותיה
יכעיסו אותו. למרות האמור, וחרף רצונה הבולט שלא לפגוע בנאשם, אישרה העדה כי איה סיפרה
לה שהנאשם התוודה בפניה על כך שהרג את אחלאם. ליאלי העידה כי איה סיפרה לה, בזמן שסוהיל
היה עצור בחשד למעורבות בפרשה, את השתלשלות העניינים בערב בו הגיע הנאשם לביתה.
בעדותה אישרה את הגרסה שמסרה במשטרה:
- "סיפרה לי בטלפון שעאוני הבן שלי הרג את אחלם והוא בא ולקח מהם
מעדר, היא סיפרה לי שהיא הייתה ישנה ואז הוא בא לבעלה סוהיל וביקש**

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 ממנו להעיר את איה וסוהיל אמר לעאוני, שאיה לא מרגישה טוב, אז עאוני
2 לחץ על סוהיל להעיר אותה ואז איה קמה ועאוני אמר שהוא רוצה לדבר
3 איתה לבד. ועאוני סיפר לאיה שהוא היה איתה לבד". (עמ' 163 לפרוטוקול).

4
5 118. בחקירתה הנגדית הציג הסנגור בפני העדה תזה שלפיה השוטרים הטעו אותה, כאשר טענו בפניה,
6 בפתח חקירתה, שהנאשם כבר הודה בפניהם ברציחתה של אחלאם:

7
8 "ש: אוקיי ובמשטרה אמרו לך, בואי גברת תספרי לנו את כל האמת

9 כי הבן שלך עאוני, כבר הודה וכבר אמר לנו שרצח אותה, נכון?

10 ואנחנו שמענו את הכל.

11 ת: כן, אמרו לי הוא אמר הכל, לא צריך לשקר צריך להגיד את האמת

12 ואנחנו שמענו הכל". (עמ' 169 לפרוטוקול).

13
14 תשובתה זו של ליאלי איננה פוגמת במהימנות הגרסה שמסרה במשטרה ואף מחזקת אותה, שכן
15 העדה חוזרת ומאשרת שדבריה במשטרה משקפים את האמת. אם לא די בכך, התברר כי לא הוצג
16 בפני העדה מצג שווא, כנטען, לפיו הנאשם כבר הודה בביצוע הרצח בפני חוקריו. ליאלי דייקה
17 בדבריה והסבירה, כי השוטרים אמרו לה שהכל מצולם והם יודעים מה קרה מתוך סרטוני מצלמות
18 האבטחה:

19
20 "אמרו לי, 'את לא צריכה לשקר שהכל אצלנו מצולם ושמענו את הכל וראינו

21 את הכל ואם את משקרת את תסתבכי, את צריכה להגיד את האמת'. אמרתי

22 להם הוא אמר להם את כל מה שהוא עשה, אז למה אני פה?

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 ש: הבנתי, אני רוצה לשאול אותך, אמרת לנו בעדות הראשית שאמרו
2 לך שעאוני אמר להם, אמרו לך את זה או לא אמרו לך את זה?
3 ת: לא, המצלמה, המצלמה, בבית של איה, יש מצלמה, בבית מלון יש
4 מצלמה ושמעו את הכל. (עמ' 169 לפרוטוקול).
5
6 119. בין אם החוקרים אמרו לליאלי, כטענתה, שניתן היה לשמוע בסרטונים מה שהתרחש ליד ביתה של
7 איה ובין אם הבינה כך מתוך דבריהם, לא יכול להיות ספק בכך שהעדה מסרה גרסת אמת בחקירתה
8 ובבית המשפט. ליאלי העידה, כאמור, שהשוטרים ביקשו ממנה לומר את האמת, וכך עשתה. היא
9 עמדה על כך בחקירתה הנגדית שדבריה אינם שקר:
10
11 "ש: שאל אותך אה, חברי, מה סיפרה לך איה בטלפון. התחלת הסתובבת
12 והוא הקריא לך ואישרת את הדברים.
13 ת: אבל אני דיברתי את זה אתה רוצה לבדוק אותי אם אני משקרת
14 בדברים,
15 ש: אני לא.
16 ת: אתה עם עאוני או נגדו, שאני דיברתי על זה ואני לא משקרת על זה.
17 ש: תקשיבי, אני לא בא ואומר שאת משקרת, את לא תשמעי ממני שאני
18 אומר שאת משקרת.
19 ת: לא שאני דיברתי בדיוק מה קרה.
20 ש: שנייה, שנייה ואני לא בא להגיד לך שאת נגד עאוני או עאוני נגדך"
21 (עמ' 175 לפרוטוקול, וכן ראו בעמ' 177 לפרוטוקול).
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

120. מחקירתה הנגדית של ליאלי עלה כי איה לא סיפרה לה על התודותו של הנאשם ברצח בהזדמנות אחת בלבד, אלא חזרה על כך גם בשיחות טלפון שקיימו מאוחר יותר - "אלף פעמים" לדבריה:
- "ש. לפני המעצר שלה?
ת: לא בטלפון זה היה בבית שלי אחרי שהייתה במעצר.
ש: אחרי שהייתה במעצר.
כב' הש' דבור: לא בטלפון.
עו"ד עתאמנה: לא בטלפון.
העדה, גב' עומרי: כן, לא בטלפון.
ש: יופי ואת זה את זוכרת טוב?
ת: היינו יושבים,
ש: איפה?
ת: בטבריה.
ש: טבריה, יופי.
ת: וסיפרה לי את זה.
ש: יופי, סיפרה לך את זה אצלך בבית בטבריה.
ת: אבל הייתה, אומרת אותו עוד פעם, עוד פעם בטלפון ואומרת שהיא רוצה להתאבד. אבל פעם ראשונה היינו בבית" (עמ' 180 וכן ראו בעמ' 181 לפרוטוקול).
121. עדותה של ליאלי הייתה כנה ואמיצה. היא נותרה נאמנה לעקרונותיה, כפי שהצהירה מפורשות- שאיננה יודעת לשקר או לחפות על מעשיו של הנאשם (עמ' 185 לפרוטוקול), ועמדה על גרסתה כי איה אכן סיפרה לה שהנאשם התוודה ברציחתה של אחלאם.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
- 2 122. מאי זרעייה – אחותם של הנאשם ואיה העידה אף היא ביום 25.10.17 וסיפרה כי שמעה מאיה
- 3 שהנאשם התוודה בפניה על רציחתה של אחלאם. מאי ניסתה בתחילה לומר כי איננה זוכרת מה
- 4 קרה ומה סיפרה במשטרה, אך בסופו של דבר, אישרה כי במשטרה סיפרה את האמת. לפי גרסתה,
- 5 אחרי שאיה נחקרה במשטרה היא סיפרה על תוכן הדברים ששמעה מהנאשם וכן סיפרה לה שהנאשם
- 6 לקח מביתה טוריה.
- 7
- 8 123. ניכר היה כי מאי לא ביקשה להזיק בעדותה לנאשם, היא ניסתה להימנע מלומר את הדברים ומזערה
- 9 ככל הניתן את חשיבותם. לדבריה אמרה לאיה שהנאשם שיקר לה כאשר סיפר שרצח את אחלאם
- 10 ואת הטוריה לקח ככל הנראה לעבודה בגינה.
- 11
- 12 124. מחקירתה הנגדית של מאי עלה כי בחקירותיה הראשונות (ביום 10.11.16) היא לא סיפרה על מה
- 13 ששמעה מאיה. מאי הסבירה כי התייחסה לזה כסתם דיבורים ולא ראתה לנכון לספר על כך
- 14 במשטרה. בהמשך הבהירה מאי כי בתחילה איה לא סיפרה לה על מה ששמעה מהנאשם (כפי שגם
- 15 אמרה במשטרה), והן דיברו ביניהן על כך שאחלאם נחטפה. רק לאחר שאיה נעצרה ושחררה היא
- 16 סיפרה למאי על התוודותו של הנאשם בפניה (עמ' 126 לפרוטוקול).
- 17
- 18 125. יוצא שאמו ואחותו של הנאשם שמעו שתיהן מאיה על שיחת ההתוודות, סמוך לאחר שאיה
- 19 השתחררה ממעצר. ראיות אלה מתווספות לראיות שפורטו לעיל, המחזקות את אמינות הגרסה
- 20 המפלילה שמסרה איה במשטרה ומפריכות את טענתה כי מסרה למשטרה גרסה שאיננה אמת בשל
- 21 לחצים אלו ואחרים.
- 22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

126. מכל המכלול עולה, כי הרושם המהימן שהותירה עדותה של איה בשלב העדות הראשית, עולה בקנה אחד עם העובדה שלגרסתה המפלילה נמצאו חיזוקים למכביר. בנוסף לכך אין כל מניע והסבר מדוע הפלילה את אחיה במשטרה ובעדותה הראשית, אלא אם כן מדובר בגרסת אמת. לעומת זאת, ניתן היה להבין היטב מהתנהגותה ומדבריה של איה, מדוע ניסתה לחזור בה מהגרסה שעלולה לסייע בהרשעתו של אחיה.
- 5
- 6
- 7 **עדותו של סוהיל**
- 8
127. סוהיל נחקר לראשונה במשטרה ביום 10.11.16 בשעה 17:23. סוהיל שיתף מיד בפתח הודעתו (נ/25) וסיפר על השאלת המעדר לנאשם. סוהיל תיאר את הנאשם, שהגיע לביתו בשעת ערב מאוחרת כלחוץ. סוהיל סיפר כי שאל את הנאשם לשם מה הוא זקוק למעדר אך הנאשם לא השיב. סוהיל סבר כי הנאשם צריך את המעדר כדי לעבוד בגינה, בדומה למקרים קודמים בהם השאיל לו כלים לעבודת גינות. סוהיל הוסיף כי הנאשם לקח את המעדר ומיהר לעזוב את המקום. בחקירתו הראשונה גם סיפר סוהיל על כך שהנאשם חזר לביתם כעבור כשעתיים –שלוש, ונרדם בסלון. על פי הודעתו, הנאשם לא החזיר את המעדר, כאשר חזר מאוחר יותר.
- 15
- 16
- 17 סוהיל לא סיפר מיוזמתו על שיחה כלשהיא שהתקיימה בין הנאשם לאיה. הוא אף השיב בשלילה על השאלה האם התקיימה שיחה כזו. רק בתשובה לשאלות החוקרים, ומשהוטח בו כי קיים חומר חקירה ממנו עולה כי הנאשם סיפר באותו לילה על חטיפתה של אחלאם, (עדותה של איה), מסר סוהיל כי כאשר הנאשם חזר בפעם השנייה, הוא סיפר לאיה על החטיפה. לפי גרסתו: הנאשם ביקש ממנו להעיר את איה. אז לקח אותה הצידה מחוץ לבית והם שוחחו. "איה חזרה לכיוון הבית והייתה נראית לי לא בסדר. זאת לא הייתה איה. שאלתי אותה מה יש לך מה סיפר לך... "
- 22 (שורות 145 עד 148) ואז סיפרה לו איה שהנאשם אמר לה כי אחלאם נחטפה וכי הוא חייב ללכת לספר לאמה באותו יום או למחרת.
- 24

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1

2 בהמשך ההודעה מסר סוהיל כי לאחר מכן הם שוחחו על המקרה. הוא שאל את הנאשם שאלות
3 ושמע ממנו פרטים נוספים, כמו היכן הייתה החטיפה וכיצד בוצעה.

4

5 סוהיל אישר כי הוא ואיה ידעו על הריונה של אחלאם, כבר חודשים קודם לכן, ושמעו על כך מפי
6 הנאשם.

7

8 128. הודעתו השנייה של סוהיל (נ/26) נגבתה ממנו תחת אזהרה, בחשד לקשירת קשר לבצע פשע,
9 שעות ספורות לאחר חקירתו הראשונה. גם בהודעתו זו לא סיפר סוהיל שהנאשם התוודה בפני
10 איה על הריגתה של אחלאם ודבק בגרסה הראשונה.

11

12 129. ביום 14.10.16 נחקר סוהיל שוב תחת אזהרה. בהודעתו נ/27 סיפר שאיה הייתה בפאניקה
13 אחרי השיחה עם הנאשם. גם הפעם, רק לאחר שעומת עם חומר החקירה והבין כי איה כבר
14 חשפה את תוכנה של השיחה שהתקיימה באמת בין השניים, שינה סוהיל את גרסתו ואישר
15 את גרסתה של איה:

16

"שאלה: אני אומר לך כי מחומר החקירה עולה כי כאשר איה חזרה

17

מהשיחה עם עאוני היא סיפרה לך ואמר לה לך "עאוני קטל הא,

18

הכוונה הרג אותה.

19

תשובה: אתה צודק, היא חזרה מהשיחה עם עאוני זיאדאת אחיה ליד

20

הבית של נטשה. חזרה עם הידיים על הראש וכאשר אני החזקתי

21

אותה ונכנסתי איתה הביתה על מנת שלא תיפול לאחר שסיפרה לי

22

שחטפו את אחלאם בחוץ כאשר נכנסנו הביתה איה אמרה לי "הרג

23

אותה". אמרתי לה מי הרג מה הרג. אמרה לי שעאוני הרג את אחלאם

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 ואני אמרתי להם איך עכשיו סיפרת לי שחטפו אותה ועכשיו את
2 מספרת לי שעאוני הרג אותה. היא אמרה לי זה באמת עאוני עכשיו
3 סיפר לי את זה". (שורות 54 עד 60).
- 4
- 5 סוהיל סיפר עוד באותה הודעה כי הנאשם אמר גם "שבחיים אף אחד לא ימצא אותה". לפי
6 גרסתו איה והנאשם המשיכו לדבר גם בסלון הבית. שם הוא שמע את הנאשם אומר לאיה כי לא הרג
7 בן אדם אחד אלא שניים כיוון שאחלאם הייתה בהריון. לדבריו, כששאל את הנאשם האם באמת
8 הרג את אחלאם, הנאשם צחק ואמר לו לעזוב אותו.
- 9
- 10 130. עדותו של סוהיל החלה להישמע בבית המשפט ביום 14.2.18 ונמשכה רק ביום 10.4.18 בשל מצבו
11 הרפואי.
- 12
- 13 131. בעדותו הראשית חזר סוהיל על הגרסה שמסר במשטרה בהודעתו השלישית. תיאר את המפגש
14 הראשון עם הנאשם בערבו של יום 24.10.16, כשבא לבקש ממנו מעדר. בהמשך העיד סוהיל לגבי
15 המפגש השני, במהלכו חזר הנאשם לביתם, ביקש לשוחח עם איה וסיפר לה שהרג את אחלאם.
16 סוהיל חזר על גרסתו כי בסלון הבית המשיכו לשוחח, כשאיה וסוהיל התקשו להאמין שהנאשם
17 מדבר איתם ברצינות וחשבו כי הוא מתלוצץ איתם. לפי עדותו, הנאשם הגיב בכעס ובצעקות והוסיף
18 כי הרג שניים, ולא אדם אחד. הנאשם עזב את הבית בשעת בוקר מוקדמת, כאשר סוהיל יצא
19 לעבודתו. סוהיל סיפר עוד כי כאשר חזר מן העבודה מצא את הנאשם בביתו. הנאשם התקלה והחליף
20 בגדים. בשלב זה (בשעה 15:00 - 15:30 לערך), אמר הנאשם כי מתכוון ללכת לאימה של אחלאם
21 ולספר לה שהיא נחטפה:
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 "אמר אני אגיד לה שחטפו את הילדה וזה, באו אנשים עלי בחיפה והרימו עלי
- 2 אקדה וחטפו אותה, זה מה שהיה" (עמ' 553 לפרוטוקול).
- 3
- 4 132. בהמשך העדות סיפר סוהיל כי הרעיון לספר לאמה של אחלאם שהיא נחטפה, עלה כבר בשיחת
- 5 הסלון (עמ' 557 לפרוטוקול). באותו מעמד אמר גם הנאשם כי איש לא ימצא את אחלאם, כשהוא
- 6 משתמש בביטוי בערבית (מילולית: "הזבוב הכחול לא ימצא אותה").
- 7
- 8 133. כאשר הוצג לו סרטון מצלמות האבטחה של בית חילו, שכנו של סוהיל, הוא הצביע על ההתרחשות,
- 9 כפי שתיאר אותה קודם לכן. עדותו של סוהיל, בנוגע לתגובתה של איה ("הרביצה לראש שלה" /
- 10 "החזיקה ידיים על הראש"), נתמכת כמפורט לעיל, במה שניתן לראות בבירור בסרטונים. ניתן
- 11 לראות גם את תגובתו של סוהיל הניגש אליה, משהבחין בהתנהגותה. על פי עדותו, איה אמרה לו
- 12 בתחילה שחטפו את אחלאם אך כשהגיעו לשער הבית סיפרה לו כי הנאשם הרג אותה (עמ' 564 –
- 13 565 לפרוטוקול).
- 14
- 15 134. בחקירתו הנגדית עמד סוהיל על כך, שבניגוד למה שמסר בתחילה במשטרה, לאחר שהנאשם נכנס
- 16 אל הבית והשלושה ישבו בסלון הם המשיכו לדבר:
- 17
- 18 "ש : מה שאני רוצה להבין, אתה ראשית דיברת עם עאווני? ברגע
- 19 שעאווני הגיע אליכם בפעם השניה שביקש לשוחח עם איה, ולקח
- 20 אותה הצידה וחזר, האם אתה כשעוואני נכנס וישבתם בטלויזיה –
- 21 האם אתה שוחחת עם עוואני?
- 22 ת : כן. שוחחתי איתו. אמרתי לו איך אתה עושה דבר כזה? אתה צריך
- 23 לעצור ולהתקשר למשטרה. ולהגיד להם מה שקרה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 (המתורגמן והעד מרבים לדבר ביחד – קשה להבין את זה וקשה
2 להבין את זה).
3 עו"ד עתאמנה : להגיד להם מה שקרה על החטיפה?
4 העד, מר עבד אל חלים : כי זה מה שהבנו, ובסוף הוא אומר הרגתי אותה.
5 הרגתי שתיים אפילו צעק לי ואמר.
6 ש : זאת אומרת מה שאתה הבנת עד הרגע שאתה בא לדבר איתו בסלון
7 אצלכם בבית, אתה הבנת שהיה מדובר בחטיפה?
8 ת : לא. החטיפה והריגה. למה, כי הוא אמר שאני אסביר ככה וככה
9 לאשתו של, לאמא של אחלם, שחטפו אותה. הוא צעק עלי ואמר לא
10 הרגתי אחת, הרגתי שתיים" (עמ' 671 לפרוטוקול).
11
12 135. למרות שהסנגור הקשה על סוהיל והטיח בו את הגרסה הראשונית שלו בחקירה, סוהיל העיד כי
13 נושא החטיפה עלה מפי הנאשם, כגרסת הכיסוי שהוא מתכוון לספר לאמה של אחלם, על מנת
14 להסביר את היעלמותה. במאמר מוסגר- יש לומר, כפי שהובהר לעיל, כי על פי גרסתו של הנאשם
15 אירוע החטיפה התרחש רק למחרת בשעת ערב, כך שככל שדובר באותו לילה על כך שאחלם
16 נחטפה, ברי, כי גרסתו של סוהיל היא הגרסה היחידה המתקבלת על הדעת.
17
18 136. סוהיל הסביר כי לא פנה למשטרה, לאחר ששמע את דברי הנאשם, כיוון שהוא ואיה לא האמינו
19 לדבריו, בשל מקרה קודם, (עליו סיפרה גם איה), שבו "מתח" אותם הנאשם וסיפר להם שנפצע
20 קשה, אף שלא קרה לו דבר.
21
22 137. סוהיל נשאל ארוכות בחקירה הנגדית מדוע לא סיפר את הגרסה המפלילה במשטרה כבר בהודעותיו
23 הראשונות. הוא התקשה לתת הסבר מניח את הדעת בהתחלה:

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 "לא הייתי בטוח שהוא עשה את זה ושהוא ביצע את זה" (עמ' 672 לפרוטוקול).

2 "היו שואלים אותי, מה ששאלו אותי, עניתי להם" (עמ' 673 לפרוטוקול).

3 "לא היה מתורגמן. לא. התרגום הנכון פה" (עמ' 675 לפרוטוקול).

4 "זו הפעם הראשונה שהייתי, אני נכנס לחקירה הזאת" (עמ' 675 לפרוטוקול).

5 "פחדתי ופעם ראשונה שאני נכנס לחקירה. בימ"ר" (עמ' 681 לפרוטוקול).

6
7 בהמשך חזר סוהיל ואמר כי לא האמין שהנאשם אכן הרג את אחלאם ולא רצה ככל הנראה
8 לסבכו בדבר שלא ביצע:

9
10 "ש : שאל אותך החוקר על השיח שהיה ואתה אומר שלא היה שיח.

11 ת : כי לא הייתי מאמין,

12 ש : היית אומר לו, אתה יודע מה? היית אומר לו היה שיח אבל אני לא

13 זוכר מה השיח. אבל אתה אומר, שולל לחלוטין את השיח שהיה.

14 ת : הוא שאל אותי, אמרתי שאני לא יודע כלום. כי לא הייתי יכול לדעת

15 אם עוואני עשה את זה או לא" (עמ' 682 לפרוטוקול).

16
17 רק בשלב מתקדם יותר של החקירה הנגדית, כאשר הפנה הסנגור למהלך החקירה שהוביל
18 לתפנית בגרסתו של סוהיל, הודה סוהיל כי הסתיר במכוון מהחוקרים את מה שסיפרה לו איה
19 ואת מה ששמע מהנאשם בעצמו:

20 "העד, מר עבד אל חלים : אני הסתרתי את זה מההתחלה. לא יודע" (עמ' 696 לפרוטוקול).

21
22 סוהיל שלל את האפשרות שאישר את דברי החוקר רק כדי שתסתיים החקירה, כיוון
23 שהחוקר צעק עליו או כיוון שהיה עצור ורצה להשתחרר ועמד על כך שזו הגרסה האמיתית

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 (עמ' 697 לפרוטוקול). כך גם שלל את האפשרות שאישר את דברי החוקרים מתוך מטרה
2 להביא לשחרורה של איה, שהייתה עצורה אף היא בחשד למעורבות במעשים (עמ' 698
3 לפרוטוקול).
4
5 138. למרות ניסיונות רבים לערער את גרסתו, במהלך החקירה הנגדית, חזר סוהיל בצורה ברורה
6 ומפורטת על האמור בעדותו הראשית:

7
8 "אני מספר לך את הסיפור כפי שהוא קרה.

9 מה שאני יודע, עוואני ביקש את המעדר ממני, אחרי שיצאו החברים שהיו
10 אצלי. נתתי לו את המעדר, ועוואני עלה לגינה למעלה והלכתי להוציא לו את
11 המעדר ולא הצלחתי. אז עוואני הלך בעצמו והוציא את המעדר. עכשיו
12 עוואני הוא קרא לי והכלב נובח. אני יצאתי החוצה, הוא שאל אותי איפה
13 איה, אמרתי לו – איה ישנה. הוא אמר לי תעיר אותה. הערתי אותה, הלך –
14 איפה השכנה. וחזרו. היה בהתחלה אומר חטפו, בכניסה אומר הרג אותה.
15 אמרתי לו – מי הרג? אומר לי הרג את אשתו. נכנסנו בפנים בסלון, התחילו
16 לדבר, התחלנו לדבר. והוא דיבר עם איה, ואני יושב. אמרתי לו מה אתה, יעני
17 אתה, אמר לי כן. איה שאל אותו באמת הרגת אותה. הוא צוחק. אמר לי
18 הרגתי שתיים לא אחת. צעק עליה. והנה הוא פה. תשאל אותו גם.
19 ש : טוב.

20 ת : אחרי זה אמר – מחר אני, אני אתקשר לאמא שלה להגיד לה שחטפו
21 את אחלם. אני הולך להודיע לה ולאמא שלה ולמשטרה, לוקח את אמא שלה
22 למשטרה להודיע שחטפו את אחלם בחיפה. הוציאו עלי נשק ולקחו את
23 אחלם. ואחרי זה יומיים שלושה, אנחנו לא יודעים אם זה אמת או לא אמת.
24 יצאנו אני ואיה בתור, איך אני ידעתי אם הכל אמיתי? מתי היא דיברה הכל

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 מאה אחוז. זה עוואני היה עצור על דבר כזה. זה מה שקרה. זה מה שהיה. זה

2 מה שסיפרתי" (עמ' 679 – 680 לפרוטוקול).

3
4 139. כפי שניתן לראות, סוהיל נחקר ארוכות בחקירה הנגדית, דבק בגרסתו ולא חזר בו ממנה. מתוך
5 עדותו עולה כי יחסיו עם הנאשם היו תקינים, אין כל סכסוך ביניהם ולא הייתה סיבה שיעליל עליו
6 עלילות שווא. ואכן, בראשית החקירה, נמנע סוהיל מלהזכיר את השיחות שהתקיימו עם הנאשם
7 ואשר בהן סיפר על מעשיו. רק כשהתברר לו משאלות החוקרים שתוכן השיחות שניהל הנאשם עם
8 איה ואיתו כבר נחשף הוא אישר את הדברים ומסר גרסה מפורטת העולה בקנה אחד עם עדותה של
9 איה ועם הסרטונים, המתעדים את ההתרחשות באותו לילה. סוהיל העיד כי הוא נעצר כבר מהיום
10 הראשון שבו נחקר. איה והנאשם היו אף הם עצורים במהלך תקופה זו. מכאן שלא הייתה להם
11 הזדמנות לתאם גרסאותיהם.

12
13 140. ב"כ הנאשם מוצא בעדותו של סוהיל סתירות בכל הנוגע לשאלה מתי ידע שאחלאם נחטפה, או נכון
14 יותר לומר, מתי עלה לראשונה נושא החטיפה. כפי שהובהר לעיל, אין מחלוקת שסוהיל כמו איה,
15 שינו את גרסתם במהלך החקירה וגרסתו הראשונה של סוהיל איננה ראויה לאמון, שכן כל מטרתה
16 הייתה להימנע מלהפליל את הנאשם. מעדותו בבית המשפט ומהגרסה שמסר בהודעתו השלישית
17 ניתן עם זאת להבין, כי איה אמרה לסוהיל שאחלאם נחטפה, אך עוד לפני שהגיעו לשער הבית כבר
18 סיפרה לו שהנאשם התוודה שלמעשה גרם למותה. סיפור החטיפה עלה ביתר פירוט, כאשר הנאשם
19 הודיע להם שזה ההסבר שהוא מתכוון למסור למשפחתה של אחלאם ולמשטרה, להיעלמותה של
20 אחלאם.

21
22 גם אם במהלך תשובותיו של סוהיל היו מידי פעם אי דיוקים, לא התרשמתי מקיומן של
23 סתירות מהותיות, שבעטיין לא ניתן לסמוך על עדותו.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
- 2 141. סוהיל, כמו איה, היה מודע ל"סיפור הכיסוי" שבדה הנאשם, אותו התכוון לספר למשפחתה
- 3 ולמשטרה. הם גם היו מודעים עוד לפני שנחקרו לכך שהנאשם חשוד ברציחתה או בחטיפתה של
- 4 אחלאם. לכן אין פלא, ששניהם, חזרו על "סיפור הכיסוי" של הנאשם, לפיו אחלאם נחטפה, בטרם
- 5 החליטו לומר מה שמעו באמת מפי הנאשם.
- 6
- 7 142. סוהיל נחקר ארוכות במטרה להוכיח כי הנאשם סיפר לאיה על חטיפתה של אחלאם באותו לילה,
- 8 ולא על הריגתה של אחלאם. אולם גרסה זו, כאמור, איננה מתיישבת עם גרסת הנאשם לגבי מועד
- 9 ועיתוי החטיפה.
- 10
- 11 143. עדותו של סוהיל הותירה רושם מהימן מאד. מרגע שסיפר את הגרסה המלאה של מה שהתרחש
- 12 בלילה שבו הגיע הנאשם לביתם וביקש מעדר, הוא דבק בגרסה זו, על כל פרטיה וניכר כי דבריו
- 13 היו דברי אמת.
- 14
- 15 144. עדותו של סוהיל מהווה חיזוק משמעותי לעדותה של איה, לפיה הנאשם התוודה בפניה על רציחתה
- 16 של אחלאם. היא סותרת את טענתה של איה, לפיה היא כביכול בדתה את גרסתה המפלילה בשל
- 17 לחצים שהופנו כלפיה או שנושא חטיפתה של אחלאם עלה לראשונה רק במהלך היום השני
- 18 (25.10.16) בשעת אחר הצהריים, כאשר הנאשם חזר לקחת את בגדיו, כפי שניסתה ההגנה להציג
- 19 במסגרת חקירתה הנגדית המשלימה של איה. בנוסף מספקת עדותו של סוהיל מקור ראיתי נוסף
- 20 להתוודותו של הנאשם ברציחתה של אחלאם.
- 21
- 22 **גרסאות הנאשם בחקירה ובבית המשפט**
- 23
- 24 **גרסת הנאשם במשטרה**

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
2 145. כמפורט לעיל, גרסתו הראשונה של הנאשם במשטרה ניתנה במסגרת תלונתו מיום 25.10.16 בשעה
3 21:42 (ת/53). הנאשם הגיע לתחנת המשטרה, לדבריו, על מנת לדווח על חטיפתה של אשתו
4 ההרה, (בחודש השישי להריונה). בתלונתו מסר הנאשם כי אחלאם נחטפה בשעה 20:30 לערך,
5 בזמן שהשניים עשו את דרכם מחיפה לנצרת עלית, סמוך לשוב ציפורי. לפי גרסתו, רכב שנסע
6 מאחוריהם הבהב והוא חשב שמדובר בניידת, לכן עצר בשולי הדרך. הרכב האחר חסם את רכבו
7 ושני רעולי פנים שיצאו ממנו חטפו את אשתו באיומי אקדח.
8
9 146. הנאשם מסר תיאור מפורט של האירוע שבמהלכו נחטפה, לטענתו, אחלאם:
10 הרכב בו נסעו החוטפים היה מדגם סקודה בצבע לבן. ישבו בו שני נוסעים ונהג. לאחר שרכב
11 הסקודה חסם את רכבו של הנאשם, (רכב מסוג הונדה), יצאו שני הנוסעים מן הרכב כשהם רעולי
12 פנים: ראשו של האחד היה מכוסה בגרב שחורה ועל ראשו של השני היה קפוצ'ון שחור וצעף
13 הסתיר את פניו. אחד מהחוטפים אחז אקדח בידיו. לפי מה שמסר הנאשם, בשלב זה, הוא צעק
14 לאשתו שלא תצא מן הרכב, אבל היא יצאה כנראה מהבהלה. אחד הגברים תפס אותה וגרר אותה
15 לרכב שלהם. אחלאם צעקה "תעזבו אותי, תעזבו אותי". הנאשם רצה, לדבריו, לבוא לעזרתה, אך
16 האקדח הוצמד לראשו. הבחור שהצמיד את האקדח לראשו סימן לו עם היד שהוא רוצה את המפתח
17 של הרכב. לטענת הנאשם, בשלב זה הוא נזכר, לגרסתו, שיש לו ברכב מפתח נוסף, והחליט לתת
18 אותו לחוטף שיחשוב שזה המפתח של הרכב, למרות שזה היה "סתם מפתח".
19
20 הנאשם הסביר כי חשש לנסוע אחרי הרכב של החוטפים כיוון שהיה להם אקדח ולכן החליט
21 לנסוע להורים של אחלאם בנצרת. הוא מסר גם כי החוטפים לא דיברו אלא רק סימנו לו בידים.
22
23 הנאשם הוסיף כי הוא חושד בבן דודה של אחלאם, ג'יהאד עבאס, שהשתחרר לא מזמן מהכלא
24 ואשר אביו שפך עליה חומצה לפני שנים.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1
2 לשאלת החוקרת האם יש לאחלואם טלפון נייד, השיב הנאשם בשלילה.
3
4 עוד הסביר כי הוא לא התקשר למשטרה מיד לאחר החטיפה, כיוון שלא הייתה לו סוללה בטלפון.
5
6 147. מתוך העדויות עלה כי לאחר "החטיפה" לא נסע הנאשם ישירות למשטרה, אלא נסע לבית אמה של
7 אחלואם. לאחר שתיאר באוזני בני המשפחה את אירוע החטיפה, הם ניגשו לתחנת המשטרה בנצרת.
8 כפי שתואר לעיל (בסעיף 9 להכרעת הדין), בהגיעו לתחנת המשטרה בנצרת מסר הנאשם גרסה
9 מבולבלת לגבי איומים שהופנו כלפיו. כשנתבקש לתת פרטים לגבי נסיבות המקרה שבעטיו הגיע
10 כדי להגיש תלונה, נלחץ הנאשם והגיב בקולנויות ובצעקות. במעמד זה הוא לא הזכיר כלל שאשתו
11 נחטפה. (ראו עדותה של השוטרת שרית אבגי ועדותו של החוקר דוד סויסה, בעמ' 518 לפרוטוקול).
12 ואז באופן פתאומי החליט הנאשם לעזוב את התחנה באומרו שהוא הולך לתחנת נצרת עלית, שם
13 לטענתו, מכירים אותו ויטפלו בעניין מהר יותר. כך הוגשה התלונה (ת/53) בתחנת נצרת עלית.
14
15 148. בחצות לערך בוצעה פעולת הובלה והצבעה, במסגרתה נלקח הנאשם לאיזור ציפורי על מנת
16 להצביע על מקום החטיפה. במהלך ההובלה וההצבעה חזר הנאשם על פרטי האירוע: הצביע
17 על המקום בו נעצר עם רכבו והדגים כיצד והיכן איימו עליו החוטפים באקדח (ת/51א).
18 הנאשם אישר כי אמנם כלי רכב רבים עברו במקום, בשעת החטיפה, אך לדבריו, אף אחד מהם לא
19 עצר והוא גם לא ניסה לעצור מישהו. כשנשאל הנאשם מדוע לא התקשר מיד למשטרה, לא היה לו
20 הסבר ממשי. במקום זאת הוא השיב: "פעם ראשונה קורה לי דבר כזה".
21 בשלב זה כבר עלה חשד כי הנאשם קשור לחטיפתה/היעלמותה של אשתו (ראו ת/51).
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

149.

1 לאחר שלב ההובלה וההצבעה הוחזר הנאשם למשטרה ונגבתה ממנו בשעה 03:24, הודעה ראשונה
2 תחת אזהרה (ת/52). זאת בחשד למעורבותו בעבירות של חטיפה, קשירת קשר לפשע, מסירת
3 הודעה כוזבת על עבירה מסוג פשע ושיבוש הליכי חקירה. לאחר שהוסברו לו זכויותיו, הודיע
4 הנאשם כי איננו מבקש להיוועץ עם עורך דין, בטרם החקירה.
5
6 בהודעתו זו מסר הנאשם גרסה מפורטת לגבי מה שהתרחש ביומיים שקדמו לחטיפה. בתשובה
7 לשאלה היכן שהה עם אשתו ביומיים האחרונים השיב הנאשם:

8
9 "אני לפני יומיים, ביום שני, נסעתי עם אשתי אחלאם לחיפה. יצאנו מהבוקר
10 או צהריים אפילו בערך בשעה עשר או אחת עשרה בבוקר נסענו מהבית של
11 אמא של אחלאם מנצרת לחיפה, נסענו לבת גלים לחוף הים. בדרך קנינו אוכל
12 בחיפה, אני לא יודע שמות להגיד לך. אני מכיר את המקום לא מכיר את
13 השם. הגענו לחוף בת גלים זה היה בשעה ארבע אחרי הצהריים כך אני לא
14 זוכר שעות בדיוק זה הדרך. נסענו לחוף בת גלים עשינו הליכה בחוף ואכלנו
15 בחוף, הכוונה באוטו שלי ישבנו ואכלנו. וכשהשמש שקעה הלכנו לישון
16 באוטו שלי וקמנו למחרת בבוקר ולשאלתך איך לי שעות ולא טלפון אז אני
17 לא יודע מה השעה, אשתי שכחה את הטלפון שלה בבית. בבוקר אשתי אמרה
18 לי ללכת לחפש דירה בקריות ונסענו לקריות והסתכלנו בשלטים. ראינו כמה
19 בתים ולא התקשרתי ולא דיברתי עם אף אחד רק כך אתה יודע להסתכל. ואז
20 הלכנו לכיוון הבית, השעה שמונה בערב הגענו ליד ציפורי וקרה את מה
21 שאני סיפרתי" (שורות 5 עד 13 לת/52).

150.

22
23 כפי שניתן לראות, על פי הגרסה שמסר הנאשם בחקירתו זו, הוא ואחלאם שהו בחיפה במשך
24 היוםיים שקדמו לחטיפתה, החל משעות הצהריים של ה – 24.1.0.16 ועד שעות הערב ב -

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 25.10.16. קרי, במסגרת הודעתו לעיל, לא סיפר הנאשם כלל כי ביום 24.10.16 חזרו הנאשם
2 ואחלאם לנצרת עילית ושהו בצימר. הנאשם השמיט את כל ההתרחשות שארעה לאחר שעזבו את
3 הצימר עד הגעתם לבית אחותו ויצר מצג כאילו בני הזוג נשארו ללון בחיפה שם העבירו את הלילה
4 שקדם לחטיפה.
5
6 151. כיום אין חולק כי גרסה זו איננה משקפת את האמת, שלא לומר מכילה שקרים בוטים. סרטוני
7 מצלמות האבטחה של הצימר ושל בית משפחת חילו תיעדו את הנאשם בנצרת עילית, בזמן
8 שלפי טענתו שהה בחיפה. במהלך עדותו בבית המשפט, לאחר שנפרשו מלוא הראיות, אישר הנאשם
9 כי שהה בצימר יחד עם אחלאם בערבו של יום ה- 24.10.16 ובהמשך נסע לאחותו איה ולן שם.
10
11 152. כבר בהודעתו – ת/52, הסתבך הנאשם בתשובותיו והתקשה להסביר מדוע לא התקשר מיד
12 למשטרה כדי לדווח על אירוע החטיפה. הוא גם מסר גרסאות לא אמינות, שאין חולק היום
13 כי הן שקריות, לגבי מכשירי הטלפון הסלולרי שהיו ברשותו בזמן האירוע.
14
15 153. בתשובה לשאלה המתבקשת - מדוע לא התקשר מיד למשטרה כדי לדווח על החטיפה, הסביר
16 הנאשם כי לא היה לו טלפון נייד וכך גם לאחלאם. הנאשם הסביר גם כי לא עצר רכבים חולפים
17 כדי להזעיק עזרה "מהפחד שלי, אני הלכתי לאמה של אשתי ובאתי למשטרה ולא היה לי
18 טלפון" (שורות 46 – 47). בסופו של דבר, מתוך הראיות התברר כי ברכבו של הנאשם היו שני
19 מכשירי טלפון, בעת שעשה דרכו מחיפה לנצרת, פרט שהנאשם דאג להסתיר בשלב זה. על מנת
20 להסוות את העובדה שהיו ברשותו טלפונים ניידים, גם מסר הנאשם גרסה כוזבת לגבי הטלפונים
21 שבשימוש.
22

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

154. כשהנאשם הגיע לתחנת המשטרה נתפס עליו טלפון סלולרי מסוג נוקייה שהוא הציג כשייך לו, ואשר בדיעבד התברר כי הוא שייך לאמה של אחלאם. הנאשם ביקש מפאוזיה להתקשר מהטלפון שלה, לקח אותו לידי וקאשר התבקש למסור את הטלפון שלו לחוקרים, מסר את המכשיר של פאוזיה (כפי שפורט לעיל).
- בהודעתו ת/52 טען הנאשם כי הטלפון שנתפס עליו הוא למעשה טלפון השייך לאשתו, שהוא משתמש בו ולכן לא ידע לומר מה מספרו, זאת בסתירה לטענתו בתלונה שהגיש, שלפיה אין לאשתו טלפון סלולרי. כשעומת עם הסתירה הנ"ל הכחיש הנאשם שאמר שלאשתו אין טלפון וטען שאף מסר אותו למשטרה, כלומר ניסה לטעון כי כבר בזמן תפיסת מכשיר הנוקייה הוא סיפר שמדובר בטלפון של אחלאם. גרסה שאיננה מתיישבת עם מהלך גביית התלונה והמתועד בה, כמו גם עדויות החוקרים והמזכרים ת/55 ות/59. ואכן בהמשך ההודעה לא הכחיש הנאשם כי בעת שהגיש את התלונה הוא סיפר שאין לאחלאם טלפון, אבל תירץ את הסתירה באומרו:
- "הכוונה שלי שאין לה טלפון שהיינו בחוף כשהיינו בחיפה בטיול.**
- הסברתי שלא היה לנו טלפון בטיול אבל יש לנו טלפון ומסרתי אותו"**
- (שורות 77 – 78).
155. כלומר, הנאשם נצמד בשלב זה לגרסה, שלפיה, הטלפון שמסר למשטרה היה הטלפון של אחלאם, אשר לא היה ברשותה, במהלך היומיים האחרונים. הוא גם סיפר כי בעבר היה לו טלפון מסוג גלקסי, שאבד לפני כחודש. בהמשך לגרסתו כי לא היו ברשות בני הזוג טלפונים ניידים במהלך היומיים שקדמו לחטיפה, טען גם הנאשם כי במהלך תקופה זו לא שוחח בטלפון עם איש, טענה שאף היא הופרכה באמצעות ראיות, כמפורט לעיל.
156. במהלך החקירה התקשה הנאשם להסביר סתירות שנתגלעו בגרסאותיו בכל הנוגע לשאלה מדוע לא התקשר בדרכו לנצרת כדי להזעיק עזרה. בעוד לפי גרסתו הראשונה הוא לא התקשר לדווח על

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 החטיפה כיוון שלא הייתה לו סוללה בטלפון, על פי הגרסה המאוחרת יותר לא היה ברשותו כלל
2 מכשיר טלפון. הנאשם התפתל בתשובותיו נוכח שאלותיהם החוזרות של החוקרים:
3 "ת. אני אמרתי לחוקרת שאין לי סוללה, אם היה לי טלפון הייתי מתקשר.
4 לא היה לי טלפון.
5 ש. אז למה אמרת לחוקרת שאין לך סוללה?
6 ת. לא יודע למה אמרתי לחוקרת שהיה לי טלפון ולא היה לי סוללה.
7 ש. שוב פעם, מה נכון, היה לך פלאפון במהלך היומיים שהיית בחיפה או
8 לא היה לך פלאפון?
9 ת. לא היה לי פלאפון ואיך שאני יודע גם לה לא היה פלאפון" (שורות
10 84 – 88).
- 11
- 12 157. בחקירתו מיום 3.11.20 ת/21 הוצג לנאשם מכשיר הגלקסי והוא אישר כי זה המכשיר שלו, אף
13 שטען קודם לכן כי אבד לו כחודש לפני האירוע. הוא שלל את הטענה כי מסר את המכשיר לפאוזיה
14 ועמד בתוקף על כך כי לא עשה בו כל שימוש ביומיים הרלוונטיים (24.10.16 – 25.10.16).
15 הנאשם גם שב וטען שהיה בחיפה במהלך התקופה הזו ולא שהה בנצרת עילית בחלק מן הזמן.
16
- 17 158. כאמור, מתוך העדויות שהובאו במהלך שמיעת הראיות, כגון עדותה של פאוזיה ומחקרי התקשורת
18 וכפי שהודה הנאשם בעדותו בבית המשפט, הפרטים שמסר לגבי הטלפונים הללו היו שקריים. הוא
19 הסתיר מהמשטרה כי היה ברשותו טלפון סלולרי בעת הנסיעה מחיפה לנצרת וההסבר שנתן לכך
20 שלא הזעיק עזרה מיד לאחר החטיפה נשען על אדן רעוע.
21
- 22 159. הואיל וברכבו של הנאשם נמצאו בקבוקי בירה הוא נשאל מתי שתה לאחרונה והאם היה שתוי בזמן
23 האירוע. בתגובה השיב הנאשם כי שתה בדרך מחיפה עד למקום החטיפה שני בקבוקי בירה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
2 ביחס לאחלאם מסר הנאשם :
3 "היא לא שותה אלכוהול בכלל והיא גם בהיריון" (שורה 128 לת/52).
4
5 160. הנאשם נחקר עוד פעמים רבות לאחר מכן, הוטחו בפניו ראיות, לרבות סרטוני מצלמות האבטחה,
6 וניתנה לו הזדמנות להסביר הכיצד מתיישבת גרסתו עם ראיות אלה. הנאשם בחר שלא להגיב
7 עניינית לשאלות שהוצגו לו ובמרבית המקרים שמר באדיקות על זכות השתיקה.
8
9 **עדותו של הנאשם בבית המשפט**
10
11 161. כאמור לעיל, בתשובתו לאישום הסתפק הנאשם בהכחשה כללית של כל המיוחס לו. לפיכך, בעדותו
12 בבית המשפט הוא שטח לפנינו לראשונה את גרסתו המעודכנת למה שהתרחש ביומיים הרלוונטיים
13 לאישום, גרסה אותה כבש עד לשלב זה של המשפט, שהיא שונה בפרטים מהותיים, הורדים
14 לשורשו של עניין, מהגרסה שמסר במשטרה.
15
16 162. **את מערכת יחסיו עם אחלאם** תיאר הנאשם כטובה. לדבריו, הכיר את אחלאם בעת שהייתה כבת
17 16. הקשר הזוגי ביניהם החל כ- 8 עד 9 חודשים לפני שנישאו זה לזה. הנאשם, לטענתו, חש קרבה
18 לאחלאם, מאחר ושניהם חוו סבל בחייהם. הנאשם היה מודע לאירוע הכואב שבו נפגעה אחלאם
19 כתוצאה מחומצה שהותזה לעינה, הוא שמר עליה ודאג לה.
20 לפי עדותו של הנאשם, בין בני הזוג הייתה אהבה רבה. הנאשם אמנם הודה כי בתחילת הנישואין
21 הייתה אלימות, אך היא הייתה, לדבריו, מילולית בלבד.
22
23 163. גרסה זו, עומדת בסתירה לעדויות בני משפחתה של אחלאם ואף לעדויות בני משפחתו של הנאשם,
24 אשר תיארו מקרי אלימות קודמים, שהביאו את בני הזוג אף להגשת תלונות במשטרה. כפי שפורט

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 לעיל, המסמך נ/1, שנרשם על ידי אחלאם ימים ספורים לפני היעלמותה, איננו תומך דווקא בגרסת
2 הנאשם. על כל פנים, עדותה של איה הבהירה כי במסגרת התוודותו של הנאשם הוא שיתף במניע
3 למעשיו: רצונה של אחלאם לנתק את הקשר עימו ולגדל את ילדם הרחק ממנו.
4
5 **164. גרסת הנאשם למעשיו החל מיום 24.10.16 בשעות בוקר ועד 25.10.16 בשעת ערב -**
6 לראשונה בעדותו הראשית בבית המשפט סיפר הנאשם כי ביום 24.10.16 הוא חזר יחד עם אחלאם
7 מחיפה לצימר בנצרת עלית. הוא גם סיפר על הביקור בביתה של איה ועל כך שנשאר ללון בביתה.
8
9 לפי עדותו, ביום 24.10.16 קם הנאשם משנתו בבית אמה של אחלאם ויצא לסידורים שונים, בין
10 היתר נסע להביא כסף ממעסקו. לאחר מכן התקשר לאחלאם והציע לה לחפש באינטרנט מקום שבו
11 יוכלו לבלות.
12 הנאשם העיד כי בשעה 16:00 לערך אסף את אחלאם מביתה בנצרת והשניים נסעו לחיפה. זאת
13 בסתירה לטענתו במשטרה, (עמ' 3 לתמליל החקירה ת/52) לפיה הם נסעו לחיפה בשעה 10:00 -
14 11:00 לערך ובשעה 16:00 הגיעו לחוף בת גלים.
15
16 על פי מה שתיאר הנאשם בעדותו, הוא ואחלאם בילו בחיפה: קנו אוכל במסעדה, ישבו לאכול בחוף
17 הים, טיילו בטיילת בת גלים ושוחחו ביניהם.
18
19 כפי שהובא לעיל, על פי הגרסה שמסר הנאשם במשטרה, אחרי הבילוי בחוף, הוא ואחלאם נסעו
20 לקריות לחפש דירה, ועסקו בכך עד שעות הערב. במהלך עדותו בבית המשפט חזר הנאשם וסיפר
21 על כך שבני הזוג רצו לחפש דירה בקריות, אך לפתע עצר את דבריו. הוא נזכר כי עליו להתייחס
22 לשהייתו בצימר ולביקור בביתה של איה, שאינם משתלבים עם הגרסה הראשונה שלו:
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 "התחלנו ללכת קצת בטיילת ולדבר מה אנחנו רוצים לעשות, בגלל הבית
2 שהייתי משכיר בו במארי לזניק שהייתי משכיר את הבית הזה היה לו בעיה
3 שם עם הצינור של הביוב. ואני לא רציתי להיות אצלם בבית גם, ואני רציתי
4 מקודם להשכיר בית בקריות. אז ככה לקראת, היינו שם בתחילת ככה הערב,
5 התחיל הערב, אני כן, אני, רוצה גם להגיד, להתייחס גם לעניין של הצימר
6 ולעניין של המעדר. היינו, אז חזרנו בערב, אז אמרתי לה אם, אז בואי ניקח
7 צימר שהיינו הולכים אליו, הלכנו אליו הרבה פעמים ואני מכיר את הצימר
8 הזה. הייתי אצלו כמה פעמים". (עמ' 903 לפרוטוקול).

9
10 165. בעדותו הראשית סיפר הנאשם לראשונה כי התקשר לבעל הצימר בנצרת עילית. מדובר בצימר שבו
11 ביקר בעבר והיו לו את פרטי ההתקשרות עם בעליו. לפי עדותו, סיכם הנאשם עם בעל הצימר
12 להתארח בו תמורת 200 ₪ ואכן אחלאם והוא הגיעו מחיפה לנצרת עילית ושהו בצימר. בדרכם קנו
13 אוכל ושתיה חריפה (וודקה אבסולוט).

14 בכך אישר הנאשם לראשונה את הראיות שהובאו על ידי המאשימה לגבי ההתקשרות עם בעל
15 הצימר, מר אריק כהן והסרטונים שתעדו את בני הזוג נכנסים לצימר בשעת ערב ביום 24.10.16.

16
17 166. מה התרחש בשעות בהן שהו הנאשם ואחלאם בצימר? על השעות שקדמו לרגע הזרמטי, בו הוצאה
18 אחלאם מהצימר במצב מעולף/חסר הכרה, שמענו לראשונה מפי הנאשם בעדותו הראשית (בעמ'
19 904 לפרוטוקול ואילך):

20
21 "ישבנו, נהנו, שמענו מוזיקה. נהנינו. אחרי ככה פחות ויותר שעתיים
22 ככה, היא נכנסה, גם התקלחה קצת. אני גם נכנסתי, התקלחתי.
23 וכשאני יוצא מהמקלחת אני, אני לא מסכים לה לשתות. אני, זה היה
24 אחד הדברים שאני באמת לא הייתי מסכים לה, לשתות. וגם דווקא

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 גם שהיא בהיריון, גם ככה קורה לה דברים בגלל פעם ראשונה
2 בהיריון. אז אני גם דווקא בהיריון לא מסכים לה לשתות. נכנסתי
3 להתקלח, אני יוצא אליה. היא שתתה. אני הרגשתי אותה. רואים
4 עליה שהיא שתתה. ורואים עליה שהיא התעלפה. ואז אני אומר לה
5 מה, מה קרה לך? למה את ככה נראית? ואומרת לי לא, לא, לא.

...

7 העד, מר זיאדאת: איך שאני ראיתי, היא שתתה, שתתה. שתתה
8 הרבה.

9 עו"ד וייס: שתתה.

10 העד, מר זיאדאת: אבל אני לא יודע, אני לא יכול להגייד כמה היא
11 שתתה. אבל היא שתתה הרבה. רואים במצב שלה ואיך שאני ראיתי
12 אותה ואני מכיר אותה. היא שתתה הרבה, רואים על, גם על הפנים
13 שלה. ואיך היא. ואז אני, פתאום אני רואה אותה התעלפה".

14
15 167. בסתירה לתשובתו הנחרצת במשטרה, לפיה אחלאם מעולם לא שתתה אלוהול, ודאי לא בזמן
16 הריון, בעדותו בבית המשפט תירץ הנאשם את מצבה של אחלאם, כפי שהוא נחזה בסרטוני מצלמות
17 האבטחה של הצימר בשתייה מרובה של וודקה. ברי, כי גרסה זו, אותה כבש הנאשם לאורך כל
18 החקירה והמשפט, נולדה לעולם מסיבה אחת בלבד והיא לתת הסבר למראה הקשה של אחלאם
19 השמוטה בזרועותיו חסרת תנועה ומעולפת, ויש לדחותה מכל וכל.

20
21 168. בחקירתו הנגדית ניסה הנאשם ליצור רושם כי אחלאם נהגה לשתות משקאות חריפים לפני הריונה,
22 ויתכן גם בזמן ההיריון, למרות שהוא אסר עליה לשתות וגם לא היה עד למקרה בו שתתה. כלומר,
23 גם לשיטתו, מדובר בהשערות לא מבוססות, שכל כולן נועדו לתמוך בטענתו כי אחלאם שתתה
24 לשוכרה. גם בנקודה זו מסר הנאשם גרסה פתלתלה ולא מהימנה:

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1
2 "העז, מר זיאדאת: אני מדבר על דרך כלל עכשיו. עכשיו, היא
3 עברה הרבה בחיים. ליסאב, מישהו מהמשפחה שלה גם כאילו לעשות
4 דברים, לאנוס אותה. היא הייתה, הוא נשפט הבן אדם הזה. התלוננה
5 עליו. ועברה גם הרבה דברים שהיא אמרה לי יעני. וגם לפני
6 שהתחתנו, וגם מקרה של החומצה וגם מקרה שהיא התחתנה ועברה
7 הילדה הזאת עברה הרבה, הרבה דברים. ושתייה וכל העולם יודע,
8 ששתייה, אם מישהו בן אדם שותה, זה מרגיע אותו. ומתי, לא מרגיע
9 אותו, זה כאילו,
10 כב' הש' הלמן: במהלך ההיריון שלה היא שנתה כבר לפני זה
11 בצורה כזו?
12 העז, מר זיאדאת: אני לא הייתי מרשה לה. אני, היא הייתה
13 יודעת שאני לא, לא מרשה לה. היא, אני לא יודע אם הייתה שותה,
14 אני, אני בלי, אני כל פעם הייתי מסביר לה. היא הייתה מביאה לי
15 את זה בדרך יפה וזה, אני מסביר לה. אני לא, לא מסכים.
16 כב' הש' שטרית: ובסוף היא הייתה שותה? הייתה שותה?
17 העז, מר זיאדאת: זה, אני הייתי הולך לעבודה. אני לא יכול
18 להגיד דברים,
19 כב' הש' שטרית: ואיתך? כשאתה היית?
20 העז, מר זיאדאת: אני יודע שהיא הייתה שותה. לפני
21 שהתחתנו אני יודע שהיא שותה.
22 כב' הש' שטרית: לא, בזמן ההיריון. בהיריון.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 העד, מר זיאדאת: בהיריון איך שאני יודע כבודם, אני לא
2 יודע. אם הייתה שותה מאחורי הגב ואני לא יודע, זה אני לא,
3 כב' הש' שטרית: ובפניך היא הייתה שותה?
4 העד, מר זיאדאת: בפניי, גם לפני ההיריון לא הייתה שותה.
5 בפניי, כן. אני לא נותן לה.
6 כב' הש' שטרית: אז במהלך ההיריון היא לא שתתה בפניך.
7 העד, מר זיאדאת: וגם לפני מהלך ההיריון,
8 כב' הש' שטרית: ברור, לא שותה בפניך.
9 העד, מר זיאדאת: לא. לא שתתה. אבל אני,
10 כב' הש' שטרית: אז מה קרה דווקא בלילה הזה החליטה לשתות
11 בפניך?
12 העד, מר זיאדאת: אני לא יודע כבודה, מה עבר לה באותו
13 רגע שאני הייתי במקלחת. אני לא, לא יודע" (עמ' 960 לפרוטוקול
14 ואילך).

16 169. כאמור, במהלך החקירה הנאשם השיב בשלילה על השאלה האם אחלאם נהגה לשתות אלכוהול
17 בעבר. הנאשם טען בחקירתו הנגדית כי לא סיפר במשטרה שאשתו שותה אלכוהול כיוון שהתבייש.
18 לדבריו: "כאילו לא, יעני תשמע, זה אצלנו קודם כל אסור, אסור שתייה. בדת. לפי הדת אסור
19 לנו לשתות. אז אני, זה, אבל היא לא שותה. אני, גם היא לא, אבל מולי אני מדבר. היא לא
20 שותה. אבל אני לא יודע מאחוריי יעני אם היא יושבת עם אחיות שלה. למה אני יודע שעמאל
21 שותה. אתה מביך? לא שאני לא יודע שעמאל, איזה צדיקה עמאל. אבל אני יודע שיעני שותה"
22 (עמ' 966 לפרוטוקול). מעבר לכך שמדובר בהסבר לא הגיוני, שכן לא סביר שהנאשם יסתר
23 פרטים מהמשטרה, בעת שהוא בא לבקש עזרתה לאתר את אשתו החטופה, רק בשל בושה, ההסבר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 כולל בחובו סתירה. הנאשם טען מחד כי חל איסור חמור על שתיית אלכוהול לפי הדת, הוא לא
2 ראה את אשתו שותה מאז שנישאו, ולמרות זאת, הוא טוען כי הוא בטוח שאשתו נהגה לשתות, בזמן
3 שישיבה עם אחיותיה. לאחר חקירה מאומצת הודה הנאשם כי סתם "לא דייק" בתשובתו לחוקר:
4 "יכול להיות שלא דייקתי. אני לא זוכר בדיוק. אבל איך שאני זוכר, יכול להיות שלא דייקתי.
5 אני לא" (עמ' 967 לפרוטוקול).
- 6 הרושם שהותירו תשובותיו של הנאשם, שהתקשה גם בעניין זה להסביר את הסתירה בגרסאותיו,
7 הוא שלא הייתה כל סיבה סבירה לכך שישקר לחוקריו, ויאמר להם שאחלאם לא שותה, אם אכן
8 ידע שרעייתו נהגה לשתות שלא בפניו.
- 9
- 10 לא הובאה כל ראיה לכך שאחלאם שתתה משקאות חריפים בעבר ואין סיבה להניח כי דווקא בזמן
11 הרינונה תתחיל לשתות. בני משפחתה של אחלאם, שהעידו בבית המשפט, לא נשאלו על הרגלי
12 השתייה של אחלאם ולא נטען בפניהם כי שתתה בעבר אלכוהול. ההימנעות מלהציג את הדברים
13 בפני קרובי משפחתה של אחלאם ולעמת אותם עם האפשרות שהיא שתתה לשוכרה, פועלת לחובת
14 הנאשם, בפרט שלפי גרסתו אחלאם נהגה לשתות יחד עם אחותה אמל (עמ' 961 לפרוטוקול).
- 15
- 16 המסקנה היא שהגרסה שמסר הנאשם במשטרה בעניין זה, לפיה אחלאם מעולם לא שתתה בעבר
17 משקות משכרים, הייתה אמת. הדבר מחזק את המסקנה, לפיה גרסתו הכבושה, ובכללה הרעיון
18 לייחס את עלפונה של אחלאם למצב של שכרות, באה לעולם רק בשלב מאוחר יותר, לאחר שהיה
19 עד לכל ראיות המאשימה ותווה סיפור שיתיישב איתן, ככל הניתן, אך יצביע על חפותו.
- 20
- 21 הנאשם מסר בעדותו כי כאשר יצא מן המקלחת הוא מצא את אחלאם במצב של עילפון, לאחר
22 ששתתה כמות גדולה של וודקה. הוא פחד, נלחץ והחליט לקחת אותה לבית החולים.
- 23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 "אני פחדתי. לא ידעתי מה לעשות. אמרתי אני אקח אותה לבית
2 חולים. הלכתי, פתחתי את האוטו שלי, פתחתי את הדלת והרמתי
3 אותה בידיים שלי והוצאתי אותה מתוך הצימר. שמתי אותה באוטו.
4 לקחתי את הדברים. אני את האמת לא היה מעניין אותי. אני גם
5 פחדתי גם עליה וגם על הילד שלי. שאני מחכה לו הרבה זמן שיבוא.
6 ושאנחנו יצאנו לבית חולים בדרך, אז היא ככה התחילה להתעורר
7 קצת, ככה. הייתה מטושטשת, הייתה מאבדת את ההכרה" (עמ' 905
8 לפרוטוקול).
- 9
- 10 173. בחקירתו הנגדית, (בעמוד 928 ואילך), העיד הנאשם כי הוא התקלח במשך כ- 10 דקות וכאשר
11 יצא מן המקלחת ראה את אחלאם מעולפת משוכרה. לפי תיאורו, בשלב זה היא לא הייתה עדיין
12 באובדן הכרה. בתחילה היא הייתה מטושטשת אך המצב שלה הלך והדרדר עד אובדן הכרה. לדבריו:
13 "באותו רגע שאני ראיתי את המצב שלה שמזרזר והיא מאבדת את ההכרה אז אני קודם כל
14 דבר ראשון, לא היה מעניין אותי כלום, היה מעניין אותי איך אני אגיע לבית חולים איתה.
15 ולבדוק אותה. למה היה מצב שלה לא, המצב שלה לא היה טוב" (עמ' 929 שורות 16-19).
- 16
- 17 174. הנאשם תיאר בעצמו את מצבה של אחלאם בדקות הקריטיות כמעולפת עד אובדן הכרה. למען
18 הזהירות בררנו איתו למה כוונתו בהגדרות אלה והוא הסביר כי אחלאם לא דיברה, שכבה ללא
19 תוזה ולא הגיבה לפנייתו (עמ' 930 עד 932 לפרוטוקול).
- 20
- 21 175. סרטוני האבטחה תיעדו את הרגעים הללו, בהם הוציא הנאשם את רעייתו, כשהיא במצב מעולף,
22 נשא אותה לרכב והשכיבה על המושב האחורי. אחלאם נראית שמוטת איברים וחסרת תנועה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 הנאשם סיפר, כאמור לעיל, עד כמה מדאיג היה מצבה של אחלאם, בעטיו הבין כי עליו למהר לבית
2 החולים:

3
4 **"היא, ככה, שכבה ואז ככה, אני מדבר איתה והיא לא עונה. אז אני ישר רצתי לאוטו ופתחתי**
5 **את האוטו"** (עמ' 932 לפרוטוקול שורות 14 – 15). ניסיונו של הנאשם לשוות להתנהגותו רושם
6 של בהילות לא מתיישב עם הסרטונים, בהם הוא איננו נראה ממהר במיוחד. לא זאת בלבד שהוא
7 לא רץ לרכב, אלא שמצא זמן לפנות מהצימר את חפציה של אחלאם, את תיקה וכפכפיה. הנאשם
8 מיוזמתו, ניסה לתרץ בחקירתו הנגדית מדוע טרח להוציא מהצימר את כפכפיה של אחלאם ולאחר
9 מכן להשליך אותם, בדקות בהן הייתה בהילות לקחת את אשתו לבית החולים:

10
11 **"הרמתי אותה בידיים. ויצאתי. היה דלת פתוח כבר, יצאתי מקודם,**
12 **פתחתי את הדלת. שמתי אותה על הכיסא, המושב האחורי של האוטו.**
13 **והלכתי ולקחתי את הדברים. מה שאני, אני לא, אני לקחתי את**
14 **הדברים ככה. והיה מהלחץ, אני פוחד אני זה, לקחתי את הדברים**
15 **ככה ויצאתי.**

16 **עו"ד פסטרנק: אני רוצה,**

17 **העז, מר זיאדאת: ובקשר לכפכף, שנייה, כן, לא, בקשר לכפכף**
18 **שאומרים, זה קרה. כן, אני את האמת זרקתי את הכפכף. היא יש לה,**
19 **אתה יכול בבקשה להוציא את הכפכפים ולראות אם יש בתוך הכפכף**
20 **יש משהו (ערבית) יש משהו ברזל קטן בתוך הכפכף הזה.**

21 **כב' הש' דבור: יש משהו,**

22 **העז, מר זיאדאת: והיה מפריע לה. והיה מפריע לה כל הזמן.**

23 **כב' הש' דבור: יש משהו דוקר" (עמ' 933 לפרוטוקול).**

24

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

176. כפי שהובא לעיל, בסרטונים נראה הנאשם כשהוא יוצא תחילה עם תיקה של אחלאם בלבד, פותח את הדלת האחורית וחוזר לצימר כדי להביא את אחלאם אל הרכב. לאחר שהשכיב את אחלאם במושב האחורי הנאשם חזר לצימר במיוחד על מנת להביא את הכפכפים והשליך אותם, מבלי להכניסם לרכב.
177. לפי ההסבר הלא משכנע של הנאשם, הוא הוציא את הכפכפים מהצימר אבל השליך אותם ליד הרכב, כיון שהיה פגם באחד מהם שהפריע לאחלאם להשתמש בהם. ראשית, אחלאם הגיעה לצימר עם הכפכפים האלה לרגליה, כלומר הם היו בשימוש שעות ספורות לפני שנמצא בהם דופי. לו סבר הנאשם שהיא תזדקק להם בהמשך, מן הסתם לא היה משליך אותם ומותיר אותה יחפה. שנית, במהלך עדותו התבקש הנאשם להצביע על הפגם בכפכפים. הוא חיפש ארוכות ולבסוף הצביע על נקב בסוליה, שאין לו כל השלכה על שאלת הנוחות של השימוש בכפכפים (עמ' 976 לפרוטוקול). הוכח לפיכך, בצורה ברורה כי מדובר בטענה מצוצה מן האצבע. יתרה מכך, אם ידע הנאשם כי הכפכפים אינם יכולים לשמש עוד את אחלאם, מדוע טרח להיכנס באופן מיוחד בשעה בהולה זו כדי להביאם ולא השאיר אותם בתוך הצימר?
- הנאשם טען כי לא ידע שמה שנשאר בצימר הם רק הכפכפים: **אני לא ידעתי שיש שם רק את הכפכפים. אני חשבתי שיש עוד משהו שאצלנו. אני לא נכנסתי בגלל, אני לא ידעתי. ואם הייתי יודע שיש שם רק את הכפכפים לא, מה אני צריך את הכפכפים האלו? אתה מבין? אבל אני חשבתי שיש עוד דברים, שיש לי פנקס צ'קים, יש לי כל מיני דברים אני גם. אתה מבין? נכנסתי".** (עמ' 934 לפרוטוקול). אלא שדקות ספורות קודם לכן הסביר הנאשם כי את כל חפציו, הוא מחזיק בתיק של אחלאם ולכן הקפיד להוציאם: **"ואני את, את כל הכסף שלי ואת הדברים שלי אני שם איתה, זה, אני משאיר אצלה בתיק"** (עמ' 933 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 גם אם ניתן לקבל את הסברו של הנאשם, לפיו הוא לא נכנס במיוחד כדי לקחת את הכפכפים, אלא
2 בדק שלא שכח דבר מה בתוך הצימר (כפי שהסביר בהרחבה בעמ' 942 לפרוטוקול), בפי הנאשם
3 לא היה הסבר מדוע טרח להוציא את הכפכפים מהצימר ולזרוק אותם מיד לאחר מכן מחוץ לצימר.
4 הוא גם הסתבך בתשובותיו לגבי השאלה האם זרק את שני הכפכפים או רק כפכף אחד ומדוע. על
5 התהייה, כיצד אמורה הייתה אחלאם להתהלך בבית החולים, ללא כפכפיה, השיב הנאשם כי היו
6 ברכבו באופן קבוע פרטי לבוש ונעליים.
- 7
- 8 הנאשם אישר בעדותו כי, כפי שרואים בסרטוני מצלמות האבטחה של הצימר, בהזדמנות הראשונה .178
9 שבה יצא מן הצימר, עוד לפני שהוציא את תיקה של אחלאם, הוא ניגש לדלת הנהג, פתח אותה
10 ולקח משהו מהרכב. לטענתו, איננו זוכר מה לקח מהרכב. לכן גם לא היה בפי הנאשם הסבר מה
11 היה הדבר החשוב כל כך, שבו טיפל בזמן שכל מעייניו היו להגיע מהר ככל האפשר לבית החולים
12 (עמ' 935 לפרוטוקול).
- 13
- 14 כל הילוכו של הנאשם, כאשר יצא מן הצימר וחזר אליו מספר פעמים, לא נעשה בחיפזון או .179
15 בבהילות, כפי שניתן היה לצפות בנסיבות בהן אחלאם, כפי טענת הנאשם התעלפה בשל שתיה
16 מרובה. עובדה זו מחזקת את הראיות, המלמדות על כך, שהנאשם לא סבר שמצבה של אחלאם
17 מחייב הבהלתה בדחיפות לבית החולים. כך הוא מצא זמן לפנות את כפכפיה של אחלאם מן הצימר,
18 כדי שלא להותירם שם אחריה. כל אלה עומדים בסתירה לגרסתו של הנאשם, שלפיה דאג מאד
19 לבריאותה של אחלאם וחשב רק איך להביאה לבית החולים בתכיפות לצורך קבלת טיפול רפואי.
- 20
- 21 במסגרת החקירה הנגדית עומת הנאשם עם הראיה, (סרטוני מצלמות האבטחה), שאיננה תומכת .180
22 בגרסתו, לפיה יצא בריצה מהצימר. תחילה חלק הנאשם על כך שבסרטונים לא רואים שהוא יצא

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 בריצה מהצימר. בהמשך, כשהבין שבכוונת ב"כ המאשימה להציג את הקטע הרלוונטי של הסרטון
2 באולם בית המשפט, תיקן הנאשם ואמר כי הכוונה הייתה שהוא יצא במהירות מהצימר ולא בריצה.

3
4 "עו"ד פסטרנק: בבית המשפט שאתה יצאת בריצה. שזה באמת
5 הגיוני. זה מה שהיה צריך לצפות. בן אדם בסיטואציה כזאת ודאי
6 הוא רץ. ואני אומר לך שבסרטונים רואים שאתה בכלל לא רץ. אתה
7 נינוח מאוד. אתה הולך ויוצא. מה יש לך להגיד על זה?
8 העד, מר זיאדאת: תשמע, אז כנראה אני יכול להגיד לך שאתה לא
9 צפית בווידיאו כמו שצריך. אז אם אתה אומר,

10 עו"ד פסטרנק: אז יש לי רעיון. בוא,

11 כב' הש' הלמן: תן לו להשלים אבל את התשובה.

12 עו"ד פסטרנק: בוא נצפה.

13 העד, מר זיאדאת: בוא נראה.

14 עו"ד פסטרנק: בבקשה.

15 העד, מר זיאדאת: אז בוא, בוא נראה ביחד. למה? אני יצאתי ולא,
16 אני יצאתי במהירות. זה כוונה שלי הריצה זה כוונה שלי שאני
17 במהירות. לא, תשמע, אני גם אני מדבר שפה ערבית, אני מדבר
18 עברית. לא אומר לך שלא מבין. אבל יש דברים שאיך, לא מתכוון
19 שריצה יעני גם,.." (עמ' 936 לפרוטוקול).

20
21 181. בשניות שבהן נערכו באי כוח המאשימה להקרנת הסרטון, כבר החל הנאשם לסגת מגרסתו באמירה:

22 "מה שאני זוכר" ובעת ההקרנה הוא כבר אישר: "פה אני הייתי הולך קצת לאט" (עמ' 936
23 לפרוטוקול שורה 31). לבסוף הסביר הנאשם את הסתירה, באומרו: "אבל איך שאנחנו יצאנו אני
24 הייתי יותר מהר מאיך שאנחנו נכנסנו" (עמ' 937 לפרוטוקול ובעמ' 938 שורות 24 – 26)).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 לאחר ניסיונות רבים להסביר את כוונתו, סיכם הנאשם ואמר (בעמ' 947 לפרוטוקול): "במילה
2 רצתי, אני אומר לך, המשמעות, אני הכוונה שלי במילה רצתי שאני הייתי יותר מהר". גם
3 הסבר זה לא נתמך במה שרואים בסרטוני מצלמות האבטחה של הצימר. כאמור, תנועותיו של
4 הנאשם בזמן היציאה מן הצימר, לא נראות נמרצות או מהירות יותר מהתנהלותו בעת שנכנס אליו
5 והתנהלותו בכללותה איננה תואמת את המצב בו היה אמור להימצא, לו נדרש ורצה להבהיל את
6 אשתו לבית החולים.
7
8 הנאשם לא הזעיק עזרה רפואית, למרות שאישר כי היה ברשותו טלפון נייד בצימר. לדבריו: "יש
9 לי אוטו, למה שאני אתקשר? אם לא היה לי אוטו, ברור, במאה אחוז הייתי מתקשר. אבל אם
10 יש לי אוטו, אז אני יותר מהר להגיע. ואין בנצרת עילית גם בית חולים" (עמ' 95 לפרוטוקול).
11 הנאשם הסביר כי העדיף לקחת את אחלאם בעצמו לבית החולים מאשר להזמין אמבולנס, מתוך
12 אמונה שברכבו הוא יגיע מהר יותר לבית החולים. הוא לא נתן דעתו לשאלה האם עדיף להזעיק
13 אמבולנס כדי למנוע חשש שאחלאם תיפגע או יגרם נזק לעובר כתוצאה מכך שהנאשם יפנה אותה
14 לבית החולים בעצמו. הנאשם גם לא ניסה לבקש עזרה מאחד מבעלי העסקים הסמוכים לצימר, שכן
15 לטענתו, חשב רק איך להגיע לבית החולים מהר ככל האפשר.
16
17 חרף הבהילות והדאגה למצבם של אחלאם והעובר, שברחמה, כשלטענת הנאשם מצבה של אחלאם
18 הולך ומדרדר, הנאשם לא הבהיל את אחלאם לבית החולים. הוא אף לא לקח אותה להיבדק או
19 לקבל טיפול רפואי כלשהו, ובמקום זאת הסיעה אל בית אחותו. הנאשם תירץ את התנהגותו זו בכך
20 שמיד לאחר שהכניס את אחלאם לרכב היא התחילה להתאושש וביקשה שלא ייקח אותה לבית
21 החולים, כדי שלא ייווכחו שם שהיא שתתה. הוא הוסיף, כי כמי שגדל בפנימיות הוא חשש שגם את
22 ילדו יוציאו מחזקת הריו והוא יגדל בפנימייה.
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

184. בחקירתו הנגדית תיאר הנאשם את מצבה של אחלאם בדקות לאחר שיצאו מן הצימר. לטענתו, מצבה השתפר: "היא דיברה איתי, כן. אבל היא דיברה אבל לא, יעני, כבוד השופטים, היא לא יעני דיברה כמו איך אני אגיד את זה? דיברה, אבל רואים עליה שהמצב שלה עדיין לא, אבל דיברה. יעני, אתה מבין? רואים שהיא מדברת ומגיבה. אבל לא, במצב הכי מאה אחוז כאילו אפשר להגיד" (עמ' 929 שורות 30 עד 33 וכן עמ' 932 לפרוטוקול).
185. הנאשם הסביר כי מיד כשיצאו מאזור התעשייה, הבחין באחלאם זעה בכיסא והיא זו שביקשה ממנו שלא ייסע לבית החולים: "אז אני כשאני יוצא ואני יוצא, יוצא מאזור תעשייה שיש שם. ואז אני רואה אותה שהיא מתחילה לזוז. אני אומר לה מה? את בסדר עכשיו? איך את? אומרת לי לא, אני בסדר. אמרתי, אומרת לי לאן אתה הולך? אמרתי לה לבית חולים. אומרת לי לא, לא צריך. אני בסדר עכשיו קצת ככה. לא רוצה שיהיה לי פדיחות ובעיות וכל מיני. ככה, אבל היא הייתה אומרת את זה, הכוונה שלא הייתה אומרת את זה מאה אחוז, יעני שאומרת את זה כמו שאני אומר את זה. היא הייתה אומרת את זה יעני בעיפות. יעני, (ערבית). רואים עליה שיש משהו יעני. יעני לא מאה אחוז יעני. רואים עליה" (עמ' 956 לפרוטוקול).
- הנאשם לטענתו, אף ניסה לשכנע אותה לנסוע לבית החולים, אבל אחלאם לא הסכימה: "אבל באותו רגע שהיא ראתה שמעה אותי שאני אומר לה אז מה? את לא רוצה? יעני מה? בואי נלך. ואמרתי את זה כמה פעמים. כאילו אני אומר לה למה לא? בואי. אז היא אומרת לי לא, לא. אני בסדר, חלאס, אני. אז שמעה שאני רוצה ללכת לקחת כסף אז היא ככה נרגעה קצת" (עמ' 958 לפרוטוקול).
186. הנאשם נשאל פעם אחר פעם כמה זמן לוקח להגיע מהצימר לביתה של איה, ובסופו של דבר אישר כי בשעת לילה, נסיעה זו תארך כ- 5 עד 10 דקות. בפועל כ- 8 דקות לאחר שיצא מן הצימר כבר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 היה הנאשם בביתה של איה ושוחח עם סוהיל. משמע, כמה דקות לאחר שאחלאם החלה להתאושש
2 לטענתו, ובטרם חזרה לעצמה, כבר הותיר אותה ברכב ויצא לביתה של איה.

3
4 187. מדוע היה חשוב לנאשם לנסוע לאחותו בשעת לילה ובזמן שאשתו ההרה חשה ברע, מוטלת במושב
5 האחורי של רכבו? הנאשם העיד כי נסע לאיה במטרה לבקש ממנה כסף.

6
7 "אני את האמת, אני, הלכתי, הלכתי לאחותי. לאיה. נגמר לי הכסף,
8 אני לא, היה לי, לקחתי מבעל העסק 800 שקלים ונגמר לי. בזבזתי
9 את זה על האוכל ועל הצימר ועל דברים, שתייה וזה. אז וגם דלק.
10 והלכתי לאיה לבקש, רציתי כסף. אני תמיד מבקש מאיה, והיא בדרך
11 כלל 90% היא כל הזמן נותנת לי" (עמ' 906 לפרוטוקול).

12
13 הנאשם הסביר כי במהלך היוםיים שבהם בילה עם אחלאם היו להם הוצאות על אוכל ועבור הצימר
14 והכסף שהיה לו נגמר. יחד עם זאת, לא היה לו כל צורך דחוף להשיג כסף באותו ערב, שבו הייתה
15 רעייתו במצב כה מדאיג (עמ' 991 לפרוטוקול).

16
17 188. בפועל, כשהגיע הנאשם לביתה של איה הוא לא ביקש ממנה או מסוהיל כסף. הנאשם טען בעדות
18 כי כאשר הבין מסוהיל שאיה ישנה הוא התבייש לבקש ממנו כסף ובמקום זאת ביקש ממנו את
19 המעדר.

20
21 "העד, מר זיאדאת: אחרי הצימר. זה ממש אחרי הצימר. הלכתי
22 לאיה, דפקתי בדלת. ענה לי בעלה. לא הייתה איה. אמרתי לו, שאלתי אותו
23 קודם כל איפה איה? אמר לי איה ישנה. אמרתי לו אמר לי מה? צריך
24 משהו? אמרתי לו לא, התביישתי ממנו. לא היה לי נעים. לא היה לי נעים.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 אני מתבייש, מבקש מאחותי, מתבייש מבעל אחותי לבקש ממנו כסף. אז
2 אמרתי לו אני, גם, לקחתי ממנו הרבה פעמים את המעדר והיה לי כל מיני
3 ציוד של הגינון. היה לי בית שהייתי משכיר עם גינה והייתי כל הזמן לוקח
4 ממנו ומסדר. אז יצא לי. אני לא באתי לבקש מעדר. אני לא התכוונתי לזה.
5 אני התכוונתי שאני בא לבקש כסף. ואיה לא הייתה. אז אמר לי, אז אני
6 ככה, אמרתי לו, יצא לי ככה, לא, ואם מי שאני חושב שמה שאתם מפרשים
7 וסליחה יעני, איך אתם, נכנסים לפרשנות שלכם. ומישהו יעני רוצה לקבור,
8 יש לו ציוד. יש לו ציוד שכל נצרת עילית מראים אותה. מה אני, מה אני
9 אקח מעדר קטן?" (עמ' 906 - 907 לפרוטוקול).

10
11 הנאשם העיד שלא הייתה לו כל דחיפות בקבלת הכסף ולא הסביר מדוע מצא לנכון לנסוע מיד לאחר
12 צאתו מן הצימר, עם אחלאם המתעוררת מעלפונה אל אחותו רק כדי לבקש ממנה כסף בשעת לילה
13 מאוחרת. כאשר נודע לו שאיה ישנה, הוא לא ביקש מסוהיל להעיר אותה, למרות שהגיע במיוחד
14 על מנת ללוות ממנה את הכסף. ההסבר שנתן להתנהגות זו רק ממחיש עד כמה גרסתו איננה סבירה
15 ודינה להידחות.

16
17 הנאשם נשאל:

18 "ש: אז, למה לא ביקשת מסוהיל 'תעיר את איה, אני צריך לדבר איתה'?"

19
20 והשיב:

21 "ת: שמע, זה קודם כל לא היה לי הכי דחוף, זה, הכסף הזה, אני הייתי צריך
22 אותו, כן, צריך כסף, הייתי צריך את הכסף, אבל זה לא כאילו במצב איך
23 אני אגיד לך, כאילו, עכשיו, צריך כסף, אבל לא, לא דחוף עד הסוף,
24 יעני". (עמ' 993 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1

2 מסקנה זו מתחזקת נוכח העובדה שהנאשם חזר כעבור כמה שעות שוב לביתה של איה, בשעת לילה
3 מאוחרת יותר, כדי לבקש מאיה להלוות לו כסף, אף שידע שהיא ישנה ולמרות שלא הייתה כל
4 דחיפות בהשגת הכסף.

5 הנאשם גם סתר את עצמו בהמשך החקירה, כשנתבקש להסביר מדוע במצב בו הייתה נתונה אחלאם
6 הוא החליט לנסוע לאיה, וחזר בו מן הגרסה שלא היה לו צורך דחוף ללוות כסף:

7 "ש: אז, למה אם היא במצב שהיא מתביישת ללכת הביתה,

8 מתביישת שאנשים יראו אותה, למה במצב כזה אתה משאיר

9 אותה לבד באוטו והולך למשהו שהוא בכלל לא דחוף?

10 ת: מי אמר לך שלא דחוף, קודם כל? אני רוצה לקחת כסף

11 שיהיה לי, ואני גם הייתי עייף, אני כל היום, אני, גם יומיים

12 לא ישנתי, אני, אתה מבין? עובד, וזה, לא אמרתי לך שגם

13 הכסף הזה לא דחוף לי, אני צריך אותו, אתה מבין? וגם

14 היא" (עמ' 997 לפרוטוקול).

15
16 189. כשנשאל הנאשם בחקירתו הנגדית מדוע בכלל נסע לאיה ולא לקח את אחלאם מיד לבית אמה,

17 הוא טען בתחילה שאחלאם התביישה ורצתה להיות לבד:

18
19 "היא התביישה, היא לא רצתה גם, היא התביישה, לא רצתה ללכת

20 לאמא שלה במצב שלה, היא במצב, אני, היא קראה לנו, לפעמים גם

21 היה קורה לה סחרחורות בגלל ההריון וזה, אז היא לא רצתה,

22 התביישה, לא רצתה יעני לראות אנשים, היא רצתה ככה, לבד להיות,

23 אני גם רציתי, אבל היא רצתה להיות לבד" (עמ' 995 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1

2 בהמשך אישר כי כלל לא שאל את אחלאם האם היא רוצה לנסוע לאמה, ונסע מיוזמתו ישירות
3 לביתה של איה:

4

5

"כב' הש' שטרית: ואחלאם, אמרת לה 'בואי ניקח אותך הביתה

6

לאמא'?"

7

העד, מר זיאדאת: לא, אמרתי לה 'בואי נלך', היינו אצל איה.

8

כשהלכתי כבר לאיה, לקחת ממנה, אז אמרה לי 'אני רוצה להיות

9

לבד, ככה, עכשיו, לא רוצה אנשים', איך אני אגיד, לא, " (עמ' 995

10

– 996 לפרוטוקול).

11

12

190. כאמור, הנאשם טען בעדותו כי ביקש ללוות מסוהיל את המעדר רק כיוון שהתבייש לבקש ממנו

13

כסף. נשאלת השאלה, אם לא רצה להעיר את איה כדי לבקש ממנה כסף, מדוע פשוט לא פנה

14

לדרכו כששמע שהיא ישנה, או מדוע לא ביקש דבר מה שיכול היה לעזור לאחלאם להתאושש,

15

ובמקום זאת ביקש מעדר? ברי, כי העובדה שהנאשם ביקש לשאול את המעדר, נעלם עימו למשך

16

כמה שעות וחזר כשהוא מזיע, מחזקת את עדותה של איה לגבי התוודותו של הנאשם בהריגתה

17

של אחלאם ובקבירתה. גרסתו של הנאשם לעומת זאת היא בלתי סבירה והוא כבש אותה בנסיבות

18

המטילות צל כבד על אמיתותה. שכן, אם נכונה הייתה גרסתו של הנאשם שאת המעדר הוא שאל

19

לצרכים תמימים, מצופה היה ממנו שיאמר זאת בחקירה וגם יפנה את החוקרים למקום הימצאו

20

של המעדר, בהנחה שמציאת המעדר יכולה הייתה להפריך את החשד כנגדו. הנאשם בחר שלא

21

להגיב על הראיות שהוטחו בו, בכללן, העובדה ששאל את המעדר מסוהיל בנסיבות מחשידות

22

ביותר, בשעת לילה.

23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

191. על פי גרסת הנאשם את המעדר שקיבל מסוהיל הוא לקח ושם ליד הרכב. בחקירתו הנגדית (בעמ' 1
2 999 לפרוטוקול), טען הנאשם כי השאיר אותו ליד ביתה של איה, והוא איננו זוכר איפה. זאת
3 למרות, שאם קיבל אותו בהשאלה, ניתן היה לצפות שידאג לשמור עליו. הרי לפי גרסתו של
4 הנאשם למחרת נסע לחיפה, לא ברור אם כך מדוע לא החזיר את המעדר לפני שנסע ומדוע השליך
5 אותו במקום לא ידוע, אלא אם כן, המעדר שימש אותו להעלים את גופתה של אחלאם, כפי שעלה
6 מן הראיות.
192. בחקירתו הנגדית טען הנאשם (בעמ' 1000 לפרוטוקול), שבמשרה, בהודעתו מיום 3.11.16 הוא
7 זכר טוב יותר ונתן גרסה לגבי המעדר. בהודעתו מתאריך זה, ת/21 אין כל התייחסות לנושא
8 המעדר. לעומת זאת, בחקירתו מיום 14.11.16, ת/15, הוטחו בנאשם הראיות המלמדות על כך
9 שביום 24.10.16 הוא היה בנצרת עילית ולא בחיפה, כפי שטען וכי הוא נראה לוקח את המעדר
10 מסוהיל. לנאשם הוצגו שאלות רבות אודות המעדר והוא סירב להשיב על כולן, בשומרו על זכות
11 השתיקה.
193. הנאשם מסר בעדותו הראשית כי בשלב זה, לאחר שלקח את המעדר, אחלאם, שחיכתה לו ברכב,
12 הייתה ערנית, הגם שהייתה עדיין מטושטשת ועייפה, והם ניהלו ביניהם שיחה.
13
14
15
16
17
18 **"כב' הש' דבור: הייתה קצת מטושטשת.**
19 **העז, מר זיאדאת: כן. והיא לא הייתה בכוח שלה יעני. היא**
20 **הייתה גמורה יעני, ככה יעני. איך אני אסביר את זה? (ערבית)**
21 **כב' הש' דבור: הייתה עייפה. רואים עליה שהיא עייפה" (עמ' 907**
22 **לפרוטוקול - למען הבהירות אציין כי הנאשם דיבר ערבית והשופט דבור**
23 **תרגם את דבריו כך שדברי הנאשם נרשמו לכאורה מפיו).**

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
- 2 194. הנאשם העיד כי אחרי "קצת זמן" שישב ודיבר עם אחלאם הוא החליט לחזור לביתה של איה
- 3 "אמרתי אולי איה התעוררה ומשהו פתאום איה, איה פתאום יוצאת מהבית של סוהיל סאמי.
- 4 שניהם ענו לי" (עמ' 907 לפרוטוקול).
- 5
- 6 הנאשם חזר מספר פעמים על הגרסה שלפיה חלף זמן קצר מאז לקח את המעדר ועד שחזר בפעם
- 7 השנייה לביתה של איה, ובזמן הזה הוא ישב ברכב ושוחח עם אחלאם. תשובתו השתנתה כאשר
- 8 נשאל מפורשות האם במשך כל הזמן הזה השניים נשאו ברכב:
- 9 "כב' הש' דבור: איפה? איפה האוטו היה?
- 10 העד, מר זיאדאת: האוטו בחנייה של סוהיל ואיה.
- 11 כב' הש' דבור: נשאתם שם כל הזמן?
- 12 העד, מר זיאדאת: לא, ישבנו קצת שם ועשיתי סיבוב. אבל
- 13 רוב הזמן היינו שם אבל. עשיתי סיבוב ואז
- 14 חזרנו. ורוב הזמן היינו שם אבל עשיתי
- 15 סיבוב ככה. אז אני חשבת אני צריך כסף.
- 16 אני רציתי כסף ולא היה לי אז חזרתי
- 17 בחזרה. וישבנו עוד קצת ואז הלכתי,
- 18 ירדתי לאיה" (עמ' 908 לפרוטוקול).
- 19
- 20 195. כפי שתואר לעיל, מתוך מצלמות האבטחה של בית חילו ניתן ללמוד כי הנאשם חזר לביתה של איה
- 21 כעבור קצת פחות משלוש שעות. הנאשם אמנם השיב כי איננו זוכר במדויק כמה זמן חלף עד שחזר
- 22 שוב לביתה של איה, אך הקפיד להגדיר זאת כ"קצת זמן". עדותו של הנאשם הייתה מגמתית ונועדה
- 23 לטשטש את העובדה כי חלפו מספר שעות, שבהן, כך אישר גם בסופו של דבר, הוא לא נשאר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 בחניית הבית יושב בתוך רכבו אלא יצא ל"סיבוב". במהלכו של הסיבוב שעשה הנאשם הייתה לו
2 ההזדמנות להעלים את גופתה של אחלאם, בעזרת המעדר שלקח, כפי שהתוודה באוזני איה.

3
4 196. הנאשם העיד כי בשלב הזה מצבה של אחלאם השתפר. לא היה בפיו הסבר, אם כך, מדוע לא הסיע
5 אותה לבית אמה, ומדוע לא הלכו השניים לישון שם, כפי שנהגו באותם ימים (עמ' 1004
6 לפרוטוקול).

7
8 197. בחקירתו הנגדית הסתבך הנאשם בסתירות ואי בהירות לגבי מעשיו בשעות שחלפו בין לקיחת
9 המעדר ועד חזרתו לביתה של איה, ומסר שלל גרסאות בנושא זה, החל מ"אינני זוכר" ועד תיאורים
10 שונים וסותרים.

11
12 בתחילה השיב כי ישב עם אחלאם ברכב אבל עזב אותה קצת כדי שתנוח:

13
14 "כב' הש' הלמן-נוסבוים: מה, ישבת באוטו, דיברת עם

15 אחלאם, מה עשית?

16 העד, מר זיאדאת: כן, ישבתי, הלכתי אליה, אבל עזבתי

17 אותה קצת ככה שהיא תנוח, אני ראיתי

18 שהיא לא, אבל היא יעני בסדר, אבל יעני

19 לא רציתי להפריע לה יותר, יעני" (עמ'
20 1003 לפרוטוקול).

21
22 כאשר הבין שגרסה זו מעוררת תהיה, שינה ואמר:

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 "כב' הש' שטרית: השארת אותה גם לבד והלכת לבד, למקום
2 אחר? ככה אתה אומר? רצית שהיא תנוח?
3 העד, מר זיאדאת: לא, הייתי לידה.
4 כב' הש' שטרית: כל הזמן הזה?
5 העד, מר זיאדאת: כן, כל הזמן. לידה. אני איתה, יעני כל
6 הזמן הזה איתה.
7 כב' הש' שטרית: והייתם באוטו, או שנסעתם עם האוטו? זה
8 מה שהוא שואל.
9 העד, מר זיאדאת: זה, אני בדיוק שאני לא זוכר בדיוק, אם
10 נסענו או לא, זה אני לא זוכר בדיוק, אם
11 נסענו באותו רגע, לא זוכר בדיוק אם
12 אנחנו נסענו או לא נסענו באותו רגע, זה
13 אני לא זוכר, באמת".

14

15 198. בסתירה לטענתו בעדות הראשית, שהוא יצא לסיבוב/טיול עם אחלאם, השיב הנאשם בחקירתו
16 הנגדית שאיננו זוכר האם הוא ואחלאם ישבו ברכב במשך כשלוש שעות או נסעו עם הרכב למקום
17 כלשהו. הוא לא זכר גם האם יצאו מן הרכב או ישבו בתוכו בכל אותן שעות (עמ' 1006 לפרוטוקול).
18 יחד עם זאת, הנאשם שלל מכל וכל את האפשרות שהוא עשה פעילות מאומצת כלשהיא במהלך
19 שלוש השעות הללו, פעילות כזו שיכולה הייתה להצדיק את העובדה שבגדיו הדיפו ריח זיעה, כאשר
20 חזר לביתה של איה:

21

22 "ש: עשית פעולה, פעילות גופנית מאומצת? יכול להיות?
23 ת: איזה, בשעות,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 ש: באותן 3 שעות שאני שאלתי עליהן לפני זה.
2 ת: ספורטיבית? כאילו, לא, מה זה קשור ספורטיבית? לא,
3 ש: יכול להיות שאתה סחבת דברים ממקום למקום, עשית
4 פעילות פיזית מאומצת, יכול להיות?
5 ת: לא, לא, לא". (עמ' 1007 לפרוטוקול).

- 6
7 199. בתחילה לא הכחיש הנאשם שמבגדיו נדף ריח של זיעה, כפי שהעידה איה, וניסה להסביר זאת
8 בטענה שמזה יומיים הוא לא התקלח:
9

- 10 "העד, מר זיאדאת: אבל, כובדי, אני הייתי גם יומיים, אני, אם
11 זה, אבל אני גם יומיים לא, אני הייתי
12 בחיפה גם יומיים וזה, יום לפני זה, לא
13 התקלחתי, אבל גם לא איזה זיעה, לא נכון,
14 זה היה, מה זה כאילו, לא הבנתי, כאילו
15 זיעה ומלוכלך הבגדים וזה?" (עמ' 1009
16 לפרוטוקול).

- 17
18 טענה זו של הנאשם, לפיה לא התקלח מזה יומיים, עומדת בסתירה מוחלטת ומהותית לגרסתו, שעל
19 פיה אחלאם שתתה בזמן שהוא התקלח בצימר, ושלפיה, הוא הבחין באחלאם שתויה לשוכרה, אחרי
20 כעשר דקות בהן התקלח. בהמשך, הכחיש את הטענה, שלפיה, בגדיו היו מלוכלכים. לעומתו, גרסתה
21 של איה, הייתה עקבית, ונתמכת בעובדה שהנאשם ביקש ממנה לכבס את בגדיו, עובדה המקבלת
22 חיזוק גם מעדותו של סוהיל.
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

200. בחקירתו הנגדית ניסה הנאשם להתחמק מלענות על השאלה, האם בערב הספציפי המדובר, כיבסה
איה את בגדיו. תחילה מסר גרסה כללית, שניתן להביו ממנה כי איה אכן כיבסה את בגדיו:
- 1 לא היה, ותגיד, והיא אמרה שאתה נתת לה
2 את הבגדים כדי שהיא תכבס אותם.
3
4 "עו"ד פסטרנק: לא היה, ותגיד, והיא אמרה שאתה נתת לה
5 את הבגדים כדי שהיא תכבס אותם.
6 העד, מר זיאדאת: לא, תשמע, תשמע,
7 ש: היה דבר כזה?
8 ת: תשמע, אני אענה לך על השאלה הזאת,
9 אני תמיד, אני כשהולך לאיה, תמיד, היא
10 מתחילה יעני לדאוג לי ויעני מסתכלת
11 עליי, למה אתה לובש ככה, למה זה, זה לא
12 יפה, זה, כל הזמן יעני, היא ככה,
13 ש: אז, זה אמת, באמת נתת לה.
14 ת: אבל שניה, לא, אבל שניה, עוד לא
15 סיימתי, אתה,
16 ש: בבקשה.
17 ת: אז, עכשיו, היא כל הזמן, והיא, אני הרבה
18 פעמים גם התקלחתי אצלם, זה לא פעם
19 ראשונה, היא אומרת לי תיכנס וזה, ובקשר
20 לבגדים, וגם היא מכבסת לי בגדים, כן,
21 בתקופה האחרונה כן, כיבסה לי בגדים, כן,
22 הרבה. בתקופה האחרונה, בגלל הבית
23 שהיה לי, " (עמ' 1009 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1

2 בהמשך, הנאשם אישר שבמהלך הביקור הספציפי עליו מדובר, בביתה של איה הוא החליף את
3 בגדיו, אולם לטענתו, היא זו שהציעה לו להחליפם, מתוך דאגה למראהו (עמ' 1010 לפרוטוקול).
4 הנאשם גם אישר כי התקלח בבוקרו של יום ה- 25.10.16, ומסר את בגדיו לאיה לכביסה:

5

6 "כב' הש' הלמן-נוסבויים: הורדת את הבגדים? נתת לה, והיא באמת

7 כיבסה לך בסוף?

8 העד, מר זיאדאת: כן. כן, (לא ברור), אבל בערב, בבוקר, זה לא,

9 כאילו, לא היה שעות איך שנכנסתי, יעני זה היה בבוקר, זה היה

10 בשעות של הבוקר, שעות של 07:00, ככה, יעני, אני," (עמ' 1010

11 לפרוטוקול).

12

13 201. יוצא, שלפי גרסת הנאשם, הוא לא עשה כל פעילות מאומצת במהלך שלוש השעות שקדמו להגעתו
14 לביתה של איה בפעם השנייה. ההסבר שנתן הנאשם מדוע בגדיו הדיפו מזיעה, עומד בסתירה בולטת,
15 לפרט מהותי ביותר, הנוגע לשאלה מה גרם לעלפונה של אחלאם או לאיבוד ההכרה שלה. לצד
16 זאת, אישר הנאשם שהוא התקלח בבוקר שלמחרת, החליף את בגדיו ומסר אותם לאיה שכיבסה
17 אותם. לטענתו, אמנם איה הציעה לו להתקלח ולכבס את בגדיו והיוזמה לכך לא הייתה שלו.

18

19 כמפורט לעיל, עדותה של איה, במהלך העדות הראשית הייתה מהימנה, נתמכה בעדותו של סוהיל
20 והנאשם עצמו מחזק אותה בפרטים רבים הכלולים בה. עדותו של הנאשם התאפיינה, לעומת זאת,
21 בסתירות ובבלבול והותירה רושם בלתי מהימן. הנאשם הותיר רושם של אדם מניפולטיבי, שהאמת
22 איננה נר לרגליו. גם בכל הנוגע לחלק זה של ההתרחשות, הוא מסר גרסה כבושה, התואמת ככל
23 הניתן את הראיות שהובאו בפני בית המשפט. גרסתו חסרת היגיון פנימי ויש לדחותה מכל וכל.
24 כאמור, הנאשם לא חלק על העובדה העיקרית, והיא שבגדיו הדיפו ריח זיעה, אף שלפי אחת

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 מגרסאותיו הוא רק סיים להתקלח כמה שעות קודם לכן, בהיותו בצימר. עובדה זו מתיישבת אף
2 היא היטב עם גרסתה של איה, שלפיה, במהלך 3 השעות הללו, לאחר שהנאשם לקח את המעדר,
3 הוא עסק בהעלמת גופתה של אחלאם. בגדיו המלוכלכים של הנאשם מעידים כי הוא אכן התאמץ
4 פיזית ולא ישב ברכב במהלך השעות האלה.
5
6 202. כאמור, בעדותו הראשית טען הנאשם כי הוא ואחלאם נסעו לסיבוב או טיול ברכב, לפני שחזר
7 בפעם השנייה לאיה. בחקירתו הנגדית חזר הנאשם פעם אחר פעם על הטענה כי איננו זוכר כלל
8 האם יצא מהרכב או נסע מהמקום באותו פרק זמן. כשנשאל באופן ספציפי האם יתכן שנסע ליער
9 צ'רצ'יל, בשלב ראשון הכחיש הנאשם בתוקף אפשרות זו:

10
11 "ש: הבנתי. יכול להיות שבאותן 3 שעות אתה נסעת, נגיד, ליער

12 צ'רצ'יל? יכול להיות דבר כזה? יכול להיות?

13 ת: לא, מה יכול להיות, מה אתה, כאילו, לא, לא, לא,"

14 (עמ' 1012 לפרוטוקול).

15
16 בהמשך ענה תשובה מתחמקת ומסויגת יותר:

17
18 "ת: מה יש לי להכנס לצ'רצ'יל?

19 ש: יכול להיות,

20 ת: כשאני נכנס, אני לא הולך לצ'רצ'יל, דווקא אני אוהב את

21 היער הזה, אני כל החיים שלי הולך לשם.

22 כב' הש' הלמן-נוסבויים: יכול להיות שהיית באותו יום,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 העד, מר זיאדאת: על אופניים הייתי הולך, כשהייתי ילד גם,
2 אבל הולך בשעות הצהריים לצ'רצ'יל, לא
3 הולך בשעה 22:00, 23:00.
4 אז יכול להיות שאתה היית, אז אני אשאל עו"ד פסטרנק:
5 עוד פעם, כי ענית תשובה ארוכה, ולא
6 הצלחתי להבין מה השורה התחתונה, יכול
7 להיות שבאותן 3 שעות אתה נסעת ליער
8 צ'רצ'יל? יכול להיות?
9 העד, מר זיאדאת: לא, צ'רצ'יל, אני לא חושב, אני אף פעם
10 לא נכנס אליו בשעות כאלה, אני, אם אני
11 אכנס לצ'רצ'יל, אז אני אכנס בשעות של
12 צהריים, שעה, התחלת הערב".
13
14 ולבסוף, הסביר הנאשם כי איננו זוכר האם נסע ליער צ'רצ'יל, אבל הוסיף כי אין לו מה לעשות
15 שם בשעות כאלה:
16
17 "ת: אני לא זוכר בדיוק, משהו כזה, לא זוכר בדיוק, אני לא זוכר,
18 אבל מה שאני זוכר, מה שאני בטוח, שאני לא נכנס בשעות
19 כאלו מאוחרות ליער, מה יש לי לעשות שם?
20 ש: הבנתי, אז לא ליער צ'רצ'יל, אני שואל אותך משהו אחר.
21 אתה חיפשת באותן 3 שעות מקום ללכת לישון שם באוטו,
22 כמו שאתה אומר שהיית נוהג לעשות, נכון?

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 ת: אני הולך, איפה הייתי, איפה הלכתי, מה עשיתי, אני לא,
2 זה, שם, בזמן הזה, אני לא זוכר, יעני, אבל מה שאני זוכר
3 ומה שאני יכול לענות לך, וזה גם כל החיים ". (עמ' 1013
4 לפרוטוקול).
- 5
- 6 203. הנאשם חזר לביתה של איה, לאחר חצות, למרות שכבר נאמר לו שהלכה לישון. כשנשאל מדוע
7 חזר שוב בשעה כזו, לא היה בפיו הסבר משכנע:
8
9 "ש: אז, מה היה ב-01:30 שאתה חוזר פעם נוספת לבית של איה,
10 ת: רוצה למלות דלק.
11 ש: בשביל לבקש כסף?
12 ת: רוצה למלות דלק לאוטו, רוצה שיהיה לי סיגריות, מה, אין
13 לי כלום, מה, אני, כבר נגמרו לי הכסף, כי לא, " (עמ' 1014
14 לפרוטוקול).
- 15
- 16 בפי הנאשם לא היה הסבר משכנע, מדוע היה דחוף לו לחזור בשעה 01:30 בלילה בערך על מנת
17 ללוות כסף עבור דלק וסיגריות, כשממילא התכוון לישון ברכב עד הבוקר וכשאין חולק שהוא לא
18 הלך מיד לאחר מכן כדי להצטייד בסיגריות.
19
- 20 כאמור, הנאשם מסר בעדותו כי מטרת הגעתו לאיה, בשתי הפעמים שתוארו לעיל, הייתה לבקש
21 ממנה כסף. טענה זו לא הוטחה כלל באיה במהלך חקירתה והיא לא נשאלה עליה כלל. יתרה מכך,
22 נושא ההלוואה של כספים לנאשם עלה בהקשר של השאלה מתי פגשה איה בנאשם לפני כן ומה
23 היו יחסיה עם אחלאם:

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 "אבל את מסכימה איתי, שהוא היה מגיע לקבל כסף הוא היה מגיע לבד, נכון?" (עמ' 808

2 לפרוטוקול), מבלי שהעדה נשאלה האם גם בהזדמנות האחרונה שפגשה בנאשם הוא ביקש ממנה

3 כסף.

4 לא זו אף זו, כאשר איה נחקרה ארוכות אודות תוכן השיחה הלילית עם הנאשם, הוצגו בפניה תיזות

5 אחרות, כשבקשה לקבלת הלוואה לא הייתה אחת מהן:

6

7 "אני אשאל אותה, ביום שעאוונה הגיע אליך ואתם הלכתם לבית של נטשה והסיפור שהיה

8 בבית של נטשה ליד הבית של נטשה שאת חזרת (לא ברור) שם עאוונה סיפר לך כי חטפו את

9 אחלאם נכון?" (עמ' 863 לפרוטוקול). משמע, עד לרגע עדותו הראשית של הנאשם, קו ההגנה

10 היה שונה בתכלית, והטענה כי הנאשם נסע לביתה של איה מיד לאחר שעזב את הצימר, כדי ללוות

11 ממנה כסף וולדה רק בשלב מאוחר של ההליך.

12

13 204. הנאשם מסר בעדותו כי הוא רצה לבקש מאחותו להלוות לו סכום של 200 ש. הוא לא הכחיש כי

14 ביקש מאיה לגשת איתו הצידה כדי לשוחח איתה, כפי שתיארה איה וכפי שהראו סרטוני מצלמות

15 האבטחה של בית חילו. לדבריו, התבייש מסוהיל ורצה לבקש מאיה כסף שלא בנוכחותו. בשיחה זו

16 סיפר לאיה על כך שאחלאם בהריון. לטענתו, איה לא ידעה כלל על ההריון והופתעה מהבשורה.

17

18 "העד, מר זיאדאת: אני אומר לה שמעי איה, אני היה לי כסף,

19 לקחתי מבעל העסק שלי. ואני בזבזתי את

20 זה, הייתי בצימר, הייתי במסעדה וזה, ואני

21 צריך כסף. את יכולה לעזור לי וזה? אמרה

22 לי תשמע, עאווני, אני לא יכולה כל הזמן

23 לעזור לך ויש לי את החיים שלי וזה. אז

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 היא, היא לא רצתה שאני ואחלאם נהיה
2 ביחד. אז שאני אמרתי לה, אמרתי לה את
3 יודעת שאחלאם בהיריון עכשיו? אז היא
4 הופתעה כזאת. מה אתה אומר? אחלאם
5 בהיריון? כאילו, אחרי, היה לנו בהתחלה,
6 היא מכירה את הבלגן שוויכוחים. את
7 הוויכוחים בהתחלה שנישואים שלנו היא
8 הייתה מכירה את זה כאילו. אז היא
9 אומרת מה? עכשיו אתם תביאו ילד וזה?
10 היא לא ידעה עלינו בסוף יעני מה, איך
11 היינו. ודווקא היינו בקשר חבל על הזמן
12 בתקופה האחרונה. אז היא אומרת מה?
13 כאילו, היא הופתעה, כאילו אחלאם
14 בהיריון כאילו" (עמ' 909 לפרוטוקול).

15
16 205. אציין כי במהלך העדות טען הנאשם לא פעם, (ראו עמ' 918 לפרוטוקול) כי הוא ניסה לשאול
17 ולהעיר לגבי תוכן העדויות, כך למשל רצה להתייחס לתוכן השיחה שניהל עם איה, אך בית המשפט
18 מנע זאת ממנו ואמר לו כי השלב שבו הוא יוכל לספר את גרסתו יגיע בהמשך. הנאשם טען כי ניסה
19 לפנות לבא כוחו ולהעיר לו לגבי דברים שרצה לשאול את העדים והדבר לא התאפשר לו. מדובר
20 בטענה חסרת כל שחר. הנאשם אכן התפרץ לעבר חלק מן העדים והעיר להם הערות לגבי הגרסאות
21 שמסרו. ביחס להתנהגות זו הערנו לנאשם כי עליו להימנע מכך ואף הסברנו לו פעם אחר פעם כי
22 אין זה השלב הנכון שבו הוא יכול להתייחס לעדויות וכי יומו יגיע. בשום שלב לא מנענו ממנו, ואף
23 יעצנו לו כי ישוחח עם בא כוחו, והוא אכן פעל כך כאשר מצא לנכון. יש לומר, כי הנאשם אישר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 במהלך עדותו כי בית המשפט לא מנע ממנו לשוחח עם עורך דינו והפנה את תסכולו יותר כלפי כך
2 שעורך דינו דאז לא שעה לדבריו.

3
4 206. במהלך חקירתו הנגדית חזר הנאשם על כך, שתגובתה של איה, למשמע הבשורה על הריונה של
5 אחלאם, הייתה תגובה של הפתעה:

6
7 "ת: אני לא אלק אליה צעד צעד, אבל היא הופתעה, היא לא
8 רצתה, היא אומרת לי 'מה תעשו עכשיו עם הילד?' וזה,
9 יעני, כאילו, הופתעה.

10 כב' הש' שטרית: איך היא הגיבה?
11 העד, מר זיאדאת: היא הופתעה, הייתה לה, היא מופתעת,
12 היא לא רצתה, היא גם אומרת בחלק, היא
13 לא רצתה, היא לא רצתה שאנחנו נהיה
14 ביחד, וגם דווקא גם להביא ילד, זה בכלל
15 היא לא רצתה" (עמ' 1023 לפרוטוקול).

16
17 הנאשם הסביר כי איה הגיבה כך כיוון שלא ידעה שיחסייהם של בני הזוג השתפרו. היא ידעה רק
18 על הבעיות שהיו בתחילת הקשר ולכן חששה לגורלו של הילד שיוולד להם. גרסתו של הנאשם
19 לגבי תוכן השיחה עם איה, לא זו בלבד שהועלתה לראשונה בעדותו בבית המשפט, אלא שאין בה
20 כדי להסביר את הזעזוע שנגרם לאיה, בעקבות השיחה עם הנאשם. תנועות גופה של איה, העובדה
21 שסוהיל מיהר לגשת אליה, כל אלה מתיישבים יותר עם עדויותיהם של איה וסוהיל לגבי התוודותו
22 של הנאשם בביצוע המעשה הנורא. יתרה מכך, גרסת הנאשם עומדת בסתירה לעדויותיהם המהימנות

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 של איה וסוהיל, לגבי כך שהם כבר ידעו על הריונה של אחלאם, עוד לפני שהנאשם הגיע לביתם
2 ביום 24.10.16.

3
4 207. לגבי מה שהתרחש בתוך הבית, לאחר שהשלושה נכנסו וישבו בסלון, העיד הנאשם כי התנהלה שם
5 שיחה "התחלנו לדבר על החיים ועל, ככה, לא, כאילו מה, מה אתה וזה. איפה אתה עובד היום
6 וכל מיני דברים ככה, על החיים. רגיל. אז אני באמצע דיבור שהיינו מדברים אז אני הייתי
7 מעייפות שלי, לא יודע איד, נרדמתי" (עמ' 909 – 910 לפרוטוקול).
8 כלומר, בניגוד לקו ההגנה, החולק לכאורה על הטענה כי הנאשם, איה וסוהיל שוחחו זה עם זה
9 לפני שהנאשם נרדם, סיפר הנאשם על חילופי דברים בנושאים שונים. הנאשם חזר על כך גם
10 בחקירתו הנגדית (עמ' 1048 לפרוטוקול).

11
12 208. הנאשם השאיר את אחלאם ברכב בשתי ההזדמנויות בהן יצא ממנו לעבר ביתה של איה ואף נותר
13 ללון בבית אחותו, כשאשתו ההרה ישנה, לדבריו, ברכב. התנהגות מוזרה זו הסביר הנאשם בכך
14 שיחסיהן של השתיים לא היו טובים ואחלאם לא רצתה להיכנס עימו לביתה של איה.

15
16 "אני, ואחלאם הייתה באוטו. אחלאם לא רצתה לבוא. אחלאם לא
17 רצתה, היא מתביישת מאיה, לא, לא רצתה שכאילו, היא לא רוצה
18 להתעמת עם איה. איה אני שכנעתי אותה בסוף. דיברנו גם, אני
19 אמרתי לה שאחלאם יעני בסדר, נכון, היא גם כעסה על מה שקרה
20 וזה. ניסיתי לסדר ביניהם. אבל מצד של איה בסוף בסדר, אבל אחלאם
21 הייתה מתביישת, התביישה. (ערבית). לא היה לה פנים כאילו,
22 כב' הש' דבור: היא מתביישת בלשון אחרת". (עמ' 910
23 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1

2

209. הנאשם אישר כי נותר לישון בביתה של איה, כפי שהעידו איה וסוהיל.

3

4

בהיותו מודע לקושי להבין כיצד לטענתו השאיר את אחלאם ברכב במשך כל הלילה, הוא התמקד

5

בניסיון לשכנע כי אין המדובר בדבר יוצא דופן:

6

7

"עו"ד וייס: או. קיי. עכשיו, איפה, איפה ישנת באותו לילה?

8

בין ה-24 ל-25.

9

העד, מר זיאדאת: תשמע, אנחנו, אני באמת הרבה פעמים

10

אנחנו ישנו ברכב. זה לא משהו שקרה

11

פעם ראשונה או שזה זה.

12

עו"ד וייס: איפה אתה ישנת עאווני?

13

העד, מר זיאדאת: אני נרדמתי קצת אצל בלי שאני ארגיש,

14

מהעייפות שלי שהייתי.

15

עו"ד וייס: ואיפה אחלאם ישנה?

16

העד, מר זיאדאת: ישנתי. אחלאם הייתה באוטו. אבל תשמע,

17

זה לא פעם ראשונה שאנחנו וגם כל

18

המשפחה שלה יודעים והיו יעני, נגיז

19

מכירים את זה שאנחנו אני והיא, הרבה

20

פעמים, והיינו גם ימים יושבים באוטו. זה

21

אני לא בן איזה של, לא יודע מה. לפעמים

22

קורה לנו, ישנים באוטו". (עמ' 910

23

לפרוטוקול).

24

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

210.

1 בחקירתו הנגדית הקשה ב"כ המאשימה וניסה לברר עימו הכיצד השאיר את אשתו ההרה ברכב,
2 בזמן שהוא נותר ללון אצל אחותו. בתגובה אמר הנאשם כי עד שנרדם הוא הלך לראות מה מצבה
3 מספר פעמים.

4
5 "ש: הלכת לאחלאם באמצע וחזרת?

6 ש: רק הלכתי כמה פעמים, כן, אבל אני, שנרדמתי, אני לא

7 הרגשתי, אני לא רציתי, אני גם לא רציתי לישון שם, אני

8 לא (עמ' 1027 לפרוטוקול).

9
10 גרסה זו איננה מתיישבת עם הרושם שניסתה ההגנה ליצור, לפיו לא נוהלה שיחה בין הנאשם לאיה
11 וסוהיל, לפני שהנאשם נרדם, שכן הנאשם נרדם מייד. היא גם איננה מתיישבת עם גרסתם של איה
12 וסוהיל, שסיפרו שאיה שוחחה עם הנאשם, ולאחר מכן הוא נרדם. איה וסוהיל לא סיפרו על כך
13 שהנאשם יצא מהבית לוודא מה מצבה של אחלאם ולא נשאלו על כך כשהעידו בבית המשפט. מדובר
14 בטענה שעלתה לראשונה במסגרת חקירתו הנגדית של הנאשם, כדי ליצור רושם שאכן דאג לאשתו
15 שישנה ברכב, בעוד שבפועל אחלאם כבר לא הייתה ברכב ולמרבה הצער, לא הייתה גם בין החיים.

211.

16
17 הנאשם נחקר במשך דקות ארוכות במטרה לברר כמה פעמים, לפי טענתו, הוא יצא לראות את
18 אחלאם אחרי שלושה מאיה את הכסף. הוא חזר וטען כי איננו זוכר. ניסה להתחמק מלענות תשובות
19 ענייניות ולבסוף שינה את גרסתו וטען כי רק לפנות בוקר יצא לראשונה לראות מה שלום אחלאם,
20 ואז חזר שוב לביתה של איה:

21
22 "כב' הש' הלמך-נוסבויים: שאל אותך עו"ד פסטרנק אם בין

23 הדיבורים האלה, אתה יצאת לראות מה

24 עם אחלאם וחזרת. אמרת שכן.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 העד, מר זיאדאת: לא, אבל שם אני ישנתי, אני נרדמתי, אני
2 זוכר שאני מהעיפות שלי,
3 כב' הש' הלמן-נוסבויים: אז, לא יצאת וחזרת?
4 העד, מר זיאדאת: יצאתי, אחרי כמה שעות. יעני, זה היה ב-
5 01:00, אם אני לא טועה ככה,
6 עו"ד פסטרנק: 01:30, בערך.
7 העד, מר זיאדאת: ב-01:30. אני יצאתי ב-05:00 ככה, לא
8 יודע, ככה ישנתי קצת, ואז אני, אני לא
9 רוצה לישון, אז, "עמ' 1029 לפרוטוקול).

10

11

12 212. הנאשם טען כי נרדם בביתה של איה מרוב עייפות ולא התכוון להשאיר את אחלאם לישון ברכב
13 לבד. עם זאת, הוא לא ידע להסביר מדוע כאשר התעורר בשעה 05:00 לערך ולאחר שכבר ניגש
14 לראות מה שלומה של אחלאם, הוא לא נשאר איתה ברכב, אלא חזר לביתה של איה. מדובר
15 בהתנהגות תמוהה במיוחד. לא זו בלבד שאשתו הייתה בהריון, אלא שעות קודם לכן היא הייתה
16 במצב כזה שהצדיק הבהלתה לבית החולים. גם אם מצבה של אחלאם השתפר, כפי שטען הנאשם,
17 היא עדיין הייתה זקוקה להשגחה. קשה לקבל את גרסת הנאשם, שלפיה, הותיר את אחלאם לילה
18 שלם ברכב לבדה והוא אף איננו זוכר מדוע לא נשאר איתה לפנות בוקר כשהתעורר.

19

20 213. הנאשם השיב בחקירתו הנגדית שאיה הלוותה לו את הכסף עוד באותו ערב, כשסוהיל נכנס לחדרו
21 (עמ' 1028 לפרוטוקול). דקות לאחר מכן, סתר את עצמו וטען שבשעה 05:00 בבוקר, כאשר ניגש
22 לרכבו עדיין לא קיבל את הכסף, שהרי אם כבר היה ברשותו הוא לא היה חוזר לביתה של איה.
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 "העד, מר זיאדאת: ובשעה 05:00? ואללה, לא זוכר אם היה לי בזמן
2 הזו את הכסף או לא. לא, אבל לא חושב, למה אם היה לי את הכסף,
3 אז הייתי, לא הייתי חוזר". (עמ' 1031 לפרוטוקול).

4
5 בהמשך החקירה, העיר הנאשם מיוזמתו, מבלי שנשאל כי הוא נזכר שאכן בשעת בוקר, עדיין לא
6 היה הכסף ברשותו:

7
8 "ת: יש לי גם, בקשר לכסף אני חושב, לא, לא נתנה לי אותו,
9 אני ישנתי, ואז כשקמתי, הלכתי, ואז חזרת לכסף, הכסף לא היה
10 איתי שהייתי פעם ראשונה, עכשיו אני זוכר". (עמ' 1033
11 לפרוטוקול).

12
13 214. בנוסף על האמור לעיל, הנאשם לא נתן הסבר מניח את הדעת לכך שהשאיר את אשתו במשך לילה
14 שלם לבדה ברכב, זאת חרף טענתו כי היה מי שעקב אחריה וניסה לפגוע בה בתקופה האחרונה.

15
16 215. כפי שצוין לעיל, איה העידה כי ניגשה עם הנאשם לרכבו וראתה את התיק של אחלאם. כפי שעלה
17 מעדותה היא לא פגשה באחלאם ולא ראתה אותה ברכב. בשלב זה, לפי גרסתה של איה, היא כבר
18 שמעה מהנאשם שאחלאם איננה בין החיים ושהנאשם קבר אותה במקום שלא ייוודע לעולם.

19
20 הנאשם אישר בעדותו כי איה ניגשה לרכב. ההסבר שנתן לכך שאיה לא ראתה את אחלאם ברכב
21 הוא שאחלאם התחבאה מחוץ לרכב כי לא רצתה לעשות איתה סולחה:

22
23 "עו"ד וייס: איה יצאה לאזור הרכב שלך בבוקר?

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 העד, מר זיאדאת: כן. עכשיו, לפני שאיה יצאה, אני יצאתי
2 קודם. אני יצאתי, אני אמרתי לאחלאם שאיה צריכה לבוא, רוצה
3 לדבר איתך ולבדוק, לסגור את זה, חלאס מספיק, גם אני סובל עם זה.
4 אני לא רוצה שהם יהיו, למה איה, אני בקשר איתה וזה יעני ולא
5 רצייתי שיהיה ביניהם משהו, בעיות וזה. אז היא אמרה לא, אל תקרא
6 לה. אם אתה קורא לה אז אני לא יודעת מה, חלאס, אל תקרא לה וזה.
7 לא, לא רוצה לראות אותה. היה לה קשה לראות אותה.
8 עו"ד וייס: מי אמרה את זה?
9 העד, מר זיאדאת: אחלאם.
10 עו"ד וייס: כן.
11 העד, מר זיאדאת: ואז איה, אמרתי לא יודע, יכול להיות
12 שהיא רוצה לבוא. אני, אני לא אמרתי לאיה, בהתחלה שהייתי אצלם
13 שהיה לילה, אני לא אמרתי לאיה שאחלאם איתי באוטו. אז שהלכתי,
14 חזרתי, היא ידעה, היא ידעה שאני רוצה לקרוא לה. היא הרגישה
15 אותי. הלכתי ואמרתי לאיה, תשמעי, הנה, אחלאם איתי באוטו וזה.
16 בואי. בואי תראי אותה ונעשה סולחה ביניכם וזה. אז איה באה איתי
17 פעם שעלינו. ואז היא הייתה יושבת ליד האוטו.
18 עו"ד וייס: מי זה היא?
19 העד, מר זיאדאת: אחלאם.
20 עו"ד וייס: כן.
21 העד, מר זיאדאת: היא, אחלאם הרגישה שאיה רוצה לבוא.
22 וכשאיה באה היא התחבאה. היה שם, היה שם (ערבית).
23 כב' הש' דבור: גדר.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 העד, מר זיאדאת: ושראתה אותי אני ואיה עולים מלמטה
2 ולמעלה לחנייה. חנייה פה ואנחנו למטה. אז היא יכולה לראות אותנו.
3 אז שהיא ראתה את איה היא התחבאה, עמדה בצד. לא רצתה לדבר
4 עם איה". (עמ' 910 – 911 לפרוטוקול וכן ראו עמודים 1050-1051
5 לפרוטוקול החקירה הנגדית).
6
7 216. הנאשם העיד כי לאחר שקם משנתו בבוקר יום ה- 25.10.16 ובסביבות השעה 10:00 – 11:00
8 הוא נסע יחד עם אחלאם לאזור חיפה, כדי לחפש בית בקריות. לטענתו, אמנם איננו יודע לומר את
9 השעות המדויקות בהן שהו בחיפה, אך הם הגיעו לחיפה בסביבות השעה 14:00 – 15:00 ויצאו
10 חזרה לכיוון נצרת בשעת ערב.
11
12 הנאשם חזר על תיאור החטיפה, כפי שמסר בתלונתו במשטרה והוסיף כי כאשר איים עליו אחד
13 החוטפים באקדח וסימן לו לשתוק הוא היה בהלם, כיוון שגם היה קצת שתוי. על אף זאת, לפי
14 תיאוריו, גילה תושייה כאשר מסר לחוטפים מפתח של רכב הונדה אחר שהיה בבעלותו בעבר ואשר
15 היה שמור אצלו בקופסא בתוך הרכב.
16
17 217. לפי גרסת הנאשם, לאחר שאחלאם נחטפה, הוא נסע לנצרת עילית לאחותו איה וסיפר לה מה
18 קרה. בעצתה נסע משם לבית משפחתה של אחלאם כדי להודיע להם על החטיפה :
19
20 "העד, מר זיאדאת: לא, לא מפתחות של האוטו שלי. אז שנסעו אני,
21 אה, כן, בקשר לטלפונים גם הם, הטלפון, עכשיו אני ארצה לדבר על
22 הטלפון. הלכתי, נסעתי לנצרת עילית. איך הם, הם נסעו. אני יצאתי,
23 נסעתי,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 עו"ד וייס: רגע, רגע, עאווני, תעצור רגע. עכשיו תספר לנו בבקשה.
2 אתה תגיע, תספר הכל. אבל שיהיה מסודר. מה קרה אחרי שחטפו
3 את אחלאם? לאן נסעת?
4 העד, מר זיאדאת: כן. אני נסעתי לנצרת עלית. הלכתי לאיה. ובעלה.
5 ואני אמרתי לה שקרה מקרה 1, 2, 3, עכשיו שאני חוזר מחיפה ואני
6 לא יודע מה לעשות. ואני לא יודע מה לעשות. אז אמרה לי לא,
7 תשמע, אתה חייב ללכת למשפחה שלה להודיע לה וזה. אמרתי לה
8 כן, אני רוצה ללכת אבל לא יודע, הכל,
9 עו"ד וייס: ואז לאן הלכת?
10 העד, מר זיאדאת: הלכתי למשפחה שלה.
11 עו"ד וייס: משפחה של מי?
12 העד, מר זיאדאת: של אחלאם, אשתי" (עמ' 914 לפרוטוקול).

13
14 218. בהקשר זה אציין כי במשטרה, גם כאשר מסר הנאשם גרסה מפורטת לגבי החטיפה וההתרחשות
15 לאחריה הוא לא סיפר שנסע לביתה של איה לפני שהגיע לבית משפחתה של אחלאם. גם כשנשאל
16 מפורשות לגבי מסלול נסיעתו, טען הנאשם שהוא נסע דרך נצרת עלית: "כדי לעשות סיבוב לבוא
17 מצד שני. אם באים מכיוון נצרת אז אני עובר מהבתים של המשפחה שלהם. נסעתי דרך נצרת
18 עלית לבית של ההורים שלה כדי לא לעבור ליד המשפחה שלה בגלל הסכסוך שלהם" (שורות
19 58 – 59 לת/52). כלומר, הנאשם נתן הסבר מדוע הגיע מכיוון נצרת עלית מבלי לספר שהיה
20 קודם בביתה של אחותו.

21
22 219. העובדה שהנאשם הגיע מכיוון נצרת עלית, מביתה של איה, הועלתה לראשונה בעדותו הראשית של
23 הנאשם והיא תואמת את עדויותיהם של איה וסוהיל, לפיהן הנאשם הגיע לביתם בשעת אחר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 הצהרים כדי לקחת בחזרה את הבגדים שהשאיר לכביסה. אם הביקור אצל איה היה כה תמים, לא
2 ברור מדוע הנאשם השמיט אותו מתיאור החטיפה ונתן הסבר אחר למסלול נסיעתו. כפי שיפורט
3 בהמשך, הנאשם התאים את גרסתו בנקודות המהותיות שלה, לראיות התביעה, שהצביעו על
4 אחריותו למותה של אחלאם, ובנה גרסה שתתיישב לכאורה, עם הראיות שהובאו כנגדו, אך אין
5 בפיו הסבר משכנע מדוע לא העלה את גרסתו (התמוהה כשלעצמה) בשלבים הראשונים של החקירה.
6
7 הנאשם העיד כי הוא ניגש יחד עם בני משפחתה של אחלאם לתחנת המשטרה בנצרת. הוא נתן כמה
8 הסברים שונים לבחירתו לעזוב את התחנה, מבלי להגיש את התלונה ולפנות לתחת נצרת עלית, תוך
9 איבוד זמן יקר. לטענת הנאשם הוא סיפר לשומר כי הגיע להתלונן על אירוע של חטיפה. יצוין, כי
10 על פי עדותה המהימנה של החוקרת רס"מ שרית איבגי, שפגשה בנאשם בתוך התחנה, הוא לא
11 הזכיר כלל את נושא החטיפה, אלא טען רק שאוים על ידי מאן דהוא. לפי גרסה זו, השומר ברר עם
12 הנאשם היכן הוא גר ואמר לו שיגיש את התלונה בתחנה הקרובה למקום מגוריו (נצרת עלית).
13 הנאשם לא עזב מיד את המקום, אלא שוחח עם החוקרת שרית איבגי בכניסה לתחנה. כפי שזו
14 העידה היא הציגה לנאשם שאלות וניסתה לברר מה האירוע שבגיניו הגיע להתלונן, גרסתו לא הייתה
15 ברורה, שפת הגוף שלו הייתה מוזרה והוא היה לחוץ (עמ' 716 לפרוטוקול).
16
17 לגרסת הנאשם, כאמור לעיל, השומר הפנה אותו לתחנת נצרת עלית. בנוסף, הוא הרגיש שהחוקרים
18 עימם שוחח אינם מבינים אותו:
19
20 "החוקרת שם והחוקר, התחיל לדבר. התחלנו לדבר. ראיתי שאנחנו
21 לא מסתדרים. לא מבינים אחד את השני, מה היה. אז התחלתי להגיד
22 להם וזה. זה ראיתי שזה יותר זמן יעני, ככה. אז אמרתי אני רוצה
23 ללכת לנצרת עלית". (עמ' 914 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
- 2 222. לחוקרת איבגי, לעומת זאת, אמר הנאשם כי הסיבה לעזיבתו, היא שבתחנת נצרת עלית מכירים
- 3 אותו והעניינים יטופלו מהר יותר.
- 4
- 5 223. בפועל, כפי שעלה מעדויותיהם של הנאשם ושל פאוזיה, לפני שהוגשה התלונה במשטרה הם נסעו
- 6 לאזור ציפורי, שם הצביע להם הנאשם על מקום החטיפה. ורק אחר כך הוגשה התלונה.
- 7
- 8 224. הנאשם אישר בעדותו כי הציג לחוקרים את הטלפון של פאוזיה כטלפון שלו, ובכך למעשה הטעה
- 9 את החוקרים, כבר בפתח החקירה. להתנהלותו זו נתן הנאשם הסבר בלתי מהימן ולא מתקבל על
- 10 הדעת, לפיו, חשש למסור את הטלפון שלו למשטרה, בידיעה שאם ימסור אותו הוא לא יקבלו שוב:
- 11
- 12 "וכשנכנסנו אני, אני, אני הסתבכתי בהתחלה בחיים שלי,
- 13 כשהשתחררתי מהפנימיות אני הסתבכתי קצת עם המשטרה. כן, היה
- 14 איתי כל מיני חקירות וזה. ותיקים. ואני יודע שאם אני נכנס עם
- 15 הטלפון שלי, הטלפון הזה לא חוזר. קודם כל הטלפון הזה אין טלפון.
- 16 לוקחים את הטלפון ולא מחזירים. ואני בא מבקש ואני יודע שלא
- 17 מחזירים. ואני ביקשתי מאמא שלה, והטלפון הזה גם של אמא שלה,
- 18 נוקיה בצבע כסף. ביקשתי ממנה" (עמ' 915 לפרוטוקול).
- 19
- 20 הנאשם הגיע כדי לדווח למשטרה על חטיפת אשתו. ניתן היה לצפות ממנו כי יהיה חרד לגורלה
- 21 של אשתו ההרה וישתף פעולה עם המשטרה ככל שיידרש כדי לסייע באיתורה בדחיפות.
- 22 למרות זאת, מסר הנאשם לחוקריו לאורך החקירה פרטים לא נכונים, ללא הסבר סביר.
- 23 הנאשם, אשר הבין כי התנהלותו זו איננה אופיינית לבעל מודאג, המעוניין לקבל את עזרת

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 המשטרה, טען בעדותו כי טעה, לא רק בכך שיצר מצג שווה לגבי הטלפון שהיה בשימוש
2 אלא גם כאשר הסתיר את העובדה שהיה לו טלפון בזמן החטיפה:

3
4 "עכשיו, החוקר שואל אותי יש לך טלפון? אמרתי לו כן, יש לי
5 טלפון. אמר לי איפה? בכיס שלי. הוצאתי אותו. אומר לי זה הטלפון
6 שלך? אני, כן, אני הייתי אמור, צריך, אני הייתי צריך להגיד כן. אני
7 הייתי צריך להודיע גם על הטלפונים" (עמ' 915 לפרוטוקול).

8
9 225. בשאלה המשמעותית מדוע לא התקשר הנאשם למשטרה מיד לאחר החטיפה, על אף שהיו
10 ברשותו שני טלפונים סלולריים, התפתל הנאשם בתשובות מתחמקות והסתבך בסתירות:

11
12 "אבל אני יודע שגם ככה הטלפונים האלו לא היה להם סוללה. ואחד גם אחד,
13 אחד לא היה לו סוללה. והשני לא, לא, שבור. לא, הטלפון השנייה. הטלפון,
14 הטלפון הנוקיה הקטן, יש, אני היה לי שני טלפונים. הטלפון נוקיה הקטן היה
15 לי, לא היה לו סוללה. והטלפון הגדול היה סים בתוך הוזה, בתוך הסיים הקטן.
16 כן, ואני לא חשבתי. אני תמיד באותו מקרה שגם קרה שאומרים למה עכשיו,
17 למה לא התקשרת למשטרה? אני באותו רגע אני, לא ידעתי. באמת, לא ידעתי
18 מה, מה יש.

19 כב' הש' הלמן: שני הטלפונים היו איתך בזמן שהייתה החטיפה?

20 העד, מר זיאדאת: כן, היו שניים איתי.

21 כב' הש' הלמן: אז לא הבנתי למה לא התקשרת? סליחה. כן, אז למה לא

22 התקשרת למשטרה?

23 כב' הש' שטרית: משם. מהשטח,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 העד, מר זיאדאת: אני אגיד את האמת,
- 2 כב' הש' שטרית: (מדברים ביהד) מוקד 100. הטפו עכשיו את אשתי.
- 3 העד, מר זיאדאת: כן.
- 4 כב' הש' שטרית: למה לא אמרת? למה לא התקשרת?
- 5 העד, מר זיאדאת: כן. אבל אני יודע שהמשטרה היא לא תעשה, אני הלכתי
- 6 למשטרה גם, אני גם בסדר, אני אמרתי אני אלך למשטרה.
- 7 אני לא שלא רציתי ללכת למשטרה או משהו. אני רוצה
- 8 ללכת למשטרה. אבל אני יודע, גם המשטרה היא לא,
- 9 כאילו לא, אני יודע מה הם,
- 10 עו"ד וייס: עאווני, אבל אתה יכולת להתקשר? הייתה לך סוללה?
- 11 העד, מר זיאדאת: לא הייתה לי סוללה בתוך הטלפון.
- 12
- 13 עו"ד וייס: תסביר עוד פעם בדיוק מה היה עם הטלפונים.
- 14 העד, מר זיאדאת: שמע, הטלפונים האלו אני לא משתמש בהם גם, אני לא,
- 15 לא משתמש בהם הרבה. לעבודה. אחלאם, כשאחלאם
- 16 איתי אני גם לא, לא מתייחס לטלפון לזה. יעני כל הזמן
- 17 לענות,
- 18 כב' הש' הלמן: שאל אותך עורך הדין מה היה עם הטלפונים האלה בזמן
- 19 הזה של החטיפה? מה היה איתם?
- 20 העד, מר זיאדאת: כן. אחד היה, טלפון אחד לא היה לו סוללה. והטלפון
- 21 השני, אני את האמת, אני הייתי אמור, אני הייתי צריך
- 22 להתקשר למשטרה. נכון. זה מאה אחוז. אבל זה לא אומר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 אם אני לא התקשרתי למשטרה אז אני עשיתי, התכתי
2 אותה או שאני קשור למשהו.
3 כב' הש' שטרית: ומה היה לטלפון השני? אמרת אחד לא היה לו סוללה.
4 העד, מר זיאדאת: כן, נכון.
5 כב' הש' שטרית: ומה היה לשני?
6 העד, מר זיאדאת: לא, אני את האמת לא, באמת, כבוד השופט. אני לא, לא
7 הייתי יעני, לא, איך אני אגיד את זה? זה היה משהו שאני
8 לא יודע, לא יודע איך להסביר את זה.
9 כב' הש' שטרית: בשני הייתה סוללה? לא הבנתי. לאט, לאט.
10 העד, מר זיאדאת: אני לא זוכר. לא זוכר.
11 כב' הש' שטרית: היו לך שני טלפונים?
12 העד, מר זיאדאת: לא זוכר.
13 כב' הש' שטרית: רגע, היו לך שני טלפונים איתך?
14 העד, מר זיאדאת: היו לי שני טלפונים, כן.
15 כב' הש' שטרית: אחד, הבנו שואל אותך עו"ד וייס, הבנתי לא הייתה
16 סוללה.
17 העד, מר זיאדאת: כן.
18 כב' הש' שטרית: בשני,
19 העד, מר זיאדאת: אני לא זוכר.
20 כב' הש' שטרית: אתה לא זוכר?
21 העד, מר זיאדאת: לא זוכר אם היה לו סוללה או לא.
22 כב' הש' שטרית: טוב.
23 עו"ד וייס: איזה טלפון זה השני?

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1	גלקסי.	העד, מר זיאדאת:
2	גלקסי. מה היה המצב שלו?	עו"ד וייס:
3	רואים עליו את הטלפון. רואים עליו.	העד, מר זיאדאת:
4	מה רואים עליו?	עו"ד וייס:
5	רואים עליו את המצב, כאילו, אני, איך, איך מה, מה זה?	העד, מר זיאדאת:
6	לא הבנתי. מה זה כאילו המצב שלו? כאילו מה? מבחינת	
7	מה? אני לא הבנתי.	
8	איך הוא נראה?	עו"ד וייס:
9	הוא שחור. גלקסי שחור, גלקסי 4.	העד, מר זיאדאת:
10	הוא חדש?	עו"ד וייס:
11	לא, לא חדש. לא חדש, לא. לא, אבל הוא יש לו כל מיני	העד, מר זיאדאת:
12	גם בעיות. הטלפון הזה גם דפוק, יעני, לא טלפון שמאה	
13	אחוז שעובד יעני.	
14	הבנתי". (עמ' 916 ואילך לפרוטוקול).	עו"ד וייס:

226. כפי שניתן לראות, על פני דקות ארוכות נעשה ניסיון לברר מה ההסבר שבפי הנאשם לכך שהוא לא התקשר לדווח על החטיפה למשטרה ולהזעיק עזרה. הנאשם ניסה לאחוז בכמה הסברים שאינם מתיישבים זה עם זה, טען מספר פעמים כי לא הייתה סוללה בשני הטלפונים ובאותה נשימה שלל את הטענה או טען כי איננו יודע מה היה מצב הסוללה. הוא גם ניסה לתלות את חוסר היכולת להתקשר במצבו של טלפון הגלקסי, אף שהוכח כי עשה שימוש בשני הטלפונים במהלך היומיים הללו, כלומר הטלפון היה תקין ולא הייתה מניעה להתקשר ממנו.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 במהלך העדות הראשית הוקדשו דקות ארוכות על מנת לקבל מהנאשם גרסה ברורה לגבי מצב
2 הטלפונים שהיו ברשותו בזמן האירוע. הוא חזר ואמר שאיננו יודע האם בגלקסי הייתה סוללה אם
3 לאו. בחקירתו הנגדית שינה הנאשם את גרסתו. הוא ידע לומר בבירור ששני הטלפונים היו ללא
4 סוללה. כך הסביר מדוע לא התקשר למשטרה כשאחלאם נחטפה ומדוע לא מסר את הטלפון שלו
5 למשטרה, כשנתבקש לעשות כן (עמ' 1057 – 1058 לפרוטוקול).
- 6
- 7 הנאשם מסר בעדותו כי הוא עצמו איננו מסוכסך עם איש, אבל לאחלאם ומשפחתה היו סכסוכים 227
8 עם אנשים אחרים: "אני אין לי סכסוכים. אבל משפחה שלהם ולמשפחה של אחלאם גם אח
9 שלה היה בכלא עם מאסר עולם, ובן אח שלה גם חתכו אותו בתוך גלגל. לא יודע מה" (עמ'
10 921 לפרוטוקול). הנאשם גם סיפר על המקרה, שבו נפגעה אחלאם על ידי בן דודה המבוגר שביקש
11 להינשא לה. אותו אדם נשפט ומרצה כיום מאסר בפועל לתקופה ממושכת. לטענת הנאשם בני הדוד
12 של אחלאם המשיכו לאיים עליה ולנסות לפגוע בה. בימים שקדמו לחטיפה הם זרקו אבנים לעברה
13 של אחלאם ותצפתו עליה. עוד טען הנאשם כי משפחתה של אחלאם מסוכסכת גם עם משפחה
14 נוספת, משפחת דניאר, והיו הרבה רציחות במסגרת הסכסוך הזה.
- 15
- 16 בהקשר זה יש לומר כי אין מחלוקת שאחלאם נפגעה קשות בעינה בעבר כתוצאה מתקיפתו של
17 קרוב משפחתה שהתיז חומצה לעבר פניה. הדבר התרחש שנים לפני האירוע שבו נחטפה והאחראי
18 לו, כך לדברי הנאשם, עדיין מרצה מאסר בכלא בגין מעשיו.
- 19
- 20 הנאשם לא התקשר למשטרה מיד לאחר החטיפה, למרות שהיו ברשותו שני מכשירי טלפון, שהוא 228
21 עשה בהם שימוש במהלך היוםיים הרלוונטיים. במשך דקות ארוכות הוא טען בעדותו כי רק באחד
22 מהם חסרה הייתה סוללה ואף הודה כי טעה וצריך היה להתקשר. רק בשלב החקירה הנגדית שיפר
23 את גרסתו וטען כי לשני המכשירים לא הייתה סוללה, כדי להצדיק באיחור ובצורה לא משכנעת

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 את העובדה שלא עברה במוחו המחשבה להתקשר למשטרה, כפי שהיה נוהג כל אדם שהיה עד
2 לחטיפתו של אחר.
3 הנאשם גם לא פנה מיד למשטרה. הוא טען בתחילה כי נסע מיד לאמה של אחלאם להודיע לה. לפי
4 גרסה אחרת נסע הנאשם לאיה, כדי להודיע לה על החטיפה. גם גרסה מגמתית זו באה כדי להכשיר
5 את הטענה כי איה שמעה על החטיפה רק ביום 25.10.16 בשעת אחר הצהריים, טענה שהועלתה
6 לראשונה בשלב מאוחר ואיננה מתיישבת עם עדותה הראשית של איה, שנמצאה מהימנה.
7
8 229. הנאשם התקשה להסביר מדוע נסע לביתה של איה במקום לפנות מיד לתחנת המשטרה ונתגלעו
9 סתירות בגרסתו גם בנקודה זו. תחילה אמר:
10 " הלכתי להגיד לה, 'תשמעי, אחותי, קרה לי מקרה עכשיו בציפורי,
11 אני לא יודע מה לעשות', רק שתדעי יעני, שיהיה לה בראש, אם קרה
12 לי משהו, " (עמ' 1060 לפרוטוקול).
13
14 מיד לאחר מכן, כשנשאל כיצד הגיבה אחותו ומה עשה בעקבות זאת, השיב הנאשם כי לא חשוב
15 לו מה איה תגיד:
16 "העד, מר זיאדאת: אמרה לי, 'אני לא יודע מה להגיד לך, לך לתחנת
17 משטרה, לך לאמא שלה, תגיד להם' וזה,
18 ש: הבנתי.
19 ת: אני גם, זה לא חשוב לי מה איה תגיד גם, יעני, בסדר, היה קצת חשוב,
20 אבל אני יודע שאיה, יעני, מה יכולה לעשות בשלב הזה?"
21
22 הנאשם לא ידע להסביר מדוע חשוב היה לו להגיע לאיה, אם לא חשוב לו מה תגיד ואם ידע
23 שלא תוכל לעזור לו. יתרה מכך, מתשובותיו עלה כי לא דאגה לאחלאם הביאה אותו לביתה של
24 איה, אלא החשש, הלא מוסבר, שמא יקרה לו עצמו משהו:

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 "כב' הש' הלמן-נוסבוים: אבל, איך איה יכולה לעזור?"

2 העד, מר זיאדאת: אמרתי, אולי אני אמות, למה אני לא איזה, לא יודע,

3 איזה בן אדם כזה, אבל אולי אני, יקרה לי משהו,

4 ...

5 לא לעזור לי, לא, לא הלכתי לאיה שתעזור לי עכשיו, אני רק שאם יקרה לי

6 משהו, ויעני תדע מה קרה איתי, ואז ישר, זה גם ישר, לא, יעני, זה ישר יעני

7 הלכתי לאיה, ואז ישר לאמא שלי, לא הייתי הרבה זמן אצל איה גם" (עמ' 1061

8 לפרוטוקול).

9
10 230. מדוע שיקר הנאשם בהודעותיו במשטרה?

11
12 הנאשם הודה כבר בתחילת עדותו כי הגרסה שמסר במשטרה היא שקרית. הגרסה השקרית נמסרה
13 עוד בשלב הגשת התלונה, בעת שהנאשם הגיע כדי לבקש סיוע של המשטרה באיתור דחוף של
14 אשתו, שנחטפה. לכן, ההסברים שמסר בעדותו, מדוע הסתיר את מסלול הנסיעה האמיתי שלו ואת
15 מעשיו ביומיים הרלוונטיים, אינם משכנעים כלל.

16 הנאשם טען כי אין לו אמון במשטרה: "ואללה, את האמת כמו (לא ברור), אבל קרה פה משהו
17 ואני גם רוצה לתדד את זה ואני לא דייקתי בהרבה דברים בחקירות. את האמון שלי במשטרה,
18 אני כבר מכיר את המשטרה מה היא מחפשת ואני יודע מה המשטרה" (עמ' 904 לפרוטוקול).

19 בהמשך, ניסה להסביר מדוע לא הזכיר כלל שהיה בצימר יחד עם אחלאם:

20 "אני כשהלכתי למשטרה להגיש תלונה, שאמרו לי איפה היית אני

21 אמרתי להם. אני לא שיקרתי. אני כן הייתי בחיפה וכן עברתי

22 מציפורי. וכן מה שקרה, וכן מה שקרה איתי על החטיפה. זה קרה.

23 אבל אני את האמת פחדתי להגיד לעם על, על הצימר, שלא יחשבו

24 שאני קשור לחטיפה. שלא יחשדו בי, למה אני שאני, כן, תשמע,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 היא הייתה במצב כשאני הוצאתי אותה היא הייתה יעני איך,
2 (ערבית). איך אני אגיד את זה בעברית? מעולפת. היא הייתה גם
3 מעולפת. אז אני פחדתי שיחשדו בי שאני קשור לחטיפה וזה". (עמ'
4 918 לפרוטוקול).
- 5 בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי לא דייק בגרסה שמסר במשטרה. הוא הסביר שחשש שידעו
6 כי היה בצימר עם אחלאם. למרות זאת, רק כעבור דקות ארוכות אישר שכל הסיפור לגבי
7 הלינה בחיפה על חוף הים נועד להסתיר את עובדת עלפונה של אחלאם בצימר:
8 "עו"ד פסטרנק: כן. אז, למה אתה סיפרת שעד 12:00 אתה היית, ישנת על
9 החוף בבת גלים, שזה בכלל המצאה אחת גדולה?
10 העד, מר זיאדאת: לא, זה קרה, לא, זה, לא, בסדר, זה לא נכון, אבל,
11 ...
12 לא דייקתי, אני לא דייקתי, לא רציתי בגלל פחדתי שבצימר,
13 שיחשבו שאני קשור לחטיפה.
14 כב' הש' דבור: למה, למה שיחשדו בך? למה פחדת שיחשדו?
15 העד, מר זיאדאת: למה הווידאו,
16 כב' הש' דבור: שהמשטרה יכולה לחשוד שאתה עשית את זה?
17 העד, מר זיאדאת: לא, לא עשיתי, שלא שאני עשיתי, שאני קשור, למה
18 זה רואים בווידאו שהיא יוצאת מעולפת, (ערבית).
19 עו"ד פסטרנק: עכשיו, אז את הכל אתה עשית, כדי שלא ימצאו את הצימר,
20 העד, מר זיאדאת: לא עשיתי שום הכל,
21 ש: אתה סיפרת את זה כדי שלא ימצאו את הצימר,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 ת: לא לא לא, אם אני רוצה, אם בן אדם קרה איתו מקרה ככה, הוא רוצה
2 לעשות את הכל, תאמין לי, יש, הוא רואה, יעני, לא בן אדם שיעני מצלמה
3 שלא רואה אותה, זה לא מקום, רואה, אני נכנס, אני מסתכל על המצלמה.
4 כב' הש' הלמן-נוסבוים: כן, אבל אתה אמרת כדי שהמשטרה לא תדע שהיית
5 בצימר, זה מה שאתה אומר.
6 העד, מר זיאדאת: מה זה?
7 כב' הש' הלמן-נוסבוים: כדי שהמשטרה לא תדע שהיית בצימר.
8 העד, מר זיאדאת: לא, כן, אבל" (עמ' 1065 לפרוטוקול).

9
10 231. לא ניתן לקבל את ההסבר שלפיו הנאשם לא חשף את שהייתם של בני הזוג בצימר ובמקום
11 זאת תווה סיפור בדים מתוך חשש שהמשטרה תחשוד בו במעורבות בחטיפה. ראשית, אם
12 הנאשם לא רצה לספר על מה שקרה בצימר מחשש שהדבר יטיל עליו חשד, יכול היה לספר
13 על אירועי יום 25.10.16 בלבד (הנסיעה לחיפה ומה שקרה בדרך חזור, לטענתו). הנאשם
14 הסתיר את שהייתם של בני הזוג בצימר, בתקווה שהמשטרה לא תפענח ולא תגלה היכן באמת
15 שהה ביום 24.10.16. שנית, גם אם מלכתחילה חשש הנאשם לספר על הצימר ומה שקרה בו,
16 מרגע שהדבר התגלה, אם היה בפיו הסבר תמים, שיכול היה לנקותו מהחשד, ניתן היה לצפות
17 שהוא יפרט אותו בפני החוקרים. שתיתקו בחקירה רק חיזקה את החשדות כנגדו. דבר נוסף,
18 הנאשם לא סיפר לאייה או למשפחתה של אחלאם על כך שהם שהו בצימר ומה קרה לאחלאם
19 בצימר, כלומר הסתיר פרק זה מאחריים ולא רק מהמשטרה (עמ' 1067 – 1068 לפרוטוקול).
20 הנאשם טען כי מסר את הגרסה האמיתית לעורכי הדין שיצגו אותו בשלב המעצר ובמהלך
21 פרשת התביעה, אולם הדבר לא בא לידי ביטוי בתשובה שמסרו אלה לאישום, בשמו של
22 הנאשם וגם איננו משתקף בשאלות שהוצגו לעדים.
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

232. בהמשך כאשר נשאל הנאשם האם סיפר לעורכי דינו את כל הפרטים שהוא מסר בעדותו או רק את העובדה ששהה בצימר עם אחלאם ושהיא שתתה שם לשוכרה, השיב הנאשם כי לא סיפר לעורכי דינו את כל הפרטים:

"אתה יודע, אני אגיד לך בכנות. אני פחדתי, יעני אני רציתי לשמור את זה לבוא לפה, אני אמרתי, לא אמרתי הכל, אני שומע אסירים, לצערי, מדברים, יש עורכי דין שלא יודע, מתעסקים איתכם, זה אני אמרתי, אני אבוא, עדיף לשמור את כל מה שיש לי, להיות יותר בטוח, לבוא לפה, להגיד את כל מה שיש לי על בטוח" (עמ' 1071 לפרוטוקול).

הנאשם הודה אם כך, בדבריו לעיל, שאת הגרסה המפורטת שמסר בבית המשפט הוא נצר בליבו עד למעמד מסירת העדות. לא שיתף את קרוביו ואף לא את עורכי דינו בגרסתו. הרושם החזק משמעי מעדותו היה כי מדובר בגרסה שנוצרה בשלב מתקדם של המשפט כדי לתת מענה לראיות שהובאו כנגד הנאשם וזו הסיבה היחידה שבעטיה לא שיתף איש בקיומה קודם למתן העדות.

233. הנאשם שיקר, כמפורט לעיל, גם כאשר מסר לחוקרים את הטלפון של פאוזיה, כשאלה ביקשו ממנו את הטלפון שלו. לנאשם היו מספר הסברים להתנהלותו. לטענתו, חשש כי ייקחו לו את הטלפון, כפי שעשו בעבר, ממילא לא הייתה לו סוללה ולדעתו גם אין כל קשר בין הטלפון שלו לאיתורה של אחלאם:

"אני לא רציתי להודיע על הטלפון שהיה לי, בשביל שלא ייקחו לי את הטלפון. לקחו לי הרבה טלפונים, אתה יכול לבדוק במשטרה, הרבה טלפונים לקחו לי, ולא החזירו, וגם אני יודע שהם שמים לי האזנות, מה האזנות, לא יודע מה, אני לא רציתי שייקחו לי את הטלפון שלי. ולקחו לי, יש לי הרבה טלפונים אצלם.

...

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 אני, קודם כל, לא היה לי סוללה. אני גם לא חשבתי שזה, אני, גם
2 הטלפון גם ככה אין לו סוללה, אז אמרתי יעני מה, יעני, כאילו גם
3 ככה הטלפון אין לו, לא היה לו סוללה.

4 ...
5 ש: אשתך בהריון נחטפה, אתה הולך למשטרה בשביל שיעזרו
6 לך לחפש,

7 ת: כן.

8 ש: להציל אותה.

9 ת: אבל, מה זה קשור לטלפון? הטלפון לא היה לי" (עמ' 1056
10 לפרוטוקול).

11
12 כלומר, בשעת המצוקה, כשכל מעייניו אמורים להיות מופנים למציאת אשתו ההרה, עשה הנאשם
13 חישובי תועלת ובאופן מניפולטיבי ברר מתוך גרסתו פרטים שעלולים היו לפגוע בו ולהחשידו
14 במעורבות בהיעלמותה.

15
16 234. לסיכום, פרק זה, הנאשם העלה בעדותו הראשית, לראשונה, גרסה כבושה ומתפתחת, לאחר
17 שבחקירותיו במשטרה שמר על זכות השתיקה, וסירב להתייחס לשורת ראיות שהחשידו אותו
18 בביצוע עבירה חמורה. בפתח משפטו, הוא לא מסר תשובה מפורטת לאישום וגם לא העלה את
19 גרסתו בצורה מפורטת ומלאה בפני באי כוחו.

20 כידוע, גרסה כבושה, אשר לא ניתן הסבר סביר לכבישתה, משקלה הוא נמוך מאד אם לא אפסי
21 (ע"פ 10477/09 מובארק נ' מדינת ישראל, (10.4.2013), ופסק דין שאכר, שאזכר לעיל).
22 חשיפת הגרסה בשלב מאוחר, מקימה, ככלל, חשד כי כבישתה נועדה "להתאימה" לראיות שהובאו
23 מטעם התביעה ולסיכול האפשרות לבחון את מהימנותה, על ידי חקירתם של העדים שהעידו לפני
24 חשיפתה (ע"פ 5730/96 גרציאני נ' מדינת ישראל, (18.5.1998)). הנאשם לא נתן הסבר סביר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 לכבישת העדות. הדברים נכונים בפרט, לאור העובדה שהוא זה שפנה למשטרה, על מנת לדווח על
2 החטיפה, וניתן היה לצפות כי יעשה כל מאמץ לשתף פעלה באופן מלא בחקירה, כדי לקדם את
3 חקירת חטיפתה של אשתו ועל מנת לסייע באיתורה המידי. קשה גם לקבל את ההסבר, שאדם העומד
4 בפני אישום ברצח, מונע מידע חיוני להגנתו מפני באי כוחו, על סמך חששות בעלמא, ובכך מסכל
5 את הגנתו. המסקנה היא שהגרסה הכבושה שהעלה הנאשם בעדותו, נועדה כולה להתאים באופן
6 מניפולטיבי את גרסתו לראיות שהביאה התביעה ואין לתת לה כל משקל.
7 יתר על כן, אם הנאשם, כפי דבריו, אינו קשור כלל למעשי-עבירה שבוצעו כלפי אשתו, אזי - מדוע
8 קונן בו הפחד שהמשטרה עשויה לחשווד בו, זאת במידה והיה חושף בפני חוקריו את מלוא האמת.
9 נוסף על כך, גם לאחר שהפך הנאשם לחשוד, הוא עדיין הסתיר חלק מהעובדות ובחר שלא לספר
10 מאומה אודותיהן.
11 המסקנה בדבר המניפולטיביות שאפיינה את דברי הנאשם נכונה בפרט, לאור העובדה שעדותו
12 הותירה רושם שלילי ביותר. גרסתו הייתה מופרכת, מגמתית, מלאת סתירות ונסתרה בראיות
13 מהימנות שהובאו בפנינו. לעומת מארג הראיות, המבססות את אשמתו של הנאשם, שהציגה התביעה,
14 גרסת הנאשם לא נתמכה בראיות מהימנות כלשהן. על פי ההלכה, שקרי נאשם עשויים לעלות כדי
15 חיזוק ואף סיוע לראיות התביעה, כאשר מדובר בשקרים מהותיים ברורים וחד משמעיים היורדים
16 לשורש העניין מבלי שניתן להם הסבר מספק (ראו פסק דין שאכר), כמו במקרה שלפנינו. שקרי
17 נאשם אינם מבססים את אשמתו אך הם יכולים להצטרף אל המארג הראייתי הכולל, ולתמוך בתזה
18 המרשיעה.

19 "מושכלות ראשונים הם כי ניתן לראות בשקריו של נאשם ראייה
20 עצמאית המהווה סיוע לראיות התביעה, מקום שבו מדובר בשקרים
21 מהותיים; ברורים וחד משמעיים; המכוונים לסיכול החקירה
22 ולהטעיית בית המשפט; אשר הוכחו כשקריים באמצעות ראייה
23 פוזיטיבית ועצמאית; ואשר קשורים לעבירה עליה נסב המשפט... עת

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 עסקינן בשקר מהותי של נאשם, יש לו, לשקר – מלבד היותו ראיה
2 המשמיטה את הבסיס מתחת לטענת ההגנה של הנאשם – תפקיד
3 עצמאי כראיה נסיבתית מפלילה אשר מצביעה על תחושת אשם שיש
4 לנאשם ועל ניסיונו להרחיק את עצמו ממעשה העבירה (ע"פ
5 2854/18 משה נ' מדינת ישראל (27.08.2019)).
- 6 הנאשם מסר במשטרה גרסה שכללה שקרים מהותיים ובוטים. משאלה הופרכו בראיות פוזיטיביות
7 של ממש, הוא עלה על דוכן העדים ובפיו גרסה חדשה, מותאמת לראיות הללו, שערכה, כמפורט
8 לעיל, מועט. בנסיבות אלה, יש בשקרי הנאשם חיזוק משמעותי לראיות התביעה.
- 9
- 10 235. לא זו אף זו, בגרסתו הבלתי מהימנה של הנאשם ושקריו, הוא גם לא סיפק הסבר סביר לראיות
11 הנסיבתיות שהוצגו על ידי התביעה ונבחנו לעיל. על פי המבחן התלת שלבי, לבחינת ראיות
12 נסיבתיות, בשלב השלישי מועבר הנטל אל הנאשם לספק הסבר חלופי השולל את התזה המפלילה.
13 נטל זה הועבר אל הנאשם לאור מקבץ הראיות הנסיבתיות והתמונה העולה מהן, אך הוא לא סיפק
14 להן הסברים משכנעים וסבירים. בחינת מכלול הראיות הנסיבתיות, שוללת מעבר לכל ספק סביר
15 את גרסתו והסבריו של הנאשם, וזאת גם בהתעלם מהראיות המהימנות שלימדו על התוודותו של
16 הנאשם בהריגתה של אחלאם.
- 17
- 18 236. על פי עדויותיהם של איה וסוהיל, הנאשם התוודה בפניהם בהריגתה של אחלאם. הודאתו זו בפני
19 העדים כללה פרטים, כגון אופן הביצוע (בחניקה) והעלמת הגופה על ידי קבורתה במקום לא ידוע.
20 הנאשם מכחיש את אמרות החוץ, שיוחסו לו על ידי איה וסוהיל. מדובר אם כך, בהודאה, שבאה
21 במסגרת אמרת חוץ של הנאשם, אותה יש לבחון על פי המבחן הכפול- הפנימי והחיצוני, והטעונה
22 "דבר מה נוסף" על מנת להרשיע על פיה. בחינת הודאת החוץ של הנאשם בפני איה, שלחלקים

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 ממנה היה עד גם סוהיל, עומדת במבחנים הללו ומשקלה כראיה הינו מבוסס, גם כשלוקחים בחשבון
2 שמדובר בהודיה בפני מי שאיננו איש מרות ובוחנים אותה בזוהרות הנדרשת.
3
4 237. על פי ההלכה, "המבחן הפנימי" בודק את ההודאה על פי סימני האמת העולים מתוכה, כגון הגיונה
5 או חוסר הגיונה הפנימי, סידורם או בלבולם של הפרטים הנמסרים בה ומידת הפירוט שלה. המבחן
6 החיצוני בודק את ההודאה על פי סימני אמת שהם חיצוניים להודאה ואשר יש בהם, לפי מבחני
7 השכל הישר, כדי להשליך אור על אמיתותה. בין שני מבחנים אלה קיימים קשרי גומלין – ככל
8 שמשקלה הפנימי של ההודאה גבוה יותר, כך ניתן להסתפק ב"דבר מה נוסף" שמשקלו קטן יותר
9 (ע"פ 774/78 לוי נ' מדינת ישראל, לג(3) 228 (1979)). יחד עם זאת, על ההודאה לעמוד בשני
10 המבחנים באופן מצטבר.
11
12 במסגרת ע"פ 4179/09 מדינת ישראל נ' וולקוב (18.10.2010) הוצעה בדיקה משולשת של
13 היסודות הבאים, ככלי עזר לבדיקת המבחן הכפול:
14 "מי אמר" - זהות הנאשם שהתוודה והאם הוא משתייך לאחת הקבוצות שלחבריה נשקף סיכון רב
15 יותר למסור הודאת שווא, כמו קטין למשל.
16 "מה אמר" - תוכן ההודאה, הגיונה הפנימי, סבירותה, מידת הקוהרנטיות שלה וכיוצ"ב. "דבר מה" –
17 במסגרתו יש לבדוק גם האם קיים גם "דבר מה חסר" או "דבר מה סותר" את פרטי ההודאה. כלומר,
18 האם ההודאה סותרת את מה שהתרחש בפועל בפרט מהותי.
19 בע"פ 7532/12 איטל נ' מדינת ישראל (11.12.2016) (להלן: "פסק דין איטל"), הוסיף כב'
20 השופט נ. סולברג היבט רביעי לבדיקה, אותו כינה "בפני מי". "היבט זה עניינו מהימנותו של
21 האדם שבפניו ניתנה ההודאה. מטבע הדברים, נודע להיבט זה משנה חשיבות כאשר האדם
22 המעיד כי הנאשם התוודה בפניו אינו איש מרות, או כאשר אותו אדם הוא 'עד מעונין'"
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 העובדה שההודאה ניתנה בפני מי שאיננו איש מרות או בפני אדם שהוא עד מעוניין עשויה
2 להשליך על ה"דבר מה" הנדרש לחיזוקה:

3 **"בהתאם לכך, בנסיבות שבהן ההודאה-לכאורה ניתנה בפני אדם**
4 **שאינו איש מרות, או בפני עד מעוניין, והנאשם מכחיש את עצם**
5 **ההודאה, התוספת הראייתית נדרשת לתכלית כפולה: ראשית, עליה**
6 **לאשר את תוכנה של ההודאה, ובכך להפיג את החשש ה'רגיל' מפני**
7 **הודאת שווא; ושנית, עליה לחזק את האמון בטענתו של העד כי**
8 **הנאשם התודה בפניו" (פסק דין איטל בפסקה 143).**

9
10 238. בהיבט המבחן הפנימי, הנאשם, איננו נמנה עם קבוצת האנשים שיש סיבה לחשוש שמא מסר הודאת
11 שווא. הודאתו של הנאשם בפני איה וסוהיל כוללת פרטים מהותיים (שיטת הרצח, המניע, העלמת
12 הגופה, קבורתה במקום שלא תימצא לעולם ותכנית הפעולה של הנאשם, כדי להסתיר את העבירה
13 שביצע), היא סדורה, הגיונית וקוהרנטית. אמנם ההודאה איננה מפורטת מאד, אך בהקשר זה יש
14 לתת את הדעת לנסיבות בהן ניתנה: זמן קצר לאחר שהנאשם קבר את גופתה של אחלאם, בשעת
15 לילה מאוחרת, כשבין הצדדים הוחלפו רק כמה משפטים, בטרם נרדם הנאשם. ההודיה לא ניתנה
16 בפני איש מרות. היא לא ניתנה גם בפני עד מעוניין, כפי שטוענת ההגנה. נהפוך הוא, נסיבות מתן
17 ההודיה שלא בפני איש מרות במקרה זה מפחיתות את החשש מפני הודיית שווא. הנאשם פנה לאדם
18 הקרוב אליו, אחותו, בה הוא נעזר מדי פעם, פתח בפניה את ליבו ושיתף אותה במעשה הקשה
19 שביצע זמן קצר לפני כן. הנאשם בחר בביתה של אחותו כמקום להירגע בו, לנוח, להחליף בגדיו
20 ולתכנן את סיפור הכיסוי, בטרם יגיע נסער לבית אמה של אחלאם. לאיה אין כל סיבה לפגוע בנאשם
21 או לרצות ברעתו. מתן העדות והחזרה על הגרסה המפלילה בבית המשפט הייתה קשה עבור איה.
22 היא לא ששה להגיע לבית המשפט, היה צורך להוציא צו להבאתה, וגם לאחר שהתייצבה למתן
23 העדות, מעמד עדותה לווה בחרדה ובחשש מפני ההשלכות שיהיו לעדותה על מצבו של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 במהלך חקירתה הנגדית ניסתה איה למזער את הפגיעה בנאשם כתוצאה מהגרסה המפלילה שמסרה
2 ובעדותה השנייה ניכר היה כי השתדלה לרצות את קו ההגנה. יוצא שבהיבט המבחן הפנימי, ההודאה
3 היא בעלת משקל משמעותי וממשי.
- 4
- 5 239. גם בהיבט המבחן החיצוני, משקלה של ההודאה הוא גבוה ומשמעותי. מטרתו של המבחן החיצוני
6 היא להסיר את החשש כי הנאשם לקח על עצמו ביצועה של עבירה שהוא אינו אחראי לה או שאינו
7 אחראי לה באופן מלא (ע"פ 6679/04 סטקלר נ' מדינת ישראל (11.05.2006)). סממני האמת,
8 המלמדים כי ההודאה בענייננו עומדת במבחן החיצוני הם רבים: סרטון מצלמת בית חילו המתעד
9 את תגובתה והזעזוע שעבר על איה כששמעה את דברי הנאשם, שיחות הטלפון שביצעה איה
10 לטלפון של פאוזיה, עוד בטרם אחלאם נחטפה, לפי גרסת הנאשם, לקיחת המעדר לפרק זמן של כ-
11 3 שעות והעלמתו מאז, בגדיו המלוכלכים של הנאשם ומסירתם לכביסה, העובדה שאחלאם לא
12 נראתה ברכבה בזמן שאיה ניגשה לרכב, אי מציאתה של אחלאם עד היום הזה מבלי שאיש דרש
13 כופר או יצר קשר וטען כי חטף אותה. בחינת ה"דבר מה החסר" קרי, האם יש ראיות שאינן
14 מתיישבות עם גרסת ההודאה מעלה כי אין ראיות חיצוניות שאינן מתיישבות עם פרטי ההודאה.
15 תמונתה של אחלאם, שמוטת איברים, נישאת על זרועותיו של הנאשם, כשהיא מעולפת/חסרת
16 הכרה, אך ללא סימני חבלה חיצוניים על גופה, מתיישבת עם הטענה כי נחנקה, ואף מהווה ראיה
17 נוספת התומכת בגרסת ההודאה.
- 18
- 19 240. קבלת ההודאה וההסתמכות עליה מחייבת חיזוק ראיתי בדמות "דבר מה נוסף". בענייננו, קיימות
20 ראיות חיצוניות רבות כמפורט לעיל, נסיבתיות בעיקרן, המהוות דבר מה נוסף, אליהן התווספו
21 שקריו המהותיים של הנאשם, שלהם לא ניתן הסבר מניח את הדעת. אמנם, מארג הראיות חסר
22 הוכחה למותה של אחלאם, בדמות גופתה או ממצאים פורנזיים מהם ניתן להסיק כי הלכה לעולמה,
23 אך שילובן של ראיות נסיבתיות, כמו תמונתה ביציאה מן הצימר, השאלת המעדר והעובדה שלא

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 נוצר כל קשר עימה מאז הוציאה הנאשם מן הצימר, מהוות דבר מה נוסף כנדרש, המחזק גם את
2 המסקנה שאחלאם הומתה על ידי הנאשם ביום 24.10.6 ונקברה על ידו במקום כלשהוא.
3
4 על רקע המכלול שוכנעתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה, להוכיח מעבר לכל ספק סביר,
5 כי הנאשם גרם למותה של אחלאם, כפי שמיוחס לו בכתב האישום. ראיות התביעה המבססות את
6 אשמתו של הנאשם כוללות ראיות נסיבתיות רבות, שנבחנו לגופן, נמצא כי משקלן המצטבר מספיק
7 לצורך מסקנה אחת ויחידה בנוגע לאשמתו של הנאשם וגרסת הנאשם לא סיפקה הסבר חלופי,
8 השולל את התיזה המפלילה, המוסקת מהן. ראיות נסיבתיות אלה אינן עומדות בפני עצמן, הן חלק
9 ממארג ראיתי, הכולל את התוודותו של הנאשם בהמתה של אחלאם, ראייה המשתלבת היטב עם
10 יתר הראיות שהובאו בפני בית המשפט. לכל אלה נוספת התנהלותו של הנאשם בחקירה ובבית
11 המשפט, שקריו הבוטים בחקירה, שמירתו על זכות השתיקה נוכח ראיות מפלילות בעלות עוצמה
12 רבה שמוטטו את גרסה הראשונית שמסר ושקריו בבית המשפט.
13
14 ערה אני לכך שגופתה של אחלאם לא נמצאה עד היום. למרות האמור, שוכנעתי כי בכלל האמור
15 לעיל, הוכח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם גרם למותה. כך יודגש כי הנאשם הוא האחרון שבא
16 במגע מוכח עם אחלאם. הוא זה שנשא אותה על ידיו, כשהיא איננה זזה ואינה מגלה סימני חיים. כן
17 נראה בבירור, כי על אף המצב בו הייתה שרויה, הנאשם לא מיהר להגיש לה עזרה, או להזעיק
18 שירותים רפואיים. התנהלות הנאשם, הן מיד לאחר שיצא מן הצימר והן בהמשך מלמדת, כי הגשת
19 עזרה לאחלאם לא עמדה לנגד עיניו או בראש מעייניו. הוסף לכך שאחלאם נעלמה מיד לאחר המגע
20 האחרון שהיה לה עם הנאשם ומאז נעלמו עקבותיה. לכך יש להוסיף שהנאשם הודה במעשה הרצח
21 בפני אחותו ובעלה סוהיל, הסתיר עובדות מהותיות מחוקריו ושיקר במצה נחושה, הן בפני בני
22 משפחתה של אחלאם, הן בפני חוקריו והן בבית המשפט. עוד תצויין העובדה שהנאשם שאל מעדר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 מסוהיל בשעת לילה מאוחרת וחזר לאחר כ- 3 שעות לביתה של איה, כשהוא מיוזע. הנאשם הסתיר
2 מחוקריו כי ביקר בביתה של איה ושאל את המעדר, והודה בכך לראשונה בעדותו בבית המשפט.
3
4 בהינתן מקבץ ראיתי זה, אין ספק שמותה של אחלאם הוכח וכי הנאשם הוא שגרם לכך.
5

טענה למחדלי חקירה

6
7
8 242. ב"כ הנאשם מפנה בסיכומיו לשורה של מחדלי חקירה. כידוע, לא די להצביע על מחדלים בחקירה
9 ואין במחדלים, גם אם הוכחו, כשלעצמם כדי להביא לזיכויו של נאשם. "על בית המשפט לבחון
10 אם המחדל בחקירה מעלה חשש כי הגנת הנאשם קופחה, ואם על אף המחדל הונחה תשתית
11 ראייתית מספיקה להוכחת האשמה." (ע"פ 9284/17 חורש נ' מדינת ישראל, (5.3.2020)).
12

13 243. לטענת המאשימה לא מדובר כלל במחדלי חקירה. מעבר לכך, חלק מן הטענות הוצגו בפני החוקרים
14 בתיק, הם התחייבו לבדוק ולהשיב אך ב"כ הנאשם סירב לאפשר הגשת המזכרים. לטענת המאשימה,
15 ההגנה רשאית שלא להסכים להגשתן של הראיות הללו אך איננה יכולה לטעון מנגד למחדלי חקירה.

16 244. אין חולק כי חייה של אחלאם לא היו קלים. היא הותקפה בעבר, כפי שפורט לעיל, בצורה קשה. מי
17 שביצע את העבירה מרצה עונשו עדיין בכלא. הנאשם העלה כבר בראשית החקירה השערות לגבי
18 אנשים המבקשים לפגוע באחלאם, עקבו אחריה ויידו לעברה אבנים. מעדויות בני משפחה של
19 אחלאם ניתן היה ללמוד כי אכן, היא סיפרה על כך שאחמד, קרוב משפחתו של מי שתקף אותה
20 השתחרר מהכלא ועקב אחריה באחד הימים (עמ' 219 לפרוטוקול בעדותה של סבאה). פאוזיה
21 סיפרה בהודעתה במשטרה נ/2, שאחלאם סיפרה כי ג'האד עבאס, שהשתחרר מהכלא כשבועיים
22 קודם לכן, הסתכל עליה בצורה כועסת ומאיימת וכי ביום שבו אחלאם והנאשם יצאו מן הבית, מחמד

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 אחיו של ג'האד זרק אבן לכיוונה של אחלאם. לטענת בא כוח הנאשם כיוון חקירה זה נזנח ואיש
2 מהחשודים הפוטנציאליים לא נחקר.
3 המאשימה מבקשת לקבוע כי החוקרים קיבלו החלטות ענייניות, במהלך החקירה, והתמקדו בקו
4 החקירה העיקרי, כאשר האחרים נפסלו.
5 טענות הנאשם ובני משפחתה של אחלאם העלו בפני החוקרים שמות של אחרים, שלכל היותר, ניתן
6 היה לחשוד בכך שיש להם מניע לפגוע באחלאם. לא הייתה כל ראייה שקשרה אותם לביצוע
7 "החטיפה". מוטב היה לו היו נחקרים, גם בהינתן מסד זה. יחד עם זאת, אינני סבורה כי אי חקירתם
8 פגעה בהגנת הנאשם. כבר בשלב מוקדם של החקירה, נמצא כי גרסת הנאשם הייתה שקרית. מעדותה
9 של אייה עלה כי הנאשם סיפר לה כי הוא מתכוון לספר שאחלאם נחטפה, למרות שבפועל כבר איננה
10 בין החיים. בנסיבות אלה, התמקדו החוקרים בקו החקירה שהתבסס על ראיות שנאספו ככל
11 שהתקדמה החקירה, ולא חיפשו חשודים פוטנציאליים נוספים, שלא היה דבר שקשר אותם למעשה.
12
13 ב"כ הנאשם הפנה לפעולות נוספות שלא בוצעו, אשר ספק אם הן או חלקן מהוות מחדלי חקירה,
14 על כל פנים, נוכח גרסת הנאשם בעדותו, אין בהן כדי להשליך על יכולתו של הנאשם להתגונן מפני
15 האשמה. כך למשל, העובדה שהסדינים בצימר לא נתפסו, לא נבדקה זהות שלוש הדמויות שנראו
16 מחוץ לצימר, לא נבדק לעבר מה או מי התבוננו שלושה אנשים שישבו מחוץ לביתו של סוהיל, ולא
17 נתפסו סרטונים נוספים, המתעדים את שנעשה מחוץ לביתו של סוהיל, ביום ה- 25.10.16.
18
19 לא מצאתי כיצד היה ביכולתן של פעולות אלה, לסייע להגנת הנאשם. כך למשל, הנאשם לא טען
20 לממצא כלשהו שעשוי היה להימצא על הסדינים, אין גם טענה שהמוות נגרם כתוצאה ממעשה אלים
21 שיכול היה להותיר דם או ראיות אחרות על הסדינים. על פי העדויות, על גבי הסדינים לא היו סימני
22 דם. כך שלאור גדר המחלוקת כיום, תפיסת הסדינים לא הייתה מסייעת להגנת הנאשם. כך גם לא
23 הועלתה על ידי הנאשם כל טענה הרלוונטית לבחינת זהותם של 3 הדמויות שהיו מחוץ לצימר,
24 ועל פי הסרטונים ניגשו לדלת, ועזבו תוך שניות ספורות.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
- 2 246. יש לזכור כי את מחדלי החקירה יש לבחון לאור הנתונים שעמדו לנגד החוקרים בזמן החקירה. טוען
- 3 ב"כ הנאשם כי העובדה שהמטרה לא תפסה את סרטוני מצלמות האבטחה, בהתייחס ליום
- 4 26.10.16 פגעה באפשרותו של הנאשם להוכיח כי אכן חזר לביתה של איה בשעת ערב בתאריך
- 5 זה. אלא שהנאשם לא העלה כל טענה כזו או דומה לה בחקירתו. הטענה הועלתה לראשונה בעדותו
- 6 בבית המשפט. בנסיבות אלה קשה לייחס למטרה מחדל בחקירה. הנאשם בחר שלא להגיב עניינית
- 7 על הראיות שהוצגו לו, בכך פגע באפשרות המטרה לבדוק את הסבריו, לאושש אותם או להפריכם.
- 8 חזקה על הנאשם, שלו היו הסבריו ניתנים לבדיקה ולאישוש הוא לא היה ממלא פיו מים, אלא מספק
- 9 למטרה כר לבדיקה. הנאשם בחר להעלות את טענותיו (הבלתי מהימנות) רק בפרשת ההגנה, ולא
- 10 בכדי.
- 11
- 12 247. דברים דומים ניתן לומר על טענות ההגנה כלפי המטרה, ביחס לאי חקירתו של אירוע החטיפה,
- 13 כהלכה. הנאשם מסיבותיו הוא לא התקשר באמצעות הטלפון הנייד שהיה ברשותו מייד לאחר
- 14 שאחלאם נחטפה, לפי טענתו. הוא לא מיהר לגשת למטרה, אלא נסע קודם לאיה, לדבריו ולאחר
- 15 מכן לביתה של פאוזיה. גם כשהגיע כבר לתחנת המטרה בנצרת, לא דיווח על החטיפה. הוא נסע
- 16 להראות לבני משפחתה של אחלאם היכן לטענתו היא נחטפה ורק לאחר מכן מסר את התלונה
- 17 במשטרת נצרת עילית. לו אכן הייתה מתרחשת חטיפה, הרי הנאשם בעצמו, פגע בסיכויי המטרה
- 18 לפענח אותה ולאחר את אחלאם. אלא שכל סיפור החטיפה נולד במוחו של הנאשם עוד ערב קודם,
- 19 כפי ששיתף את איה.
- 20
- 21 248. ההגנה נתלית במסמך נ/7 וטוענת כי המטרה כשלה בבדיקת האפשרות לאירוע חטיפה משוכפל.
- 22 נ/7 הוא פרטי אירוע שהתרחש בקטע הכביש בין הסוללים לציפורי ביום 25.10.16 בשעה 21:00
- 23 לערך. מודיעה דיווחה למטרה כי הבחינה ברכב כסוף שעמד בשוליים של הכביש, ממנו יצאה

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 בחזרה צעירה, רזה שלבשה טייץ שחור וחולצה בצבע טורקוז. שצורה שחור וחלק. הצעירה החלה
2 לרוץ ונראה היה שהרכב נסע בעקבותיה לאט.
- 3
4 אין טענה כי מקרה זה, שהתרחש לאחר שהנאשם כבר הגיע לביתה של פאוזיה לדווח על החטיפה,
5 קשור לאחלום או עונה על תיאורה. רפ"ק הדר העיד כי שוחח עם המודיעה ובדק את המקרה,
6 שנחקר על ידי מחוז תל אביב של המשטרה. לפי בדיקתו, מדובר היה במקרה של חוסה שברחה לבן
7 זוגה והוחזרה למקום בו הייתה צריכה להימצא (עמ' 269 לפרוטוקול). לא מדובר אם כן, במחדל
8 חקירתי, אלא לכל היותר בתיעוד חסר של פעולת החקירה, בהנחה שהפעולה לא תועדה בזמן אמת,
9 או מדובר במסמך שלא הועבר לעיון ההגנה. מבלי לפגוע בכך שכמובן על המשטרה לתעד פעולות
10 מסוג זה ולהעביר את המידע להגנה, לא מדובר במחדל חקירתי, כל שכן, כזה שפגע בהגנת הנאשם.
11 הדברים נכונים גם ביחס לפעולות חקירה מקיפות שבוצעו במטרה לאתר את אחלום או גופתה.
12 מאמצי החקירה עליהם העיד רפ"ק הדר, תוך הסתייעות בנתוני האיכון של הטלפון של הנאשם, לא
13 הועלו על הכתב, או לחלופין לא הומצאו להגנה.
- 14
- 15 249. לא מצאתי ממש בטענה למחדל חקירתי בכך שלא בוצע עימות בין סוהיל והנאשם. ראשית, לא בכל
16 מקרה יש הכרח לבצע עימות בין עד לנאשם במהלך החקירה. שנית, הנאשם שמר באדיקות על
17 זכות השתיקה, מרגע שהחלו להיאסף העדויות ויתר הראיות כנגדו. במקרה כזה, יכולים היו חוקריו
18 לצאת מתוך הנחה שאין כל טעם לערוך עימות בינו לבין סוהיל.
- 19
- 20 250. ברכבו של הנאשם בוצע חיפוש על ידי מספר שוטרים, כמפורט בטיעוני ההגנה (סעיף 374
21 לסיכומים). בסופו של דבר לא נערך דו"ח מקיף ומלא לגבי מה שנמצא ברכב. אף שב"כ הנאשם
22 לא הבהיר כיצד יכולה הייתה פעולה זו לסייע להגנת הנאשם אומר כי בראיה לאחור, לו נערך דו"ח
23 כזה שתיעד את החיפוש ברכב, ניתן היה לבסס את טענת הנאשם כי ברכב היו פרטי לבוש, לרבות
24 נעליים. בהעדר דו"ח כאמור, יצאתי מתוך הנחה כי גרסת הנאשם בנקודה זו לא הופרכה, ולכן לא

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 נפגעה הגנתו. עם זאת, כמפורט לעיל, מצאתי כי גרסתו לגבי פגם בכפכף הייתה גרסה חסרת בסיס.
2 לא הייתה כל סיבה להשליך את כפכפיה של אחלאם מחוץ לצימר, פרט לכך שהנאשם ידע שהיא
3 לא תזדקק להם יותר. בנסיבות אלה, השאלה האם היו לה נעליים חלופיות ברכב, אם לאו, היא
4 משנית בלבד.
5
6 251. אין לפיכך, מחדלי חקירה שפגעו בהגנת הנאשם ואשר יש להם השלכה לגבי המסקנה כי אשמתו
7 של הנאשם הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

הניתוח המשפטי

עבירת הרצח

12
13 252. ביום 01.01.2019 התקבל בכנסת תיקון מס' 137 לחוק העונשין (פורסם בס"ח 2779 מיום
14 01.01.2019 להלן: "תיקון 137"), שחולל שינויים משמעותיים הנוגעים למדרג עבירות ההמתה
15 השונות. החוק נכנס לתוקפו ביום 10.7.19.
16 על ההליך דנן חל הדין הישן, בשים לב למועד שבו בוצעה העבירה ובהתאם לו צריך לבחון האם
17 הוכחה העבירה שיוחסה לו. יחד עם זאת, לאור הוראת סעיף 5(א) לחוק העונשין ובהתאם להוראות
18 המעבר שנקבעו בסעיף 25 לתיקון, יש צורך לברר האם הדין החדש הוא דין מקל. במקרה כזה
19 יהיה הנאשם זכאי ליהנות ממנו.

יסודות עבירת הרצח על פי הדין הישן-

22
23 253. כתב האישום מייחס לנאשם עבירת רצח, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, אשר כלשונו אז
24 הגדיר את העבירה כ ה"גורם בכוונה תחילה למותו של אדם". לצד היסוד העובדתי בעבירה, קרי,

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 גרימת מותו של אדם, יש להוכיח יסוד נפשי של "כוונה תחילה", אשר כולל שלושה יסודות, כפי
2 שהורה לנו סעיף 301(א) לחוק העונשין:

3
4 "לעניין סעיף 300, יראו ממית אדם כמי שהמית בכוונה תחילה אם
5 החליט להמיתו, והמיתו בדם קר, בלי שקדמה התגרות בתכוף
6 למעשה, בנסיבות שבהן יכול לחשוב ולהבין את תוצאות מעשיו,
7 ולאחר שהכין עצמו להמית אותו או שהכין מכשיר שבו המית אותו".

8 לפיכך, לצורך הרשעה בעבירת הרצח המיוחסת לנאשם על המאשימה להוכיח שלושה יסודות
9 מצטברים: "ההכנה"; "היעדר קנטור"; ו"החלטה להמית".

10
11 254. היסוד העובדתי של העבירה הוכח, כפי שפורט לעיל, משנקבע כי הנאשם גרם למותה של אחלאם.
12 במסקנה זו מגולמת קביעה כי הוכח מותה של אחלאם וכן הוכח שהנאשם הוא האחראי למותה. נותר
13 לבחון האם הוכח היסוד הנפשי הנדרש להוכחת העבירה.

14
15 255. לטענת המאשימה, אף שהנטל מוטל על המאשימה להוכיח את היסוד הנפשי הנדרש, הרי דרך
16 הוכחתו נגזרת ומושפעת רבות מן העובדה שהנאשם לא מסר כל גרסה בכל הנוגע ליסוד הנפשי.
17 היסוד הנפשי נמצא כולו בידיעת הנאשם, ומשלא העלה כל טענה בעניין זה, (ובמקום זאת מסר
18 גרסה שיקרית), הרי שבית המשפט מצווה ליתן לעובדות שבפניו, את הפרשנות הטבעית שלהן. זאת
19 על בסיס חזקת הכוונה, ניסיון החיים והשכל הישר. לעמדת המאשימה הפרשנות הטבעית למעשיו
20 של הנאשם מצביעה על קיומו של היסוד הנפשי בעבירת הרצח, ועל כן יש להרשיע את הנאשם
21 בעבירה זו.

22
23 **יסוד ההחלטה להמית**

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1
- 2 256. יסוד "ההחלטה להמית", עניינו ביסוד נפשי, ובמסגרתו נדרשת הוכחת קיומה של כוונה להמית את
- 3 הקורבן בשני מישורים נפרדים. הראשון, הוא מישור רציונאלי, ובגדרו נדרש להוכיח כי הנאשם
- 4 צפה את האפשרות להתרחשותה של התוצאה הקטלנית, ואילו המישור השני עניינו ביחס
- 5 האמוציונאלי של המבצע, ובמסגרתו יש לבחון האם חפץ הנאשם בהתקיימותה של התוצאה הקטלנית
- 6 (ראו ע"פ 1902/10 אדרי נ' מדינת ישראל (7.1.2013) וע"פ 2589/15 וינוקורסקי נ' מדינת
- 7 ישראל (29.10.2018)).
- 8
- 9 257. על פי הפסיקה, ההחלטה להמית יכולה להתגבש מבעוד מועד במסגרת תכנית סדורה, אך יכולה גם
- 10 לבוא כתגובה מיידית לאירוע כלשהו, ואף במהלך מעשה הקטילה או בסמוך אליו. (ראו ע"פ
- 11 4655/12 אדרי נ' מדינת ישראל (29.09.2014)). שני היסודות, ההכנה וההחלטה להמית שלובים
- 12 וקרוכים זה בזה. "בעוד שההכנה מבטאת את המעשה הפיסי והשלכותיו, ההחלטה להמית
- 13 מבטאת את היסוד הנפשי - הלך הרוח... כשם שניתן ללמוד מההכנה מה התחולל בלבו של
- 14 הנאשם תוך כדי ביצוע המעשה, כך ניתן להסיק מהעובדות המלמדות על הכוונה את התגבשות
- 15 מעשה ההכנה, והדברים ידועים" (ע"פ 512/89 דניאלס נ' מדינת ישראל, מה(2) 496 (1991)).
- 16
- 17 258. על צפיית האפשרות להתרחשות התוצאה הקטלנית, ובצידה הרצון כי אפשרות זו תתממש, ניתן
- 18 ללמוד מנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, תוך שימוש בחזקות עובדתיות שונות אשר התגבשו, במהלך
- 19 השנים, בפסיקה. יפים, לעניין זה, דברי כב' השופט נ' סולברג, בע"פ 8667/10 ניג'ם נ' מדינת
- 20 ישראל (27.12.2012), בפסקה 22:
- 21 "בהעדר יכולת להתחקות אחר נבכי נפשו של אדם, ומשהחלטה להמית
- 22 הריהי מחשבה סובייקטיבית של נאשם, שלא תמיד ניתן להוכיחה בראיות
- 23 ישירות, נעזרים בתי המשפט ב"חזקת הכוונה", אשר מניחה כי "אדם מתכוון

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 לתוצאות הטבעיות הנובעות ממעשיו" (ע"פ 228/01 יעקב כלב נ' מדינת
2 ישראל, פ"ד נו(5) 365, 376 (2003). חזקה זו נובעת מן ההנחה שמ
3 שגרם למותו של אדם על-ידי מעשה אשר על-פי טיבו מיועד לגרום
4 לתוצאה קטלנית, גם התכוון בתוככי-נפשו להביא לתוצאה טבעית זו, שהיא
5 פועל יוצא ממעשהו. באמצעות חזקת הכוונה ניתן להוכיח הן את צפיית
6 האפשרות להשגת התוצאה הקטלנית, הן את רצון הנאשם כי תוצאה זו
7 תתממש. לעתים די בהצטברותם של מאפיינים אובייקטיביים אחדים, כגון
8 הכלי ששימש לגרימת החבלה ומיקום החבלה בגוף המנוח, כדי להסיק
9 מסקנה באשר לכוונת הנאשם. חזקה זו מבוססת על ניסיון החיים; היא אינה
10 חלוטה, ודי בכך שהנאשם יעורר ספק סביר בראיות המקימות את החזקה,
11 על מנת להפריכה".

12
13 259. כאמור לעיל, מדובר בחזקה המבוססת על ניסיון החיים, והיא אינה חלוטה. הנאשם יכול לסתור
14 את החזקה באמצעות הבאת ראיות או על ידי מתן הסבר מתקבל על הדעת, אשר יעוררו סביר
15 (ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל (30.07.2015)), כפי שהובהר בע"פ 511/91 אשקר נ'
16 מדינת ישראל, מו(2) 045 (1992):

17
18 "הנחה זו ניתנת, כמובן, לסתירה על-ידי ראיות אחרות, ובכללן הסבריו של
19 הנאשם עצמו, אם נמצאו ראויים לאמון, "אולם אם אין בדברים אמינים,
20 שהושמעו על-ידי הנוגע בדבר, או ביתר הראיות, שהובאו לפני בית המשפט,
21 כדי להצביע על כוונה אפשרית אחרת, אשר לה אחיזה במכלול הנסיבות... הרי
22 הדעת נותנת, כי מי שגרם למותו של אחר על-ידי מעשה, המיועד לפי אופיו
23 ולפי מהותו לגרום לתוצאה קטלנית, גם נשא בלבו את הכוונה להביא לתוצאה
24 הטבעית של מעשהו..." (ע"פ 410/85 [3] הנ"ל, בעמ' 760). ולא זו בלבד

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 **שההנחה האמורה ניתנת לסתירה, אלא שכל ספק לגבי יישומה פועל, כדבר**
2 **מובן מאליו, לטובת הנאשם".**
3
4 260. במקרה שלפנינו, מה שהתרחש בתוך חדר האירוח, בסמוך לפני שאחלאם הוצאה ממנו, כשהיא
5 נחזית להיות מעולפת או מחוסרת הכרה, מצוי בידיעתו הבלעדית של הנאשם. תחילה הוא הסתיר
6 אף את עצם שהייתו, יחד עם אחלאם, בחדר האירוח ורק לאחר שהתחוויר לו כי עובדה זו נחשפה
7 והובאה לידיעתן של רשויות החקירה הוא הודה כי היה בצימר, אך בחר לתת הסבר לא מהימן למה
8 שהתרחש שם. הסבריו המאוחרים היו בלתי מתקבלים על הדעת, ונדחו מכל וכל.
9 261. הנאשם התוודה כי חנק את רעייתו וגרם למותה. חזקה היא כי אדם מתכוון לתוצאה הטבעית של
10 מעשיו. ברי, גם כי ניתן היה לצפות את התוצאה הקטלנית, כתוצאה ממעשה כזה. מאז קבר את
11 אחלאם או את גופתה, שומר הנאשם בליבו את מקום קבורתה. הוא לא גילה את מקום הקבורה
12 במהלך חקירתו וגם במהלך משפטו, ועד היום הייתה לו הזדמנות לחשוף את המיקום. בנסיבות אלה,
13 חזקה היא כי לו ניתוח הגופה יכול היה להעלות ממצאים שיסייעו לנאשם, הוא היה מגלה את
14 מיקומה.
15
16 262. מה שברור הוא שהנאשם לא עשה דבר על מנת להציל את חייה של אחלאם ושל העובר שבבטנה.
17 הוא לא הזעיק אמבולנס ולא פינה אותה לבית החולים. במקום זאת מיהר כדי להצטייד במעדר,
18 ואיתו נעלם למשך שלוש שעות, בהן קבר את אחלאם או את גופתה במקום לא ידוע.
19
20 263. יתרה מכך, בניגוד לגרסה שמסר הנאשם בבית המשפט, ביציאתו מן הצימר, נראה הנאשם קר רוח,
21 לא נסער ולא לחוץ. ברי, כי מי שגרם בשוגג למותו של אדם, או הביאו למצב של סכנת חיים, ואיננו
22 חפץ במותו, היה מגויס כל כולו כדי להצילו או למנוע את התוצאה הקטלנית, והדבר היה ניכר בדרך
23 התנהגותו ופועלו. גם כשהגיע לביתה של איה, ולאחר שסיפר לה על המעשה שביצע, הוא נרדם

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 וישן עד הבוקר, אז נסע לחיפה. הנאשם תכנן בקור רוח גם את הדברים שיספר למשפחה של
2 אחלאם כדי להסתיר מה עלה בגורלה.
- 3 למותר לציין, כי התנהלותו של הנאשם מלמדת, באופן חד וברור, כי ענין לנו באדם שאינו חפץ
4 לגלות את מקום הימצאותה של אשתו ההרה (שלגרסתו אך זה עתה נחטפה לנגד עיניו). נהפוך
5 הוא, תחת לפעול למען איתורה בכל דרך אפשרית (להודיע למשטרה בהזדמנות הראשונה, להזעיק
6 עזרה, לעצור רכבים שעברו במקום החטיפה הנטען, ו/או לדלוק אחר רכב החוטפים שעה
7 שמפתחות הרכב שלו נשארו בחזקתו), התנהל הנאשם כמי שאינו שש ו/או חפץ לחפש אחר
8 המנוחה; והסיבה לכך ברורה.
- 9
- 10 264. התנהגותו של הנאשם לאחר האירוע בצימר, לרבות שיבוש והעלמת הראיות (החלפת כרטיס הסיים
11 בין הטלפונים, כיבוס בגדיו, קבירתה של אחלאם), והמניע שמסר בהתוודותו לפני איה, תומכים
12 ומחזקים את המסקנה כי היה חפץ במותה של אחלאם.
- 13
- 14 265. כפי שנקבע בע"פ 6427/10 דגון נ' מדינת ישראל (06.08.2013) (להלן: "פסק דין דגון"):
15
16 "בהיעדר ראיות ישירות, אין לנו ללמוד על כוונתו של המערער אלא
17 מן הראיות הנסיבתיות שאפפו את האירוע הקטלני. אין בידינו כלים
18 מתמטיים או נוסחאות אנליטיות אובייקטיביות שיאפשרו להתחקות
19 אחר הלך נפשו המדויק של מבצע העבירה...".
- 20
21 כאמור, על הלך רוחו של מבצע העבירה לומד בית המשפט ממכלול הראיות הנסיבתיות
22 האובייקטיביות האופפות את האירוע ואשר יש בו כדי ללמד על כוונת המבצע, בכלל זה, התנהגותו
23 לאחר האירוע. בהקשר זה כבר נפסק "כי הסתלקות הפוגע מן הזירה, והימנעותו מלהגיש סיוע

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 לקורבן או מלהזעיק עזרה היא אינדיקציה לכוונתו להמית את הקורבן" (פסק דין דגון, פסקה
2 .(32
- 3
- 4 266. הנסיבות האופפות את המעשה, גם אם כל אחת שלעצמה לא מובילה למסקנה חד משמעית, הרי
5 בהצטרפותן, הן מבססות מעבר לכל ספק סביר את המסקנה כי הנאשם חפץ במותה של אחלאם. לא
6 זו אף זו, ניתן לומר כי הסבריו של הנאשם, לגבי מה שהניע אותו לבצע את המעשה, הם עדות
7 ישירה, מפיו לגבי כוונתו, כך שבמקרה שלפנינו, המסקנה לגבי רצונו להמית את אחלאם, איננה
8 נסמכת רק על הראיות הנסיבתיות שאפפו את המעשה.
- 9
- 10 267. אין חולק כי קיים בענייננו "חלל עלילתי" (כפי שהוגדר בע"פ 1577/10 שאמי נ' מדינת ישראל
11 (12.09.2012). חלל זה כולל את ההתרחשות בצימר, בדקות שקדמו לחניקתה של אחלאם ואת
12 השאלה מתי בדיוק מצאה את מותה. יחד עם זאת, גם בהינתן ה"חלל העלילתי", הפרטים הידועים,
13 מאפשרים לקבוע כי הנאשם חפץ במותה של אשתו, בין אם היא הוצאה מן הצימר חסרת חיים, ובין
14 אם הייתה בשלב זה מעולפת/ באובדן הכרה (כפי שטען הנאשם), ונקברה לאחר מכן.
- 15
- 16 **יסודות ההכנה והעדר הקנטור**
- 17
- 18 268. יסוד "ההכנה", כפי שפורש בפסיקה, הינו יסוד פסי טהור, שעניינו בהכנות הפיסיות אשר ערך
19 הנאשם לשם מימוש מעשה ההמתה, לרבות הכנתם של האמצעים המיועדים לביצוע המעשה. יסוד
20 "ההכנה" בוחן, הלכה למעשה, את השאלה האם ההחלטה להמית התקבלה לאחר מחשבה ושיקול
21 דעת, או שמא מדובר בהחלטה ספונטנית. יסוד זה יכול להתגבש בנקודה כלשהיא לאורך ציר
22 ההתרחשות שקדם למעשה ההמתה ואף כחלק ממנו. ככלל, שלב "ההכנה" לקראת ביצוע מעשה
23 ההמתה, מובחן ומופרד משלב "ההחלטה להמית". ואולם, "לא אחת החלטה להמית ומעשה הכנה

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 להמתה שלובים ואחוזים זה בזה, ואלה יחדיו עשויים להתמזג עם מעשה ההמתה עצמו עד
2 שאין פסק זמן נראה לעין בין זה לזה" (ע"פ 759/97 אליאבייב נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3)
3 470, 468 (2001) וכן ראה ע"פ 2333/17 פלוני נ' מדינת ישראל (02.12.2018)).
4
5 269. הנאשם התוודה כי המניע לרצח נעוץ בדבריה של אחלאם בהיותם בחיפה. במהלך היומיים
6 הרלוונטיים הוא החליף פעמיים את מכשיר הטלפון בו השתמש, תוך העברת כרטיס ה"סים" בין
7 המכשירים. הנאשם לא נתן כל הסבר להתנהלות זו ולמעשה הסתיר מן המשטרה את העובדה ששני
8 הטלפונים האלה היו ברשותו. מעשיו אלה של הנאשם מלמדים על תכנון ושקילה של המעשים.
9 יתרה מכך, אם אחלאם לא מצאה את מותה בתוך הצימר, כפי שהעיד הנאשם, הרי נסיעתו של
10 הנאשם לאיה כדי להצטייד במעדר, מלמדת על המשך תכניתו הקטלנית.
11
12 270. יסוד נוסף, המחייב הוכחה כחלק מהיסוד הנפשי בעבירת הרצח בכוונה תחילה, הוא, כאמור, "היעדר
13 קנטור". במסגרת רכיב זה, נדרשת המאשימה להוכיח כי הנאשם לא קונטר על-ידי קורבנו, או על
14 ידי מאן דהוא אחר, עובר לביצוע המעשה, ובלשונו של סעיף 301(א), לפי הדין הישן, יש להוכיח
15 כי הנאשם "המיתו בדם קר, בלי שקדמה התגרות בתכוף למעשה, בנסיבות שבהן יכול לחשוב
16 ולהבין את תוצאות מעשיו".
17
18 271. כפי שנקבע בע"פ 6167/99 בן שלוש נ' מדינת ישראל, נז(6) 577 (2003) :
19 "הנטל להוכיח את יסוד היעדר הקנטור מוטל על התביעה, אולם בהיות עניין
20 זה מצוי בידיעתו המיוחדת של הנאשם, אם אין הוא מציג ראיה לקיומו
21 האפשרי של קנטור, ובאין אחיזה בראיות לאפשרות קיומו של קנטור, יוצאת
22 התביעה ידי חובתה בהבאת ראיות לגרימת המוות (ע"פ 153/85 כהן נ' מדינת
23 ישראל [24], בעמ' 56: "אמנם מוטל נטל ההוכחה בנושא זה, כמו לגבי יתר

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 האלמנטים של עבירת הרצח, על התביעה, וכל ספק בנדון יתפרש בסופו של
2 דבר לטובת הנאשם. אולם, מטבע הדברים, קיומו של הקינטור הוא בידיעתו
3 הספציפית של הנאשם, ועל-כן מחובתה של ההגנה לפחות להציג ראיה כלשהי,
4 העשויה להצביע בכיוון קיומו האפשרי של קינטור מבחינה סובייקטיבית
5 ואובייקטיבית כאחד."
- 6
- 7 הנאשם לא העלה טענה של קנטור ואפשרות זו גם איננה עולה מתוך הראיות שהוצגו לנו. ההיפך
8 הוא הנכון, התוודותו של הנאשם, כי המניע לרצח הוא דבריה של אחלאם, עוד בהיותם בחיפה,
9 מצביעים על כך שלא קדם קנטור למעשה ההמתה. גם הלך רוחו של הנאשם, כפי שהוא צולם
10 במצלמות האבטחה של הצימר, לאחר יציאתו מהצימר, מלמד על כך שלא היה בסערת רוחות.
11
- 12 מכל האמור, אני סבורה כי המאשימה הוכיחה את הנדרש לצורך גיבוש היסודות העובדתי והנפשי
13 בעבירת הרצח, בראש ובראשונה את הרצון להמית, ההכנה והעדר הקנטור.
14
- 15 **האם הדין החדש הוא בבחינת דין מקל בענייננו?**
- 16
- 17 274. תיקון 137 לחוק העונשין חולל שינוי משמעותי במדרג עבירות ההמתה השונות. על פי הדין החדש
18 ישנן שתי דרגות של עבירת הרצח; עבירת רצח בסיסית, שעל פיה יורשע ברצח "הגורם בכוונה
19 או באדישות למותו של אדם". העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירת הרצח הבסיסית הוא מאסר
20 עולם, שלא כעונש חובה. בדרגת חומרה גבוהה יותר מצויה עבירה של "רצח בנסיבות מיוחדות"
21 (סעיף 301א), שלצידה נקבע מאסר עולם חובה. הסעיף מורה כי "הגורם בכוונה או באדישות
22 למותו של אדם באחת מהנסיבות המפורטות להלן, דינו – מאסר עולם ועונש זה בלבד". הוראת
23 הסעיף מפרטת 11 נסיבות מיוחדות, אשר בהתקיים כל אחת מהן, מדובר ברצח בנסיבות מחמירות.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 (לצד האמור, הוסמך בית המשפט לסטות מעונש החובה, בשל נסיבות מיוחדות, שבשלהן המעשה
2 איננו מבטא דרגת אשמה חמורה במיוחד (סעיף 301א(ב) לחוק).
3

4 275. הוראות המעבר שנקבעו במסגרת תיקון 137 לחוק העונשין (בסעיף 25 לתיקון), קובעות בין
5 היתר, כי:

6 "על עבירה שבוצעה לפני יום התחילה וטרם ניתן פסק דין חלוט בעניינה יחולו
7 הוראות סעיף 5(א) לחוק העיקרי; לעניין זה, בבואו לקבוע מהו הדין המקל על
8 העושה, יבחן בית המשפט את מלוא ההסדר הקבוע בחוק העיקרי כנוסחו בחוק
9 זה לעומת ההסדר שהיה קבוע בחוק העיקרי לעניין גרימת מוות ערב יום
10 התחילה (להלן: "הדין הנוכחי")."
11

12 כפי שניתן לראות ההוראה מפנה לסעיף 5(א) לחוק העונשין, הקובע כדלקמן:

13
14 "נעברה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלוט לגביה, חל שינוי בנוגע להגדרתה או
15 לאחריות לה, או בנוגע לעונש שנקבע לה, יחול על הענין החיקוק המקל עם
16 העושה; "אחריות לה" – לרבות תחולת סייגים לאחריות הפלילית למעשה."

17 276. לטענת המאשימה החוק החדש איננו בבחינת דין מקל עם הנאשם, שכן מתקיימת במקרה דנן הנסיבה
18 המחמירה הקבועה בסעיף 301א(1) לחוק העונשין, שעניינה, מעשה שנעשה לאחר תכנון או
19 לאחר הליך ממשי של שקילה וגיבוש החלטה להמית.

20
21 דברי ההסבר של החוק (הצ"ח 972 מיום 16.11.15) מפרטות כי הנסיבה המחמירה המתייחסת
22 למעשים שנעשו לאחר תכנון או הליך ממשי של שקילה וגיבוש החלטה להמית, איננה מכוונת
23 כלפי מעשים שתוכננו זמן רב מראש, אלא להבדיל ממקרים בהם הרצון להמית נוצר באופן ספונטני

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

- 1 ובלהט הרגע. הנוסח המוצע (שהתקבל בחקיקה), נועד לכך "שמקרים של המתה בכוונה, שנוצרה
2 באופן ספונטני, כגון לאחר קנטור סובייקטיבי ששלל תכנון ושקילה, לא יכנסו בגדר החלופה...".
3
4 277. כפי שהובא לעיל, אין כל אינדיקציה בראיות שהובאו בפנינו לכך שהמעשה הוא תוצאה של להט
5 יצרים. מקבץ של נימוקים מביא למסקנה כי אין המדובר במעשה שבוצע באופן ספונטני. המניע
6 לרצח נולד בחיפה, הנאשם החליף את מכשירי הטלפון שבהם השתמש, ללא הסבר, התנהגותו
7 כשיצא מהצימר הייתה קרת רוח. כל אלה מעידים כי לא מדובר במעשה שבוצע באופן בספונטני
8 על רקע של התגרות או קנטור סובייקטיבי.
9
10 278. מכאן, שהדין החדש איננו מקל עם הנאשם. הנאשם רצח את אשתו בכוונה תחילה ויש להרשיעו
11 בביצוע עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק בהתאם לדין הישן.
12
13 **חטיפה לשם רצח או סחיטה**
14
15 279. לנאשם יוחסה עבירה של חטיפה לשם רצח או סחיטה, בהתאם לסעיף 372 לחוק העונשין,
16 הקובע כי :
17 "החוטף אדם כדי לרצחו או כדי להעמידו בסכנת רצח, או חוטף אדם כדי
18 לסחוט או כדי לאיים, דינו - מאסר 20 שנים".
19
20
21
22 חטיפה הוגדרה בסעיף 369 לחוק העונשין :
23

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1 "הכופה אדם בכוח או באיומים או המפתהו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא

2 נמצא בו, הרי זו חטיפה ודינו – מאסר 10 שנים".

3
4 280. לטענת המאשימה, חלופה של פיתוי באמצעות תרמית התפרשה בפסיקה ככזו שאיננה מחייבת מעשה
5 מרמה במשמעות סעיף 414 לחוק העונשין וכי הוכח שהנאשם נקט באמצעי כוזב שבכוחו להוליך
6 שולל, כאשר הוליך את אחלאם אל הצימר. לעמדת המאשימה, מדבריו של הנאשם לאיה עולה
7 שהמניע למעשיו נוצר כאשר אחלאם אמרה לו, בהיותם בחיפה בים, שיש לה משהו אחר ושהוא
8 יגדל את הילד. בנסיבות אלה, סבורה המאשימה כי כאשר המניע התגבש עוד קודם להגעתם לצימר,
9 ברור שבאופן ההגעה לצימר תמרן הנאשם את אחלאם והוליך אותה שולל במטרה לבצע את מעשה
10 הרצח.

11
12 281. הרעיון ללכת לצימר עלה לפי עדויות בנות משפחתה של אחלאם עוד בבוקרו של יום 24.10.16,
13 בטרם יצאו אחלאם והנאשם בדרכם לחיפה. לאור האמור, גם אם הזמנת הצימר בשעות ערב
14 השתלבה היטב בתכניתו של הנאשם להמית את אחלאם, נותר ספק בשאלה האם פיתה אותה להגיע
15 לצימר כדי לרצחה. על כן, אם תשמע דעתי, יזוכה הנאשם, מחמת הספק, מביצוע עבירה זו.

שיבוש מהלכי משפט

16
17
18
19 282. הוכח כי הנאשם ביצע עבירה של שיבוש מהלכי משפט, בכך שמסר ביודעין לחוקריו את הטלפון
20 של פאוזיה, בהציגו אותו כטלפון השייך לו, כדי להכשיל את החקירה. הנאשם גם העלים את
21 גופתה של אחלאם. בכך ביצע עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, שעניינה, ה"עושה דבר
22 בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של
23 עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת".

ידיעות כוזבות

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

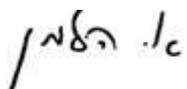
תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1
2 283. לנאשם יוחסה עבירה של מסירת ידיעה כוזבת, עבירה לפי סעיף 243 לחוק העונשין, הקובע כי:
3 "המוסר לשוטר או למי שמוסמך להגיש תביעה פלילית, ידיעה על עבירה
4 כשהוא יודע שהידיעה כוזבת, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם העבירה היא
5 פשע - מאסר חמש שנים; ואין נפקא מינה אם הוגשה תביעה פלילית בעקבות
6 הידיעה ואם לאו".

7
8 284. הנאשם דיווח למשטרה על חטיפתה של אחלאם, ביודעו כי מדובר בתלונת שווא, בכך ביצע עבירה
9 של מסירת ידיעה כוזבת, לגבי ביצוע עבירה מסוג פשע.

10
11 **סיכומו של דבר**

12
13 285. אציע לחבריי לזכות את הנאשם מחמת הספק מביצוע עבירה של חטיפה לשם רצח או סחיטה
14 ולהרשיעו ברציחתה של אחלאם, בשיבוש מהלכי משפט ובמסירת ידיעות כוזבות.

15
16
17

18 **אסתר הלמן, שופטת, סגנית נשיא**

19
20 **השופטת יפעת שטרית :**
21 מסכימה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1

יפעת שטרית, שופטת

2

3

4

5

השופט סאאב דבור :

6

מסכים.

7

8

9

סאאב דבור, שופט

10

11

12

13

14

15

הוחלט, אפוא, פה אחד לזכות את הנאשם מחמת הספק מביצוע עבירה של חטיפה לשם רצח או סחיטה

16

ולהרשיעו ברציחתה של אחלאם, בשיבוש מהלכי משפט ובמסירת ידיעות כוזבות.

17

18

19

ניתנה והודעה היום ט"ז סיוון תש"פ, 08/06/2020 במעמד הנוכחים.

20

סאאב דבור, שופט

יפעת שיטרית, שופטת

אסתר הלמן, שופטת

ס. נשיא

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

ב"כ המאשימה : נבקש לקבוע את התיק לטיעונים לעונש. נבקש שיוגש תסקיר בעניין משפחת המנוחה גם בעניין הפיצוי שבית המשפט יידרש ליתן בו החלטה. בנוסף, בהמשך נבקש גם לאותו מועד להאריך את מעצרו שכן מעצרו על פי החלטה בעניינו מסתיים בתחילת חודש יולי 2020.

ב"כ הנאשם : נבקש שייקבע מועד קרוב ככל הניתן. מתנגדים להגשת תסקיר קורבן. באשר להארכת המעצר, מעצרו הוארך עד תחילת חודש יולי. באשר לבקשה, נצטרך עוד קצת זמן לשקול את עמדתנו. אני צריך להיוועץ איתו. נודיע.

באשר לתסקיר קורבן העבירה, אנו מתנגדים. אנו סבורים שכל הנתונים כבר נפרשו היטב בפני בית המשפט, הדבר יגרור לבטח עוד שהות ממושכת ואנו רוצים לכלכל את צעדינו. לאחר שהסברתי את הדברים לנאשם, קצת קשה לו להבין בצורה הזו, אני אודיע את עמדתי בתוך 10 ימים. אני אודיע את עמדתי ואני מסכים שבית המשפט יתן את החלטתו בהעדר.

החלטה

איננו רואים סיבה למנוע מהמאשימה להביא בפנינו תסקיר נפגעי העבירה. לפיכך, אנו מורים על עריכתו של תסקיר כזה.

אנו קובעים מועד לטיעונים לעונש ליום 6/7/20, בשעה 09:30.

תסקיר נפגעי העבירה יוגש עד ליום 1/7/20.

ב"כ הנאשם יודיע עמדתו באשר להארכת המעצר וזאת עד ליום 14/6/20.

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 יוני 2020

תפ"ח 4779-12-16 ישראל נ' זיאדאת(עציר)

1
2
3
4
5
6
7
8

התיק יובא לעיוננו ביום 15/6/20.

הנאשם יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ט"ז סיוון תש"פ, 08/06/2020 במעמד הנוכחים.

סאאב דבור, שופט

יפעת שיטריט, שופטת

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא

9
10

נממ רואיל ידי לע דלקוה